

શ્રી આદિનાથાય નમ

શ્રી

જિનગુણ સ્તવનાવલી

[નિવિધ અત્યન્દનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ, છ દો,
ગત્તઓ, ઢાળીયા, પચ્ચરખાણ, દુહાઓ, લઘુ
ગુણ્ય પ્રકાશ સ્તવન, લઘુ શાંતિ
મોટી શાંતિ વિગેરે]

પ્ર કા શ ક

શા. કુંવરજી જેઠાભાઈ દેડ

વરાડીયાવાલા

મુખ્ય ન. ૯

અ સૌ સ્વં સોનખાઈ તથા અ સૌ સ્વં
લાખખાઈ તથા અ સૌ સ્વં પુરખાઈ તે
શા કુંવરજી જેઠાભાઈ દેડ વરાડીયાવાલાની
ધર્મપત્નીઓના સ્મરણાર્થે લેટ

પ્રાપ્તિસ્થાન :

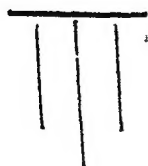
જોય. પી. ડાઘાની કુાં.
૧૦૮, Cકેશવજી નાયક રોડ,
મુંબઈ નં. ૯

વીર સં. ૨૫૦૨
વિ. સં. ૨૦૩૨

卐

ઈ. સ. ૧૯૭૬
નકલ ૧૦૦૦

મુદ્રક :

કાંતિલાલ ડી. શાહ
ભરત પ્રીન્ટરી,
દાણાપીઠ પાછળ,
પાલિતાણા

અ નુ ક્ર મ શ્લોક

વિષય	પેજ
સ્તુતિઓ	૧ થી ૧૫
ચૈત્યવ દનો	૧૫ થી ૧૭
શ્રી શુભસાગરસૂરિકૃત ચોવીશી	૧૮ થી ૩૬
શ્રી યશોવિજયજીકૃત ચોવીશી	૩૭ થી ૫૦
શ્રી આનંદધનજીકૃત ચોવીશી	૫૧ થી ૭૧
શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત ચોવીશી	૭૧ થી ૯૩
શ્રી શત્રુજય તથા આદિનાથ પ્રભુના સ્તવનો	૭૧ થી ૧૩૨
પ્રીતલડી બધાણી રે અજિત જિણુદંથુ	૧૩૩
અજિત જિણેસર ચરણની સેવા	૧૩૪
શુભવેલા શુભઅવસરે રે લાગ્યો પ્રભુશુ સ્નેહ	૧૩૫
સમકિતદાતા સમકિત આપો	૧૩૬
સાહેબ સામળો રે સભવ અરજ અમારી	૧૩૭
મન માતુ લાગી રહ્યું	૧૩૮
આજ ગયાતા અમે સમવસરણમા	૧૩૮
પદ્મપ્રભુ પ્રાણસે ખ્યારા	૧૩૯
મુજ ઘટ આવળે રે નાથ	૧૪૦
ચંદ્રપ્રભુજીની ચાકરી, મને લાગે મીઠી	૧૪૧
તાહરી અજબશી યોગની મુદ્રારે લાગે મને મીઠી રે	૧૪૧
સુવિધિ જિણુદં મુજને દરિસણુ ધોને દિલભરી દિલથી	૧૪૨

વિષય	પૈન
મહારે શીતલ જિનશું લાગી પુરણુ પ્રીત જો	૧૪૩
હો જિનવરજી નિજ દરિસણુ દેખાડી પ્રીત સુધારીયે.	૧૪૪
જિણુંદરાયા સુગુણુ સુખકર સુંદર, કેવલજ્ઞાન જાંઠાર	૧૪૫
હો પ્રભુજી ! મુજ અવગુણુ મત દેખો.	૧૪૬
સુણુ દયાનિધિ !	૧૪૭
હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાન મેં	૧૪૭
શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબારે શાંતિતણુ દાતાર.	૧૪૮
મહારો મુજરો દયોને રાજ.	૧૪૯
સુણો શાંતિ જિણુંદ સોભાગી.	૧૫૦
શાંતિજીનું મુખડું જોવા ભણીજી	૧૫૧
શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર દીઠારે	૧૫૧
મહેં તો આણુ વહેર્યાંજી	૧૫૨
જિનરાજા તાજા મલિક બિરાજે લોચણી ગામમેં	૧૫૪
મુનિસુત્રત મન મોહ્યું મારું	૧૫૫
પરમાતમ પૂરણુકલા	૧૫૬
મેં આજ દરિસણુ પાયા શ્રી નેમિનાથ જિનરાયા	૧૫૭
સહસાવન જઈ વસીએ ચાલોને સખી	૧૫૮
નંદા થઈ શિવનંદા જન્મ્યા	૧૫૯
રાજુલ ઉભી મેડીએ જંપે જોડીને હાથ	૧૫૯
નેમ જિણુંદ જુહારીએ	૧૬૧
પાર્શ્વપ્રભુ શંખેશ્વરા શંખેશ્વરા	૧૬૨
સદા આનંદ	૧૬૨

વિષય

પૈજ

રાતા જોવા ફૂલડાને	૧૬૩
સમય સમય સો વાર સલાડ	૧૬૩
પરમાત્મ ! પરમેશ્વર ! જગદીશ્વર ! જિનરાજ,	૧૬૪
મોહન મુજરો દ્યોને રાજ	૧૬૫
પ્રભુ જગજીવન જગજીવુ રે, સાર્ધ સચાણો રે	૧૬૬
તારી મૂરતિનુ નહી મૂલ રે, લાગે મને પ્યારી રે	૧૬૬
અતરજામી સુણુ અલવેસર !	૧૬૭
મનમોહન પ્રભુ પાસજી સુણો જગત આધારજી	૧૬૮
આવો આવો પાસજી મુજ મળીયારે	૧૬૮
છરે આજ દિવસ ભલે ઉગિયોજી	૧૬૯
સુગુણ સોભાગી રે ઠે સાહેબ માહરા	૧૭૦
ઘમઘટા બુવન રંગ છાયા નવખડા પાશ્વર્જિન પાયા	૧૭૧
માતા વામાદે જોલાવે જમવા પાસને	૧૭૨
સમર સદા પ્રભુ પાશ્વર્જી રે વાણારસીનગરીનો રાય	૧૭૪
કરે વિનતી ચદનખાળા વીરને રે	૧૭૪
મહાવીર મહારા રે વિનતી સાબળો	૧૭૬
પંથીડા સદેયો કહેને મારા નાથને	૧૭૭
વીરજી સુણો એક વિનાત મારી	૧૭૮
નારે પ્રભુ નહિ માત્ર	૧૭૯
માતા ત્રિશલા-નહ કુમાર જગતનો દીવો રે	૧૮૦
આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિદ્ધા સવે	૧૮૧
સદ્દારથના રે નહન વિનવુ	૧૮૨

વિષય

પેજ

સરસ્વતી સ્વામીને પાચે લાશું, પ્રણમી સજ્જન પાચ રે	૧૮૩
દીન દુઃખીયાનો તું છે બેલી	૧૮૪
પ્રભુજી વીર જિણુંદને વંદીએ	૧૮૫
વીર જિનેશ્વર સાહેબ મેરા, પાર ન લહું તેરા	૧૮૬
શ્રી સિદ્ધાર્થ નંદન દેવા	૧૮૭
એક વાર વચ્છ દેશ આવજો	૧૮૮
તારા વિના વીર કેની સાથે બોલશું	૧૮૯
મહાવીરસ્વામી મોક્ષે પધાર્યો ગૌતમ બોલે રે	૧૯૦
વીર નીસનેહી હું સસનેહી મોકલ્યો મને ગામ રે	૧૯૩
વીર વહેલા આવોરે ગૌતમ કહી બોલાવો રે	૧૯૪
શ્રી મહાવીર જિન પારણું	૧૯૬
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું હાલરીઠું	૧૯૮
સકલ સમતા સુરલતાનો તુંહિ અનોપમ કંદ રે	૨૦૨
આજ મારા પ્રભુજી સામું જુઓને	૨૦૩
જિણુંદા પ્યારા મુણિંદા પ્યારા	૨૦૪
પુકળલવઈ વિજયે જયો રે	૨૦૪
સુણો ચંદાજી ! સીમંધર પરમાતમ પાસે જાજો	૨૦૫
તારી ભૂરતિએ મન મોહું રે	૨૦૬
સીમંધર યુગમંધર બાહુ	૨૦૬
ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહજી	૨૦૭
વિહરમાન ભગવાન સુણો મુજ વિનતી :	૨૦૮
સ્વસ્તિ શ્રી મહાવિદેહ જોત્રમાં (પત્રરૂપે)	૨૦૯

વિષય	પૈજ
મનહુ તે મહારૂ મોકલે મહારા વાલાણ	૨૧૧
શ્રી યુગમ ધરને કહેજો કે દધિસુત વિનતડી સુણજો	૨૧૨
કોઈ કહે સીમ ધર સ્વામી આવીયારે	૨૧૩
માહેબ શ્રી સીમ ધર સાહિબા	૨૧૪
શ્રી સીમ ધર સાહીબારે વિનતડી અવધાર	૨૧૬
નરનારીરે ભમતા ભવભરદરીએ	૨૧૭
દેશ મનોહર મળવો	૨૧૮
દેશમા વહોલોણ આવશે રાણકપુર રસ રહેશેણ	૨૧૯
આજ સફલ દિન માહરોરે, વાઘો શ્રી ધૂલેવા રાયરે	૨૨૦
તુ હી નમો નમો સમેતશિખર ગિરિ	૨૨૧
સમેતશિખર મુજને વાલેરૂ લાગે	૨૨૨
અઠાપદના રે શ્રી જિન વહીયે	૨૨૩
અઠાપદ અરિહંતણ મહારા બહાલાણરે	૨૨૫
મનહુ અઠાપદ મોલુ માહરૂ છ	૨૨૬
શ્રી અઠાપદ ઉપરે જાણી અવસર હો	૨૨૭
આવો આવોને રાજ શ્રી અણુંદગિરિ જઈએ	૨૩૦
જ્ઞાનપદ ભણ્યો રે જગત મુહકરૂ	૨૩૧
શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયુ રે ક્ષાયિક ભાવે જ્ઞાન	૨૩૨
શ્રી પચતીર્થાનુ સ્તવન	૨૩૩
મારગદેશક મોક્ષનો રે દેવલજ્ઞાન નિધાન	૨૩૪
મુજને સાજન સત પશુપલ આપ્યા રે	૨૩૪
ગિરિરાજ તમારા રજકલોને	૨૩૫

વિષય

પેજ

રહને વાલા હાદના દર્શન થાય, મારા અંતરમાં		૨૩૭
મારા પ્રાણના આધાર, મારા હૈયાના હાર		૨૩૯
સ્તુતિઓ (થોય)	૨૪૦ થી	૨૪૪
શ્રી સુખાહુકુમારની	સજ્જાય	૨૪૫
શ્રી મેતારજ મુનિની	,,	૨૪૭
શ્રી રૂક્મિણીની	,,	૨૪૯
શ્રી મેઘકુમારની	,,	૨૫૦
શ્રી અરણિક મુનિની	,,	૨૫૧
શ્રી ગજ સુકુમાલની	,,	૨૫૩
વૈરાગ્યની	,,	૨૫૪
શ્રી જંબૂસ્વામીની	,,	૨૫૫
શ્રી મૂર્ખને પ્રતિબોધની	,,	૨૫૬
ઉપદેશક	,,	૨૫૭
ભરતચક્રવર્તિની	,,	૨૫૯
શ્રી ઢંઢણુઋષિની	,,	૨૫૯
શ્રી બલભદ્ર મુનિની	,,	૨૬૧
જીવને સમતા શિખામણી	,,	૨૬૨
શ્રી અધ્યાત્મની	,,	૨૬૩
શ્રી સ્થૂલભદ્રજીની	,,	૨૬૪
શ્રી રહનેમિની ને રાજમતિની	,,	૨૬૫
શ્રી સૂર્યકાન્તાની	,,	૨૬૭
શ્રી કલાવતીની	,,	૨૬૭

વિષય	પેજ
શ્રી મરુદેવી માતાની સજ્જાયા	૨૭૦
શ્રી કૃષ્ણ-વાસુદેવની	૨૭૧
શ્રી વક્રચૂલની	૨૭૩
શ્રી સુલસાની	૨૭૪
શ્રી મૌન એકાદશીની	૨૭૬
વણુઝારાની	૨૭૭
સહજાન દીની	૨૭૮
ઉપદેશી	૨૮૦
શ્રી આત્મશિખામણની	૨૮૧
ઋતુવતી અસજ્જાયા નિવારક	૨૮૨
કોપની	૨૮૩
શ્રી વણુઝારાની	૨૮૪
શ્રી શિખામણની	૨૮૫
શ્રી અધ્યાત્મની	૨૮૬
શ્રી ગૌતમસ્વામીની	૨૮૭
શ્રી અરણીક મુનિવરની	૨૮૮
શ્રી સ્વાર્થની	૨૯૦
શ્રી ચ દનબાળા	૨૯૦
શ્રી આત્માની	૨૯૧
શ્રી ભવિષ્યની	૨૯૨
શ્રી વૈરાગ્યની	૨૯૩
શ્રી નરકદુ પાની	૨૯૪

વિષય

પૃષ્ઠ

શ્રી કર્મ ઉપર	સંખ્યા	૨૬૫
શ્રી આત્મશિક્ષા	"	૨૬૬
શ્રી ઘડપણની	"	૨૬૭
શ્રી શિયલની	"	૨૬૮
શ્રી અનાથીમુનિની	"	૨૬૯
શ્રી ચંદનખાળાની	"	૩૦૦
શ્રી મોક્ષનગરની	"	૩૦૦
શ્રી તપની	"	૩૦૧
શ્રી વૈરાગ્યની	"	૩૦૨
શ્રી વિષયતૃષ્ણા નિવારક	"	૩૦૨
શ્રી જોખન અસ્થિરની	"	૩૦૩
શ્રી ગૌતમસ્વામીની	"	૩૦૩
શ્રી ધના અણુગારની	"	૩૦૪
શ્રી સંગતની	"	૩૦૫
શ્રી આત્મહિતની	"	૩૦૬
શ્રી ગુણસ્થાનકની	"	૩૦૭
શ્રી મનને ઉપદેશની	"	૩૦૮
શ્રી વૈરાગ્યની	"	૩૦૯
શ્રી તદિષેષ મુનિની	"	૩૧૦
શ્રી લંકા મુનિની	"	૩૧૧
શ્રી નિદ્રાની	"	૩૧૩
શ્રી વૈરાગ્યની	"	૩૧૪

વિષય	પેજ
શ્રી વૈરાગ્યકારક સમજાય	૩૧૩
શ્રી મનડાને વશ કરવાની ,,	૩૧૭
શ્રી વૈરાગ્યની ,,	૩૧૭
દશ પમ્પદ્ધતિ	૩૧૮ થી ૩૨૨
શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથજીનું ચોઢાળીયું	૩૨૩
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પચ્ચક્રચાલુકનું ચોઢાળીયું	૩૨૮
શ્રી જ્ઞાનપદ્યમીનું છ ઢાળીયું,	૩૩૬
શ્રી એકાદશીનું ચોઢાળીયું	૩૪૩
શ્રી દેહિણી તપનું છ ઢાળીયું	૩૪૮
શ્રી વિવિધ તપના દુહાઓ	૩૪૮
શ્રી વીરજિન સ્તવન	૩૫૨ થી ૩૫૬
લઘુ શાંતિ	૩૫૬
શ્રી જહનગતિ સ્તોત્ર	૩૬૨
પ્રભુની નવાગી પૂજના દુહા	૩૬૭

—: શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર :-

નમો અરિહંતાણં.

નમો સિદ્ધાણં.

નમો આયરિયાણં.

નમો ઉવજ્જાયાણં.

નમો લોએ સંવસાહૂણં.

એસો પંચનમુક્કારો,

સંવપાવપ્પણાસણો;

મંગલાણં ચ સંવેસિં,

પદમં હોઈ મંગલં.

પંચિદ્વિય સૂત્ર

પંચિદ્વિય—સંવરણો,

તહ નવવિહ—ખંભયેર—ગુત્તિ—ધરો;

ચઉવિહ—કસાય—મુક્કો,

ઈઅ અદ્ધારસગુણેહિં સંભુત્તો. ૧

પંચ—મહંવચ્ચભુત્તો,

પંચ—વિહાયાર—પાલણુ—સમત્થો;

પંચ—સમિચ્છો—તિગુત્તો,

છત્તોસગુણેહિં ગુરુ મજ્ઝ. ૨

શ્રી જિનગુણ સ્તવનાવલી

સ્તુતિ સગ્રહ

શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતા, હૈયુ માડુ હર્ષ ધરે,
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, સુણતા તનહું નૃત્ય કરે,
કાકરે કાકરે અનંત સિધ્યા, પાવન એ ગિરિ હું ખડાં હરે,
એ તીરથસ્થ શરણુ હોજો, ભવોભવ બધન દૂર કરે ૧

મોટું જગતમા વિમલ ગિરિવર, તીર્થ સોહો શાશ્વતનુ,
કલિકાલમા પણ એહ તીરથ, જગત માંહિ જગતુ,
અણુસણુ કરી મુનિવર અનંતા, સિદ્ધિપદ જ્યા પામતા,
તે સિદ્ધિગિરિ તીર્થને, પ્રણમુ સદા રાજી થતા ૨

લેખે લાગ્યો ગિરિવર તને, જોવતા જન્મ મારો,
તારા સ્પર્શે નિરમળ થયો, દેહ આ આજ મારો,
પાપો મારાં ભવોભવ તણા, સર્વ દૂરે પલાયા,
પૂર્વે કીધાં સયલ સુકૃતો, સાર્થ મારા કહાયા ૩

દીઠો જે ગિરિરાજ પાપ સઘળા, તત્કાળ દૂરે હરે,
સ્પર્શ્યો દઈ મુખ સપદા ભવિકને, જે પારગામી કરે,
આવ્યા પૂર્વ નંવાણુ વાર ઋષભ, સ્વામિ પ્રભુ જ્યા પુરા,
વહુ તે વિમલાદ્રિને વિનયથી, જેને નમે સૌ સુરા ૪
દાદા તારી મુખમુદ્રાને, અમિત નજરે નિહાળી રહ્યો,
તારા નયનોમાથી અરતુ, દિવ્ય તેજ હું ઝીલી રહ્યો,

ક્ષણભર આ સંસારની માયા, તારી ભક્તિમાં ભૂલી ગયો,
તુજ મૂર્તિમાં મસ્ત બનીને, આત્મિક આનંદ માની રહ્યો. ૫
સુંદર તારી આંગી દીપે, મુખમુદ્રા અનુપમ અળકે,
મૂર્તિ તારી મોહનગારી, શશી સમ તેજે અળકે;
મુખડું તારું અતિ સોહામણું, મલક મલક પ્રભુ ખુબ મલકે,
નિર્વિકારી નયનોમાં તુજ, કરુણારસના પૂર છલકે. ૬

હે આદીશ્વર ! દાદા તારી, સેવા લવોલવ મુજ મળને,
શાસન પણ તારું મને મળને, કર્મસમૂહ મારા ટળને;
શરણું તારું સાચું જગમાં, તે પણ પ્રભુ મુજને મળને,
સમાધિ સદ્ગતિ પ્રાંતે સિદ્ધિ, લવકેરા મારા ટળને. ૭

અજબ તારી મૂર્તિ નિહાળી, અમૃતરસના ઝરણુ વહે;
આંદશી સોહે સુરત તારી, નિરખતા ભવિ મન મોહે;
તેજ ભરેલા નયનો તારા, જુગ જુગ જુના ભાવ કહે,
એ જિનવરના દર્શન કરવા, હૈયું મારું ગહગહે. ૮

શુદ્ધ નિરંજન પૂર્ણાનંદી, અલખ અગોચર અવિકારી;
આવ્યો છું દાદા તારા શરણે, બોધિબીજ ઘો સુખકારી;
પરપરિણતિમાં હું પ્રભુ ભમીયો, કાળ અનંતો બહુ ભારી,
દેહાધ્યાસથી છોડાવવાને, આપ મલ્યા છો ઉપકારી. ૯

કરુણાસિંધુ ત્રિભુવનનાયક, તું મુજ ચિત્તમાં નિત્ય રહે,
ચાકરી ચાહું અહર્નિશ તારી, લવથી મન મારું વિરમે;
શ્રી સિદ્ધાચલ મંડન સાહેબ, તુજ ચરણે સુર નર પ્રણમે,
સમ્યગ્ દર્શન હર્ષને આપો, વિશ્વના તારણહાર તમે. ૧૦

આદિ જિનેશ્વર જગ પરમેશ્વર, જગજી ધવ છો જગત્રાતા,
તુ હિ જ પ્રદા તુ હિ જ વિષ્ણુ, તુ શ કર છો શિવદાતા,
તુ હિ જ કલ્પતરુ ચિંતામણિ, વાંછિત પૂરણ કળ દાતા,
તારે શરણે જે નર આવે, તે પામે અક્ષય સુખ શાતા ૧૧

પ્રભુજી તારા મુખચંદ્રથી, વરગ્રી વાણી રસધારા,
સાચા દીલથી મે નાં સુણી, લટકુ હું લવમા ખ્યારા,
શ્રદ્ધા આવી જ્યારે દીલમા, ત્યારે તુ વરયો શિવપુરમા,
તો પણ તારા પરોક્ષ દર્શનનો, હૃદયે આનંદ નસ નસમા ૧૨

લોચન મારા સદ્ગુણ થયાં જો, જિનવર તુજ દર્શન દીકું,
શ્રવણશક્તિઓ સદ્ગુણ થઈ જો, વચનામૃત જિનવર પીધું,
રસના મારી થઈ ગઈ પાવન, જેણે જિનવર શુષ્ક ગાયા,
હૃદય કૃતાર્થ થયું અમારું, જિનવર ચરણે લય લાયા ૧૩

ચમુ મલે તો મુજને મળજો, વીતરાગ દર્શન દીકું,
જિનવર વાણી વાચન માટે, લોચનની મુજને પરવા,
વીતરાગ મુનિ સગમ માટે, મુજને સુદૃષ્ટિ મળજો,
શાસન ચડતી જોઈ ભવોગવ, મારી લોચનતા કળજો ૧૪

શક્તિ મળે તો મુજને મળજો, જિનશાસન સેવા સારું,
બહિષ્ત મલે તો મુજને મળજો, જિનશાસન લાગે ખ્યારું,
મુક્તિ મળે તો મુજને મળજો, રાગ ઠેપ અજાન થઈ,
જિનશામન મુજ મળો ભવ ભવ, એવી શ્રદ્ધા ધાય નદી ૧૫

જન્મ અમારો સદ્ગુણ થયો જો, જિનવર તુજ મૃતિ દીકી,
થઈ નિદગી સદ્ગુણ અમારી, વાણી તુજ લાગી મીકી,

સ્વાંત અમારું સફળ થયું છે, પ્રભુધ્યાનની લય લાગી,
દર્શન જ્ઞાન ને ચરણ મળ્યાથી, લવજ્વલણની લય લાગી. ૧૬

જિનવર મૂરતિ તારી નીરળી, નેત્ર અમારા અતિ ઠરે છે,
જે કર જોડીને મસ્તક અમારું, તુમ ચરણે એ લળી પડે છે;
ગુણગાન તારા ગાતા પ્રભુજી, મુળડું અમારું મલકે છે,
ભાવે ધ્યાન ધરંતા પ્રભુનું, હૈડું અમારું હરજો છે. ૧૭

શરીર અમારું થન થન કરતું, અનુપમ એ તો નાચે છે,
સાડા ત્રણ કોડ રોમ અમારા, પુલકિત અતિ થાયે છે;
આત્મા અમારો પ્રભુજી તમારી, સેવા કરવા તલસે છે,
ને આપની પાસે નિત્યે રહેવા, ઉત્કટ ભાવના રાજો છે. ૧૮

વર્ષ માસ ને પક્ષ અમારા, સફળ થયા જિનવર લાળી,
જન્મ અમારો સફળ થયો પ્રભુ, તુમ અંગે લોચન ઢાળી,
દિવસ ઘડી ને સમય આજના, સુરમણિ સુરતરુ અધિકેરા,
જોધિળીજ શું હુઇ સગાઈ, મીટ ગયા ભવના ફેરા. ૧૯

શ્રી જિનવરના ગુણ ગણ ગાને, સ્વાન્ત ઘણું સુખ પામે છે,
શ્રવણ કરી શાસનનો મહિમા, હર્ષ હૃદયમાં જામે છે;
નામ જપી જિનરાજ તમારું, જિન્હા આનંદ પામે છે,
આંખો શ્રી જિનદર્શન વિરહે, આંસુડાને વામે છે. ૨૦

શરણું તમારું ભવોભવ હું તો, ત્રિકરણ યોગે ચાચું છું,
આજ્ઞા તમારી શિરે ધરીને, પાય તમારે લાગું છું;
કર્મોને હણવા ભવાખ્તિ તરવા, તારું આલંબન ચાહું છું,
ને સુશીલ શિવસુંદરીને વરવા, એક જ એ હું માગું છું. ૨૧

વીતરાગ યાચના તુજ પાસે, ભવોભવ તુજ શાસન મળજો,
સાદિ અનંત ભાગે આતમથી, રાગદ્વેષ અળગા ટળજો,
કાળ અનંતો હું ખ દેનારા, કર્મો આઠ મારા બળજો,
સમ્યક્ દર્શન-જ્ઞાન-ચરણના, યુથ મને આવી મળજો. ૨૨

શ્રી સીમધર સાહેબ પ્રભુજી, તુમ દરશન છે સુખકારી,
મારા અતરમાં ઝિરાજો, સદા સમાગમ ભવપારી,
જગહિતવત્સલ જગજનનેતા, જગબધવ છો હિતકારી,
રાત દિવસ મુજ હૃદયે વસજો, ભવોભવના છો ઉપકારી. ૨૩

ખાતા પીતા ઉઠતા બેસતા, તુજ નામ મંત્ર હૃદયે વસજો,
શ્વાસે શ્વાસે રોમે રોમે, મુજ અતર ભીંતે રહેજો,
ક્ષણ ક્ષણ સમરૂ પળ પળ સમરૂ, એકતાન આવી મળજો,
અદ્ધ કર્મનો અંત જ થાઓ, એવી આશા મુજ ફળજો. ૨૪

હેશ બેશ્વર ! પાશ્વ જિનેશ્વર, એક વિનંતિ મુજ અવધારો,
ભવ જગલમાં આથડતા આ, પાપીના હું ખ નિવારો,
કાળ અનાદિ હું ધણુ ભરીયો, હંતુ ન આવ્યો ભવ આરો,
કટપતક સમ તું હવે મળીયો, ભવોભવનો એક સથવારો. ૨૫

યાદવની જરાતે પ્રભુ વારી, પ્રસર્યો મહિમા જગભારી,
પૃથ્વીતલમા પકાયે તુજ, નામસ્મરણ અતિસુખકારી,
દૂર દૂરથી યાત્રિક આવે, ગાવે ગુણ ગણ હિતકારી,
અહર્નિશ તારી આજ્ઞા શિરે, હોજો મુજને ઉપકારી. ૨૬

મેરુ ગિરિ સમ ઉજ્જવળ તુજ, પ્રાસાદ અતિ સુદર સોહો,
મૂર્તિ તારી મોહનગારી, નિરખતા ભવિ મન મોહો,

આંખલડી અવિકારી તારી, સમતા રસભર પૂર સોડે,
હૂર કરો મારા ભવ ફેરા, તુજ સુરતિએ જગ સોડે. ૨૭

અનંત સુખની શીળી છાંયડી, મૂકી ભૂલ્યો હું ભવવને,
અનંત દુઃખની વાટ મેં લીધી, શું કહું પ્રભુજી તમને;
કરુણાસાગર હે વીતરાગી, માગું એક જ તારી કને,
ભવો ભવ તારું શરણું હોજો, ભવસાગરથી તાર મને. ૨૮

અનંતજ્ઞાની છો પરમેશ્વર, કંઈ નથી અબલ્યુ,
કહેવું શું મારે શબ્દોમાં, સઘળું આપે બલ્યુ;
અનંત કરુણાના સાગર છો, કરુણાદષ્ટિ કરજો,
અનંત શક્તિના હે માલિક, કષ્ટો સઘળાં હરજો. ૨૯

અખંડ આનંદના સાગર છો, આનંદસરિતાને આપો,
અખંડ જ્યોતિર્ધરના સ્વામિ, જીવનજ્યોતિને આપો;
અનંત જ્ઞાનના છો પ્રભુ દરિયા, જ્ઞાનખિંદુ મુજને આપો,
આવ્યો છું દાદા તારા શરણે, સમ્યક્ત્વરત્ન મુજને આપો. ૩૦

મુક્તિદાયક ખિરુદ છે તારું, મુક્તિ સુખડાને આપો,
અભય દાતા છો સહુ જગના, અભયદાનને આપો;
ત્રણ ભુવનના સ્વામિ પ્રભુજી, આણા તારી શિર ધાડું,
અર્પો એવી શક્તિ મુજને, ભવોભવનાં દુઃખડાં ટાળું. ૩૧

અનંતજ્ઞાની ! અંતર્યામી !, જય હો ત્રિભુવન સ્વામિ,
અનંત કરુણાના હે સાગર ! કરુણાનો હું છું કામી;
અનંત શક્તિના હે માલિક, ભવની બ્રમણા ટાળો,
મુજ મનડામાં પ્રસન્નતાની, પ્રેમજી જ્યોત ઉજાળો. ૩૨

પરમ પુણ્યના છે જાડારી, પરમનાથ જગ જીવનના,
રાગદ્વેષના આપ વિજેતા, નૈયા લવજળ તરવા,
અરિહત લગવત વંદના, શિવ મગલને કરજો,
મહામોહના ગાઢ તિમિરે, જ્ઞાનદીપકને ધરજો ૩૩

રાગદ્વેષ પર વિજય વ્યાં છે, અમને વિજયી કરજો,
લવસાગરને તરી ગયા છે, અમને લવપાર કરજો,
કેવળજ્ઞાન લહુ છે આપે, અમને જ્ઞાની કરજો,
સર્વ કર્મથી મુક્ત બન્યા છે, અમ બધનને હરજો ૩૪

કરુ પ્રાર્થના હે પરમેશ્વર ! ક્રોધ વાસના હરજો,
કરુ વિનતિ હે જગદીશ્વર ! માન વાસના હરજો,
માયા ને મમતાનું જિનવર ! ઉન્મૂલન હવે કરજો,
લોભ પીપાસાથી વીતરાગી ! સદા મને ઉદ્ધરજો ૩૫

રાગ નથી તુમ માહે જરાયે, તોયે કૃપાળુ કહાવો,
નથી સાધવાનું કંઈ બાકી, તોયે તીર્થ પ્રવર્તાવો,
દેષ નથી કે રોષ નથી કંઈ, અતર શત્રુ ધુનવો,
અહો અજબ અરિહત પ્રભુજી, શક્તિ આપ ધરાવો ૩૬

અતરના એક ઠોડીયામા, દીપ બળે છે આખો,
જીવનના જ્યોતિર્ધર બનીને, નિશદિન જલતો રાખો,
ઉચે ઉચે ઉડવા માટે, પ્રાણ આહે છે પાખો,
તમને ઝોળખુ નાથ નિરજન, એવી આપો આખો. ૩૭

ભવોભવ કેરા પાતિક હરવા, આવ્યો છું જિનરાજ,
નણે અજાણ્યે કંઈલા કર્મો, ક્ષય કરવાને કાજ,

તુંહી દયાળુ તુંહી કૃપાળુ, ગુન્હા માફ જ કરજે,
ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, દેજે શિવસુખ કાજે. ૩૮

ભાવપૂર્ણ અંતરથી આજે, કરું વંદના તુમ ચરણે,
ત્રિવિધ તાપથી દગ્ધ બનેલો, આંચો છું હું તુમ શરણે;
કરુણાસાગર હે પરમેશ્વર, પાવન કરજે હું પાપી,
પરમ ભાવ માંહે લઈ જાજે, કમો સઘળા સૌ કાપી. ૩૯

સકલ વસ્તુની ઘટનાઓને, આપ નિરંતર જોતાં,
છુપું નહીં કંઈ તમને જિનવર, કોઈને કાંઈ ના કહેતા;
મુજ અંતરની મેલી વાતો, જાણો જુવો છો હે સ્વામિ,
મુખથી ના કહી શકતો સ્વામિ, આપ છો અવિચળ ધામી. ૪૦

અહિંત આદીશ્વર પ્રભુ, વંદન કરી હરખાઉં છું,
નીરખી પ્રતિમા આપની હું રાજી રાજી થાઉં છું;
સંસારસાગરમાં પ્રભુ, ગોથા બહુ બહુ ખાઉં છું,
નથી આવતો આરો કેમે, તેથી ખુબજ મુંઝાઉં છું. ૪૧

અરિહંત હે ભગવંત તુજ પદ-પદ્મ સેવા મુજ હોજે,
ભવ ભવ વિષે અનિમેષ નયને, આપનું દર્શન થોજે;
હે દયાસિંધુ ! દીનબંધુ ! દિવ્ય દૃષ્ટિ આપજો,
કરી આપ સમ સેવક તણાં, સંસાર બંધન કાપજો. ૪૨

હે દેવ ! તારા દિલમાં વાતસલ્યનાં ઝરણાં ભર્યાં,
હે નાથ ! તારા નયનમાં કરુણાતણાં અમૃત ભર્યાં;
વીતરાગ તારી મીઠી મીઠી, વાણીમાં જાડુ ભર્યાં,
તેથી જ તારા શરણમાં, બાળક બની આવી ચડયા. ૪૩

જિનરાજ તારા દર્શને, ભવભય તણી લીતિ ગઈ,
મુજ જન્મ-મરણની વૃદ્ધતા, સવિ આજથી અદ્ય જ રહી,
ત્રણ રતનના હાને કરી, નિર્ભય કરને મુજ યતનને,
રસિક ભક્તિ ભાવથી, માગે છે સમકિત રતનને ૪૪

પ્રભુજી તમારા ઊંઘને જોતા નયન સફલાં થયા,
પાપો બધા દરે ગયા ને ભાવ નિર્મળ નિપજ્યા,
સ સારરૂપ સમુદ્ર ભાસે ચૂલુ સરિખો નિશ્ચયે,
આનંદ રંગ તરંગ હિછળે, પદ કમલના આશ્રયે ૪૫

હે પ્રેમના સાગર પ્રભો, મમ હૃદયમા પ્રભુ અવતરો,
પ્રગટાવ તારા પ્રેમને આ પ્રેમી જીવના અતરે,
આ હૃદય જો અખી રહ્યું, તલસી રહ્યા પ્રભુ નેત્ર આ,
તે શાત કરવા હૃદયને ભેટીશ પ્રભુ મુખઅદને ૪૬

આત્મા તણા આનંદમા મશગુલ રહેવા ઈચ્છતો,
સ સારનાં દુષ્ટ દર્દથી અટ છુટવાને ઈચ્છતો,
આપો અનુપમ આસરો પ્રભુ હીનબધુ દેવ છો,
શરણે આળ્યો આપના તારો પ્રભુ તારો પ્રભુ ૪૭

માણુ પ્રભુ હું શરણ તારું, તે ભવોભવ આપજો,
કર્મોનાં બધન ગાઢ મારા, તે પ્રભુજી કાપજો,
અનાદિ ભવથી રખડી રજડી, આળ્યો છું તારી કને,
કૃપા કરી વીતરાગ હે તારો મને તારો મને ૪૮

હે નાથ ! નેત્રો મિચીને, ચલ ચિત્તની સ્થિરતા કરી,
એકાન્તમા જોતી કરીને, ધ્યાનમુદ્રાને ધરી,

મુજ સર્વ કર્મ વિનાશ કારણ, ચિત્તવું જે જે સમે,
તે તે સમે તુજ મૂર્તિ મનહર, માહરે ચિત્તે રમે. ૪૯

અત્યંત નિર્શુભ છું પ્રભુ ! હું કૃર છું હું દુષ્ટ છું,
હિંસક અને પાપે ભરેલો, સર્વ વાતે પૂર્ણ છું;
વિણ આપ આલંબન પ્રણો, ભવ ભીમ સાગર સંચરું,
મુજ ભવભ્રમણની વાત જિનજી, આપ વિણ કોને કહું. ૫૦

પ્રભુ દેવના પણ દેવ છો, વળી સત્ય શંકર છો તમે,
છો બુદ્ધ ને આ વિશ્વત્રયના, છો તમે નાયક પણે,
એ કારણે આંતરરિપુ,—સમુદાયથી પીડેલ હું,
હે નાથ ! તુમ પાસે રહીને, હાર્દનાં દુઃખો કહું. ૫૧

કરુણાસાગર છો તમે ને, જ્ઞાનના ભંડાર છો,
પતિતોને તારનારા, વિશ્વના આધાર છો;
તારે ભરોસે આજ મેં, જીવન નૈયા તરતી મૂકી,
લાખ લાખવાર વંદન હજો, જિનરાજ તુજ ચરણે ઝુકી. ૫૨

સહુ આપ્તના શિરદાર હે, જગદીશ ! તું એક જ સદા,
મુજને મળ્યો તું સકલ મનને, ઈષ્ટ આપે સંપદા;
હે નાથ ! નિજ સેવક ગણી, મુજને સ્વીકારો સ્નેહથી,
તુલના ધરું હું તાહરી, ઉત્કર્ષ પામું જેહથી. ૫૩

તુજ મૂર્તિ દર્શનને ચહું, રોગી દવાને જેમ ચહે,
તુજમાં રહો મન માહરું, મુજ આતમા એહી ચહે;
થાકી જઈ છું બોલતાં, જડબુદ્ધિ બોલું કેટલું,
કરુણા કરીને તારજો, જિનરાજ માથું એટલું. ૫૪

ધન્ય ભાગ્ય મારા આજ પાવન, સ પળયો મુજ આતમા,
 દરિશણે આનંદ હોવે, અસખ્યેય પ્રદેશમા,
 સસ્કાર ઉચ્ચ વધારનાર, ભાવ પ્રભુ દેખાડશે,
 પ્રભુ આપતું દર્શન અમોહ, મુક્તિ ઠાણ પ્રમાડશે ૫૫
 ભવસાગરે રખડી રહેલા, જીવને હોડી સમા,
 વળી સાર્થવાહ સમા તમે, સસારરૂપ કાતારમા,
 અનંત પૂર્ણાનંદ પૂરે, પૂર્ણ નિર્વાણે રહ્યા,
 પ્રત્યક્ષ નિરખુ ભક્તિથી, હું આપને મુજ દિલ વસ્યા. ૫૬
 સાગર કૃપાના નાથ તારુ, વહન કમળ નિહાળતા,
 નિર્ભય અમે બનતા વળી, આપત્તિ દૂરે ટાળતા,
 પાવન થયો મુજ જન્મ, ના દરકાર મારે કોઈની,
 ગણુ આજ આંખો દેખતી, નિજ નિરખતી શા કામની ૫૭
 ઉત્તમ ગણુ છું તેજ મનને, જેહ ક્યાવે આપને,
 ઉત્તમ ગણુ તુજ સ્તવન કરવા, જે રસિક તે જીલને,
 ઉત્તમ ગણુ તે નયન નિરખે, જે નિરતર આપને,
 એક સાચી ચાહના તુજ, તાર તાર હવે મને ૫૮
 સસારના વિસ્તારને વિષ્ણુસાર્વનારા આપ છે,
 ત્રણ ભુવનમા મુકુટ સમા, દેવાધિદેવ તમે જ છે,
 આ ઘોર ભવ જગલ વિષે, છે સાર્થવાહ પ્રભુ તમે,
 ભવસાગરે ખૂડનાર મુજને, તારનારા પણ તમે ૫૯
 ધર્મરૂપી મોડવાના, સ્તભ જેવા આપ છે,
 વિશ્વમાં ઉદ્યોત કરવા, સૂર્ય જેવા - આપ છે,

દયા રૂપી વદલીના, આધાર તરુ સમ આપ છે,
વિશ્વ વાંછિત પૂરનારા, અમરતરુ સમ આપ છે. ૬૦

જિમ સૂર્ય વિણ ના કમલ ખીલે, તેમ તુજ વિણ માહરી,
હોવે કદી ના મુક્તિ ભવથી, માહરી એ છે ખાતરી;
જેમ મોર નાચે મેઘને જોઈ, તિમ જોઈ હું આપને,
નાચી રહ્યો હરખાઈ હું, મનમાં ધરી શુભ ભાવથી. ૬૧

વરગંધહસ્તી જેહવા, શ્રુત યોધ ચક્ષુ દાયકા,
વરધર્મચક્રી આપ મારા, સર્વ સંકટ પાયકા;
પુરુષોત્તમ પ્રભુ આપ વળી, પુંડરીક જેવા આપ છે,
પુરુષસિંહ સમા તમે, જિનરાજ જગદાધાર છે. ૬૨

તારા વિના નવ અન્ય કાંઈ, તુજ સ્મૃતિ હૃદયે વસે,
સર્વ ટાણે સર્વ સ્થાને, તુજ વિના નવ કો હશે;
જ્યાં દષ્ટિ પડતી માહરી, ત્યાં તું જ મુજ નજરે પડે,
તારા વિના વિશ્રાંતિનુ, ના અન્ય કો શુભ સ્થળ જડે. ૬૩

હું તુજ વિષે તું મુજ વિષે, નવ ભેદ ભાવ જરી ગણું,
હું તું બન્યા જ્યાં એક સ્વરૂપી, મસ્ત સ્થિતિ શું વર્ણવું;
તું યોગીઓને ગમ્ય છે ને, ભક્ત જનને બહુ ગમે,
મન વાણીથી શુભ વર્ણવશું, શિર સદા ચરણે નમે. ૬૪

તારા વિના આ વિશ્વમાં, નવ અન્ય કાંઈ કદી ચહું,
જે ચાહતો હું પામવાને, તે જ તું નવ કો બીજું;
દર્શન તાણી અતિ ચાહના, તું સર્વ જીવનાધાર છે;
મારે સદા આ જીવનમાં, તું રનેહી સઘળો સાર છે. ૬૫

આનદદાતા વિશ્વના વળી, મુક્તિ કેરા પથને,
બલભાવનારા નાથ મારા, તારનારા ભવ્યને,
ભડાર ભાવરચણ તણા છે, એહ બાવ ધરી અમો,
ધ્રમ બોલીએ પ્રતિદિન પ્રભાતે, આપને જ નમો નમો. ૬૬

જ્યા નિત્ય સાચી પૂર્ણ શાન્તિ, તેહ મુક્તિ સ્થાનને,
શોભાવનારા આપ સજના, ફર છે આ કારણે,
હે નાથ ! શુણ્ણતા આપને, આનદ ઉછળે બહુ મને,
તેથી જ બહુ હૃદયમા, પ્રત્યક્ષ ઉભા આપને ૬૭

સસારી જનના દિલમા, આવો નહિ તુમ જ્યા સુધી,
અનુભવ કરે નિત્ય પાપ કેરા, હુ ખનો તે ત્યા સુધી,
તે ધ્યેય માની આપને, ધ્યાવે અડગ ભાવે ચઢા,
જિમ અગ્નિ બાળે લાકડા, તિમ પાપ બસ્મ કરે તદા ૬૮

નિમીમ કરુણાધાર છે, શરણ આપ પવિત્ર છે,
સર્વજ્ઞ છે નિર્દોષ છે ને, સર્વ જગતા નાથ છે,
હુ દીન છુ હિંમત રહિત થઈ, શરણ આળ્યો આપને,
આ કામડપી ભિલથી, રક્ષો મને રક્ષો મને. ૬૯

ભવજલધિમાથી હે પ્રભો, કરુણા કરીને તારજો,
ને નિર્ગુણીને શિવનગરમા, શુભ સદનમા ધારજો,
આ ગુણી આ નિર્ગુણી, એમ ભેદ મોટા નવ કરે,
રાશી સૂર્ય મેઘ પડે દયાળુ, સર્વના હુ ખો હરે ૭૦

પ્રાણી તણા પાપો ઘણા, ભોગા કરેલા જે ભવે,
દીણ થાય છે દણમા ગણા, તે આપને સારે સતવે,

અતિ ગાઠ અંધારા તણું, પણ સૂર્ય પાસે શું ગળું;
એમ જાણીને આનંદથી, હું આપને નિત્યે લજું. ૭૧

હું સ્પષ્ટ જોલું તુજ કને, છે તાહરું શરણું મને,
આ લોકમાં કે સ્વપ્નમાં, નવિ ચાહતો હું અન્યને;
હે નાથ ! મારા પ્રાણના, મુજ માત તાત ખરા તમે,
મુજ સત્ય જીવિત બન્ધુ ગુરુ વળી, સાચા દેવ જ છો તમે. ૭૨

તુજમાં રહેલા શુભ અનંતા, કેમ હું જોલી શકું,
જડબુદ્ધિ હું છું લક્ષિત રાગે, કાંઈક હું જોલી શકું;
જાણી શકો છો આપ મારા, ચિત્ત કેરા ભાવને,
ભવ ભવ પસાયે આપના, શુભ ગણ તણો મલને મને. ૭૩

મધી પુંજ નીલગિરિ જેટલો હોવે, જલધિરૂપ ભાજને,
કાગળ રસાયડ સમ બનાવે, કલમ સુરતરુ શીખને;
એ સર્વ સાધનથી લખે, હંમેશ કુશલ સરસ્વતી,
તોયે કદી ન લખી શકાયે, આપના શુભ છે અતિ. ૭૪

જિમ ભૂંડ અશુચિ સ્થાનકે, દોડે જ નિજ અભ્યાસથી,
ચલ ચિત્ત દોડે તેમ વિષયમાં, ભૂરિ ભવ અભ્યાસથી;
જાતાં નિવારું તોય પણ, દરરોજ દોડી જાય છે,
તેને મને અટકાવજો, દિલડું અપાર દુભાય છે. ૭૫

આનંદના દેનાર પ્રભુ, દેખાડજો શિવપંથને,
આ મૂર્ખને સમજાવજો, નેહ ઉચિત સત્યાર્થને;
સંસારના વિસ્તારને વિણસાવનારા આપ છો,
ત્રણ લોકમાં પણ સુકુટ જેવા, તીર્થ તારક આપ છો. ૭૬

તુ છે માતા તુ છે પિતા, તુ હી જગનો નેતા,
 ઘોર ભય કર કમો સામે, તુ છે સફળ વિજેતા,
 તુ છે હાયક તુ છે રક્ષક, તુ શિવપુરનો સાથી,
 શુશ્રુ અનંતનો છે તુ સ્વામિ, પામી શકુ હું કયાથી ૭૭

ચૈત્યવંદન-૧

અરિહંત નમો ભગવત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો,
 પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પેખત, સિદ્ધા સધલા કાજ નમો ૧
 પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય, અવિનાશી અકલક નમો.
 અજરઅમર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચન જલધિ મયક નમો ૨
 તિલુચ્છ ભવિષ્ય જણ મનવહિત, પૂરણ દેવ રસાલ નમો,
 લળી લળી પાય નમુ હું ભાલે, કર જોડી ત્રિકાલ નમો ૩
 સિદ્ધ બુદ્ધ તુ જગ જન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ નમો,
 સકલ સુરાસુર નરવર નાયક, સારે અહોનિશ સેવ નમો ૪
 તુ તીર્થ કર સુખકર સાહેબ, તુ નિષ્કારણબધુ નમો,
 શરણાગત ભવિને હિત વત્સલ, તુ હી કૃપારસસિધુ નમો ૫
 કેવલજ્ઞાનાદ્યે દર્શિત, લોકલોક સ્વભાવ નમો,
 નાશિત સકલ કલક કલુપ ગણ, દુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો ૬
 જગચિતામણિ જગશુરુ જગહિતકારક જગજન નાય નમો,
 ઘોર અપાર ભવોદધિ તારણ, તુ શિવપુરનો સાથ નમો ૭
 અશરણ નરણ નીરાગી નિરજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો,
 બોધિ દીપ્તો અનુપમ હાનેશ્વર, જ્ઞાનવિમલ સૂરીશ નમો ૮

શ્રી આદિનાથનું ચૈત્યવંદન-૨

આદિદેવ અલવેસરુ, વિનીતાનો રાય;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, મરૂદેવી માય. ૧

પાંચશે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;
ચોરાશી લાખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨

વૃષભ લંછન જિન વૃષધરૂ એ, ઉત્તમ ગુણમણિ ખાણ;
તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણ. ૩

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન-૩

શાંતિ જિનેશ્વર સોળમા, અચિરાસુત વંદો;
વિશ્વસેન કુલ નભમણિ, લવિજન સુખ કંદો. ૧

મૃગ લંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ;
હતિથણાઉર નયરી ધરી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ. ૨

ચાલીશ ધનુષની દેહડી, સમયઉરસ સંઠાણ;
વદન પદ્મ જ્યું ચંદલો, દીઠે પરમ કદ્યાણ. ૩

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન-૪

નેમનાથ ખાવીસમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય. ૧

દશ ધનુષ્યની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
શંખ લંછનધર સ્વામિજી, તજી રાજુલ નાર. ૨

સૌરીપુરી નયરી લલીએ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ ઠાણ. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવદન-૫

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે લવ પાસ,
વામા માતા જનમીયા, અહિ લછન જાસ ૧
અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાય,
કાશી દેશ વણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આય. ૨
એકસો વરસનું આઉખુએ, પાળી પાર્શ્વકુમાર,
પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતા સુખ નિરધાર ૩

શ્રી મહાવીરસ્વામિનું ચૈત્યવદન-૬

સિદ્ધારથસુત વદીયે, ત્રિશલાનો જાયો,
મત્રિયકુડમા અવતર્યો, સુરનરપતિ ગાયો ૧
મૃગપતિ લછન પાઉલે, સાત હાથની કાય,
ખડોતેર વર્ષનું આઉખુ, વીર જિનેશ્વર રાય ૨
ક્ષમાવિજય જિનરાજનો એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત,
માત બોલથી વર્ણવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત ૩

પરમાત્માનું ચૈત્યવદન-૭

પરમેશ્વર પરમાતમા, પાવન પરમિદ્દ,
જય જગગુરુ દેવાધિદેવ, નયજો મે દિદ્દ ૧
અચલ અકલ અવિકાર સાર, કડુણારસસિધુ,
જગતી જન આધાર એક, નિષ્કારણ ખધુ ૨
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહિ કહ્યા ન જાય,
રમો પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ ધાય ૩

શ્રી શુભસાગરસૃષ્ટિત ચોવીશી શ્રી સિદ્ધાચલ આદિ જિન સ્તવન

(ઝટ જવો ચંદનહાર લાવો-એ દેશી)

આદિનાથ સિદ્ધાચલનાથ, વંદન કેટી હોળે; દાસ શરણે આંચો છે નાથ, મુક્તિ વહેલી દેળે. (અંચલી.) સાખી-આ સંસારે બહુ ભર્યો, લાખ ચોર્યાસી નાથ; દુઃખ સમૂહમાં ટળવળ્યો પ્રભુ, આપ્યો ન કોઈએ સાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં સાખી-ભવભવ ભિન્ન કુટુંબની, મળી મુજ મોટી આથ; માંની ખેઠો માહરી પ્રભુ, કોઈ ન આંચો સાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં સાખી-ધન ધાન્યાદિક વસ્તુઓ બહુ ભેળી કરી નાથ; પ્રતિ ભવ દુઃખ વેઠી કરી, પ્રભુ આંચો હું ખાલી હાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં સાખી-ભવ અનન્તના ભ્રમણમાં, તુમ સમ ન મલ્યો નાથ; જે સ્થાપે સ્વસ્વરૂપમાં, ભવ મોહ હટાવી નાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં સાખી-સિધ્યા કાંકરે કાંકરે, મુનિ અનન્ત મુનિનાથ; જેહના દર્શન ભવ હરે, તમે તે સિદ્ધગિરિના નાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં સાખી-ગૌતમ નીતિ શુભ કહે, અનન્તશુભ મુજ નાથ; મુજ દુઃખ સવિ દૂરે કરી, પ્રભુ દેળે અક્ષય સુખ સાથ. મુક્તિ વહેલી દેળે. આદિનાથં

શ્રી આદિ જિન સ્તવન

(અજિત જિણુંદ શું પ્રીતડી-એ રાગ)

આદિ જિનેશ્વર તારળે, આપી સમકિત હો, મિથ્યાત્વને વારી કે; મિથ્યાત્વ વશે મેં દુઃખ સહ્યાં, અનન્ત કટુ હો,

નિજ સ્વરૂપ વિસારી કે, આદિં ૧ તુજ શામન પામ્યા વિના,
 હિંસા કરી હો, પ્રાણી પીડ્યા બહુ દીશ કે, આત્મ સમાન
 બણ્યા નહિ, પર પ્રાણીને હો પ્રભુ કેમ તરીશ કે આદિં
 ૨ અસત્ય વદી પરને વચ્ચા, પણ બણ્યુ ન હો પોતે જ
 ઠગાય કે, ફૂટલેખાદિ ફૂટ આચર્યો, ચોરી કરી હો, નિજ સૌખ્ય
 ભગાય કે આદિં ૩ વિષયરાક્ષસ પરવશપણે, અસદાચારી થઈ
 હો, ક્યાં પાપ પ્રચડ કે, ગુણી ત્રી પર અપ્રીતિ કરી, ફૂટ
 કલક દઈ હો, સદ્યા હુ ખ અતિચડ કે આદિં ૪ પરિશ્રદ્ધની
 મમતા થઈ, કરી શત્રુતા હો, ન ગણ્યા સખ કે, અનંત
 હરિનને આચર્યો, અનીતિ કરી હો દીધો સુખ પર કાપ કે,
 આદિં ૫ એમ અનન્ન ભવમા પ્રભુ, કોધાદિ વશે હો, કરી
 પાપ અનન્ત કે, અસદ્ય નરકાદિ હુ ખ સદ્યા, હજી આંચો
 ન હો, હુ ખનો પ્રભુ અન્ત કે આદિં ૬ આપ શરણે આંચો
 હવે, દયાવારિધિ હો, દયા લાવીને તારો કે, ગૌતમ નીતિ
 વિનેય કહે, સૂરિ ગુણ હો પ્રભુ ભક્ત તમારો કે આદિં ૭

શ્રી અનિત જિન સ્તવન

(અહા કેવુ ભાગ્ય ભગ્યુ-એ રાગ)

જ્ઞાની દેવ અનિત મુજને, જ્ઞાન દઈ પ્રભુ તારજો । આપ
 જેવા નાથ મુજ કયા, પણ મહ્યા નહિ ધારજો જ્ઞાનીં ૧
 માળાધારી દેવ કેઈ, જાપ અધૂરા દાખવે, કોધાદિ ચિહ્ન શસ્ત્ર
 દેવને, પાલવે કેમ રાખવે ? જ્ઞાનીં ૨ વામાક્ષી પણ રાખ
 નારા, દેવપણે નહિ શોભતા, ભવસમુદ્ર તિતીપુ હવે, ત્યાં
 કને નહિ યોગતા જ્ઞાનીં ૩ રાગદેવ ભર્યા વિષયના લાલચુ

કેમ તારશે ? આપ જેવા નાથને નહિ, જાણનારા હારશે. જ્ઞાની૦ ૪ વીતરાગ અંદ્રપ જ્ઞાન—સમુદ્ર પ્રાપ્તમહોદય; વીતરાગ સ્વરૂપ મુજને, આપજો સુદયોદય. જ્ઞાની૦ ૫ ગૌતમ નીતિ વારિધિનો, બાળ સૂરિ ગુણ કહે; ગુણસમુદ્ર બનાવજો જેમ, દાસ આપ કને રહે. જ્ઞાની૦ ૬

શ્રી સંભવજિન સ્તવન

(નાગર વેલીઓ રોપાવ—એ દેશી)

સ્વામિ સંભવ જિનવરદેવ, આપો વાસ મુક્તિમાં; કાપી કર્મબન્ધની ટેવ, સ્થાપો દાસ સિદ્ધિમાં. સ્વામિ૦ ૧ હુત ક્રોધ માન માયા લોભ, ક્ષમા મૃદુતાએ કરી શોભ; ઋણુતા મુક્તિ ધારી દેવ. આપો૦ સ્વામિ૦ ૨ મહામોહ શત્રુ માન મોડી, સર્વી ધાતીયાકર્મને ત્રોડી; નિર્મલ કેવલ પામ્યા દેવ. આપો૦ સ્વામિ૦ ૩ રચે સમવસરણ શુભ દેવા, દીયે જિનવર દેશના મેવા; લીયે તિર્થંચ માનુષદેવ, આપો૦ સ્વામિ૦ ૪ કેઈ ભદ્રિક ભાવને પામે, કેઈ મિથ્યાત્વને વામે; કેઈ સમક્રિત પામે દેવ. આપો૦ સ્વામિ૦ ૫ કેઈ તિર્થંચ નર દેશ વિરમે, કેઈ નર સવિવિરતિમાં રમે; અવિરતિ ઉદયે અવિરત દેવ. આપો સ્વામિ૦ ૬ ઉપકાર છે આપના ભારી, ભવિ જીવ ઘણાને તારી, અક્ષય મુક્તિ પામ્યા દેવ, આપો૦ સ્વામિ૦ કહે ગૌતમ નીતિ ગુણાબ્ધિ, મુજ આપો મોક્ષ સુખાબ્ધિ; શાને વાર લગાડો દેવ. આપો૦ સ્વામિ૦ ૮

શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન

(છોટમે બાલમા, મોરે આગનામે-એ દેશી)

અભિનંદન જિન દેવ, મુજને લાગે પ્યારા, દેવ મુજને
લાગે પ્યારા, દેવ મુજને લાગે પ્યારા અભિં ૧ પુદ્ગલ
વસ્તુના રાગથી, એ છે બહુ ન્યારા, આત્મશુદ્ધોમા બહુ
લીન છે એ જિનજી પ્યારા. અભિં ૨ દેવાધિદેવ તમને
વિનવુ, હે ભવ હરનારા, સસારી વસ્તુના રાગથી, કરો મુજને
ન્યારા. અભિં ૩ વિજિતેન્દ્રિય કરો, ઇન્દ્રિયોના જય કર-
નારા, ઇન્દ્રિયગ્રામથી હુ પીડાયો, હરો પીડા પ્યારા.
અભિં ૪ ભૂદ્વી અનાદિથી રાચતો, રહુ ભવમા પ્યારા, આત્મ
શુદ્ધોમા રહેવા અહુ, હે શુભ શુષ્ણ સારા અભિં ૫ ગૌતમ
નીતિ સૂત્ર શુષ્ણ કહે, હે દેવ હુલારા, શુષ્ણ અનન્તમાં રમા-
ડજો, હે શુષ્ણ રમનારા અભિં ૬

શ્રી સુમતિ જિન સ્તવન

(મીય લાગ્યા છે મને આજના ઉજ્જગરા-એ દેશી)

સુમતિ જિષ્ણ હ ભવ વારજો રે, ભવ છે હુ બનો વાસરે,
નાથ ભવ અટવી ઉતારજો, દેવ હુ બા શ્યાપદ દારજો સુમતિં ૧
કોધ દાવાનલવી બળુ રે, માન ગિરીન્દ્રનો ત્રાસ રે, નાથ
ભવહેતુ નસાડજો, દેવ શિવ લહેરે રમાડજો સુમતિં ૨ માયા
વક્ર-વાસ ગાડીમા રે, મુઝાણો છૂટવા આશ રે નાથ ભવહેતું
દેવ શિવં સુમતિં ૩ રૂપ્યો રહુ લોભ સાગરે રે, રાખી
નકામી આશ રે, નાથ ભવહેતું દેવ શિવં સુમતિં ૪ સસાર
હેતુ બહુ પીડાકારી રે, કોધાદિનો કરો નાશ રે, નાથ ભવહેતું

દેવ શિવં સુમતિં ૫ ક્ષમાદિક ધર્મમાર્ગથી રે, આપો મુક્તિ-
પુરી વાસ રે, નાથ ભવહેતું દેવ શિવં સુમતિં ૬ ગૌતમ-
નીતિ વિનેય કહે રે, પૂરજો ગુણાખિધ આશ રે; નાથ ભવ-
હેતું દેવ શિવં સુમતિં ૭

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન

(આ તો લાખેણી લબ્ધ કહેવાય-એ દેશી)

પ્રભુ પદ્મ ઇન્દ્રોથી પૂજાય, તારક ત્રિભુવનના, જેમાં દોષો
ન લેશ દેખાય, તારક ત્રિભુવનના. સહુ પ્રાણી શાસનમાં રસીયા
રહે, એવી ભાવદયાયે જિન નામ લહે; શુભ સ્થાનક વીશ
સેવાય, તારક ત્રિભુવનના. પ્રભુ પદ્મ ૧ જીવરક્ષાએ મહા-
ગોપ નામ ધરે, મહામાહાણ નિર્યામકતા વરે, મહાસાથવાહ
કહેવાય, તારક ત્રિભુવનના. પ્રભુ પદ્મ ૨ મહામોહાદિ શત્રુ
હીલાયે હણે, જ્ઞાનાદિ ગુણોને પોતાના ગણે, વીતરાગ સર્વજ
કહેવાય, તારક ત્રિભુવનના. પ્રભુ પદ્મ ૩ રાગ મોહ કામાદિ
પરાસ્ત કરે; ક્રોધાદિ શત્રુથી કદી ન ડરું, આપો શક્તિ ભક્તિથી
કહેવાય, તારક ત્રિભુવનના. પ્રભુ પદ્મ ૪ શ્રી ગૌતમ નીતિ
વિનેય કહે, પ્રભુ આપ પાસે મુજવાસ રહે, પૂરો આશા ગુણ-
ખિધ હરણાય, તારક ત્રિભુવનના. પ્રભુ પદ્મ ૫

શ્રી સુપાર્થ જિન સ્તવન

(મેરે મૌલા બુલાલો-એ દેશી)

મારા નાથ સુપાર્થ નમું તુજને, દયાવારિધિ મુક્તિ દીયો
મુજને. શેર-દ્રવ્ય પૂજા તાહરી ઉત્કૃષ્ટથી પ્રભુ જે કરે, માનવી
તે ખારમા દેવલોકની લક્ષ્મી વરે; તારી સેવા સુખી કરે સેવ-

કને મારાં ૧ શેર-ઉત્કૃષ્ટ લાવે જે સ્તવે જિનરાજ તુજને
માનવી, અન્તર્મુહૂર્તે મુક્તિ લે તે લાવપૂજાયે, સવી, તારી
લક્ષિત મુક્તિપ્રદ લક્ષ્મી જને મારાં ૨ શેર-આશાતના જિન
રાજ તારી જે કરે અજ્ઞાનીઓ, તે નારકાદિ ચાર ગતિના
હુ ખમા રહે પ્રાણીઓ, જિન આશાતના હુ ખ દે છવને.
મારાં ૩ શેર-અન્તર્મુહૂર્તે મુક્તિદાત્રી લાવપૂજા હું ચહું,
આપો મને લવવાસથી છુ ખિન્ન મુક્તિમા રહું, શાશ્વત
સૌખ્ય ગમે મુજને મારાં ૪ શેર-સુખ દેવ માનુષના ન વાછુ
સિદ્ધિવાછુ અક્ષતા, ગૌતમ નીતિનો ખાવ સૂરિ, શુભ કહે
ધો દક્ષતા, વાચા, પૂરી સુખી કરો સેવકને મારાં ૫

શ્રી ચંદ્રમલ જિન સ્તવન

(મધુગમા ખેલ ખેલી આત્મા-એ દેશી)

ચંદ્રજિન દેવ મોક્ષ આપો હો નાથ, મોક્ષપદદાતા, મોક્ષ
પદદાતા, પ્રભુ સેવે સુખશાતા, ચંદ્રજિનં અરુ કહે પ્રભુ
આ જગનો છે, ઈશ્વર કળી ત્રાતા હો નાથ; મોક્ષં ચંદ્રં ૧
આપ જેવાં સર્વજે જણાવ્યું, સૃષ્ટિ અનાદિ અનન્તા હો નાથ,
મોક્ષં ચંદ્રં ૨ ચૌદ રજજી લોક વાર અનન્તી, કર્મે કરી
છવ લમતા હો નાથ મોક્ષં ચંદ્રં ૩ છવ સ્વયં સ્વકર્મે
કરીને, સુખ હુ ખ કતા લોકતા હો નાથ મોક્ષં ચંદ્રં ૪
આશ્રવરોધન સપ્તરમેવન, નિર્જરાથી સિદ્ધ હુ તા હો નાથ,
મોક્ષં ચંદ્રં ૫ આપ વાણીથી એ જ્ઞાન લઈને, ખહું છવ
મુક્તિ પહું તા હો નાથ, મોક્ષં ચંદ્રં ૬ ભદ્ર કર જિન ગૌતમ
નીતિના, શુભના યાઓ શિવદાતા હો નાથ મોક્ષં ચંદ્રં ૭

શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન

(થઈ પ્રેમ વશ પાતલીયા-એ દેશી)

પ્રભુ સુવિધિ મલ્યા સુખદાયા, જેના દર્શન આનંદદાયા
 રે; પ્રભુ સુવિધિ સુર અસુર નૃપ લકટે પૂજે, મોહરાજ
 બહુ ધૂજે; તુજ સેવા કર્મો ભુંજે, મેં બહુ પુણ્યે જિન પાયા
 રે. પ્રભુ ૧ રાગદ્વેષાદિ શત્રુ સંતાપે, હણી નાખ્યા જે આપે;
 તુજ ભક્તિ શત્રુ કાપે, નિત સેવ હીયો જગતાય રે. પ્રભુ ૨
 દેહાદિ વસ્તુ ક્ષણવિનાશી, નિત સંગી મુજ લાસી; આશા ન
 કરી મુજ દાસી, ઇન્દ્રિયવશ કાલ ગમાયા રે. પ્રભુ ૩ દર્શન
 જ્ઞાન ચરણે ન રાચ્યો, લોગોપલોગે નાચ્યો; કરી ધર્મ નૃસુર
 સુખ ચાચ્યો; તેથી દુર્ગતિ બહુ દુઃખ પાયા રે. પ્રભુ ૪
 ગૌતમ નીતિ બાળ કહે ગુણ, હું આવ્યો શરણે સુણ; માગું
 સાહેબ અનંત ગુણ, પુર આશા જગ શિવદાયા રે. પ્રભુ ૫.

શ્રી શીતલ જિન સ્તવન

(પારેવડા જાળે પિયુના દેશમાં-એ દેશી)

એ મૂરતિ શીતલ દેવ મનોહારી (રે) જિન વિણ કોણ
 ભવ હારી (રે). એ મૂરતિ ૧ ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી દેવાદિ પૂજે
 નિત, યોગીન્દ્ર યોગ ધારનારી (રે). એ મૂરતિ ૨ ભૂપ
 વાસુદેવ ચક્રી શકાદિક, જિન પૂજનાયે પદ ધારી (રે). એ
 મૂરતિ ૩ તિર્યંચ માનુષ ઘાતક જે નિત્ય, એવાને પણ
 તારનારી (રે). એ મૂરતિ ૪ પાતક રાશિ સમૂહ પ્રણાશક,
 થાઓ મારા પાપહારી (રે). એ મૂરતિ ૫ ગૌતમ નીતિ
 વિનેય વદે ગુણ, ધ્યાવું સદા શિવકારી (રે). એ મૂરતિ ૬

શ્રી શ્રેયાસ જિન સ્તવન

(સાહેબો મારે ગુલાબનો છોડ—એ દેશ)

શ્રેયસરાશિ શ્રેયાસ જિનેશ, ઈન્દ્રો દાસ ચરણના સાહેબો
 સેવકવાળું દિનેશ, દર્શન ચાહુ વદનના સૂર્ય વિના અર
 વિદ ખીલે નહિ, આપ વિના મુજ હૈયુ કૂલે નહિ, અહો
 નિશ રહેલો જોડાજોડ, સહુથી શ્રેષ્ઠ ચરણના શ્રેયં ૧ કર્મ
 ત્રુટ્યા વિષુ આત્મા છૂટે નહિ, ધર્મ કર્યા વિષુ કર્મ ત્રુટે
 નહિ, કામ ન આવે દોડા-દોડ, બણતા મૂળ કરમના શ્રેયં ૨
 વસ્તુ સ્વભાવ સ્વધર્મ છે રે, પરવસ્તુ પ્રેમ અધર્મ છે રે,
 ધર્મ છે આત્માની જોડાજોડ, આપો ધામ ધરમના શ્રેયં ૩
 ધાન્ય વસન ધન આશથી રે, ભામિની પુત્રાદિ પાશથી રે,
 કર્મોથી બધાણો હોડાહોડ, કાપો સ્થાન બધનના શ્રેયં ૪
 ગૌતમ નીતિ ગુણાબ્ધિ કહે રે, તુમ શરણે હુ બ કેમ રહે
 રે ? કરે મુજ હુ ખોની ત્રોડાત્રોડ, છો મુજ નાથ જીવનના
 શ્રેયં ૫

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન

(વડાલા વીગ જિનેશ્વર જન્મ જગ નિવાગને રે—એ ગગ)

વિરાગી વાસુપૂજ્ય જિન એવકના હુ બ કાપજો રે, અકોધી
 માત રહિત નિર્માયી, શિવસુખ આપજો રે, અરિહતપદના
 ભોગી ત્યારે, વિહાર ભૂમિ સમતલ ત્યારે, હર્ષ ખેદ નિવારી
 સમતા આપજો રે વિરાગીં ૧ હુઝાલાદિના બય કાપે,
 સુવર્ણ કર્મલે ચરણો સ્થાપો, બય સાતે વારી નિર્ભયતા
 આપજો રે વિરાગી ૨૦ પ્રદક્ષિણા દઈ પક્ષી પ્રણમે, નમે માર્ગના

વૃક્ષો ક્ષણમેં; માન તોડી મુજ પરમ વિનયતા આપજો રે.
 ૩ વાણી તારી જિન વરસે જ્યાં, કારણ જાતિજં વૈર સમે ત્યાં;
 વૈરવિરોધ શમાવી મૈત્રી આપજો રે, વિરાગીં ૪ ચોત્રીશ
 અતિશયી ભવિજન તારો, હજી ન આંચો મારો વારો;
 ગૌતમ નીતિ ગુણને માગ્યું આપજો રે, વિરાગીં ૫

શ્રી વિમલ જિન સ્તવન

(આજકી આંગી ખુબ ખનીજી-અથવા વૈષ્ણવ જન તો એ દેશી)

વિમલ જિનેશ્વર દર્શન પામી, વિમલ થયા બહુ પ્રાણી
 રે; હું તુમ સેવ કરું બહુ ભાવે, વિમલ કરો કરી નાણી રે.
 વિં ૧ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર અનન્તા, વીર્ય અનન્ત છે તારે
 રે; વિમલાનન્ત ચતુષ્થી એવી, મહોર કરી દો મારે રે. વિં
 ૨ કર્મ શત્રુએ આવર્યા જે, જ્ઞાનાદિ ગુણ મારા રે, તેહિ જ
 માગું ખોટની શંકા, રાખે રખે નહિ તારા રે. વિં ૩ એ
 ગુણ વિષુ હું કાલ અનંતો, રખડી પડ્યો હું; ખ રાણુ રે;
 મોહ રાગાદિ શ્વાપદ પીડ્યો હું, રક્ષણ માગું શિવઠાણુ રે.
 વિં ૪ ભક્તવાંછિતપૂરણ સુરપાદપ, પ્રાર્થનાભંગ ન શોભે
 રે; ગૌતમ નીતિનો ખાળ ભણે ગુણ, ખીજે ન ચિત્ત મુજ
 થોભે રે. વિં ૫

શ્રી અનંત જિન સ્તવન

(અળ તેરા સિવા કોન મેરા-એ દેશી)

અનન્તનાથ આપ વિના કોણુ તારશે, ભગવાન તુમ
 ભક્તિ ન કરે તે હારશે; ભક્તિ છે પંચ ભેદ જિન જલાદિ
 અર્થવા જિનાશા દ્રવ્ય રક્ષા તીર્થ યાત્રા ઉત્સવ; એ પંચ

લેદ લક્ષિત લક્ષ્મ કષ્ટ વારશે, ભગ૦ અનન્ત ૧ આ ભવ
 સુખોની વાંછનાએ લક્ષિત જે કરે, તે લક્ષિત વિપક્ષિયા કહી, ન
 તેથી તે તરે, અશુદ્ધ આશયોથી લક્ષિત ભવ વધારશે, ભગ૦
 અનન્ત૦ ૨ પરલોક શર્મલાવનાએ લક્ષિત જે કરે, તે લક્ષિત
 ગરક્ષિયા કહી ન તે તેથી તરે, વિપરીત આશયોથી લક્ષિત
 ભવ રૂલાવશે ભગ૦ અનન્ત૦ ૩ સાધ્યોપયોગ શુન્યતાએ
 લક્ષિત જે કરે, તે લક્ષિત અનનુષ્ઠાન છે ન તેથી તે તરે,
 આશયવિહીનતાએ લક્ષિત કેમ તારશે ભગ૦ અનન્ત૦ ૪
 સ સારમુક્તિ લાવનાએ લક્ષિત જે કરે, તદ્દહેતુ અનુષ્ઠાને
 ચરમાવતે તરે, એ મોક્ષ લક્ષ લક્ષિત ભવ હુ ખો નિવારશે
 ભગ૦ અનન્ત૦ ૫ મોક્ષોપયોગ લીનતાએ લક્ષિત જે કરે,
 તે લક્ષિત અમૃતાનુષ્ઠાન એથી તે તરે, નિવેદ શમ સ વેગ
 રગી લક્ષિત તારશે ભગ૦ અનન્ત૦ ૬ તદ્દહેતુ અનુષ્ઠાન
 અમૃતાનુષ્ઠાન જે, સ વેગ પ્રશમયુક્ત માણુ ઘોને પ્રભુ તે,
 સુરતરસુખોથી ખિન્ન દાસ કેાણુ તારશે ? ભગવાન તુમ લક્ષિત
 ન કરે તે હારશે અનન્ત૦ ૭ ભવ ભવ હુ ખાગિન તમ
 દાસ દેવ હારજો, ગૌતમ નીતિ શુષ્ણખિધ કહે નાથ તારજો,
 પ્રભુ આપ વિના કેાણુ દાસ હુ ખ નિવારશે ? ભગ૦
 અનન્ત૦ ૮

શ્રી ધર્મજિન સ્તવન

(ધણેા ખુશીનો દિન, આજનો પ્રધાન મારા-એ દેશી)

ધર્મનાથ ધન્ય દિન, દર્શન હુ પામ્યો તારા, આનંદ ન
 માય અગ, નાશ થયા પાપ મારા ધર્મનાથ૦ ૧ સ સારના

સર્વ સુખો, નાશથી ન લાગે સારા; કર્મબન્ધનોથી ફરી, લાગે
વિપાકોથી ખારા. ધર્મનાથ૦ ૨ લોગ ઉપલોગના છે, સર્વ
સુખો હુંખ ભારા; તેથી તેવા સુખની નહિ, વાંછા હવે નાથ
મારા. ધર્મનાથ૦ ૩ સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન ચરણે, રમણુતા હું
ચાહું ખ્યારા; અક્ષય સુખ મોક્ષવાસ, માગું આપો દેવ મારા.
ધર્મનાથ૦ ૪ કહે ગૌતમ નીતિ ખાળ સૂરિ ગુણલબ્ધિ ખ્યારા;
આપ શરણુ છોડું નહિ, આશ પૂરો નાથ મારા. ધર્મનાથ૦ ૫

શ્રી શાંતિજિન સ્તવન

(વાસુપૂજ્ય વિલાસી, ચંપાના વાસી-એ દેશી)

શ્રી શાંતિ સુવાસી, દર્ધ મોહ ફાંસી, ટાળો સેવક ભવવાસ;
છું મુક્તિનો ખ્યાસી, જ્ઞાન પ્રકાશી, આપો સેવક શિવવાસ;
આ જગ ભમતાં દેવ જે દીકાં, તેહમાં ન તુમ સમ એક;
વિષયી દેવોમાં રાયતા કેઇ, તે જન કૂપના લેક રે. શ્રી
શાંતિ સુવાસી૦ ૧ તુમ ગુણ અમૃતકુંડમાં હું, સ્નાન ચાહું
નિત્યમેવ; અન્યદેવ ગુણભાસ કુજલને, નહિ ચાહું દેને
સેવ રે. શ્રી શાંતિ૦ ૨ કોણુ ચાહે કલ્પવૃક્ષને પામી, બખ્ખુલ
વૃક્ષને નાથ; રત્નચિંતામણિ પામીને નહિ, નાંખું કાયમાં હાથ
રે. શ્રી શાંતિ૦ ૩ મોર વાંછે જેમ મેઘને તેમ, વાંછું હું
તુમને દેવ, જ્યાં લગી જન્મ મરણુ છે મારા, ત્યાં લગી દેને
સેવ રે. શ્રી શાંતિ૦ ૪ ભવ ભવ શરણુ તમાડું હોજો, પૂરજો
સેવક આશ; ગૌતમ નીતિ શિષ્ય કહે ગુણ, મુજ હુંખનો
કરો નાશ રે. શ્રી શાંતિ૦ ૫

શ્રી કુંથુજિન સ્તવન

(તમે યોડા યોડા થાઓ વગ્ણાગી-એ દેશી)

જિન શિવદાયી સેવ તુજ લાગી, હે કુંથુ જિન શિવદાયી
 સેવ તુજ લાગી ખીબ રાગી તુ વીતરાગી હે કુંથુ દેહ
 વસ્ત્રાદિના કાર્યોને 'વેસિરાવુ, જિન તારી એવામા અહોનિશ
 ચિત્ત લાવુ ! આ દાસ તુજ સેવ અનુરાગી હે કુંથુ જિન
 ૧ કાલ અનાદિથી પરભાવમા જ રહું, પર વસ્તુને (જ) સ્વ
 વસ્તુ છે એમ કહું, તેથી હુ ખો થયા મુજ રાગી હે કુંથુ
 જિન ૨ પરને સ્વ માની હુ નાયક દાસ થયો, હીન દાસા-
 દિના પગથી પીસાઈ ગયો, હજી માન ગયો નહિ લાગી,
 હે કુંથુ જિન ૩ અજ્ઞાનતા સર્વી હુ ખની છે દેનારી, જ્ઞાન
 વિના નવી મુખશાતિ થાનારી, એવી બુદ્ધિ હવે મુજ જાગી
 હે કુંથુ જિન ૪ ગૌતમ નીતિ શુણાબ્ધિ કહે એમ, કરુણા
 સમુદ્ર કરુણાથી કંગે તેમ, મારી જ્ઞાનદશા જાય જાગી હે
 કુંથુ જિન ૫

શ્રી અરજિન સ્તવન

(ભાગતકા કાઠ આલમમે બજવાયા-એ રેહી)

અર જિનવર શિવમા આપ ગયા, તારી બહુ જીવને જ્ઞાન
 મયા, પ્રભુ આ સેવકને ભૂલી ગયા, દયાસાગર તારો લાવી
 દયા અર ૧ ક્ષમા માદેવ આજેવ મુખદાયી, આપ્યા ન
 જીવ કિમ હુ ખ જાતી ? હુ ખ મૂલ લોભવશ કાલ ગયા, દયા
 અર ૨ ઈર્ષ્યા મત્સરે બહુ હુ ખ પાયા, તજી નિદા નહિ
 સદગુણ ગાયા, તેથી આશ ન ફળે કિમ સૌખ્ય મયા દયા

અર૦ ૩ નહિ ખાવા જિંદગી બહુમૂલી, નહિ વિષયાર્થે એ
બલ અતુલી, અજ્ઞાને મૂલ્ય ગયા. દયા૦ અર૦ ૪ જિંદગી
એ તપ સંજમ કરવા, બલ એ કર્મો નાશન કરવા, શક્તિ
આપો પ્રભુ શક્તિ મયા. દયા૦ અર૦ ૫ સંજમ લીના
ગૌતમ નીતિ, પ્રભુ ટાળો મુજ ભવની ભીતિ, જિન તુજ
તુજ દરિસણુ ગુણ સૌખ્ય મયા. દયા૦ અર૦ ૬

શ્રી મદ્દિજિન સ્તવન

(લાખ લાખ દીવડાની આરતી ઉતારન્ને-એ દેશી)

કોડ કોડ વંદન(ની) શ્રેણી સ્વીકારન્ને, કોડ કોડ દુઃખોના
જૂથ નિવારન્ને; ભક્તોના હૈયા હરખાય, મદ્દિજિન અવ-
ધારો પ્રાર્થના. ૧ પરહિતચિંતા એ મૈત્રી જગાવન્ને, હાર્દથી
મારા અમૈત્રી ભગાવન્ને; મૈત્રી વિના ન સુખ થાય. મદ્દી૦
૨ પરદુઃખવારણુ કરુણાથી પૂરન્ને, નિર્દયતાને સકારણુ
ચૂરન્ને; નિષ્કરુણાએ દુઃખ થાય. મદ્દી૦ ૩ ભાવ પ્રમોદ
મુજ ચિત્ત વસાવન્ને, ઈર્ષ્યા વૃત્તિ પ્રભુ દૂર નિવારન્ને; ગુણ
શ્લાઘાએ દોષ જાય, મદ્દિજિન અવધારો પ્રાર્થના. ૪ દોષ-
કારી પ્રત્યે માધ્યસ્થ આપન્ને, સેવક દોષોને નિત નિત
કાપન્ને, એ વિષુ શાંતિ ન થાય મદ્દી૦ ૫ ગૌતમ નીતિ
ગુણાબ્ધિ શોભાવન્ને, મૈત્ર્યાદિ ચારે ભાવોમાં લોભાવન્ને;
મુક્તિમાં એથી જવાય. મદ્દી૦ ૬

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન

(માગ ગ્રેમી પખીડા સહુ આવતો હો ગજ,
જગવમા મારી ઝુપડી-એ દેલી)

પ્રભુ મુનિસુવ્રત નમુ ભાવથી હો રાજ, પાવનકારી
જિનરાજજી, જિન નામ સ્મરણે ગયા પાપો હો રાજ,
પાવનકારી જિનરાજજી ઈષ્ટ વિચોગ અનિષ્ટનો સજોગ રોગ
વિચાર, અગ્ર શોચ હુ ખદાયકા, આર્તધ્યાન લેઈ ચાર,
હુ ખદાથી એ ધ્યાન નિવારણે હો રાજ પાવનકારીં ૧
હિંસા મૃપા ચોરી તથા, સરક્ષણાતુળધી, રૌદ્ર ધ્યાન લેઈ
ચાર એ, નાખે નરકે ખાધી, રૌદ્ર ધ્યાન એ વારણે હો
રાજ પાવનકારીં ૨ આશા અપાય વિપાક તિમ, સ્થાન
વિચય એ ચાર, ધર્મધ્યાન શુભ લેઈ છે, દે ખહુ કર્મને
માર, સુખકારક ધ્યાન એ આપણે હો રાજ પાવનકારીં ૩
પૃથક્ત્વ એકત્વ વિતર્ક જે, સપ્રવિચાર અપ્રવિચાર, આલ
આઠથી અગિયારમે, તેરમે ઢિતીય સખાર, એ જે શુકલધ્યાન
લેઈ સ્થાપણે હો રાજ પાવનકારીં ૪ અપ્રતિપાતી સૂક્ષ્મ-
ક્રિયા સમુચ્છિન્ન ક્રિયાનિવૃત્તિ, તૃતીય અયોગી ગુણસ્થલે,
તુર્ય લેઈ દે મુક્તિ, શુકલધ્યાન ચાર લેઈ રમાડણે હો રાજ
પાવનકારીં ૫ આર્ત રૌદ્ર જે ધ્યાનથી, વેઠયા ખહુ હુ ખ
નાસ, ધર્મશુકલ જે ધ્યાન દઈ, કરો દાસ હુ ખ નાશ,
ગૌતમ નીતિ ગુણ આશ પૂરણે હો રાજ પાવનકારીં ૬

શ્રી નમિજિન સ્તવન

(આવો આવો દેવ મારા સૂતાં સૂતાં દ્વાર-એ દેશી)

સેવું ધ્યાવું દેવ પ્યારા, નમિજિનેશ્વરરાય, પ્યારા પાપ
 હરનારા, આવો દુઃખહર દેવ વહાલા મારા અંતરમાં,
 પ્યારાં યૌવન ધન દેહાદિ વસ્તુ, ક્ષણમાં ચાલી જાય;
 અનિત્યતા દુઃખપ્રદતા એની, મોઢે ન જાણી રાય. પ્યારાં ૧
 માતપિતા નૃપ રાજ્ય સમૃદ્ધિ, અશરણુ ને અસહાય, અરિ-
 હંત સિદ્ધમુનિ જિનધર્મ એ શરણુ આપો રાય. પ્યારાં ૨
 જનકાદિ સુતતાદિ પામે, જન્મ વિચિત્ર અસાર, આ સંસારે
 નહિ સુખખિન્દુ; દુઃખ દે ઉપર માર. પ્યારાં ૩ આવે એક
 જ જાવે એક જ, અન્ય વસ્તુ પરિવાર, દેહ અશુચિ દુર્ગંધ
 ભરીઓ; જાણે ન જીવ ગમાર. પ્યારાં ૪ આશ્રવ સંવર
 ભાવ નિર્જરા ધર્મસૂકતતા સાર, લોકપદ્ધતિ દુર્લભોધિ,
 ભાવના દુઃખ હરનાર. પ્યારાં ૫ ખાર ભાવના ચિત્ત ન
 આણી, તેથી દુઃખ અપાર; ગૌતમ નીતિ શુણુ કહે આપો,
 ખાર ભાવના સાર. પ્યારાં ૬

શ્રી નેમિજિન સ્તવન

(ગિરનારી નેમ, સંજમ લીધું છે બાળ વેશમાં-એ દેશી)

નેમિ જિનેશ્વર પ્રાર્થના, પુણ્ય પ્રભાવક, પાપ પ્રણાશક,
 દેવ રે, તારોને દાસ. નેમિં ૧ સૂક્ષ્મ બાદર નિગોદમાં,
 દુઃખથી કાઢ્યો કાળ અનન્તો, દેવ રે, તારોં નેમિં ૨
 ક્ષમા વારિ વણુ તેઉ વાઉમાં, કાલ અસંખ્યો કષ્ટે શુમાંયો
 દેવ રે તારોં નેમિં ૩ ખિ-તિ-ચઉરિન્દ્રિય અસંશીમાં

રઝડ્યો સાધન હીન ન દેખ્યા, દેવ રે તારોં નેમિં ૪
 સન્ની તિર્થંચમા પરવશે, બધવધાદિ હુ બ સહ્યા બહુ દેવ
 રે, તારોં નેમિં ૫ વાર અનેક નારક થઈ, જે પીડાયો
 તે કહેતા ન ખૂટે, દેવ રે, તારોં નેમિં ૬ દેવપણે ઈર્ષ્યા
 દિથી હુ ખી રહ્યો સુખ ક્ષણ વિનાશી દેવ રે, તારોં નેમિં
 ૭ આર્થ દેશાદિ અભાવથી, દુર્લભ બહુ નર દેહ શુભાંચા,
 દેવ રે તારોં નેમિં ૮ મહાપુણ્યથી થઈ માનવી, આપ
 શરણુને પામ્યો ન મૂકુ, દેવ રે, તારોં નેમિં ૯ આપ
 વિના ભવનાશકા, દેવ ખીજા નહિ આ જગ દીઠા, દેવ રે.
 તારોં નેમિં ૧૦ ઇંદ્ર આત્મલક્ષ્મી ભવ તારજો, ગૌતમ
 નીતિ બાળ કહે, શુણુ દેવ રે તારોં નેમિં ૧૧

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન

(રાખના ગ્રંથકડા માગ ગમે-એ દેવી)

પાસના દર્શનથી મારા પાપો, મારાં પાપો સહ હુ બ
 ભાગ્યા રે, સ્વભાવપ્રાપક સુખકર પ્રભુજી, લેટયા પુણ્યો
 જાગ્યા રે પાસં ૧ સુવર્ણ ગૃહભૂષણ ચિત્રાદિ, ધારી ધારી
 નિરખુ, ભાન ભૂલી નિજસ્વરૂપ વિસારી, એ વસ્તુ જોઈ
 હરખુ રે પાસં ૨ આત્મભાવમા રમવા માટે, જે સાધન
 જિન ભાખ્યા, તે માધન પણ પરભાવોને મેળવવા મે રાખ્યા
 રે પાસં ૩ સાધનને પણ શસ્ત્ર બનાવે, અક્ષ દશા પ્રભુ
 મારી, બુધજન હાસ્યકરી મુજ ટાળો, મૂરખતા હુ બકારી
 રે પાસં ૪ પરભાવે રમતા હુ પામ્યો, હુ બપર પરા વાદે,

બહુ દુઃખપ્રદ પરભાવ પ્રેમ તોય, નહિ છૂટે પ્રભુ મારે રે.
 પાસં પ દયા લાવી પ્રભુ આ સેવકને, આત્મભાવમાં સ્થાપો,
 ગૌતમનીતિ ગુણ કહે પરનો પ્રેમ કાપી શિવ આપો રે.
 પાસં ૬

શ્રી વીર જિન સ્તવન

(જાવો જાવો અથ મેરે સાધુ-એ દેશી)

આપો આપો હે ત્રિભુવનપૂજિત, વીર મુક્તિમાં વાસ.
 વીર મુક્તિમાં વાસ, આપો વીર મુક્તિમાં વાસ. આપો આપો
 સદ્ગતિ પશુ દુર્ગતિકંઠા, વિઘ્નપરંપરા મૂળ, અર્થકથા મુજ
 ચિત્તથી કાઢો, કરે એ કાળો શૂળ. આપો આપોં ૧ આ ભવ
 પરભવ દુઃખસંવર્ધક, બુધજન હાસ્ય નિદાન, કામકથા મુજ
 બહુ દુઃખ આપે, કાઢો મોડી માન. આપો આપોં ૨ શોભન
 ભાવે શુભગતિ દાતા, દુર્ગતિકંઠા દુર્ભાવે; નહિ સંકીર્ણ કથા
 બહુ સારી, મુક્તિરસ અભાવે. આપો આપોં ૩ દુર્ગતિકરણી
 શુભગતિકરણી, મોક્ષતણી નીસરણી, પડિત શ્લાઘ્યા ધર્મકથા
 ઘો; મુમુક્ષુતા અનુસરણી. આપો આપોં ૪ અધમાધમ રસી
 અર્થકથામાં, અધમો કામકથામાં, મધ્યમજન સંકીર્ણ કથામાં,
 ઉત્તમ ધર્મકથામાં, આપો આપોં ૫ સુખ મેળવવા
 અર્થકામમાં, રજયો કાળ અનન્ત; સુખનો હેતુ ધર્મ ન
 જાણ્યો, પામ્યો ન દુઃખનો અન્ત. આપો આપોં ૬ ઉત્તમ
 યોગ્યા ધર્મદીનતા, દઈ કરો દુઃખનો નાશ; ગૌતમ નીતિ
 શિષ્ય કહે ગુણ, દૂર ન મુક્તિવાસ. આપો આપોં ૭

જિનવર આંગી સ્તવન

(જાવો જાવો અથ મેરે સાધુ-એ દેશી)

આંગી દેખી હે પ્રભુજી માડુ, ચિત્તડું બહુ હરખાય,
ચિત્તડું બહુ હરખાય પ્રભુજી, ચિત્તડું બહુ હરખાય આગીં
લાખ લાખ હીરા રત્નો જયા, ઝગમગતા દેખાય, મણિ
મોતીસુવર્ણરચિત એ, આગીથી દુખ જાળય આગીં ૧ જીવે
મોહથી પતિપત્ની સુત, દેહ સન્યા બહુવાર, જિનવર આગી
રચો ન ભાવે, પામ્યો દુખ અપાર આગીં ૨ સ્વશરીર
શણગાર તણને, રચે આગી મનોહાર, પ્રભુની બહુભાવે જે
વ્યક્તિ, ધન તેનો અવતાર આગીં ૩ દેહમોહ છૂટે જિન
આગી, રચવાનું મન થાય, ભવભવ એવી સુમતિ દેને,
માટે કર્મની થાય આગીં ૪ ચિતામણિથી બહુમૂલો એ,
જિનવર ભક્તિરંગ, ગૌતમનીતિ ગુણને આપો, જિન સેવા
શિવસંગ આગીં ૫

શ્રી સીમ ધર જિન સ્તવન

(પારેવડા જાળે વીરાના દેશમા-એ દેશી)

હે ચદ્રમા કહેજે કોડ મારી વદના, સીમ ધરને સક
દના હે ચદ્રમાં મહાવિદેહને પાવન કરતા, વિચરે કર્મ
નિકદના હે ચદ્રમાં ૧ વીતરાગ સર્વજ્ઞ તારક એ, ચાહું
ચરણ જિનચદના હેં ૨ પાપોદયે દ્રર ભરતે રહ્યો હું, પામ્યો
ન પાદ જિણુદના હે ચદ્રમાં ૩ સર્વજ્ઞ વિરહી ક્ષેત્રે ભટ-
કતો, હું ખે કરું આકદના હે ચદ્રમાં ૪ મિથ્યામતિ
અજ્ઞાનીના સંગે, નાથે નહિ ભવકદના હે ચદ્રમાં ૫

કલ્પિત પદો જાદાગદા અર્થે, નામે ભવોભવ મંડના હે
ચંદ્રમાં ૬ ચંદ્ર સીમંધરવામીને કરેલો, તેની કરે ભવ
ખંડના હે ચંદ્રમાં ૭ સર્વ મુનિવિત સર્વજ સિદ્ધ સદ્.
સર્વ ચેત્યોને નિતવંદના. હે ચંદ્રમાં ૮ ગીતમનીતિશુણ
કહે દુઃખહર, દેવસીમંધરાદિ વંદના. હે ચંદ્રમાં ૯

શ્રી વીરવિજય સ્તવન

(ધર આવા મેરા પરદેશી—મેં દેવો)

વીર પ્રભુ તુજ દર્શનથી, પાપ ગયા મુજ આતમથી,
પુણ્ય પરિણતિ ને લાગી, જગપતિ વિજય તુજ કાય લાગી.
દૂર ન કર પ્રભુ તત્ત્વ મનથી. વીર પ્રભુ ૧ શુભમ્ભૂતથી તું
ભરીઓ, હું છું અવશુણ્વનો દરિયો, દોષ દાળ મુજ આત-
મથી. વીર પ્રભુ ૨ તું પ્રભુ જગનો તારક છે, આ જત
તારો બાળક છે, સેવકને ને કરણથી. વીર પ્રભુ ૩ તું
શું મુજને નહિ તારે, હું છું શું તુજને ભારે; જસ લેને
શિવ હઈ જગથી. વીર પ્રભુ ૪ ગીતમનીતિશુણ બોલે,
દાની નહિ કોઈ તુજ તોલે, કર પ્રસન્ન હઈ શિવવરથી, વીર
પ્રભુ ૫

શ્રીમદ્ મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી કૃત

ચોવીશ જિનનાં સ્તવનો

૧ શ્રી રૂપભજિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર, મોહામળો-એ દેશી)

જગજીવન જગવાલહો, મરૂદેવીનો નહ લાલરે, સુખ
નીકે સુખે હપજે, દર્શન અતિહિ આનહ લાલરે જગ૦ ૧
આખડી અખુજ પાખડી, અષ્ટમી શશિ સમ ભાલ લાલરે,
વદન તે શારદા ચહલો, વાણી અતિહિ રસાલ લાલરે જગ૦
૨ લક્ષણ અગે વિરાજતા, અડહિય સહસ ઉદાર લાલરે,
રેખા કરચરણાદિકે, અલયતર નહિ પાર લાલરે જગ૦ ૩
ધંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, શુણુ લઈ ઘડિયુ 'અગ લાલરે,
ભાગ્ય કિહા થકી આવિયુ, અચરિજ એહ ઉત્તગ લાલરે
જગ૦ ૪ શુણુ સઘળા અગીકયાં, ફર કયાં સવિ દોષ
લાલરે, વાચક યશવિજયે શુદ્યો, દેખો સુખનો પોષ લાલરે
જગજીવન૦ ૫

૨. શ્રી અજિતનાથજિન સ્તવન

(નિરૂડી વેરણુ હોઈ રઈ-એ દેશી)

અજિત જિણ દશુ પ્રીતડી, સુજ ન ગમે હો ખીજનો
સગ કે, માલતી કુલે મોહીયો, કિમ બેસે હો ખાવલ તરૂ
ભૂગ કે અજિત૦ ૧ ગગાજલમા જે રમ્યા, કિમ છિહર
હો રતિ પામે મરાલ કે, સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ
ચાહે હો જગ ચાતક ખાલ કે અજિત૦ ૨ ઠાકિલ કલ

કુન્જિત કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર કે; ઓછાં તરુવર નવિ ગમે, ગિરૂઆશુ' હો હોયે શુણ્ણનો પ્યાર કે, અન્જિત૦ ૩ કમલિની દિનકર કર અહે, વલી કુમુદિની હો ધરે અંદશુ' પ્રીત કે, ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના, નવિ આહે કેા કમલા નિજ ચિત્ત કે. અન્જિત૦ ૪ તિમ પ્રભુશુ' મુજ મન રચ્યું, ખીજ શુ હો નવિ આવે દાય કે, શ્રી નયવિનય વિબુધતણો, વાચક ચશ હો નિત નિત શુણ્ણ ગાય કે. અન્જિત૦ ૫

૩ શ્રી સંભવનાથજિન સ્તવન

(મન મધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી)

સંભવ જિનવર વિનતિ, અવધારો શુણ્ણ જ્ઞાતા રે; ખામી નહીં મુજ ખિજમતે, કદીય હોશો ફલદાતા રે સંભવ૦ ૧ કરભેડી ઉભો રહું; રાત દિવસ તુમ ધ્યાનો રે; જો મનમાં આણો નહિ, તો શું કહીએ થાને રે. સંભવ૦ ૨ ખોટ ખજાને કેા નહીં, દીજીયે વાંછિત દાનોરે; કણ્ણા નજર પ્રભુજી તણી, વાઘે સેવક વાનો રે. સંભવ૦ ૩ કાલ લખિ મુજ મતિ ગણો, ભાવ લખિ તુમ હોયે રે; લડથડતું પણ ગજ ખચ્યું; ગાજે ગયવર સાથે રે. સંભવ૦ ૪ દેશો તો તુમહી ભલું, ખીજ તો નવિ જાયું રે; વાચક ચશ કહે સાંધશું; ફલશે એ મુજ સાચું રે. સંભવ૦ ૫

૪ શ્રી અભિનંદનજિન સ્તવન

(સુણ્ણને હો પ્રભુ-એ દેશી) -

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગશુરુ તુજ, મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ

મોહન વેલડીલ, મીઠી હો પ્રભુ મીઠી તાહરી વાણી, લાગે
 હો પ્રભુ, લાગે જેસી શેલડીલ ૧ જાણુ હો પ્રભુ, જાણુ
 જન્મ કયત્ય, જોઈ હો પ્રભુ, જોઈ તુમ સાથે મિલ્યોલ,
 સુરમણિ હો પ્રભુ, સુરમણિ પાગ્યો હત્ય, આગણે હો પ્રભુ,
 આગણે મુજ સુરતરૂ દલ્યોલ ૨ જાગ્યા હો પ્રભુ, જાગ્યા
 પુણ્ય અદ્ધર, માગ્યા હો પ્રભુ મુહ માગ્યા પાસા ઢલ્યાલ,
 બૂઝ્યા હો પ્રભુ બુઝ્યા અમિરસ મેહ, નાઠા હો પ્રભુ નાઠા
 અશુભ શુભ દિન, વલ્યાલ ૩ ભૂખ્યા હો પ્રભુ, ભૂખ્યા
 મત્યા ઘૂતપૂર, તરસ્યા હો પ્રભુ, તરસ્યા દિવ્ય ઉઠક મિલ્યાલ,
 થાક્યા હો પ્રભુ, થાક્યા મિત્યા સુખપાલ, ચાહતા હો પ્રભુ,
 ચાહતા સંનજન રહેજે મીલ્યાલ ૪ દીવો હો પ્રભુ દીવો
 નિશા વમ ગેહ, સાખી હો પ્રભુ, સાખી થલે જલ નીકા
 મળીલ, કલિયુગે હો પ્રભુ, કલિયુગે ફલહો મુજ, દરિસન
 હો પ્રભુ દરિસન લહુ આશા ફળીલ ૫ વાચક હો પ્રભુ
 વાચક યશ તુમ દાસ, વિનવે હો પ્રભુ વિનવે અભિનદન
 સુણોલ, કહીયે હો પ્રભુ, કહીયે મ દેશો છેહ, દેને હો
 પ્રભુ, દેને સુખ દરિસણુ તણોલ ૬

૫ શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન

(આઝરીયા મુનિવગ્ની-એ દેશી)

સુમતિનાથ ગુણશુ મિલીલ, વાધે મુજ મન પ્રીતિ,
 તેલ ખિંડુ જિમ વિસ્તરેલ, જલમાહે ભલી રીતિ, સોભાગી
 જિનશુ લાગ્યો અવિહંડ રગ ૧ સનજનશુ જે પ્રીતડીલ,
 છાની તે ન રખાય, પરિમલ કસ્તુરી તણોલ, મહી માહે

મહકાય. સોલાગીં ૨ આંગલિયે નવિ મેરૂ ઠંકાયે, છાળ-
ડિયે રવિ તેજ; અંજલીમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન
તિમ પ્રભુ હેજ. સોલાગીં ૩ હુઓ છીયે નહિ અધર અરૂણ
જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ; પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા,
તિમ મુજ પ્રેમ અલંગ. સોલાગીં ૪ ઠાંકી ઇંદ્રુ પરાલથુંજી,
ન રહે લહિ વિસ્તાર; વાયક ચશ કહે પ્રભુ તણોજી, તિમ
મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોલાગીં જિનશુ લાગ્યો અવિહડ રંગ. ૫

૬ શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન

(સહજ સદ્ગુણ હો સાધુજી-એ દેશો)

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી;
કાગળ ને મશિ તિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી.
સુગુણ સનેહા રે કદિય ન વિસરે. એ આંકણીં ૧ ઇહાંથી
તિહાં જઈ કોઈ આવે નહી, જેહ કહે સંદેશોજી; જેહનું
મિલવું રે દોહિલું તેહનું, નેહ તે આપ કિલેશોજી. સુગુણં
૨ વીતરાગનું રે રાગ તે એક પખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
ઘોડો દોડે રે સાહેબ વાજમાં, મન નાણે અસવારોજી.
સુગુણં ૩ સાચી લક્ષિતરે લાવના રસ કહ્યો, રસ હોય તિહાં
દોય રીજેજી; હોડાહોડે રે ગિહું રસ રીઝથી, મનના મનોરથ
સીજેજી. સુગુણં ૪ પણ ગુણવંતા રે ગોઠે ગાજિયે, મહોટા
તે વિશ્રામજી; વાયક ચશ કહે એહિંજ આસરે, સુખ લહું
ઠામોઠામજી. સુગુણં ૫

૭ શ્રી સુપાશ્વનાથ જિન સ્તવન

(લાગતદે માત મહાર-એ દેશી)

શ્રીસુપાસ જિનરાજ, તુ ત્રિભુવન શિરતાજ, આજહો
છાનેરે ઠકુરાઈ, પ્રભુ તુજ પદ તણીછ ૧ દિવ્ય ધ્વનિ સુર
ફૂલ, ચામર છત્ર અમૂલ, આજહો રાજેરે લામડલ, ગાજે
હુહુલિછ ૨ અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખર્યાથી અગ્યાર
આજ હો કીધારે ઓગણીસે, સુરગણ ભાસુરેછ ૨ વાણી
ગુણ પાત્રીશ, પ્રાતિહારજ નગદીશ, આજ હો રાજેરે દીવાજે,
છાજે આઠશુછ ૪ સિદ્ધાસન અશોક ખેડા મોડે લોક, આજ
હો સ્વામીરે શિવગામી, વાયક યશ શુભ્યેછ ૫

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન

(ધણુગ ટોલા-એ દની)

ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબારે, તુમે છો ચતુર સુભણ, મનના
માન્યા, આવો આવોરે ચતુર સુખ ભોગી, કીજે વાત એકાત
અભોગી, ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ મનના માન્યા ૦ ૧ આકણી
ઓણુ અધિકૃ પણ કહેરે, આસ ગાયત જેહ મનના ૦ આપે
ફૂલ જે અણુકહે રે, ગિરઝો સાહેબ તેહ ૦ મં ૨ નીન કહ્યા
વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ મં જલ દીયે ચાતક
ખીજવીરે, મેઘ હુઓ તિણે ગ્યામ મં ૩ પીઉ પીઉ કરી
તુમને જપુરે, હુ ચાતક તુમે મેહ મં એક લહેરમા હુ ખ
હરોરે, વાધે ખમણો નેહ મં ૪ મોહુ વહેલુ આપલુ રે,
તો શી કીલ કરાય, મં વાયક યશ કહે જગધણીરે, તુમ તો
સુખ થાય મનના માન્યા ૦ ૫

તરૂવરમાંહિ સુભટમાંહિ મુરઆરિરે. સુ૦ ૧ નદીયમાંહિ જિમ
ગંગ અનંગ સુરૂપમાં રે, અનંગ૦ કુલમાંહિ અરવિંદ ભરત-
પતિ ભૂપમાં રે, ભ૦ ઐરાવણ ગજમાંહિ ગરૂડ ખગમાં યથારે
ગરૂડ૦ તેજવંત માંહિ ભાણુ, વખાણુમાંહિ જિનકથા રે. વ૦ ૨
મંત્રમાંહિ નવકાર રત્નમાંહિ સુરમણિ રે રત્ન૦ સાગરમાંહિ
સ્વયંભૂરમણુ શિરોમણિ રે, રમ૦ શુક્લધ્યાન જિમ ધ્યાનમાં
અતિ નિર્મલપણે રે, અ૦ શ્રી નયવિજય વિબુધ પદ્ય સેવક
ધમ ભણે રે. સ૦ ૩

૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન

ગિરૂઆરે ગુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્દમાન જિનરાયા રે;
સુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મલ થાયે કાયા રે, ગિ૦
તુમ ગુણુ ગણુ ગંગાજલે, હું ઝીલીને નિર્મલ થાઉં રે; અવર
ન ધંધો આદરું, નિશ દિન તોરા ગુણુ ગાઉં રે. ગિ૦ ૨
ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસેરે, જે માલતી
કુલે મોહીયાં, તે ખાઉલ જઈ નવિ યેસેરે. ગિ૦ ૩ એમ અમે
તુમ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રાઝ્યા ને વળી માઝ્યા રે; તે કેમ
પરસુર આદરું, જે પરનારી વશ રાઝ્યા રે. ગિ૦ ૪ તું ગતિ
તું મતિ આશરો, તું આલખન મુજ પ્યારો રે, વાચક યશ
કહે માહરે, તું જીવન જીવ આધારો રે ગિરૂઆરે૦ ૫

(શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી કૃત ચોવિશી સંપૂર્ણ)

શ્રી આનંદવનજી કૃત ચોવીશ જિનનાં સ્તવનો

૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન

(૭મ પરીક્ષા ૬૦૯૫ ૩મો ચલ્યોર-એ દેશી)

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે, જોર ન ચાહું રે કત,
રીઝયો સાહેબ સગ ન પરિહરેરે, ભાજે સાદિ અન ત ઋષભ
૧ પ્રીત-સગાઈરે જગમા મહું કરેરે, પ્રીત-સગાઈ ન હોય,
પ્રીત-સગાઈ જે નિરુપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન જોય ઋષભ
૨ કોઈ કત કારણ કાષ્ઠ ભક્ષણ કરેરે, મિલજી કતને ધાય,
એ મેળો નવિ કહીએ સભવે રે, મેળો ઠામ ન ઠાય ઋષભ
૩ કોઈ પતિરજન અતિ ઘણું તપ કરેરે, પતિરજન તન તાપ,
એ પતિરજન મેં નવિ ચિત્ત ધરું રે, રજન ધાતુ મિલાપ
ઋષભ ૪ કોઈ કહે લીલા રે અલખ અલખ તણીરે, લખ
પુરે મન આશ, દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટેરે, લીલા દોષ
વિલાસ ઋષભ ૬ ચિત્તપ્રમદે રે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજન
અગ કિત જોઈ, કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણા રે,
આનંદધન પદ જેહ ઋષભ ૬

૨ શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનું સ્તવન

[ગગ-આગાવગી—માર મન મોહ્યું જે-એ દેશી]

પવડો નિહાવુરે ખીન જિનતણો જે, અજિત અજિત
ગુણ ધામ, જે તે છત્યા રે તેણે હું જિતીયોરે, પુરુષ કિશ્યુ
મુગ નામ પદડો ૧ અરમ નયણ કરી મારગ જોવતા રે,
જૂંયો અયલ સમાર, જેણે નયણે કરી મારગ જોઈએ રે,
નયણ તે દિવ્ય વિચાર પદડો ૨ પુરુષ પરપર અનુસવ

૧૮ શ્રી અરનાથજિન સ્તવન

(આમરણા ભેગી—એ દેશી)

શ્રી અરજિન ભવજલનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂ,
મનમોહન સ્વામી, બાહ્ય ગ્રહી એ ભવજલ તારૂ, આણે
શિવપુર આરેરે મનં ૧ તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ
ન ચાલે માને એ મનં ૨ પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે,
તારે તે છે આથે રે મનં ૩ ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકુ,
સાનીને ફલ દેઈ રે, મનં ૪ કાયા કષ્ટ વિના ફલ લલિયે,
મનમા ધ્યાન ધરેઈ રે મનં ૫ જે ઉપાય બહુવિધની રચના,
મોગ માયા તે બણો રે મનં ૬ શુદ્ધ દ્રવ્ય શુભ પર્યાય ધ્યાને,
શિવ દિયે પ્રભુ અપરાણો રે મનં ૭ પ્રભુ પદ વલગ્યા તે
રહ્યા તાજ, અલગા અગ ન સાજ રે, મનં ૮ વાચક યશ
ફહે અવરજે દયાઉ, એ પ્રભુના શુભ ગાઉરે મનં ૯

૧૯ શ્રી મટિલનાથજિન સ્તવન

[નાબી ગયા કે બાજ—એ દેશી]

હુંજ મુજ રીઝની રીઝ, અટપટ એક ખરીરી, લટપટ
નાથે દામ, ખટપટ કાજ ખરીરી ૧ મટિલનાથ તુજ રીઝ,
જન રીઝે ન હુએરી, દોય રીઝણનો ઉપાય, સહાસુ કાઈ ન
જુએરી, ૨ દુરાસાધ્ય છે લોક, સહુને મમ ન શરીરી, એક
હઠવાએ ગાઠ, એક જો બોલે હમીંગી ૩ લોક લોકોત્તર વાત,
રીઝ છે દોય જુધરી, તાત ચક્ર પુર પૂજ્ય, ચિતા એક હુધરી ૪
રીઝવો એક માર્ગ, લોક તે વાત કરેગી, શ્રી નયવિજય
મુશિધ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી ૫

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન

[પાંડવ પાંચે વંદતા—એ દેશી]

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉદ્દસિત તન મન ધાય
 રે; વદન અનોપમ નિરખતાં, મારાં ભવ ભવનાં દુઃખ જાય
 રે. ૧ મારાં ભવ ભવનાં દુઃખ જાય, જગતગુરુ દીપતો, સું
 એ આંકણીં નિશદિન સૂતાં જગતાં, હઠિડાથી ન રહે દૂર
 રે; જખ ઉપકાર સંભારીયે, તવ જીપજે આનંદ પૂર રે. તવ
 જં સું ૨ પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યાં, મન અવગુણ એક ન
 માય રે, ગુણ ગુણાનુબંધી હુઆ, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય
 રે. તેં જં સું ૩ અક્ષય પદ દીયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે
 અનુભવ રૂપ રે; અક્ષર સ્વર ગોચર નહીં, એ તો અકલ
 અમાપ અરૂપ રે. એં જં સું ૪ અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા,
 સજ્જનના તે ન લિખાય રે; વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ
 મન માંહે પરખાય રે. ૫ જં સું ૫

૨૧ શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન

શ્રી નમિ જિનની સેવા કરતા, અલિય વિધન સવિ દૂરે
 નાસેજી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહમૂર
 પાસેજી શ્રીં ૧ મયમત્તા અંગણુ ગજ ગાજે, રાજે તેજી
 તુખાર તે ચંગાજી; ખેટાખેટી બંધવ જોડી; લહિયે બહુ અધિકાર.
 શ્રીં ૨ વલ્લભ સંગમ રંગ લહીજે, અણવાલહા હોય દૂર
 સહેજેજી. વાંછા તણે વિલંબ ન દૂજે, કારજ સીઝે ભુરિ
 સહેજેજી શ્રીં ૩ ચંદ્રકિરણુ ઉજ્જવલ યશ ઉલસે, સૂરજ
 તુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી. જે પ્રભુ ભગતિ કરે નિત વિનયે, તે

અરિયા બહુ તાપ છપેછ. શ્રીં ૪ મ ગલ માલા લલિ
વિશાલા, ખાલા બહુલે પ્રેમ રગેછ, શ્રીનયવિનય વિબુધ
પય મેવક, કહે લલિએ સુખ પ્રેમ અગેછ શ્રીં ૫

૨૨ શ્રી નેમનાથ જિન સ્તવન

(આટલા દિન હું બધુતોડે હા-દેશી)

તોરણ આવી રથ ફેરી ગયાડે હા, પશુઆ દેઈ દોપ, મેરે
વાલમા, નવબવ મેહ નિવારિયોડે હા, રથો ભેઈ આન્યા ભેશ
મેં ૧ ચદ્ર કલકી જેહથીરે હા, રામને ખીતા વિયોગ, મેં
તેહ કુરગને વયણુડેરે હા, પતિ આવે ધુણ લોગ મેં ૨
હિતારી હું ચિત્તથીરે હા, મુક્તિ ધુતારી હેત, મેં સિદ્ધ
અનતે ભોગવીરે હા, તેહથુ કવણુ સદેત મેં ૩ પ્રીત
કરતા મોહિલીરે હા, નિરવહતા જ બલ મેં જેહવો બ્યાલ
ખેલાવવો ટે હા, જેહવી અગનની બાલ મેં ૪ ભે વિવાહ
અવસરે દિઓરે હા, હાથ ઉપર નવિ હાથ મેં હીક્ષા અવ-
સર હીજિયે ટે હા, શિર ઉપર જગનાથ મેં ૫ ઈમ વલ
વલની ગણુલ ગઈ રે હા, નેમિ કને પ્રત લીધ, મેં વાચક થથ
કહે પ્રભુમીયે રે હા, એ હ પતી દોય સિદ્ધ મેરે વાલમાં ૬

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન

[દખી યાગિની દોય—એ દેશી]

વામાન દન જિનવર મુનિમાંહે વઠોડે, કે મુનિ માંહે વડો,
જિમ મુરમાંહે મોડે મુરપતિ પરવડો -, કે મુરં જિમ
િરિમાંહે મુરાચવ મુગમાંહે કેમરી રે મું જિમ ચદ્ર

તરૂવરમાંહિ સુભટમાંહિ મુરઅરિરે. સુ૦ ૧ નદીયમાંહિ જિમ
ગંગ અનંગ સુરૂપમાં રે, અનંગ૦ કુલમાંહિ અરવિંદ ભરત-
પતિ ભૂપમાં રે, ભ૦ ઐરાવણુ ગજમાંહિ ગરૂડ ખગમાં યધારે
ગરૂડ૦ તેજવંત માંહિ ભાણુ, વખાણુમાંહિ જિનકથા રે. વ૦ ૨
મંત્રમાંહિ નવકાર રત્નમાંહિ સુરમણિ રે રત્ન૦ સાગરમાંહિ
સ્વયંભૂરમણુ શિરોમણિ રે, રમ૦ શુદ્ધધ્યાન જિમ ધ્યાનમાં
અતિ નિર્મલપણે રે, અ૦ શ્રી નયવિજય વિખુધ પય સેવક
ધમ ભણે રે. સે૦ ૩

૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન

ગિરૂઆરે ગુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્દ્ધમાન જિનરાયા રે;
સુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મલ થાયે કાયા રે, ગિ૦
તુમ ગુણુ ગણુ ગંગાજલે, હું ઝીલીને નિર્મલ થાઉં રે; અવર
ન ધંધો આદરૂં, નિશ દિન તોરા ગુણુ ગાઉં રે ગિ૦ ૨
ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિદ્ધર જલ નવિ પેસેરે, જે માલતી
કુલે મોહીયા, તે ખાઉલ જઈ નવિ યેસેરે. ગિ૦ ૩ એમ અમે
તુમ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રાખ્યા ને વળી માખ્યા રે; તે કેમ
પરસુરે આદરૂં, જે પરનારી વશ રાખ્યા રે. ગિ૦ ૪ તું ગતિ
તું મતિ આશરો, તુ આલંબન મુજ પ્યારો રે, વાચક યશ
કહે માહરે, તું જીવન જીવ આધારો રે ગિરૂઆરે૦ ૫

(શ્રીમદ્દયશોવિજયજી કૃત ચોવિશી સંપૂર્ણ)

શ્રી આનંદવનજી કૃત ચોવીશ જિનનાં સ્તવનો

૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન

(કમ્પ પરીક્ષા કરણ કુમર ચત્યોરે-એ દેખી)

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે, ચોર ન ચાહું રે કત,
રીઝયો સાહેબ સગ ન પરિહરેરે, ભાગે સાદિ અન ત ઋષભ
૧ પ્રીત-સગાઈરે જગમા સહુ કરેરે, પ્રીત-સગાઈ ન હોય,
પ્રીત-સગાઈ ૨ નિરુપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન ખોય ઋષભ
૨ કોઈ કત કારણ કાઠ બક્ષણ કરેરે, મિલથુ કતને ધાય,
એ મેળો નવિ કહીએ મ ભવે રે, મેળો ઠામ ન ઠાય ઋષભ
૩ કોઈ પતિરજન અતિ ઘણુ તપ કરેરે, પતિરજન તન તાપ,
એ પતિરજન મે નવિ ચિત્ત ધયું રે, રંજન ધાતુ મિલાપ
ઋષભ ૪ કોઈ કહે લીલા રે અલખ અલખ તણીરે, લખ
પુરે મન આશ, દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટેરે, લીલા દોષ
વિલાસ ઋષભ ૬ ચિત્તપ્રમત્તે રે પૂજન ફલ કહ્યુ રે, પૂજ
અખડિત એહે, કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણા રે,
આનંદધન પદ રેહ ઋષભ ૬

૨ શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનું સ્તવન

[ગજ-આગ્રાવગી—માર મન માધુ રે-એ દેખી]

પથડો નિહાયુરે ખીન જિનતણો રે, અજિત અજિત
ગુણ ધામ, ૨ તે છત્યા રે તેજે હુ જિતીયોરે, પુરુષ ધિશ્યુ
મુજ નામ પથડો ૧ ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતા રે,
બૂદ્યો સયલ સસાર, જેતુ નયણે કરી મારગ જોઈએ ૨,
નયણ તે દિવ્ય વિચાર પથડો ૨ પુરુષ પરપર અનુવાવ

જોવતાંરે, અંધોઅંધ પુલાય; વસ્તુ વિચારેરે જો આગમે કરી
 રે, ચરણ ધરણ નહીં ઠાય. પંથડોં ૩ તર્ક વિચારેરે વાદ-
 પરંપરાંરે, પાર ન પહોંચે કોય; અભિમત વસ્તુ વસ્તુગતે
 કહેરે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડોં ૪ વસ્તુવિચારે રે,
 દિવ્ય નયણ તણોરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર, તરતમ જોગેરે તરતમ
 વાસનારે, વાસિત યોધ આધાર. પંથડોં ૫ કાલ લખિધ લાડી
 પંથ નીહાળશું રે, એ આશા અવલંબ; એ જન જીવેરે
 જિનજી જાણજો રે, આનંદધન મત અંબ, પંથડોં ૬

૩ શ્રી સંભવનાથ સ્વામીનું સ્તવન

[રાગ-રામગ્રી-રાતલડી રમીતે કિહાંથી આવીયારે-એ દેશી]

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવેરે, લહિ પ્રભુ સેવનભેદ;
 સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકારે, અભય અંદ્રેષ અખેદ. સંભવં ૧
 ભય અચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્રૌપ અરોચક ભાવ;
 ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયેરે, દોષ અબોધ લખાવ. સંભવં ૨
 ચરમાવતે હો ચરમકરણ તથારે, ભવપરિણતિ પરિપાક;
 દોષ ટળે વળી દષ્ટિ ખીલે ભલીરે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન વાક. સંભવં ૩
 પરિચય પાતિકઘાતક સાધુશુંરે, અકુશલ અપચય ચેત;
 અંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરીરે, પરિશીલન નય હેત. સંં ૪
 કારણજોગે હો કારજ નીપજે રે, એહમાં કોઈ ન વાદ;
 પણ કારણ વિણ કારજ સાધિયેરે, એ નિજ મત ઉત્તમાદ. સંં ૫
 સુગંધ સુગમ કરી સેવન આદરેરે, સેવન અગમ અનૂપ;
 દેજો કદાચિત સેવક યાચનારે, આનંદધન રસ રૂપ. સંં ૬

૪ શ્રી અભિનંદન સ્વામીનું સ્તવન

(આજ નિહેન્નેરે દીમે નાહવો-એ દેશા)

અભિનંદન બિન દરિશણુ તરગીએ, દરિસણુ ફુલંબ દેવ,
 મત મત લેદે રે ને જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ
 અભિનંદન ૧ સામાન્યે કરી દરિસણુ દોહિલુ નિર્ણય સકલ
 વિશેષ, મહમે થેયો રે અધા કેમ કહે, રવિ શગિ રૂપ
 વિલેખ અભિ ૨ હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી નેહએ,
 અતિ હુગંમ નયવાદ, આગમવાદે હો ગુરુગમ કેા નહીં,
 એ સખલો વિપવાદ અભિ ૩ ધાતિ હુગર આડા અતિ
 ઘણા, તુજ દરિસણુ જગનાથ, પ્રીઠાઈ કરી મારગ સચડ,
 મેશુ કાઈ ન સાથ, અભિ ૪ દરિમણુ દરિસણુ રટતો ને
 ફરે, તો રણ રોઝ સમાન, નેહને પીપાસા હો અમૃત-
 પાનની, કિમ જાણે વિપપાન અભિ ૫ તરસ ન આવે હો
 મરણ છવન તણો, મીઝે ને દરિસણુ કાજ, દરિમણુ ફુલંબ
 સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ અભિનંદન ૬

૫ શ્રી મુમતિનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(ગપ-વર્નન તથા પારો)

મુમતિ ચરણકજ આતમ અરપણા, દરપણુ નિમ
 અવિકાર, મુજાની, મતિ તરપણુ બહુ સમ્મત જાણિયે, પરિ
 સરપણુ મુવિચાર મુજાની, મુમતિ ૧ ત્રિવિધ મહલ તનુ-
 પરમત આતમા, બહિરાતમ મુરિ લેહ, મુ ૦ બીજો અતર
 આતમા, તીસરો, પરમાતમ અવિચ્છેદ મુ ૦ મુમતિ ૨
 આતમમુદે કાયાદિક મળો, બહિરાતમ અવરૂપ, મુ ૦ કાયા

દિક્કનો હો સાખીધર રહ્યો; અંતર આતમ રૂપ. સું સુમતિં
 ૩ જ્ઞાનાનંદે હો પુરણ પાવનો, વર્જિત સકળ ઉપાધિ; સું
 અતીન્દ્રિય શુભશુભશિ આગર, એમ પરમાતમ સાધ. સું
 સુમતિં ૪ બહિરાતમ તણ અંતર આતમા, રૂપ થઈ ચિર
 ભાવ; સું પરમાતમનું હો આતમ ભાવવું, આતમ અર્પણ
 દાવ. સું સુમતિં ૫ આતમઅર્પણ વસ્તુ વિચારતાં,
 ભરમ ટળે મતિદોષ; સું પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપન્ને,
 આનંદધન રસ પોષ. સું સુમતિં ૬

૬ શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-મારું તથા સિંધુઓ.)

(આંદલીયા સંદેશો કહેજે મારા કંતને રે—એ દેશી)

પદ્મપ્રભ જિન તુજ મુજ આંતરું રે, કિમ લાંજે લગ-
 વંત; કર્મવિપાકે કારણ જોઈનેરે, કોઈ કહે મતિમંત.
 પદ્મપ્રભ ૧ પયઈ ઠિમ આણુભાગ પ્રદેશથીરે, મૂલ ઉત્તર
 બહુ ભેદ, ઘાતી અઘાતી હો બંધોદય ઉદીરણરે, સત્તા કર્મ
 વિચ્છેદ. પદ્મપ્રભ ૨ કનકોપલવત્ પયડિ પુરૂષ તણીરે, જોડી
 અનાદિ સ્વભાવ; અન્યસંયોગી જિહાં લગે આતમારે,
 સંસારી કહેવાય. પદ્મપ્રભ ૩ કારણજોગે હો બાંધે બંધ-
 નેરે, કારણ મુગતિ મુકાય; આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમેરે,
 હેય ઉપાદેય સુણાય. પદ્મપ્રભ ૪ યુજનકરણે હો અંતર
 તુજ પડ્યો રે, શુભકરણે કરી ભંગ; ગ્રંથ ઉકતે કરી પડિત
 જન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ. પદ્મપ્રભ ૫ તુજ મુજ
 અંતર અંતર ભાંજશેરે; વાજશે મંગલ તૂર, જીવ સરોવર
 અતિશય વાધશેરે, આનંદધન રસપૂર. પદ્મપ્રભ ૬

૭. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-સાગર તથા મહાગ-લલનાની દેશી)

શ્રી સુપાર્શ્વ જિન વહીયે, સુખ સપત્તિનો હેતુ લલના,
 શાત સુધારસ જલનિધિ, લવસાયરમાહે સેતુ લલનાં શ્રી
 સુપાર્શ્વ ૧ સાત મહાભય ટાલતો, સખતમ જિનવર દેવ,
 લં સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ લં શ્રી સુપાર્શ્વ
 ૨ શિવ શકર જગન્નાથ, ચિદાનંદ ભગવાન, લં જિન
 અરિહા તીર્થ કરૂં, જ્યોતિસ્વરૂપ અસમાન લં શ્રી સુપાર્શ્વ
 ૩ અલખ નિરજન વચ્છલુ, સકલ જતુ વિશરામ, લં અભય
 દાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ લં શ્રી સુપાર્શ્વ ૪
 વીતરાગ મદ્દ કટપના, રતિ અરતિ ભય શોગ, લં નિદ્રા
 તદ્રો દુરદશા-રહિત અખાધિત યોગ લં શ્રી સુપાર્શ્વ
 ૫ પરમપુત્ર પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન, લં પરમ
 પદારથ પરમેષ્ઠિ, પરમદેવ પરમાત્મા લં શ્રી સુપાર્શ્વ ૬
 વિધિ વિરચિ વિશ્વલક્ષ, હૃષિકેશ જગનાથ, લં અધહર
 અધમાચન ધણી, સુક્રિત પરમ પદ સાથ લં શ્રી સુપાર્શ્વ ૭
 એમ અનેક અભિધાન ધરે, અનુભવગમ્ય વિચાર, લં જેહ જાણે
 તેહને કરે, આન દધન અવતાર લં શ્રી સુપાર્શ્વ જિન વહીયે ૮

૮. શ્રી ચદ્રપ્રભ સ્વામીનું સ્તવન

(ગગ-કેારો તથા ગોડી)

(કુવરી રાવે આકદ કરે, મુને ડોઈ મૂઢાવે-એ દેશી)

દેખણુ દે રે સખિ મુને દેખણુદે, ચદ્રપ્રભ મુખ ચદ,

સખિં ઉપશમરસનો કંદ સં સેવે સુરતર ઇન્દ્ર સખિં
 ગત કલિમલ દુઃખ દંદ. સખિ મુનેં ૧ સુહુમ નિગોદે ન
 દેખિયો સખિં બાદર અતિહિ વિશેષ સં પુઠવી આઉ ન
 લેખિયો સં તેઉ વાઉ ન લેશ સં ૨ વનરૂપતિ અતિ ઘણુ
 દિહા સં દીઠો નહીં દેદાર સં ખિ તિ ચઉરિંદી જલલિહા
 સં ગતસન્નિ પણુ ધાર, સં ૩ સુર તિરિ નિરય નિવાસમાં
 સં મનુજ અનારજ સાથ સં અપજ્જતા પ્રતિભાસમાં સં
 ચતુર ન ચઢીયો હાથ. સં ૪ એમ અનેક થલ જાણિયે સં
 દરિસણુ વિણુ જિનદેવ સં આગમથી મત જાણિયે સં કીજે
 નિર્મલ સેવ સં ૫ નિર્મલ સાધુ ભગતિલહી સં યોગ અવંચક
 હોય સં કિરિયા અવંચક તિમ સહી સં ફલ અવંચક જોય.
 સં ૬ પ્રેરક અવસર જિનવડ સં મોહનીય ક્ષય જાય સં
 કામિતપૂરણુ સુરતડ સં આનંદધન પ્રભુ પ્રાય. સખીં ૭

૬. શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ-કેદારો, એમ ધનો, ધણને પરચાવે-એ દેશી)

સુવિધિ જિણેસર પાંચ નમીને, શુભ કરણી એમ કીજેરે,
 અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીરે, પ્રહ ઉઠીને પૂજીજેરે-સુવિધિં
 ૧ દ્રવ્ય ભાવ શુચિ ભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈએરે; ૧૬૬
 તિગ ૨પણુ અહિગમ સાચવતાં, એકમના ધુરિ થઈએરે. સું
 ૨ કુસુમ અક્ષત વર વાસ સુગંધી, ધુપ દીપ મન સાખીરે;
 અંગપૂજ પણુ ભેદ સુણી એમ, ગુરુમુખ આગમભાખીરે.
 સું ૩ એહનું ફલ દોય ભેદ સુણીજે, અનંતર ને પરંપરે;

આણાપાલણુ ચિત્ત પ્રસન્ની, મુગતિ મુગતિ સુર મ દિરરે સુ૦
 ૪ કુલ અક્ષત વર ધુપ પઇવો, ગ ધ નેવેદ્ય ફલ જલ ભરીરે,
 અ ગ અગ્ર પૂજા મળી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભગતિ
 વરીરે ૫ સત્તર લેહ એકવીશ પ્રકારે, ૩અદ્યોત્તર શત લેહેરે,
 ભાવપૂજા બહુવિધ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદેરે સુ૦ ૬
 તુરિય ૪લેહ પડિવત્તિ^૧ પૂજા, ઉપશમ ખીણુ સયોગીરે, ચઉહા
 પૂજા ઈમ ઉત્તરજયણે^૨, ભાખી કેવલ ભોગીરે સુ૦ ૭ એમ
 પૂજા બહુ લેહ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે, ભવિક જીવ
 કરશે તે લહેશે, આનંદધન પદ ધરણીરે સુવિધિ જિભેમર
 પાય નમીને૦ ૮

શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનુ સ્તવન.

(મગતિઁ માધા ગુણુ વિશાધા-એ દેવી)

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભુગી, વિવિધ ભાગી મન
 મોહેરે, કર્ણા કામલતા તીક્ષ્ણતા, ઉદામીનતા મોહેરે શીત૦
 ૧ સર્વજ તુહિતકરણી કર્ણા, કર્મવિદારણુ તીક્ષ્ણ રે,
 હાનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદામીનતા વીક્ષણુરે શી૦ ૨
 પરદુ ખેદન ઈચ્છા કર્ણા, તીક્ષ્ણ પર દુ ખ રીએ રે, ઉદા
 મીનતા ઉભય વિલક્ષણુ, એક કામે કેમ સીએરે શી૦ ૩
 અભયદાન તે મલક્ષય કર્ણા, તીક્ષ્ણતા ગુણુ ભાવેરે, પ્રેરક
 વિષુ કૃત ઉદાસીનતા, ઈમ વિરોધ મતિ નાવેરે શી૦ ૪
 શક્તિ વ્યક્તિ નિબુવનપ્રભુતા, નિર્જયતા સયોગેરે, યોગી

૩ અદ્યોત્તરી-૧૦૮ પ્રજગી, ૪ ચોથી, ૫ પ્રતિપત્તિ, ૬ ઉત્તમ-
 ધ્યયન સ્થાન.

ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગેરે. શીં ૫ ઈત્યાદિક
બહુ ભંગ ત્રિભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતીરે; અચરિત્રકારી ચિત્ર
વિચિત્રા, આનંદધન પદ લેતીરે. શીતલ જિનપતિં ૬

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-ગોડી અહો મતવાલે સાજના-એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરયામી, આતમરામી નામીરે;
અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ ગતિ ગામીરે.
શ્રી શ્રેં ૧ સચલ સંસારી ઇન્દ્રિયરામી, મુનિગણ આતમ-
રામીરે; મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે.
શ્રી શ્રેં ૨ નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ
લહીએરે, જે કિરિયા કરી ચઉગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ
લહીએરે. શ્રી શ્રેં ૩ નામ અધ્યાતમ ઠવણ અધ્યાતમ,
દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડોરે, ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે,
તો તેહશું રહ મંડોરે. શ્રી શ્રેં ૪ શબ્દ અધ્યાતમ અરથ
સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજોરે; શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી,
હાન ગ્રહણ મતિ ધરજોરે. શ્રી શ્રેં ૫ અધ્યાતમી જે વસ્તુ
વિચારી, ખીજ જાણ લખાસી રે; વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે,
આનંદધન મત વાસીરે. શ્રી શ્રેયાંસં ૬

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-ગોડી તથા પરજયો તુંગિયાગિરિ શિખરે સોહે-દેશી)

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવનસ્વામી, ધનનામી પરનામીરે;
નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમકલ કામીરે. વાસું ૧

નિરાકાર અલેદ સ આહક, લેદ આહક સાકારો રે, દર્શન
જ્ઞાન હલેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારોરે વાસું ૨ કર્તા
પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયેરે, એક અનેકરૂપ
નયવાદે, નિયતે નર અનુસરિયેરે વાસું ૩ હુ જી સુખ રૂપ
કરમ ફલ જાણો, નિશ્ચય એક આન દોરે, ચેતનતા પરિણામ
ન ચુકે, ચેતન કહે જિનચ દો રે વાસું ૪ પરિણામી ચેતન
પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ લાવીરે, જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન
કહીએ, લેજો તેહ મનાવીરે વાસું ૫ આતમજ્ઞાની શ્રમણ
કહાવે, ખીજા તો દ્રવ્ય લિંગીરે, વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે,
આન દધન મત સગીરે વાસુપૂજ્ય ૬

૧૩ શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનુ સ્તવન

(ગગ મધ્યાગ, ઇકા અબાગ આગલીઝે-એ દેશી)

હુ જી દોહગ દૂરે ટળ્યારે, સુખ સ પદગુ લેટ, ધીગ ધણી
માથે કિયોરે, કુણ ગ જે નર ખેટ, વિમલ જિન દીઠા લીયણ
આજ, મહારા સિધ્યા વાછિત કાજ, વિમલ જિન દીઠાં
૧ ચરણકમળ કમલા વમેરે, નિર્મલ ચિર પદ દેખ, સમલ
અધિર પદ પરિહરીઝે, પકજ પામર પેખ વિં દીં ૨ મુજ
મન તુજ પદ પકળેરે, લીનો ગુણ મકરદ, રક ગણે મદર-
ધરા રે, ઈન્દ્ર અન્દ્ર નાગેન્દ્ર વિં દીં ૩ આહિખ મમરથ
તુ ધણીઝે, પાચ્યો પરમ ઉદાર, મનવિસરામી વાલહોરે, આત
મયો *આધાર વિં દીં ૪ દરિસણ દીકે જિનતાણુ રે,
સશય ન રહે વેધ, દિનકર કરભર પમરતાઝે, અધકાર પ્રતિ

ષેઘ. વિં દીં ૫ અમિય ભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમા
 ન ઘટે કૌય; શાંત સુધારસ ઝીલતીરે; નિરખત તૃપ્તિ
 ન હોય. વિં દીં ૬ એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો
 જિનદેવ; કૃપા કરી મુજ દીજીયેરે, આનંદધન પદ સેવ.
 વિં દીં ૭

૧૪ શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનું સ્તવન

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચઉદમા જિન તણી
 ચરણ સેવા; ધાર પર નાયતા દેખ બાજીગરા, સેવના ધાર
 પર રહે ન દેવા. ૧ એ આંકણી. એક કહે સેવીએ વિવિધ
 કિરિયા કરી, ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે; ફલ અનેકાંત
 કિરિયા કરી બાપડા, રડવડે ચાર ગતિ માંહે લેખે. ધારં ૨
 ગચ્છના લેદ બહુ નયણ નિહાલતાં, તત્ત્વની વાત કરતાં ન
 લાભે, ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા
 કલિકાલ રાજે. ધાં ૩ વચનનિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો,
 વચનસાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો; વચનનિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર
 ફલ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો. ધારં ૪ દેવ ગુરુ ધર્મની
 શુદ્ધિ કહો કિમ રહે, કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણો; શુદ્ધ
 શ્રદ્ધાન વિણુ સર્વ કિરિયા કરે, છાર પર લીંપણું તેહ બાણો.
 ધારં ૫ પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂત્ર ભાષણુ જિશ્યો, ધર્મ નહીં
 કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો; સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા
 કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરખો. ધારં ૬ એહ ઉપદેશનો
 સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમાં ધ્યાવે; તે નરા દિવ્ય બહુ
 કાળ સુખ અનુભવી, નિયત આનંદધન રાજ પાવે. ધારં ૭

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનુ સ્તવન

(ગગ-ગોડી માગ, દેવી ગ્મથાની)

ધર્મ જિનેસર ગાઉ રગશુ, ભગ મ પડગો હો પ્રીત,
 જિનેશ્વરં બીજો મન મહિર આણુ નહીં, એ અમ કુલવટ
 ગીત જિનેં ધર્મં ૧ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે,
 ધરમ ન જાણે હો મર્મ, જિં ધરમ જિનેશ્વર ચરણ અધ્યા
 પછી, કોઈ ન બાધે હો કર્મ. જિં ધર્મં ૨ પ્રવચન અજન
 ને સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન, જિં હૃદય નયણ નિહાલે
 જગ ધણી, મહિમા મેડ સમાન જિં ધર્મં ૩ દોડત દોડત
 દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ, જિં પ્રેમ પ્રતીત વિચારો
 હુ કડી, ગુરુગમ લેજો કે જોડ જિં ધર્મં ૪ એક પખી
 કેમ પ્રીતિ પરવડે, ઉભય મિત્યા હોય સધિ, જિં હુ રાગી
 હુ મોહે ફહિયો, તુ નિરાગી નિરણ ધ જિં ધર્મં ૫ પરમ
 નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉણ પી હો જાય, જિં
 જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અધોઅધ પુત્રાય જિં
 ધર્મં ૬ નિર્મળ શુભમણિ રોહણ બૂધરા, મુનિ જન માનસ
 હેમ, જિં ધન્ય તે નયરી ધન્ય વેલા ઘડી, માત પિતા
 કુલવશ જિં ધર્મં ૭ મન મધુકર વર કર જોડી કહે, પદ્મજા
 નિકટ નિવાસ, જિં ધનતામી આન દધન સાણો, એ એવક
 અરહાસ જિં ધર્મં ૮

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનુ સ્તવન

(ગગ-મન્ડાગ ચતુર ચોગાન પડિકમી-એ દેવી)

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુતો ત્રિભુવનરાય રે,

શાંતિ સ્વરૂપ કેમ જાણીએ, કહો મન કેમ પરખાય રે. શાંતિ ૦
 ૧ એ આંકણી. ધન્ય તું આતમા જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવ-
 કાશરે; ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસરે.
 શાંતિ ૦ ૨ ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે. કહ્યા જિનવર દેવરે;
 તે તેમ અવિતથ સદહે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવરે. શાંતિ ૦ ૩
 આગમધર ગુરુ સમક્રિતિ, કિરિયા સંવર સારરે; સંપ્રદાયી
 અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાંતિ ૦ ૪ શુદ્ધ આલં-
 બન આદરે, તજી અવર જંજાલરે; તામસી વૃત્તિ સવિ પરિ-
 હરે, ભજે સાત્ત્વિકી શાલરે. શાંતિ ૦ ૫ ક્ષલ વિસંવાદ જેહમાં
 નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધીરે; સકલ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો,
 તે શિવ સાધન સંધીરે શાંતિ ૦ ૬ વિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા,
 પદારથ અવિરોધરે, ગ્રહણ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇચ્છો
 આગમે યોધરે. શાંતિ ૦ ૭ દુષ્ટ જન સંગતિ પરિહરી, ભજે
 સુગુરુ સંતાનરે; જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવ જે, ધરે મુગતિ
 નિદાન રે. શાંતિ ૦ ૮ માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ
 ગણે કનક પાષાણ રે; વંદક નિંદક સમ ગણે, ઇચ્છો હોય
 તું જાણુ રે. શાંતિ ૦ ૯ સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે
 તૃણ મણિ ભાવ રે; મુક્તિ સંસાર ખેડુ સમ ગણે, મુણે ભવ-
 જલનિધિ નાવ રે. શાંતિ ૦ ૧૦ આપણો આતમભાવ જે,
 એક ચેતનાધાર રે; અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ
 પરિકર સાર રે. શાંતિ ૦ ૧૧ પ્રભુ મુખથી એમ સાંભળી,
 કહે આતમરામ રે; તાહરે દરિશણે નિસ્તર્યો, મુજ સીધાં સવિ
 કામ રે. શાંતિ ૦ ૧૨ અહો અહો હું મુજને કહું, નમો મુજ
 નમો મુજરે; અમિત ક્ષલ દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઇ

તુજરે શાંતિં ૧૩ શાંતિ સ્વરૂપ સક્ષેપથી, કહ્યો નિજ પરરૂપ
 જે, આગમમાહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિ નિજ ભૂપ રે
 શાંતિં ૧૪ શાંતિ સ્વરૂપ એમ લાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન
 જે આનંદધન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે
 શાંતિં ૧૫

૧૭ શ્રી કુચુનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

(ગગ-શુર્ગી, અખર દે હો મોગી હમાગે-એ દેશી)

મનહુ કિમહી ન બાજે, હો કુચુનિન મનહું નિમ
 નિમ જતન કરીને રાખુ, તિમ તિમ અલગુ લાજે હો કું
 ૧ રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયણ પાચાલે જાય, સાપ
 ખાય ને મુખહુ ચોથુ +, એહ ઉખાણો ન્યાય હો કું ૨
 મુગતિ તણા અલિલાપી તપીયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અવ્યાસે, વય
 મીહુ કાઈ એહવુ ચિંતે, નાજે અવલે પામે હો કું ૩ આ-
 ગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણવિધ આકુ, ઠિહા કણે ને
 હઠ કરી હઠકુ, તો બ્યાલ તણીપરે વાકુ હો કું ૪ ને ઠગ
 કહુ તો ઠગતો ન દેખુ, ગાહુકાર પણ નાહી, સર્વ માહે ને
 સહુથી અગણુ, એ અચરિજ મન માહી હો કું ૫ ને ને
 કહુ તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો, સુર નર પડિત
 જન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો હો કું ૬ મે
 જાળુ એ લિંગ નપુસક, સકલ મરઠને ઠેલે, ખીણ વાતે સમ
 રવ છે નર, એહને કોઈ ન એડે હો કુચુનિનં ૭ મન મા
 ધ્યુ તેણે સઘણુ માધ્યુ, એહ વાત નહિ જોડી, એમ કહે

સાધ્યું તે નવિ માનું, એક હી વાત છે મહોટી હો. કું ૦ ૮
મનહું દુરારાધ્ય તે વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણ્યું;
આનંદધન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો.
કુંથુ જિન ૦ ૯

૧૮ શ્રી અરનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-પરજ, ઋષભનો વંશ રચણાયરૂ-એ દેશી)

ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું ભગવંતરે; સ્વપર
સમય સમજાવીએ, મહિમાવંત મહંતરે. ધ૦ ૧ એ આંકણી.
શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા સ્વસમય એહ વિલાસ રે; પરતણી
છાંચડી જે પડે, તે પર સમય નિવાસ રે. ધ૦ ૨ તારા
નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મોઝાર રે; દર્શન જ્ઞાન
ચરણ થકી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે. ધ૦ ૩ ભારી પીલો
ચીકણો, કનક અનેક તરંગ રે; પર્યાયદિષ્ટ ન હીજાએ, એક જ
કનક અભંગ રે. ધ૦ ૪ દર્શન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ
સરૂપ અનેક રે; નિર્વિકલ્પ રસ પિજાએ, શુદ્ધ નિરંજન એક
રે. ધ૦ ૫ પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તંતરે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે. ધ૦ ૬ વ્યવ-
હારે લખ દોહિલો, કાંઈ ન આવે હાથ રે; શુદ્ધ નય થાપના
સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથ રે. ધ૦ ૭ એક પળી લખ
પ્રીતિની, તુમ સાથે જગનાથ રે; કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ
તળે ગ્રહી હાથ રે. ધ૦ ૮ ચક્રી ધરમ તીરથ તણો, તીરથ
ફલ તતસાર રે; તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર
રે. ધ૦ ૯

૧૯ શ્રી મહિનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(ગગ-ડાડી)

સેવક કિમ અવગણીયે હો મહિજિન, એહ અબ શોભા
 સારી, અવર જેહને આદર અતિ દીયે, તેહને મૂલ નિવારી
 હો મહિં ૧ જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારૂં તે લીધું તમે
 તાણી, જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જાતા કાણુ ન આણી
 હો મહિં ૨ નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરીય^૪ અવ
 સ્થા આવી, નિદ્રા સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી
 હો મહિં ૩ સમકિત સાયે સગાઈ કીધી, સપરિવારશુ
 ગાદી, મિથ્યામતિ અપરાધણુ જાણી, ધરથી બાહિ કાઢી હો
 મહિં ૪ હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુર્ગ^૫ છા, લય પામર કર-
 સાલી, નોકપાય ગજશ્રેણી ચડતા, શ્વાનતણી ગતિ બાલી
 હો મહિં ૫ રાગદેવ અવિરતિની પરિણુતિ, એ ચરણુમોહના
 ચોદા, વીતરાગ પરિણુતિ પરિણુમતા, ઉડી નાઠા બોધા હો
 મહિં ૬ વેદોદય કામા પરિણુમા, કામ્યક રસ સહુ ત્યાગી,
 નિ કામી કંઠણુરસ સાગર, અનત ચતુષ્ક પદ પાગી હો
 મહિં ૭ દાન વિધન વારી સહુ જનને, અસયદાન પદ
 દાતા, લાભ વિધન જગ વિધન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા
 હો મહિં ૮ વીય^૬ વિધન પડિતવીયે^૭ હણી, પૂરણુ પદવી
 ચોગી, ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણુ ભોગ સુભોગી
 હો મહિં ૯ એ અઠાર દુષણુ વર્જિત તનુ, મુનિજન વૃદ્ધે

* ચોથી, x ક્યાવના પેટા સેદો

ગાયા; અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ, નિરૂપણ મન ભાયા હો.
મદ્ધિં ૧૦ ઇણ વિધ પરણી મન વિશરામી, જિનવર શુભ
જે ગાવે; દીનળંધુની મહેર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે
હો. મદ્ધિં ૧૧

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનું સ્તવન

(રાગી-કાફી, આધા આમ પદારો પૂજ્ય-એ દેશી)

મુનિસુવ્રત જિનરાજ, એક મુજ વિનતિ નિસુણો; આત-
મતત્ત્વ કયું જાણું જગતશુરુ, એહ વિચાર મુજ કહિયો;
આતમ તત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મલ, ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો.
મુનિસુવ્રત જિનરાજ ૧ કોઈ અળંધ આતમ તત્ત માને,
કિરિયા કરતો દિસે; કિરિયા તણું ફલ કહો કુણ લોગવે, ઇમ
પૂછ્યું ચિત્ત રીસે. મુનિં ૨ જડ ચેતન એ આતમ એકજ,
સ્થાવર જંગમ સરિખો; દુઃખ સુખ શંકર દ્વપણ આવે, ચિત્ત
વિચારી જો પરિખો. મુનિં ૩ એક કહે નિત્ય જ આતમ
તત્ત, આતમ દરિસણ લીનો; કૃતવિનાશ અકૃતાગમ દ્વપણ,
નવિ દેખે મતિ હીણો. મુનિં ૪ સૌગત મત રાગી કહે વાદી,
ક્ષણિક એ આતમ જાણો; ણંધ મોક્ષ સુખ દુઃખ ન ઘટે,
એહ વિચાર મન આણો. મુનિં ૫ ભૂતચતુષ્કવર્જિત આતમ-
તત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે; અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે,
તો શું કીજે શકટે. મુનિં ૬ એમ અનેક વાદિ મત વિભ્રમ,
સંકટ પડિયો ન લહે; ચિત્ત સમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ
વિણ તત્ત કોઈ ન કહે. મુનિં ૭ વલતું જગતશુરુ ઇણ
પરે ભાણે, પક્ષપાત સખ છંડી; રાગ દ્વેષ મોહ પખ વર્જિત,

આતમશુ રઠ મડી મુનિં ૮ આતમ ધ્યાન કરે ને ઠાઉ,
સો ફિર ઈણમે નાવે, વાગજલ ધીનું સહુ જાણે, એહ
તત્ત્વ ચિત્ત આવે મુનિં ૯ જિણે વિવેક ધરી એ પખ
અહિયો, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે, શ્રી મુનિસુવત કૃપા કરે તો,
આન દધન પદ લહિયે મુનિં ૧૦

૨૧ શ્રી નમિનાથ સ્વામીનુ સ્તવન

રાગ-આગાવારી

(ધન ધન સ પ્રતિ સાચો રાજ-એ દેવી)

પડ દરિસણુ જિનઅગ લણીજે, ન્યાસ પડંગ ને સાધે
રે, નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, પડ દરિસણુ આરાધે
રે, પડં ૧ એ આકણી જિન સુરપાદપ પાચ વળાણો,
સાખ્ય જોગ દોય લેદે રે, આતમ સત્તા વિવરણુ કરતા, લહો
દુગ અગ અખેદેરે પડં લેદ અલેદ સૌગત મીમાસક,
જિનવર દોય કર બારી રે, લોકાલોક અવલળન લણ્યે, ગુરુ-
ગમથી અવધારી રે, પડં ૩ લોકાયતિક કુખ જિનવરની,
અશ વિચારી ને કીજેરે, તત્ત્વવિચાર સુધારસ ધારા, ગુરુગમ
વિષુ કેમ પીજે રે પડં ૪ જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અગ,
અતરગ બહિરગેરે, અક્ષર ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે
ધરી સગેરે પડં ૫ જિનવરમા સઘળા દરિસણુ છે, દરિસણુમા
જિનવર ભજનારે, સાગરમા સઘળી તટિની સહી, તટિનીમાં
સાગર ભજનારે પડં ૬ જિન સ્વરૂપ થઈ જિન આરાધે,
તે સહી જિનવર હોવે રે, ભૂગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂગી
જગ લેવે રે પડં ૭ ચૂર્ણી બાખ્ય સૂત્ર નિયુક્તિ, વૃત્તિ

પરંપર અનુભવ રે; સમય પુરુષનાં અંગ કદા એ, જે હેટે
 તે દુર્ભાવરે. ૫૭૦ ૮ મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ
 વિનિયોગે રે; જે ધ્યાવે તે નવિ વંચિજે, દિયા અવંગક
 ભોગે રે. ૫૭૦ ૯ દ્રુત અનુસાર વિચારી જોયું, મુગુરુ
 તથાવિધ ન મિલે રે; ફિરિયા કરી નવિ સાધી ગદીએ, એ
 વિષવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ૫૭૦ ૧૦ તે માટે ઉભા કરજોડી,
 જિનવર આગલ કહીયે રે; સમય ચરણ સેવા શુદ્ધ દેજો,
 આનંદધન લહીયે રે. ૫૭૦ ૧૧

૨૨ શ્રી નેમનાથ સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-ભાશણી ધરણા ટોલા-એ દેશી)

અષ્ટ ભવાંતર વાલહીરે, તું મુજ આતમરામ મનરા વાલા,
 મુગતિ સ્ત્રી શું આપણેરે, સગપણ કોઈ નં હામ. મં ૧ ઘર
 આવો હો વાલમ ઘર આવો, મહારી આશાના વિસરામ મં
 રથ ફેરો હો સાજન રથ ફેરો, સાજન મહારા મનરા મનો-
 રથ સાથ. મં ૨ નારી પળો શો નેહલોંરે, સાચ કહે જગ-
 નાથ મં ઈશ્વર અર્ધાંગે ધરીરે, તું મુજં જાલે ન હાથ મં
 ૩ પશુજનની કરૂણા કરીરે, આણી હૃદય વિચાર મં માણ-
 સની કરૂણા નહિરે, એ કુણુ ઘર આચાર. મં ૪ પ્રેમ કલ્પ-
 તરૂ છેદીયોરે, ધરિયો જોગ ધત્તર; મં ચતુરાઈરો કુણુ કહોરે
 શુરુ મિલિયો જગસુર. મં ૫ માઈં તો કાંઈ કયુંહી નહિરે,
 આપ વિચારો રાજ મં રાજસલામાં બેસતારે, કિસડી બધસી
 લાજ. મં ૬ પ્રેમ કરે જગ જન સહુરે, નિરવાહે તે ચાર
 મં પ્રીત કરીને છોડી દીયેરે, તેહ શું નં આલે જોર. મં ૭

જો મનમા એહેવુ હતુ રે, નિસપત કરત ન જાણુ, મં નિસ
પત કરીને છાડતા રે, માણસ હુએ નુકશાન મં ૮ દેતા
દાન સવત્સરીરે, સહુ લહે વાછિત પોપ, મં સેવક વાછિત
નવિ લહેરે, એ સેવકનો દોષ મં ૯ સખી કહે એ શામલો
રે, હું કહું લક્ષણ સેત, મં ઇશુ લક્ષણ સાચી સખી રે,
આપ વિચારો હેત, મં ૧૦ રાગી શુ રાગી સહુ રે, વૈરાગી
ગ્યો રાગ, મં રાગ વિના કિમ દાખવોરે, મુગતિ સુદરી
માગ મં ૧૧ એક શુદ્ધ ઘટતુ નથી રે, સઘલો એ જાણુ
લોક, મં અનેકાતિક લોગવોરે, બ્રહ્મચારી ગતરોગ મં ૧૨
જિણુ જોણુ તુમને જોઉં રે, તિણુ જોણી જુઓ રાજ મં
એકવાર મુજને જુઓ, રે, તો મીઝે મુજ કાજ મં ૧૩ મોહ-
દશા ધરી ભાવના રે, ચિત્ત લહે તત્ત્વ વિચાર, મં વીતરાગતા
આદરી રે, પ્રાણુનાથ નિરધાર મં ૧૪ સેવક પણુ તે આદરે
રે, તો રહે સેવક મામજ મં આશય સાથે ચાલીએ રે,
એહીજ રૂઢુ કામ મં ૧૫ ત્રિવિધ યોગ ધરી આદર્યો રે,
નેમિનાથ ભરતાર, મં ધારણુ પોપણુ તારણુ રે, નવરસ
મુગતાહાર મં ૧૬ કારણુરૂપી પ્રણુ લખ્યો રે, ગણ્યુ ન
કાજ અકાજ, મં કૃપા કરી મુજ દીજીએરે, આન દધન પદ
રાજ મં ૧૭

૨૩ શ્રી 'પાર્શ્વ'નાથ સ્વામીનુ સ્તવન

(ગગ-આરગ, ગ્ગીઆની દેવી)

ધ્રુવપદ સમીહો સ્વામિ માહરા, નિ કામી શુણુરાય સુજ્ઞાની

નિજ ગુણ કામીહો પામી તું ધણી, ધ્રુવ આરામી હો થાય.
 ૧ સર્વ વ્યાપી કહો સર્વ જાણુગપણે, પર પરિણુમન સ્વરૂપ
 સુઠ પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વસત્તા ચિદ્વરૂપ, સુઠ
 ધ્રુઠ ૨ જોય અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા, જલ લાજન રવિ
 જેમ; સુઠ દ્રવ્ય એકત્વપણે ગુણ એકતા, નિજ પદ રમતા
 હો જેમ. સુઠ ધ્રુઠ ૪ જોયવિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વર, કાળ
 પ્રમાણે રે થાય; સુઠ સ્વકાળે કરી સ્વસત્તા સદા, તે પર રીતે
 ન જાય. સુઠ ધ્રુઠ ૫ પરલાવે કરી પરતા પામતાં, સ્વસત્તા
 થિર ઠાણ; સુઠ આત્મચતુષ્ઠયથી પરમાં નહીં, તો કિમ
 સહુનો રે જાણુ. સુઠ ધ્રુઠ ૬ અગુરુલઘુ નિજ ગુણને દેખતાં,
 દ્રવ્ય સકલ દેખાંત; સુઠ સાધારણ ગુણની સાધર્મ્યતા, દર્પણ
 જલને દષ્ટાંત સુઠ ધ્રુઠ ૭ શ્રી પારસજિન પારસરસ સમો,
 પણ ઇંડાં પારસ* નાંહિ. સુઠ પૂરણ રસીઓ હો નિજ ગુણ
 પરસનો, આનંદધન મુજ માંહિ. ધ્રુઠ ૮

૨૪ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ—ધનાશ્રી)

વીર જિનેશ્વર ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગું રે; મિથ્યા
 મોહ તિમિર ભય ભાગ્યું, જિત નગારું વાગ્યું રે. વીરઠ ૧
 છઉમથ વીર્ય લેશ્યા સંગે, અભિસંધિજ મતિ અંગેરે; સૂક્ષ્મ
 સ્થુલ ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગે રે. વીરઠ ૨ અસંખ્ય
 પ્રદેશે વીર્ય અસંજે, યોગ અસંખિત કંજેરે; પુદ્ગલગણ
 તેણે લે સુવિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેજે રે. વીરઠ ૩ ઉત્કૃષ્ટ

વીર્યનિવેસે યોગ ક્રિયા નવી પેસે રે, યોગ તણી ધ્રુવતાને
 લેશે, આતમશક્તિ ન પેસે રે. વીર૦ કામવીર્યવશે જેમ
 ભોગી, તેમ આતમ વયો ભોગી રે શુરપણે આતમ ઉપયોગી,
 થાય તેહ અયોગી રે વીર૦ ૫ વીરપણે તે આતમ ઠાણે, જાણ્યું
 તુમચી વાણે રે ધ્યાન વિજ્ઞાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવપદ
 પહિચાણે રે વીર૦ ૬ આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પર
 પરિણતિને ભાગે રે, અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આન દધન
 પ્રભુ જાગે રે વીર૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રણ કૃત ચોવીશી

૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનુ સ્તવન

ઋષભ જિણુદશુ પ્રીતડી, ક્રીમ કીજે હો કહો અતુર
 વિચાર, પ્રભુજી જઈ અલગા વરયા, તિહા કણે નવિ હો કોઈ
 વચન ઉચાર ૧ કાગળ પણ પહોચે નહિ, નવી પહોચે હો તીહા
 કો પરધાન, જે પહોચે તે તુમ સમો, નવી ભાજે હો કોઈનું
 વ્યવધાન ઋષભ ૨ પ્રીતિ કરે તે રાગીયા, જિનવરણ
 હો તુમે તો વીતરાગ, પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, મેલવવી હો
 તે લોકોત્તર માર્ગ ઋષભ ૩ પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી,
 તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ, કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણ
 ભાતે હો કહો ખને ખનાવ ઋષભ ૪ પ્રીતિ અનતી પર
 થકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ, પરમપુરુષથી રાગતા,
 એકત્વતા હો દાખી શુણુગેહ ઋષભ ૫ પ્રભુજીને અવ-
 લખતા, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે શુણરાગ, દેવચંદ્રની
 મેવના, આપે મુજ હો અવિચલ સુખવાસ ઋષભ ૬

૨. શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન

(દેખો ગતિ દૈવની રે-એ દેશી)

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે, તુજ અનંત અપાર; તે સાંભળતાં
 ઉપનીરે, રુચિ તેણે પાર ઉતાર, અજિત જિન તારજોરે, તારજો
 દીન દયાળ. અજિત૦ ૧ એ આંકણી. જે જે કારણ જેહનું રે,
 સામગ્રી સંયોગ; મળતાં કારજ નીપજે રે, કર્તા તણે પ્રયોગ.
 અજિત૦ ૨ કાર્ય સિદ્ધિ કર્તા વસુ રે, લહી કારણ સંયોગ;
 નિજ પદ કારક પ્રભુ મીઠ્યારે, હોય નિમિત્તહ ભોગ. અજિત૦
 ૩ અજકુલગત કેસરી લહેરે, નિજપદ સિંહ નિહાળ; તિમ
 પ્રભુ ભકતે ભવી લહેરે, આતમશક્તિ સંભાળ. અજિત૦ ૪
 કારણ પદ કર્તા પણે રે, કરી આરોપ અભેદ, નિજ પદ અરથી
 પ્રભુથકી રે, કરે અનેક ઉમેદ. અજિત૦ ૫ એહવા પરમાતમ
 પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ; સ્વાદવાદ સત્તા રસીરે, અમલ અખંડ
 અનુપ અજિત૦ ૬ આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલ્યો રે, ભાસ્યો
 અવ્યાખ્યાધિ; સમર્થુ અભિલાષીપણું રે; કર્તા સાધન સાધ્ય.
 અજિત૦ ૭ ગ્રાહકતા સ્વામિત્વતારે, વ્યાપક ભોક્તા ભાવ;
 કારણતા કારજ દશારે, સકલ ગ્રહું નિજભાવ. અજિત૦ ૮
 શ્રદ્ધા ભાસન રમણુતારે, જ્ઞાનાદિક પરિણામ; સકલ થયા સત્તા-
 રસીરે, જિનવર દરિસણ પામ અજિત૦ ૯ તિણે નિર્યામક
 માહણો રે; વૈદ્ય ગોપ આધાર; દેવચંદ્ર સુખસાગરે, ભાવ
 ધરમ દાતાર. અજિત૦ ૧૦

૩ શ્રી સલાવનાથ જિન સ્તવન

(ધણુગ હોલા-એ દેશી)

શ્રી સલાવ જિનરાજશ્રી, તાહરૂ અકલસ્વરૂપ, જિનવર
 પૂજે, સ્વપર પ્રકાશક દિનમણિરે, સમતારસનો ભૂપ જિનવર
 ૧ પૂજે પૂજેરે ભવિકજન પૂજે, પ્રભુ પૂજ્યા પરમાનંદ જિન
 એ આકર્ણી અવિસવાદ નિમિત્ત છે રે, જગત જ તુ સુખ
 કાજ, જિન હેતુ સત્ય બહુમાનથીરે, જિન સેવ્યા શિવરાજ
 જિન ર ઉપાદાન આતમ સહીરે, પુનઃલાભન દેવ, જિન
 ઉપાદાન કારણપણે રે, પ્રગટ કરે પ્રભુ સેવ જિન ૩ કાર્ય
 ગુણ કારણપણે રે, કારણ કાર્ય અનૂપ જિન ૪ એકવાર
 પ્રભુ વદનારે, આગમ ગીતે ધાય, જિન ૫ કારણ પ્રત્યે કાર્યની
 રે, સિદ્ધિ પ્રતીત કરાય જિન ૫ પ્રભુપણે પ્રભુ ઓળખીરે,
 અમલ વિમલ ગુણ ગેહ, જિન ૬ સાધ્યદષ્ટિ સાધકપણેરે, વહે
 ધન્ય નર તેહ જિન ૬ જન્મ કૃતારથ તેહનોરે, દિવસ
 સફલ પણ તાસ, જિન ૭ જગત શરણ જિનચરણને રે, વહે
 ધરી ઉદ્ધાસ જિન ૭ નિજ સત્તા નિજ ભાવથીરે, ગુણ
 અનંતનું કાણ, જિન ૮ દેવચંદ્ર જિનરાજશ્રી, શુદ્ધ સિદ્ધિ
 મૂળ ખાણ જિન ૮

૪ શ્રી અશિનદન જિન સ્તવન

કયુ જાણુ કયુ બની આવશે અશિનદન રમ ગીતિ હો
 મિત કયુ ૧ પરમાતમ પરગેશ્વર, વસ્તુગતે તે અલિપ્ત હો
 મિત, દ્રવ્ય દ્રવ્ય મીલે નહીં, ભાવે તે અન્ય અધ્યાપ્ત હો
 મિત કયુ ૨ શુદ્ધ સ્વરૂપ સનાનનો, નિર્મલ જે નિ સંગ

હો મિત્ત; આત્મવિભૂતિ પરિણમ્યો, ન કરે તે પરસંગ હો
 મિત્ત. કથું ૦ ૩ પણ જાણું આગમ બળે, મલવું તુમ પ્રભુ
 સાથ હો મિત્ત; પ્રભુ તો સ્વસંપત્તિમયી, શુદ્ધ સ્વરૂપનો નાથ
 હો મિત્ત. કથું ૦ ૪ પર પારિણામિકતા અછે, જે તુજ પુદ્ગલ
 જોગ હો મિત્ત; જડ ચલ જગની એંઠનો, ન ઘટે તુજને
 લોગ હો મિત્ત. કથું ૦ ૫ શુદ્ધ નિમિત્તી પ્રભુ ગ્રહો, કરી
 અશુદ્ધ પર હેય હો મિત્ત; આત્માલંબી ગુણ લહી, સહુ
 સાધકનો ધ્યેય હો મિત્ત. કથું ૦ ૬ જીમ જિનવર આલંબને,
 વધે સધે એક તાન હો મિત્ત, તીમ તીમ આત્માલંબની,
 ગ્રહે સ્વરૂપ નિદાન હો મિત્ત. કથું ૦ ૭ સ્વ સ્વરૂપ એકત્વતા,
 સાધે પૂર્ણાનંદ હો મિત્ત; રમે લોગવે આતમા, રતનત્રયી
 ગુણવૃંદ હો મિત્ત. કથું ૦ ૮ અભિનંદન અવલંબને, પરમા-
 નંદ વિલાસ હો મિત્ત; દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવના, કરી અનુલવ
 અભ્યાસ હો મિત્ત. કથું ૦ ૯

૫ શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન

(દેશી કડખાની)

અહો શ્રી સુમતિ જિન શુદ્ધતા તાહરી, સ્વ ગુણ પર્યાય
 પરિણામરામી; નિત્યતા એકતા અસ્તિતા ઈતરચુત, લોગ્ય
 લોગી થકો પ્રભુ અકામી. અહો ૦ ૧ ઉપજે વ્યય લહે તહવિ
 તેહવો રહે, ગુણ પ્રમુખ બહુલતા તહવિ પિડી; આત્મભાવે
 રહે અપરતા નવી ગ્રહે, લોક પ્રદેશ મિત પણ અખંડી. અહો ૦
 ૨ કાર્ય કારણપણે પરિણમે તહવિ ધ્રુવ; કાર્યલેહે કરે પણ
 અલેદી; કર્તૃતા પરિણમે નવ્યતા નવી રમે, સકલવેત્તા થકો

પણ અવેદી અહોં ૩ શુદ્ધતા બુદ્ધતા દેવ પરમાત્મતા, સહેજ
 નિજ ભાવ ભોગી અયોગી, સ્વ પર ઉપયોગી તોદાત્મ્ય સત્તારસી,
 શક્તિ પ્રયુજતો ન પ્રયોગી અહોં ૪ વસ્તુ નિજ પરિણુતે
 સર્વ પરિણામકી, ઝોટલે કોઈ પ્રભુતા ન પામે, કરે જાણે રમે
 અનુભવે તે પ્રભુ, તત્ત્વ સ્વામિત્વ શુચિ તત્ત્વ ધામે અહોં ૫
 શુભ નવી પુદ્ગલી નૈવ પુગ્ગલ કદા, પુગ્ગલાધાર નહી તાસ
 રગી, પર તણે ઈશ નહી અપર ઐશ્વર્યતા, વસ્તુ ધર્મે કદી
 ન પ્રમગી અહોં ૬ સઝહે નહી આપે નહી પરભણી, નવિ
 કરે આદરે ન પર રાખે, શુદ્ધ સ્વાદ્વાદ નિજ ભાવ ભોગી જિઠે,
 તેહ પરભાવને કેમ આપે અહોં ૭ તાહરી શુદ્ધતા ભાસ
 આશ્ચર્યથી, ઉપજે રુચિ તેણે તત્ત્વ ઇહે, તત્ત્વરગી થયો દોષથી
 ઉભગ્યો, દોષ ત્યાગે ટલે તત્ત્વ લીહે અહોં ૮ શુદ્ધ માર્ગે
 વધ્યો સાધ્ય સાધન સધ્યો, સ્વામી પ્રતિષ્ઠા સત્તા આરાધે,
 આત્મનિષ્પત્તિ તીમ સાધના નવી ટકે, વસ્તુ ઉત્સર્ગ આતમ
 સમાધે અહોં ૯ માહરી શુદ્ધ સત્તા તણી પૂર્ણતા, તેહનો
 હેતુ પ્રભુ તુહિ સાચો, દેવચ દ્ર સ્તભ્યો મુનિ ગણે અનુભવ્યો,
 તત્ત્વ ભક્તે ભવિક સકલ રાચો અહોં ૧૯

૨ શ્રી પદ્મપ્રભાજિન સ્તવન

(૬ તુજ આજન વી કહુ કેમગીયા લાવ-એ દેવી)

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન શુષ્ણિનિધિએ લાલ, જગ તારક જગદીશરે
 વાલેસર, જિન ઉપગાર થકી લહેરે લાલ, ભવિજન મિદ્ધિ
 જગીશરે. વાલેમરં ૧ તુજ હરિસખ મુજ વાલહુરે લાલ,
 હરિસખ શુદ્ધ પવિતરે, વાં હરિસખ શબ્દ નયે કરેરે લાલ,

સંગ્રહ એવાંભૂતરે. વાં તું ૨ ખીજે વૃક્ષ અનંતતારે લાલ,
પસરે ભૂ જલ યોગ રે; વાં તીમ મુજ આતમ સંપદારે
લાલ, પ્રગટે પ્રભુ સયોગરે વાં તું ૩ જગત જંતુ કારજ,
રુચિરે લાલ, સાધે ઉદયે ભાણુરે, વાં ચિદાનંદ સુવિલાસતારે
લાલ, સાધે જિનવર ઝાણુરે. વાં તું ૪ લઙ્ઘિ સિદ્ધિ
મંત્રાક્ષરે રે લાલ, ઉપજે સાધન સંગરે, વાં સહજ અધ્યા-
તમ તત્ત્વતારે લાલ, પ્રગટે તત્ત્વી રંગરે. વાં તું ૫ લોહ
ધાતુ કંચન હુવેરે લાલ, પારસ ફરસન પામીરે, વાં પ્રગટે
અધ્યાતમદશારે લાલ, વ્યક્ત ગુણી ગુણુગ્રામરે. વાં તું
૬ આત્મસિદ્ધિ કા જ ભણીરે લાલ, સહજ નિયામક હેતુરે,
વાં નામાદિક જિનરાજનારે લાલ, ભવસાયરમાંહે સેતુરે;
વાં તું ૭ સ્થંભન ઇન્દ્રિય યોગનોરે લાલ, રક્ત વર્ણુ ગુણુ
રાયરે, વાં દેવચંદ્ર વૃંદે સ્તંભ્યોરે લાલ, આપ અવર્ણુ
અકાયરે. વાં તું ૮

૭ શ્રી સુપાર્થનાથ જિન સ્તવન

(હો સુંદર તપ સરીખો જગ કોણુ નહી-એ દેશી)

શ્રી સુપાસ આનંદમેં, ગુણુ અનંતનો કંદ હો, જિનજીવ
જ્ઞાનાનંદે પુરણો, પવિત્ર ચરિત્રાનંદ હો; જિં શ્રી સુપાસં
૧ સંરક્ષણુ વિણુ નાથ છો, દ્રવ્ય વિના ધનવંત હો. જિં
કર્તા પદ કિરિયા વિના, સંત અજેય અનંત હો. જિં
શ્રી સુપાસં ૨ અગમ અગોચર અમર તું, અવ્યય ઋદ્ધિ
સમૂહ હો. જિં વર્ણુ ગંધ રસ ફરસ વિણુ, નિજ લોકતા
ગુણુ વ્યૂહ હો જિં શ્રી સુપાસં ૩ અક્ષયદાન અચિતના, લાલ

અમત્ને લોગ હો, જિં વીર્ય શક્તિ અપ્રયાસતા, શુદ્ધ સ્વ
 ગુણ ઉપલોગ હો જિં શ્રી સુપાસં ૪ એકાતિક આત્યંતિકો,
 સહજ અકૃત સ્વાધીન હો, જિં નિરુપચરિત નિર્દંદ્ર સુખ,
 અન્યઅહોતુક પીન હો જિં શ્રી સુપાસં ૫ એક પ્રદેશે
 તાહરે, અબ્યાબાધ સમાય હો જિં તસુ પર્યાય અવિભાગતા,
 સર્વોકાશ ન માય હો જિં શ્રી સું ૬ એમ અનત ગુણનો
 ધણી, ગુણ ગણનો આનંદ હો જિં લોગ રમણ આસ્વાદ
 યુત, પ્રભુ તું પરમાનંદ હો જિં શ્રી સુપાસં ૭ અબ્યા
 બાધ ઉચિ થઈ, સાધે અબ્યાબાધ હો, જિં દેવચંદ્ર પદ
 તે લહે, પરમાનંદ સમાય હો જિં શ્રી સુપાસં ૮

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન

(શ્રી ગેયામ જિન અતગ્યામી—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ સેવા, હેવાળે જે હલીયાણ, આતમ
 ગુણ અનુભવથી મલીયા, તે ભવભયથી ટલીયાણ શ્રી ચંદ્ર
 પ્રભં ૧ દ્રવ્ય એવ વદન નમનાદિક, અર્ચન વલી ગુણ
 આમોણ; ભાવ અલેહ યવાની ઈહા, પરભાવે નિ કામોણ
 શ્રીં ૨ ભાવ સેવ અપવાદે નેગમ, પ્રભુ ગુણને સંકલ્પેણ,
 સમલ સત્તા તુલ્યારોપે, લેહાલેહ વિકલ્પેણ શ્રીં ૩ વ્યવ
 હારે બહુ માન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિન ગુણ રમણાણ, પ્રભુ
 ગુણ આલળી પરિણામે, જલુપદ ધ્યાન રમણાણ શ્રીં ૪
 શબ્દે શુક્લ ધ્યાનાગેહણ, સમભિરૂદ ગુણ દગમેણ, બીય
 શુદ્ધ અવિદ્યપ જ્ઞેહલે, એવંભૂત તે અમમેણ. શ્રીં ૫
 હસરો મમકીત ગુણ પ્રવર્યો, નૈનમ પ્રભુતા અશેણ,

સંગ્રહ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રશંસેછ. શ્રીં ૬
 ઋણુસૂત્રે જે શ્રેણી પદસ્થે, આત્મશક્તિ પ્રકાશેછ; યથાખ્યાત
 પદ શબ્દ સ્વરૂપે શુદ્ધ ધર્મ ઉદભાસેછ. શ્રીં ૭ ભાવ સયોગિ
 અયોગિ શૈલેશે, અંતિમ દુગ નય જાણેછ; સાધનતાએ નિજ
 શુભ વ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણેછ. શ્રીં ૮ કારણ ભાવ
 તેહ અપવાદે, કાર્ય રૂપ ઉત્સર્ગેછ; આત્મભાવ તે ભાવ દ્રવ્ય
 પદ, બાહ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેછ. શ્રીં ૯ કારણ ભાવ પરંપર
 સેવન, પ્રગટે કારજ ભાવેછ; કારજ સિદ્ધે કારણતા વ્યય,
 શુચિ પારિણામિક ભાવેછ. શ્રીં ૧૦ પરમ શુભી સેવન
 તન્મયતા, નિશ્ચય ધ્યાને ધ્યાવેછ; શુદ્ધાતમ અનુભવ આસ્વાદી,
 દેવચંદ્ર પદ પાવેછ. શ્રીં ૧૧

૯ શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન

(ચારા મહેલા ઉપર મેહ, ઝરખે વીજલી હો લાલ-એ દેશી)

દીઠો સુવિધિ જિણુંદ, સમાધિરસે ભર્યો હો લાલ,
 સમાધિરસે ભર્યો; ભાસ્યું આત્મ સ્વરૂપ, અનાદિનો વિસર્યો
 હો લાલ. અં સકલ વિભાવ ઉપાધિ, થકી મન ઓસર્યો હો
 લાલ, થં સત્તા સાધન માર્ગ, ભણી એ સંચર્યો હો લાલ;
 ભં ૧ તુમ પ્રભુ જાણુગ રીતિ, સરવ જગ દેખતા હો લાલ,
 સં નિજ સત્તાએ શુદ્ધ સહુને લેખતા હો લાલ, સં પર
 પરિણતિ અદ્વેષપણે ઉવેખતા હો લાલ, પણેં લોગ્યપણે
 નિજ શક્તિ, અનંત ગવેષતા હો લાલ. અં ૨ દાનાદિક
 નિજ ભાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ, હતાં તે નિજ
 સનમુખ ભાવ, ગ્રહી લહી તુજ દશા હો લાલ, ગ્રં પ્રભુનો

અદ્ભુત યોગ, સ્વરૂપ તણી રસા હો લાલ, સ્વં વાસે ભાસે
 તાસ ભસ ગુણ તુજ નિસા હો લાલ જાં ૩ મોહાદિકની
 ધુમિ, અનાદિની ઉતરે હો લાલ, અં અમલ અખ ડ અલિપ્ત,
 સ્વભાવ જ સાલગે હો લાલ સ્વં તત્ત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન,
 ભણી જે આદે હો લાલ, લં તે સમતારસ ધામ, સ્વામી
 મુદ્રા વરે હો લાલ સ્વાં ૪ પ્રભુ છે ત્રિભુવન નાથ, દાસ
 હું તાહગે હો લાલ, દાસ કરુણાનિધિ અલિલાય, અછે મુજ
 એ ખરો હો લાલ, અં આતમ વસ્તુ સ્વભાવ, સદા મુજ
 સાલગે હો લાલ, સં ભાસન વાસન એહ, ચરણ ધ્યાને
 ધગે હો લાલ અં ૫ પ્રભુ મુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભુતા લખે
 હો લાલ, પ્રં દ્રવ્ય તો ભૌધર્મ, સ્વસ પત્તિ ઓળખે હો
 લાલ, સ્વં ઓળખતા બહુમાન, મહિત રૂચિ વવે હો લાલ
 સં રૂચિ અનુયાયી વીર્ય ચરણ ધારા સધે હો લાલ, અં ૬
 ક્ષાયોપશમિક ગુણ સર્વ, થયા તુજ ગુણ રમી હો લાલ, થં
 સત્તા સાધન શક્તિ વ્યક્તતા હૃદયસી હો લાલ, વ્યં હવે
 સ પુરુષ સિદ્ધ તણી ગી વાર છે હો લાલ, તણીં દેવચંદ્ર
 નિનરાજ, જગત આધાર છે હો લાલ જગત ૭

૧૦ શ્રી ગીતજનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(જા ૦ હવ દુમા ગુણ આ ૦-એ દેવી)

શીતલ જિનપતિ પ્રભુતા પ્રભુની, ગુજથી કરીય ન લાયજી,
 અનતતા નિર્મલતા પુણતા, જ્ઞાન વિના ન જણાયજી રીં ૧
 ચરમ જલધિ જલ મિતે અજલી, ગતિ છપે અતિવાયજી,
 સર્વ આકાશ જોલમે ચરતે, પણ પ્રભુતા ન ગણાયજી ગીં

સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પર્યાયજી; તાસ વર્ગથી
 અનંતગણું પ્રભુ, કેવલજ્ઞાન કહાયજી. શીં ૩ કેવલ દર્શન
 એમ અનંતું, ગ્રહે સામાન્ય સ્વભાવજી; સ્વપર અનંતથી
 ચરણ અનંતું, સમરણ સંવર ભાવજી. શીં ૪ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર
 ને કાલ ભાવ ગુણ, રાજનીતિએ ચારજી; ત્રાસ વિના જડ
 ચેતન પ્રભુની, કોઈ ન લોપે કારજી. શીં ૫ શુદ્ધાશય ચિર
 પ્રભુ ઉપયોગે, જે સમરે તુજ નામજી; અવ્યાખાધ અનંતું
 પામે, પરમ અમૃત સુખધામજી. શીં ૬ આણા ઇશ્વરતા
 નિર્ભયતા, નિર્વાંછકતા રૂપજી; ભાવ સ્વાધીન તે અવ્યય
 રીતે, ઈમ અનંત ગુણ ભૂપજી. શીં ૭ અવ્યાખાધ સુખ
 નિર્મલ તે તો, કરણ જ્ઞાને ન જણાયજી; તેહજ એહનો
 જાણુગ લોકતા, જે તુમ સમ ગુણ રાયજી. શીં ૮ એમ
 અનંત દાનાદિક નિજ ગુણ, વચનાતીત પંડુરજી; વાસન
 ભાસન ભાવે દુર્લભ, પ્રાપ્તિ તો અતિ દૂરજી. શીં ૯ સકલ
 પ્રત્યક્ષપણે ત્રિભુવન ગુરુ, જાણું તુજ ગુણગ્રામજી; બીજું
 કાંઈ ન માણું સ્વામી, એહી જ છે મુજ કામજી. શીં ૧૦
 એમ અનંત પ્રભુતા સદહતાં, અર્થે જે પ્રભુરૂપજી; દેવ-
 ચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે, પરમાનંદ સ્વરૂપજી. શીં ૧૧

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવન

(પ્રાણી વાણી જિન તણી-એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ તણો, અતિ અદ્ભુત સહજાનંદ રે;
 ગુણ એકવિધત્રિક પરિણમ્યો, એમ ગુણ અનંતનો વૃંદ રે;
 મુનિચંદ જિણુંદ અમંદ દિણુંદ પરે, નિત્ય દીપતો સુખ-

કહરે ૧ એ આકર્ષી નિજ જ્ઞાને કરી સેયનો, જ્ઞાયક જ્ઞાતા
 પદ ઇશરે દેખે નિજ દર્શન કરી, નિજ દરય સામાન્ય
 જગીશરે મુનિં ૨ નિજ રમ્યે રમણ કમે, પ્રભુ ચારિત્રે
 રમતા રામરે, લોગ્ય અનત લોગવો, લોગે તેણે લોકતા
 સ્વામિરે મુનિં ૩ દેય હાન નિત દીજતે, અતિ હાતા પ્રભુ
 સ્વયમેવરે, પાત્ર તુમે નિજ શક્તિના, ગ્રાહક વ્યાપકમય
 દેવરે મુનિં ૪ પારિણામિક કારણ તણો, કર્તા ગુણ કરણ
 નાથરે, અક્રિય અક્ષય સ્થિતિમયી, નિકલક અનતી આથરે
 મુનિં ૫ પારિણામિક મત્તા તણો, આવિર્ભાવ વિલાસ નિવા
 સરે, સહજ અકૃત્રિમ અપરાશ્રયી, નિર્વિકલ્પ ને નિ પ્રયાસ રે
 મુનિં ૬ પ્રભુ પ્રભુતા સભારતા, ગાતા કરતા ગુણગ્રામ રે,
 એવક માધનતા વરે, નિજ સવર પરિણુતિ પામરે મુનિં
 ૭ પ્રગટ તત્ત્વતા ધ્યાવતા, નિજ તત્ત્વનો ધ્યાના થાય રે,
 તત્ત્વગમણ એકાગ્રતા, પૂરણ તત્ત્વે એહ સમાય રે મુનિં
 ૮ પ્રભુ હીડે મુજ સાંભરે, પરમાત્મ પૂર્ણાનંદ રે, દેવચ દ્ર
 જિનરાજતા, નિત્ય વદો પથઅરવિંદ રે મુનિં ૯

૧૨ શ્રી વામુપૂજ્ય સ્વામિ જિન સ્તવન

(પથગે નિહાળુ ૨ ખીન જિન તજો રે-દેસી)

પૂજના તો દીજેરે બારમા જિન તણી રે, જસુ પ્રગટ્યો
 પૂજ્ય સ્વભાવ, પરકૃત પૂજરે જે ઇચ્છે નર્હી રે, માધક દારજ
 દાવ પૂજનાં ૧ દ્રવ્યથી પૂજરે કાગણ ભાવનુ રે, ભાવ પ્રશ
 ન ને શુદ્ધ; પરમ ઇષ્ટ વણજ ત્રિભુવનધણી રે, વામુપૂજ્ય

સ્વયંબુદ્ધ. પુ૦ ૨ અતિશય મહિમારે અતિ ઉપગારતારે,
 નિર્મલ પ્રભુ ગુણ રાગ; સુરમણિ સુરધટ સુસ્તરુ તું છતેરે,
 જિતરાગી મહાભાગ. પૂ૦ ૩ દર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ આત્મ-
 નારે, પ્રભુ પ્રભુતા લયલીન; શુદ્ધસ્વરૂપી રૂપે તન્મયીરે, તસુ
 આસ્વાદન પીન. પુ૦ ૪ શુદ્ધ તત્ત્વ રસ રંગી ચેતનારે, પામે
 આત્મસ્વભાવ, આત્માલંબી નિજ ગુણ સાંધતોરે, પ્રગટે પૂજ્ય
 સ્વભાવ. પૂ૦ ૫ આપ અકર્તા સેવાથી હુવેરે, સેવક પુરણ
 સિદ્ધિ; નિજ ધન ન દીયે પણ આશ્રિત લહેરે, અક્ષય અક્ષર
 ઋદ્ધિ. પુ૦ ૬ જિનવર પૂજારે તે નિજ પૂજનારે, પ્રગટે અન્વય
 શક્તિ; પરમાનંદ વિલાસી અનુભવેરે, દેવચંદ્ર પદ વ્યક્તિ.
 પૂ૦ ૭

૧૩ શ્રી વિમલનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

વિમલ જિન વિમલતા તાહરીજી, અવર બીજે ન કહાય;
 લઘુ નહી જીમ તીમ લંઘીયેજી, સ્વયંભૂરમણ ન તરાય. વિ૦
 ૧ સચલ; પુઠવી ગિરિ જલ તરૂજી, કોઈ તોલે એક હત્ય;
 તેહ પણ તુજ ગુણગણ લણીજી, ભાળવા નહીં સમરથ વિ૦
 ૨ સર્વ પુદ્ગલ નલ ધર્મનાજી, તેમ અધર્મ પ્રદેશ; તાસ ગુણ
 ધર્મ પંજવ સહુજી, તુજ ગુણ એક તણે લેશ. વિ૦ ૩
 એમ નિજ ભાવ અનંતનીજી, અસ્તિતા કેટલી થાય; નાસ્તિ-
 કતા સ્વપર પદ અસ્તિતાજી, તુજ સમકાલ સમાય. વિ૦ ૪
 તાહરા શુદ્ધ સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુ માન, તેહને
 તેહીજ નીપજેજી, એ કોઈ અદ્ભુત જ્ઞાન. વિ૦ ૫ તુમ પ્રભુ
 તુમ તારક વિભુજી, તુમ સમે અવર ન હોય; તુમ દરિસણ
 થકી હું તયોજી, શુદ્ધ આલંબન હોય. વિ૦ ૬ પ્રભુ તણી

વિમલતા ઓળખીછ, જે કરે સ્થિર મન સેવ, દેવચ દ્ર પદ
તે લહેછ, વિમલ આનંદ સ્વયમેવ વિં ૭

૧૪ શ્રી અનંતનાથજિન સ્તવન

(દીડી હો પ્રભુ દીડી જગગુરુ તુજ-એ દેવી)

મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ અનંત નિષ્કલ, તાહરી હો
પ્રભુ તાહરી મુજ નયણે વચીછ સમતા હો પ્રભુ સમતા રમનો
કદ, સહેજે હો પ્રભુ સહેજે અનુભવ રસ લમીછ ૧ ભવદવ
હો પ્રભુ, ભવદવ તાપિત છવ, તેહને હો પ્રભુ તેહને અમૃત-
ધન સમીછ મિથ્યા હો પ્રભુ, મિથ્યા વિપની ખીવ, હરવા
હો પ્રભુ હરવા જાગુલિ મન રમીછ ૨ ભાવ હો પ્રભુ ભાવ
ચિતામણિ એહ, આતમ હો પ્રભુ આતમ સ પત્તિ આપવાછ
એહીજ હો પ્રભુ એહીજ શિવમુખ ગેહ, તત્ત્વ હો પ્રભુ તત્ત્વ
લખન સ્થાપવાછ ૩ જાયે હો પ્રભુ જાયે આશ્રવ ચાલ, દીઠે
હો પ્રભુ દીઠે સવરતા વધેછ રત્ન હો પ્રભુ રત્નત્રયી શુભાલ,
અધ્યાતમ હો પ્રભુ અધ્યાતમ સાધન સધેછ ૪ મીઠી હો
પ્રભુ મીઠી મુરતિ તુજ, દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી રુચિ ખડુમાન-
થીછ તુજ શુભ હો પ્રભુ તુજ શુભ ભાસન શુક્ત, સેવે હો
પ્રભુ સેવે તસુ ભવભય નથીછ ૫ નામે હો પ્રભુ નામે અફ
ભુત રગ, ઠવણા હો પ્રભુ ઠવણા દીઠે ઉલ્લસેછ શુભ આસ્વાદ
હો પ્રભુ શુભ આસ્વાદ અભાગ, તન્મય હો પ્રભુ તન્મયતાએ
જે ધસેછ ૬ શુભ અનંત હો પ્રભુ શુભ અનંતનો વૃદ, નાથ
હો પ્રભુ નાથ અનંતને આદરેછ દેવચ દ્ર હો પ્રભુ દેવચ દ્રને
આણંદ, પરમ હો પ્રભુ પરમ મહોદય તે વરેછ ૭

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

ધર્મ જગનાથનો ધર્મ શુચિ ગાઇએ, આપણો આતમા તેહવો ભાવીયે; જાતિ જસુ એકતા તેહ પલટે નહીં શુદ્ધ ગુણ પજજવા વસ્તુ સત્તામયી. ૧ નિત્ય નિરવયવ વળી એક અક્રિયપણે, સર્વગત તેહ સામાન્ય ભાવે લણે; તેહથી ઈતર સાવયવ વિશેષતા, વ્યક્ત લેદે પડે જેહની લેદતા. ૨ એકતા પિંડ ને નિત્ય અવિનાશિતા, અસ્તિ નિજ ઋદ્ધિથી કાર્યગત લેદતા; ભાવશ્રુતગમ્ય અભિલાષ્ય અનંતતા, લવ્યપર્યાયની જે પરાવર્તિતા. ૩ ક્ષેત્ર ગુણ ભાવ અવિભાગ અનેકતા, નાશ ઉત્પાદ અનિત્ય પરનાસ્તિતા; ક્ષેત્ર વ્યાપ્યત્વ અલેદ અવ્યક્તતા, વસ્તુ તેરૂપથી નિયત અલવ્યતા. ૪ ધર્મ પ્રાગભાવતા સકલગુણશુદ્ધતા, ભોગ્યતા કર્તૃતા રમણુ પરિણામિતા; શુદ્ધ સ્વપ્રદેશતા તત્ત્વ ચૈતન્યતા, વ્યાપ્ય વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય ગ્રાહક ગતા. ૫ સંગ પરિહારથી સ્વામી નિજ પદ લહ્યું, શુદ્ધ આત્મિક આનંદ પદ સંગ્રહ્યું; જહવિ પરભાવથી હું લવોદધિ વેસ્યો, પર તણો સંગ સંસારતાએ ગ્રસ્યો. ૬ તહવિ સત્તાગુણે જીવ એ નિર્મલો, અન્ય સંશ્લેષ જીમ સ્ફટિક નવી શામલો; જે પરોપાધિથી દુષ્ટ પરિણુતિ ગ્રહી, ભાવ તોદાત્મ્યમાં માહરૂં તે નહીં. ૭ તીણે પરમાત્મ પ્રભુ ભક્તિ રંગી થઈ, શુદ્ધ કારણુ રસે તત્ત્વ પરિણુતિમયી, આત્મગ્રાહક થયે તજે પરગ્રહણુતા, તત્ત્વભોગી થયે ટળે પરભોગ્યતા. ૮ શુદ્ધ નિઃપ્રયાસ નિજભાવ ભોગી થદા, આત્મક્ષેત્રે નહીં અન્ય રક્ષણુ તદા; એક અસહાય નિરસંગ નિર્દ્વંદ્વતા, શક્તિ ઉત્સર્ગની હોય સહુ વ્યક્તતા. ૯ તેણે મુજ આતમા તુજ થકી નીપજે, માહરી સંપદા સકલ મુજ સંપજે;

તીણે મનમ દિરે ધર્મ પ્રભુ ધ્યાઈએ, પરમ દેવચંદ્ર નિજ
સિદ્ધિસુખ પાઈએ ૧૦

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(આખડીયે મે આજ શેત્રુ ને દીઠા રે-એ દેશી)

જગત દિવાકર જગત કૃપાનિધિ, વહાલા મારા સમવસ
રણુમા બેઠારે, અહિમુખ અહિવિહ ધર્મ પ્રકાશે તે મે નયણે
દીઠારે, ભવીક જન હરખોરે, નીરખી શાંતિ જિણુ હ લાં ઉપ-
શમ રસનો કદ નહિ ઈણુ સરીખોરે એ આકણી ૧ પ્રાતિ-
હારજ અતિશય શોભા વાં તે તો કહીય ન જાવે રે, ઘુક
ખાલકથી રવિ કરભરતુ, વર્ણુન ઢેણી પેરે થાવેરે લાં ૨
વાણી ગુણુ પાત્રીશ અનોપમ વાં અવિસ વાહ સરૂપેરે, ભવ
દુખવારણુ શિવસુખકારણુ, શુદ્ધ ધર્મ પ્રરૂપે રે લાં ૩
દક્ષિણુ, પશ્ચિમ, ઉત્તર દિશિ મુખ વાં ઠવણા જિન ઉપગા-
રીરે, તસ આલખન લહીય અનેકે, તીહા થયા સમકીતધારી
રે લાં ૪ પટ નય કારજ રૂપે ઠવણા વાં સગ નય કારણુ
ઠાણી રે, નિમિત્ત સમાન થાપના જિનણુ, એ આગમની
વાણી રે લાં ૫ સાધક તીન નિષ્કેપા મુખ વાં જે વિણુ
ભાવ ન લહીયે રે, ઉપકારી દુગ લાખ્યે લાખ્યા, ભાવ વૃદ્ધ-
કનો ગ્રહીયેરે લાં ૬ ઠવણા સમવસરણુ જિન સેતી વાં
જે અબેહતા વાધી રે, એ આતમના સ્વસ્વભાવ ગુણુ, વ્યક્ત
યોગ્યતા સાધીરે લાં ૭ બહુ વધુ મે પ્રભુગુણુ ગાયા
વાં રસનાનો દૂવ લીધો રે, દેવચંદ્ર કહે મહાગ મનનો,
સકલ મનોરથ ત્રીધો રે લાં ૮

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(ચરમ જિનેસરું-એ દેશી)

સમવસરણુ બેસી કરી રે, ખારહ પરષદામાંહે, વસ્તુ સ્વ-
રૂપ પ્રકાશતા રે, કરૂણાકર જગનાહો રે. કુંથુ જિનેસરુ.
નિર્મલ તુજ મુખ વાણી રે, જે શ્રવણે સુણે, તેહીજ ગુણ-
મણી ખાણી રે. કુંં એ આંકણી. ૧ ગુણ પર્યાય અનંતતા ને,
વલીય સ્વભાવ અગાહ; નય ગમ ભંગ નિરોપના રે, હેયા-
દેય પ્રવાહો રે. કુંં ૨ કુંથુનાથ પ્રભુ દેશના રે, સાધન સાધક
સિદ્ધિ; ગૌણ મુખ્યતા વચનમાં રે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધિ રે.
કુંં ૩ વસ્તુ અનંત સ્વભાવ છે રે, અનંત કથક તસુ નામ;
ગ્રાહક અવસર બોધથી રે; કહેવે અર્પિત કામો રે. કુંં ૪
શેષ અનર્પિત ધર્મને રે, સાપેક્ષ શ્રદ્ધા બોધ; ઉભય રહિત
ભાસન હુવે રે, પ્રગટે કેવલ બોધ રે. કુંં ૫ છતી પરિણતી
ગુણ વર્તના રે, ભાસન ભોગ આનંદ; સમકાળે પ્રભુ તાહરો
રે, રમ્ય રમણુ ગુણ વૃંદો રે. કુંં ૬ નિજ ભાવે સીય
અસ્તિતા રે, પર નાસ્તિત્વ સ્વભાવ, અસ્તિપણે તે નાસ્તિતા
રે, સીય તે ઉભય સ્વભાવો રે. કુંં ૭ અસ્તિ સ્વભાવ જે
આપણો રે, રુચિ વૈરાગ્ય સમેત; પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરી
રે, માગીશ આતમ હેતો રે. કુંં ૮ અસ્તિ સ્વભાવ રુચિ
થઈ રે, ધ્યાતો અસ્તિ સ્વભાવ; દેવચંદ્ર પદ તે લહે રે,
પરમાનંદ જમાવો રે. કુંં ૯

૧૮ શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન

(ગમચક્ર કે બાગમે, ચાપો મોગી ગ્લોરી-એ દેશી)

પ્રણમો શ્રી અરનાથ, શિવપુર સાથ ખગેરી, ત્રિભુવન
 જન આધાર, ભવ નિન્તાર કરોરી ૧ કર્તા કારણ યોગ,
 કારજ સિદ્ધિ લહેરી, કારણ ચાર અનુપ, કાર્યથી તેહ શ્રહેરી
 ૨ જે કારણ તે કાર્ય, થાયે પૂર્ણ પહેરી, ઉપાદાન તે હેતુ,
 માટી ઘટ તે વહેરી ૩ ઉપાદાનથી સિદ્ધ, જે વિષ્ણુ કાર્ય ન
 થાયે, ન હુવે કારજ રૂપ કર્તાને વ્યવસાયે. ૪ કારણ તેહ
 નિમિત્ત, ચક્રાદિક ઘટ ભાવે, કાર્ય તથા સમવાય, કારણ નિય-
 તને દાવે ૫ વસ્તુ અભેદસ્વરૂપ, કાર્યપણુ ન શ્રહેરી, તે અસા-
 ધારણ હેતુ, કુલે સ્વાસ લહેરી ૬ જેહનો નવી વ્યાપાર, સિદ્ધ
 નિયત બહુ ભાવી ભૂમિ કાલ આકાશ, ઘટ કારણ સદ્ભાવી
 ૭ એહ અપેક્ષા હેતુ, આગમ માહી કહોરી, કારણ પદ ઉત્પન્ન,
 કાર્ય થયે ન લહોરી ૮ કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ સિદ્ધિ-
 તણે રી, નિજ અત્તાગત ધર્મ, તે ઉપાદાન ગણોરી ૯ યોગ
 સમાધિ વિધાન, અસાધારણ તેહ વહેરી, વિધિ આચરણા ભક્તિ,
 જેણે નિજ કાર્ય સધેરી ૧૦ નરગતિ પદમ સધયણ, તેહ
 અપેક્ષા ભણો, નિમિત્તાશ્રિત ઉપાદાન, તેહને લેજે આણો
 ૧૧ નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ, સમતા અમૃત ખાણી, પ્રણુ
 અવલગન સિદ્ધિ, નિયમા એહ વખાણી ૧૨ પુષ્ટ હેતુ અર-
 નાથ, તેહને ગુણથી હજીએ, રીઝે ભક્તિ બહુમાન, ભોગ
 ધ્યાનથી મળીએ ૧૩ મોટાને ઉત્સવ, એકાને શી ચિંતા,
 પ્રણુ ચરણ પમાય, એવક થયા નિચિતા ૧૪ અર પ્રણુ

પ્રભુતા રંગ, અંતર શક્તિ વિકાસી; દેવચંદ્રને આનંદ, અક્ષય
ભોગવિલાસી. ૧૫

૧૯ શ્રી મહિનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(દેખી કામિની કામ-એ દેશી)

મહિનાથ જગનાથ, ચરણુ યુગ ધ્યાઈએ રે, ચરણુ શુદ્ધા-
તમ પ્રાગભાવ, પરમ પદ પાઈએ રે; પરમં સાધક કારક
પટ્ક, કરે શુભ સાધના રે. કં તેહીજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાયે
નિરાખાધનારે. થાં ૧ કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતા
રે કાં ઉપાદાન પરિણામ, પ્રયુક્ત તે કરણુતારે પ્રં આતમ
સંપદ દાન, તેહ સંપ્રદાનતા રે તેં દાતા પાત્ર ને દેય,
ત્રિભાવ અભેદતા રે. ત્રિં ૨ સ્વપર વિવેચન કારણુ, તેહ
અપાદાનથી રે તેં સકલ પર્યાય આધાર, સંબંધ આસ્થાનથી
રે સંં બાધક કારક ભાવ, કરે અનાદિ નિવારવા રે અં
સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવા રે. તેં ૩ શુદ્ધપણે પર્યાય,
પ્રવર્તન કાર્યમેં રે પ્રં કર્તાદિક પરિણામ, તે આતમ ધર્મમેં
રે. તેં ચેતન ચેતન ભાવ, કરે સમવેતમેં રે. કં આદિ અનંતો
કાલ, રહે નીજ ખેતમેં રે. હેં ૪ પરકર્તૃત્વ સ્વભાવ, કરે
તાં લગી કરેરે કં શુદ્ધ કાર્ય રુચિ ભાસ, થયે નવી આદ-
રેરે થં શુદ્ધાતમ નિજ કાર્ય, રુચિકારક શ્રીરેરે રૂં તેહીજ
મૂલ સ્વભાવ, ગ્રહે નીજ પદ વરેરે. ગં ૫ કારણુ કારજ રૂપ,
અછે કારક દશારે અં વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય, એહ મનમેં
વસ્યારે. એં ૫ણુ શુદ્ધ સ્વરૂપ ધ્યાન, તે ચેતનતા ગ્રહેરે તેં
તવ નિજ સાધક ભાવ, સકલ કારક લહેરે. ૬ માહરું

પૂર્ણાનંદ, પ્રગટ કરવા લાગીરે પ્ર૦ પુણાલળન રૂપ, સેવ પ્રભુજી
તણીરે સે૦ દેવચ દ્ર જિનચ દ્ર, લક્ષિત મનમે ધરોરે લ૦
અઘ્યાખાધ અનત, અક્ષય પદ આદરો રે ૭

૨૦ શ્રી મુનિસુવત પ્રભુ જિન સ્તવન

(ઓલગડી ઓલગડી મુહેવી હો, શ્રેયામનીરે-એ દેશી)

ઓલગડી ઓલગડી તો કીજે, શ્રી મુનિસુવત સ્વામી-
નીજે, જેહથી નિજ પદ સિદ્ધ, કેવલ કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણ
ઉદ્ભસેરે, લહીએ સહજ સમૃદ્ધિ ઓ૦ ૧ ઉપાદાન ઉપાદાન
નિજ પરિણતિ વસ્તુનીરે, પણ કારણ નિમિત્ત આધીન, પુદ
અપુદ હુવિધ તે ઉપદીસ્યોરે, આહક વિધિ આધીન ઓ૦ ૨
સાધ્ય સાધ્ય ધર્મ જેમાહી હુવેરે, તે નિમિત્ત અતિ પુદ,
પુપ પુપ માહી તિલવાસક વાસનારે, નવિ પ્રધ્વ સક હુદ
ઓ૦ ૩ હડ હડ નિમિત્ત અપુદ ઘડા તણો રે, નવિ ઘટતા
તણુ માહી, સાધક સાધક પ્રધ્વ સકતા અછેરે, તીણે નહી
નિયત પ્રવાહ ઓ૦ ૪ પટ્કારક પટ્કારક તે કારણ કાર્યનારે
જે કારણ સ્વાધીન, તે કર્તા તે કર્તા સહુ કારક તે વસુરે,
કર્મ તે કારણ પીન ઓ૦ ૫ કારણ કારણ સકલ્યે કારક
દશા રે, છતી સત્તા સદ્ભાવ, અથવા અથવા તુલ્ય ધર્મને
જેયવેરે, સાધ્યારોપણ દાવ ઓ૦ ૬ અતિશય અતિશય કારણ
કારક કરણતારે, નિમિત્ત અને ઉપાદાન, સપ્રદાન કારણ પદ
લવનથી રે, કારણ બ્યય અપાદાન ઓ૦ ૭

૨૧ શ્રી નમિનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(પાંછોલારી પાલ, ઉભા દોય રાજવી રે-એ દેશી)

શ્રી નમિ જિનવર સેવા, ઘનાઘન ઉત્તર્યો રે ઘં દીઠાં
 મિથ્યારાક, ભવિક ચિત્તથી ગમ્યો રે ભં શુચિ આચરણ
 રીતિ, તે અબ્ર વધે વડારે તેં આતમ પરિણતિ શુદ્ધ, તે
 વીજ અબુકડારે. તેં ૧ વાજે વાયુ સુવાય, તે પાંવન ભાવના
 રે. તેં ઇંદ્ર ધનુષ ત્રિક યોગ, તે ભક્તિ એકમનારે તેં નિર્મળ
 પ્રભુ સ્તવ વોષ, ધ્વનિ ધન ગર્જના રે ધ્વં તૃણા ગ્રીષ્મ કાલ,
 તાપની તર્જના રે. તાં ૨ શુભ લેશ્યાની આલિ, તે અગ-
 પંક્તિ બનીરે તેં શ્રેણી સરોવર હંસ, વસે શુચિ ગુણ મુનિ
 રે વં ચક્રગતિ મારગ બંધ, ભવિક જન ઘર રહ્યારે ભં
 ચેતન સમતા સંગ, રંગમે ઉમહ્યારે રં ૩ સમ્યગ્દષ્ટિ મોર,
 તીહાં હરખે ઘણુંરે તીં દેખી અદ્ભુત રૂપ, પરમ જિનવર
 તણું રે પરમં પ્રભુ ગુણનો ઉપદેશ, તે જલધારા વહીરે તેં
 ધર્મ રૂચિ ચિત્ત ભૂમિ, માંહી નિશ્ચિત્ત રહીરે. માં ૪ ચાતક
 શ્રમણ સમૂહ, કરે તવ પારણોરે કં અનુભવ રસ આસ્વાદ,
 સકલ દુઃખ વારણો રે સં અશુભાચાર નિવારણ, તૃણ અંકુ-
 રતારે તું વિરતિ તણા પરીણામ, તે બીજની પુરતા રે. તેં
 પ પંચ મહાન્ત ધાન્ય, તણાં કર્ષણ વધ્યાં રે તં સાધ્ય
 ભાવ નિજ થાપી, સાધનતાએ સધ્યાં રે સાં ક્ષાયિક દરિસણ
 જ્ઞાન, ચરણ ગુણ ઉપન્યારે ચં આદિક બહુ ગુણ સમ્ય,
 આતમ ઘર નીપન્યા રે. આં ૬ પ્રભુ દરિસણ મહા મેહ,
 તણે પ્રવેશમેરે તં પરમાનંદ સુલેક્ષ, થયા મુજ દેશમેરે

થો દેવચ દ્ર જિનચ દ્ર તણો અનુભવ કરો રે તો સાદિ
અનતો જાળ, આતમસુખ અનુસરો રે આતમં ૭

૨૨ શ્રી નેમનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા વસ્યા—એ દેશી)

નેમિ જિણેસર નિજ કારણ કર્યું, છાડ્યો સર્વ વિભા-
વોણ, આત્મ શક્તિ સકલ પ્રગટ કરી, આસ્વાદન નિજ ભાવો છ
નેં રાજીવ નારીરે સારી ભતિ કરી, અવલગ્યા અરિહ તોણ,
ઉત્તમ સંગેરે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનતોણ નેં ૨
ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિભતિ અગ્રાહ્યોણ,
પુદ્ગલ ગ્રહવેરે કર્મ કલકતા, વાધે બાધક બાહ્યોણ નેં ૩
રાગી સંગે રે રાગ દશા વધે, થાયે તિણે સ સારોણ, નીરાગી-
ધીરે રાગતુ જોડવુ, લહીએ ભવનો પારોણ નેં ૪ અપ્રશ-
સ્તતા પાલી પ્રશસ્તતા, કરતા આશ્રવ નાસેણ, સવર વાધે
રે સાવે નિર્જરા, આતમભાવ પ્રકાશેણ નેં ૫ નેમિપ્રભુ-
ધ્યાને કે એકત્વતા, નિજ તત્ત્વે એક તાનોણ, શુદ્ધધ્યાને
કે માધી સુસિદ્ધતા, લહીએ મુક્તિ નિદાનોણ નેં ૬ અગમ
અકપી રે અલખ અગોચરૂ, પરમાતમ પરમીશોણ, દેવચ દ્ર
જિનવરની સેવના, કરતા વાધે જગીશોણ નેમિં ૭

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ જિન સ્તવન

(ઝખ્ખાની-દેવી)

મહજ ગુણ આગરો સ્વામી સુખ સાગરો, જ્ઞાન વેરાગરો
પ્રભુ મવાયો, શુદ્ધતા એકતા તીક્ષ્ણતા ભાવથી, મોહરિપુ
છતી જય પડહ વાયો સં ૧ વચ્નુ નિજ ભાવ અવિભામ

નિકલંકતા, પરિણતિ વૃત્તિના કરી અભેદે; ભાવ તાદાત્મ્યતા
 શક્તિ ઉદ્ભાસથી, સંતતિ યોગને તું ઉચ્છેદે. સં ૨ દોષ
 ગુણ વસ્તુનો લખીય ચથાર્થતા, લાડી ઉદાસીનતા અપર ભાવે;
 ધ્વંસી તજજન્યતા ભાવ કર્તા પ્રભુ, પરમ પ્રભુ તું રમ્યો
 નિજ સ્વભાવે, સં ૩ શુભ અશુભ ભાવ અવિભાસ તહકી-
 કતા, શુભ અશુભ ભાવ તિહાં પ્રભુ ન કીધું. શુદ્ધપરિણામતા
 વીર્ય કર્તા થઇ, પરમ અક્રિયતા અમૃત પીધું. સં ૪
 શુદ્ધતા પ્રભુ તણી આત્મભાવે રમે, પરમ પરમાત્મતા તાસ
 થાએ, મિશ્ર ભાવે અછે ત્રિગુણની ગિન્નતા, ત્રિગુણ એકત્વ
 તુજ ચરણ આચે. સં ૫ ઉપશમ રસ ભરી, સર્વ જન
 શંકરી, મૂર્તિ જિનરાજની આજ ભેટી; કારણે કાર્ય નિષ્પત્તિ
 શ્રદ્ધાન છે, તેણે ભવભ્રમણની ભીડ મેટી. સં નયર ખંભાયતે
 પાશ્વ પ્રભુ દર્શને, વિકસતે હર્ષ ઉત્સાહ વાધ્યો; હેતુ એક-
 ત્વતા રમણ પરિણામથી, સિદ્ધિ સાધક તણો આજ સાધ્યો
 સં આજ કૃતપુણ્ય ધન્ય દીહ માહરો થયો, આજ નર-
 જન્મ મેં સફલ ભાવ્યો, દેવચંદ્ર સ્વામી ત્રેવીશમો વંદીયો,
 ભક્તિભરી ચિત્ત તુજ ગુણ રમાવ્યો. સં ૮

૨૪ શ્રી મહાવીર સ્વામી જિન સ્તવન

તાર હો તાર પ્રભુ, મુજ સેવક લણી, જગતમાં એટલું
 સુજશ લીજે, દાસ અવગુણ ભર્યો, જાણી પોતા તણો, દયા-
 નિધિ દીન પર દયા કીજે. તાર હો ૧ રાગંદ્રેષે ભર્યો,
 મોહ વૈરિ નડ્યો, લોકની રીતિમાં ઘણુંએ રાતો, ક્રોધ વશ
 ધમધમ્યો, શુદ્ધ ગુણ નવિ રમ્યો, ભમ્યો ભવમાંહે હું વિષય

માતો તાં ૨ આદ્યુ આચરણ, લોક ઉપચારથી શાસ્ત્ર
અભ્યાસ પણ કાઈ ન કીધો, શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વડી આત્મ
અવલબ્ધ વિના, તેહવો કાર્ય તિણે કેા ન ચીધો તાં ૩
સ્વામી દરિસણ મમો, નિમિત્ત લહી નિર્મલો, જે ઉપાદાન
એ ગુચિ ન થાશે, દોષ કેા વસ્તુનો, અહવા ઉદમ તણો,
સ્વામી સેવા સહી નિકટ લાશે તાં ૪ સ્વામી શુણ્ઠ ઓળખી
સ્વામીને જે ભજે, દરિસણ શુદ્ધતા તેહ પામે, જ્ઞાન ચારિત્ર
તપ વીર્ય, ઉદ્ધાસથી, કર્મ જીતી વસે મુક્તિધામે તાં ૫
જગત વત્સલ મહાવીર જિનવર સુણી, ચિત્ત પ્રભુ ચરણને
શરણ વાગ્યો, તારણે બાપજી બિરૂદ નિજ રાખવા, દાસની
સેવના રખે ભેશે, તાં ૬ વિનતિ માનણે, શક્તિ એ
આપણે, બાવ સ્વાઠાદતા શુદ્ધ બામે, સાધી સાધક દશા,
સિદ્ધતા અનુભવી, દેવચ દ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે તાં ૭

[શત્રુ જયતીર્થ તથા આદિનાથ પ્રભુના સ્તવનો]

(૫ ખીડા સદેગો કેત્તે માગ નાથને-એ ગગ)

વિમલાચલ ગિરિ ભેટો ભવિષ્ય ભાવણું,

જેથી ભવોભાવ પાતિક દૂર પલાય ભે,

નિકાચીત બાધ્યા જે કર્મ જ આકરા,

ગિરિ ભેટતા ક્ષણમા સવિ ક્ષય થાય ભે વિમલાચલ ૧

સાધુ અનતા ઈણ ગિરિપર સિદ્ધિ વર્ષો,

રામ ભરત ત્રણ કોડી ગુનિ પરિવાર ભે,

પાચમે સાચે શેલગે શિવપદ લાણુ,

પાડવ પાચે પાચ્યા ભવનો પાર ભે વિમલાચલ ૨

નમિ વિનમી આદે બહુ વિદ્યાધરા,
 વળી થાવચ્ચા અર્ધમુક્તા અણુગાર જો;
 શુકરાજ વળી સુખ તે ગિરિપર પામીયા,
 બાહ્ય અભ્યંતર શત્રુ ક્રીધા છાર જો. વિમલાચલ ૩
 જુગલાધર્મ નિવારણ ઇણુ ગિરિ આવીયા,
 રિષભ જિણુંદણુ પૂરવ નવાણું વાર જો;
 કાંકરે કાંકરે સાધુ અનંતા સિદ્ધિયા,
 માટે નિશદ્દિન સિદ્ધાચળ મન ધાર જો. વિમલાચલ ૪
 ગિરિ પાગે ચઢતાં તનમન ઉદ્ધસે,
 ભવસંચિત સવિ દુષ્કૃત દૂર પલાય જો;
 સુરજકુંડમાં નાહી નિરમળ થાઇયે,
 જિનવર સેવી આતમ પાવન થાય જો. વિમલાચલ ૫
 જાત્રા નવાણું કરીએ તન મન લગનથી,
 ધરીએ શીળ સમતા વળી વ્રત પરચક્ષાણુ જો;
 ધ્યાયે ગુણુણું દાન સુપાત્રે દીજીયે,
 દ્વેષ તણુ ધરો શત્રુ મિત્ર સમાન જો. વિમલાચલ ૬
 એ ગિરિ ભેટે ભવ ત્રીજે શિવસુખ લહે,
 પાંચમે ભવ તો ભવિચણુ મુક્તિ વરાય જો;
 સૂરિ ધનેશ્વર શુભ ધ્યાને ઇમ ભાખીયું,
 પાપી અભવિથી એ ગિરિ નવી ફરસાય જો. વિમલાચલ ૭
 મૂલનાયક શ્રી આદિ જિણુંદને ભેટીએ,
 રાયણુ નીચે પ્રણમો પ્રભુના પાય જો;
 બાવન જિનાણાં ચૌમુખ ણિળને વંદીયે,
 સમેતશિખર અષ્ટાપદ રચના આય જો. વિમલાચલ ૮

સકલ તીરથનો નાયક એ ગિરિરાજ્યો,
 તારણ તીરથ લવોદધિ માહી પોત જો,
 સેવતા એ ગિરિ બહુ રિદ્ધિ પામીયે,
 વરીયે શિવપદ કેવલ જોતા જોત જો વિમલાચલ ૯

(૨)

શેત્રુજ ગઢના વાસી રે, મુજરો માનજો રે,
 મેવકની સુણી વાતો રે, દિલમા ધારજો રે,
 પ્રભુ મે' દીઠો તુમ દેદાર, આજ મુને ઉપન્યો હરખ અપાર,
 સાહિબાની મેવા રે, લવડુ ખ લાજશે રે ૧
 અરજ અમારી રે, દિલમા ધારજો રે,
 ચોરાશી લાખકેશ રે, દુર નિવારજો રે,
 પ્રભુ મને દુર્ગતિ પડતો રાખ,

પ્રભુ મને દર્શન વહેલુ દાખ સાં ૨

દોલતે સવાઈ રે, પ્રભુ સોરઠ દેશની રે,
 બલીહારી હું જાઉં રે, પ્રભુ તારા વેશની રે,
 પ્રભુ તાહડ રૂડુ દીકુ રૂપ, મોહ્યા સુરનરવૃદ્ધ ને જૂપ સાં ૩
 તીરથ કો નહિ રે, શેત્રુજ સારિખુ રે,
 પ્રવચન પેખી રે, કીધુ તારૂ પારખુ રે,
 સ્વપણે જોઈ જોઈ હરખે જેહ,

ત્રિભુવન લીલા પામે તેહ માં ૪

સદાય તે માણુ રે, પ્રભુ તારી સેવના રે,
 લાવઠ ન લાજે રે, જગમા જે વિના રે,
 પ્રભુ મારા પુત્રે મનના કોડ, એમ કહે ઉદયરત્ન કરજોડ સાં ૫

વીરજી આઝ્યા રે, વિમલાચલકે મેદાન, સુરપતિ પાયા રે,
સમોવસરણ કે મંડાણ; દેશના દેવે વીરજી સ્વામ, શત્રુજય
મહિમા વર્ણવે તામ, ભાજ્યા આઠ ઉપર સો નામ; તેહમાં
ભાજ્યું રે પુંડરીગિરિ અભિધાન, સોહમ-ઇંદોરે, તવ પૂછે
ખડુમાન, કિમ થયું સ્વામિ રે, ભાજો તાસ નિદાન. વીર૦ ૧

પ્રભુજી ભાજે સાંભળ ઇંદ્ર, પ્રથમ જે હુઆ ઋષભ
જિણુંદ, તેહના પુત્ર તે ભરત નરિન્દ, ભરતના હુઆ રે,
ઋષભસેન પુંડરીક, ઋષભજી પાસે રે, દેશના સુણી તહ
કીક. દીક્ષા લીધી રે, ત્રિપદી જ્ઞાન અધિક, વીર૦ ૨

ગણધર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદશાંગી ગુંથી અભિરામ,
વિચરે મહાલયમાં ગુણધામ, અનુક્રમે આઝ્યા રે, શ્રી સિદ્ધા-
ચળ ઠામ, મુનિવર કોડી રે પંચ તણે પરિણામ, અણસણ
કીધા રે, નિજ આતમને ઉદામ. વીર૦ ૩

ચૈત્રી પુનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવલજ્ઞાન અછેહ,
શિવસુખ વરીયા અમર અદેહ, પૂર્ણાનંદી રે અગુરુલધુ અવ-
ગાહ, અજ અવિનાશી રે, નિજપદ ભોગી અખાહ, નિજ
ગુણ ધરતા રે, પર પુદ્ગલ નહિ આહ. વીર૦ ૪

તેણે પ્રગટ્યું પુંડરીકગિરિ નામ, સાંભળ સોહમ દેવ-
લોક સ્વામ; એહનો મહિમા અતિહિ ઉદામ, તેણે દીન
કીજે રે, તપ જપ પૂજા ને દાન, વ્રત વળી પોસહ રે, જે
કરે અનિદાન, કૃણ તસ પામે રે, પંચ કોડીગણું માન વીર૦ ૫

ભગતે ભવ્ય જીવ જે હોય, પંચમે ભવ મુક્તિ લહે
સોય; તેહમાં બાધક છે નહિ કોઈ, બ્યવહાર કેરી રે, મધ્યમ

ફલની એ વાત, ઉલ્કૃષ્ટા યોગે રે, અતરમુદ્ધર્ત વિખ્યાત,
શિવસુખ સાધે રે, નિજ આતમ અવદાત વીર૦ ૬

ચૈત્રી પુનમ મહિમા દેખ, પૂજા પચપ્રકારી વિશેષ,
તેહમા નહી ઉણીમ કાઈ રેખ, એણીપરે ભાળી રે, નિનવર
ઉત્તમ વાણુ, સાલણી ખુઝયા રે, કેઈક ભવિક સુનાણુ, એણી
પરે ગાયો રે, પદ્મવિજય સુપ્રમાણુ વીર૦ ૭

(૪)

સુખના હો સિંધુ રે સખી મારે ઉલટયા રે, હુ ખના
તે દરિયા નાઠા જાય દૂર, પુણ્યતણા અકુરા હોજી મારે
પ્રગટીયા રે, મે તો ભેટયો શત્રુજય ગિરિરાજ સુખ૦ ૧

પુરવ નવાણુ વાર સમોસયા રે, ધન્ય ધન્ય રાયણુ કેરો
રૂખ, પ્રેમે પૂજો રે પગલા પ્રભુજી તણા રે, ભવોભવ કેરા
નાઠા જાય હુ ખ સુખ૦ ૨

નયણે નીરખ્યો રે નાભિ નરિંદનો રે, નહ તે કરૂણા
રસનો કેદ, આખલડી જોઈ રે કમલની પાખડી રે, સુખડું
તો જાણે પુનમ કેરો ચદ સુખ૦ ૩

સુરનર સુનિવર મોટા રાજવી રે, વળી વિદ્યાધર કેરો
પૃદ, ભવોભવ કેરો તાપ શમાવવા રે, સુખડું તો જાણે
શારદ કેરો ચદ સુખ૦ ૪

ધન્ય ધન્ય રાજા રે ઋષભ જિનેશ્વરુ રે, ધન્ય ધન્ય
શત્રુજય ગિરિરાજ, રૂપની કીર્તિ રે ચરણ પસાઉલે રે, એમ
માધુ માણેક ગુણ ગાય સુખ૦ ૫

(૫)

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતળ તરુ છાયા ઠરાણી;
રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઇન્દ્ર સુણે ઇન્દ્રાણી,
સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો, ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ નહીં એવો.

સનેહી સંત૦ ૧

૪૨ રી પાળી ઉલ્લસીએ, છટું અટુંમ કાયા કસીએ,
મોહમલ્લની સામા ઘસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ.

સનેહી સંત૦ ૨

અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હેમગિરિ હેઠે હરીએ;
૧ પાખલ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજલધિ હેલા તરીએ,

સનેહી સંત૦ ૩

શિવમંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંક્તિ વિરાળે;
ચઢતાં સમકિતી છાળે, દુરભવ્ય અભવ્ય તે લાળે.

સનેહી સંત૦ ૪

પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા,
પરમાત્મ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચલે સિધ્યા અનંતા.

સનેહી સંત૦ ૫

૪૬ માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાળ તે રાજ્યને પાવે;
ખહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુજય નામ ધરાવે.

સનેહી સંત૦ ૬

૨ પ્રણિધાને ભળે ગિરિ જાયો, તીર્થંકર નામ નિકાયો;

મોહરાયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમલગિરિ સાચો

સનેહી સત ૭

(૬)

શ્રી વરસીતપ પારણાનું સ્તવન

બાબાજી વિનતિ અવધારો, મદિરીએ પાઉં ધારો બાબાજી ૦

શ્રી રિખવ વરમોપવાસી, પૂરવની પ્રીત પ્રકાશી,

શ્રયાસ બોલે શાખાશી

બાબાજી ૦ ૧

શેલડી રસ સુજતો વહોરો, ન કરાવે નહોરો,

દરિસણુ ફલ આપો દોરો

બાબાજી ૦ ૨

પ્રભુએ તવ માડી પસલી, આહાર લેવાની ગતિ અસલી,

પ્રગટી નવ દુર્ગતિ વસલી

બાબાજી ૦ ૩

અનુવાલી ત્રીજ વૈશાખી, પચ દિવ્ય યયા સુર સાખી,

એ તો દાન તણી ગતિ દાખી

બાબાજી ૦ ૪

એમ યુગાદિ પવં જાણો, અખાત્રીજ નામે વખાણો,

મહુ કોઈ કરે ગલમાણો ..

બાબાજી ૦ ૫

સહસ્ર વરે કેવળ પાયો, એક લાખ પૂરવ અર આયો,

પછી પરમ મહોદય પાયો ..

બાબાજી ૦ ૬

એમ વદે ઉદય ઉવજાયા, પૂજે જીતમે રિખવના પાયા,

જેણે આદિ ધર્મ ઉપાયા

બાબાજી ૦ ૭

(૭)

શ્રી ઋષભજીનું (બાહુડો) સ્તવન

(ગત્ર-જનનીની જોઃ મખી નહિ જડે રે લોલ)

માતા મહદેવી મન ચિંતવે રે લોલ, કરી કરી તે ઉડો

આલોચ રે, શોચ ભરી રોવંતી માવડી રે લોલ, નવી જાણે
ઋષભ મુજ શોચ રે. એવો નીસ્નેહ મારો બાહુડો રે લોલ,
બાહુડાં તું કર મારી સાર રે, એવો નીસ્નેહ વાલા શું
થયો રે લોલ. ૧

આંખે ન આવે મુજ નિદ્રડી રે લોલ, વલી જમતા ન
ભાવે ભોજન રે; જનના શબ્દ કાને નવી ગમે રે લોલ, વલી
ખીયું તસ કેતા આલંબ રે. એવો નીસ્નેહ ૦ ૨

ભરત પ્રત્યે દીયે આલંભા રે લોલ, ઘરે બેઠા છો તાત
ગયા વન રે, રે રે ભરતે મુજને દાખવીયો રે લોલ, માણ
મ કરો બાહુડાનો વિલાપ રે, એવો નીસ્નેહ ૦ ૩

માતા પ્રત્યે ભરત વિનવે રે લોલ, માણ મુજ પર મ
કરો રીસ રે; એ તો નિરાગી ત્રિકાલના રે લોલ જાણે
થયા છે નિશ્ચયે ઈશ રે. એવો નીસ્નેહ ૦ ૪

ગજ અંબાડી બેસાડીયા રે લોલ, શબ્દ સુણી જાણીયો
ખોટો સંસાર રે; ક્ષપકશ્રેણી કેવલ પામ્યા રે લોલ, તરત
ખોટ્યાં છે મુક્તિના દ્વાર રે. એવો નીસ્નેહ ૦ ૫

માતા સમોવડ કોઈ નહીં રે લોલ, વલી પુત્ર પણ તેવા
રતન રે; ખીહું પ્રત્યે કઈ વંદના રે લોલ, આસપાસ છે
વીર વચન રે, એવો નીસ્નેહ મારો બાહુડો રે લોલ. ૬

(૮)

શ્રી ઋષભજિન (બાહુડો) સ્તવન

(આ સ્તવનની દરેક ગાથાનું પદ બે વખત બોલવું)

બાહુડો નીત નવી વિસયો રે, છોડયો વિનીતાનો રાજ (૨)

સજમ રમણી આરાધવા સાધ્યા અતિમ કાજ (૨)

મારે દીલ વખી રહ્યો વાલમો ૧

માતાને મેલ્યા એકલા રે, જાયે દીન નવી રાત, (૨)

રથણ સીંહાસણે બેસતા, આલ્યા, અડવાણે પાય (૨) મારે ૨

વાલાનો નામ નવી વીસર્યો રે, જરે આસુડાની ધાર, (૨)

આખલડી છાયા પડી, ગયા વરસ હજાર (૨) મારે ૩

કેવલ રત્ન આપી કરી રે, પુરી માતાની આશ, (૨)

સમવસરણ લીલા જોઈ, લેવા મુક્તિના રાજ (૨) મારે ૪

ભક્તિવત્સલ ભગવતના રે, નામે નિર્મલ થાય, (૨)

આદિ જિણુ દ આરાધતા, મહિમા શિવસુખ થાય (૨) મારે ૫

(૬)

(સપ્તભજિન) પ્રથમભજિન સ્તવન

(તાઃ હો તાઃ પ્રમુ મુજ સેવક લણી એ દેશી)

ઋષભ જિનરાજ મુજ આજ દિન અતિભલો,

ગુણ નીલો જેણે તુજ નયન દીઠો,

હુ જા દશ્યાં સુખ મલ્યા ત્વામી તુજ નિરખતા,

સુકૃત સચય હુવો પાપ નીઠો ૧

કટપશાખી કલ્યો કામઘટ મુજ મલ્યો,

આગણે અમીયનો મેલ વૃઠો,

મુજ મહિરાણ મહી લાણ તુજ દર્શને,

દય ગયો કુમતિ અધાર જૂઠો ૨

કવણ નર કનક મણિ છોડી તૃણ સચહે ?

કવણ કુંજર તણ કરહ લેવે ?
 કવણ ખેસે તણ કલ્પતરુ ખાઉલે ?
 તુજ તણ અવર સુર કોણ સેવે ? ઋષભ ૦ ૩
 એક મુજ ટેક સુવિવેક સાહેબ સદા,
 તુજ વિના દેવ દૂબે ન ઇહું;
 તુજ વચનરાગ સુખસાગરે ઝીલતો,
 કર્મભર ભ્રમ થકી હું ન ખીહું. ઋષભ ૦ ૪
 કોડી છે દાસ વિભુ ! તાહરે ભલભલા,
 માહરે દેવ તું એક ખ્યારો;
 પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધાર કર,
 મહેર કરી મોહે ભવજલધિ તારો. ઋષભ ૦ ૫
 મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
 જેહશું સખળ પ્રતિબંધ લાગો;
 ચમક પાષાણુ જિમ લોહને ખેંચશયે,
 મુક્તિને સહજ તુજ ભક્તિરાગો. ઋષભ ૦ ૬
 ધન્ય ! તે કાય જેણે પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ થુણે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ! જીહા;
 ધન્ય તે હૃદય જેણે તુજ સદા સમરતાં,
 ધન્ય ! તે રાત ને ધન્ય ! દીહા. ઋષભ ૦ ૭
 ગુણ અનંતા સદા તુજ ખળને ભર્યા,
 એક ગુણ દેત મુજ શું વિમાસો;
 રચણુ એક દેત શી હાણુ રચણાયરે ?
 લોકની આપદા જેણે નાસો. ઋષભ ૦ ૮

ગ ગ મ મ ર ગ તુજ કીર્તિ કલ્લોલિની,
 રવિ થકી અધિક તપ તેજ તાલે,
 નયવિજય વિબુધ સેવક હુ આપરો,
 જસ, કહે અળ મોહે બહુ નિવાળે સપભં ૯

(૧૦)

આદિનાથપ્રભુનુ સ્તવન

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાજી, પાપ પડળ ગયા ફર રે,
 માતા મરૂદેવીનો લાડલોજી, હીઠો અતિ મીઠો આનંદ પૂર રે ।
 સમકિત ૦ ૧

આયુ વર્જિત માતે કર્મની જી, સાગર ઠેકાઠેકોડી હીન રે,
 સ્થિતિ પ્રથમ કરણે કરીજી, વીર અપૂર્વ મોગર લીન રે
 સમકિત ૦ ૨

ભુ ગળ ભાગી આઘ કપાયનીજી, મિથ્યાતમોહની સાકળ માથ રે,
 બાર ઉઘાડયા શમ સ વેગના જી, અનુસવ ભવને બેઠા નાથ રે
 સમકિત ૦ ૩

તોરણ બાધ્યા જીવદ્યા તણાજી, સાથીયે પૂર્યો શ્રદ્ધાઢપ રે,
 ધૂપઘટા પ્રભુ શુષ્ક અનુમોહનાજી, હીપક મ ગળ આઠ અનુપ રે
 સમકિત ૦ ૪

સ વરણપાણીયે અ ગ પખાળીયાજી, કેસર ચ દન ઉત્તમ ધ્યાન રે,
 આતમશુષ્કરુચિ મૃગમદ મહમહેજી, પ આચાર કુસુમ પ્રધાન રે
 સમકિત ૦ ૫

લાવપૂતળે પાવન આતમાજી, પૂજે પરમેશ્વર પરમ પવિત્ર રે,

કારણ જોગે કારજ નિપજેજી, ક્ષમાવિજય જિન આગમ રીત રે.
સમક્રિત૦ ૬

(૧૧)

આદિનાથપ્રભુનું સ્તવન

ખાલપણે આપણ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેશે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્ધ, અમે તો સંસારને વેષે,
હો પ્રભુજી ! ઓલંબડે મત ખીજો ૧

જો તુમ ધ્યાતા શિવંસુખ લહીએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;
પણ ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન મુગતિ જાવે.
હો પ્રભુજી૦ ૨

સિદ્ધ નિવાસ લહે ભવ સિદ્ધિ, તેમાં રયો પાડ તુમારો;
તો ઉપગાર તુમારો વહિએ, અભવ્ય સિદ્ધને તારો.
હો પ્રભુજી૦ ૩

નાણુરચણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાશી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી.
હો પ્રભુજી૦ ૪

અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને; સંકીર્ણતા નવી થાય,
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જસ લેતાં શું જાય ?
હો પ્રભુજી૦ ૫

સેવા શુણ રંજયો ભવિજનને. જો તુમ કરો વડલાગી;
તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિર્મમ ને નીરાગી.
હો પ્રભુજી૦ ૬

નાભિનદન જગવદન પ્યારો, જગગુરુ જગ જયકારી,
રૂપ વિબુધનો મોહન પલણે, વૃષભ લજ્જન ખલિહારી
હો પ્રભુજી ૭

(૧૨)

શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન

ઋષભ જિણુ દ શુ પ્રીતડી, કિમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર,
પ્રભુજી જઈ અજગા વસ્યા,

તિહા કિણે નવિ હો કોઈ વચન હિચાર ઋષભ ૧
કાગળ પણુ પહોચે નહીં, નવિ પહોચે હો તિહા કે પરધાન,
જે પહોચે તે તુમ સમો, નવિ લાખે કે કોઈનું વ્યવધાન
ઋષભ ૨

પ્રીત કરે તે રાગીયા, જિનવરજી હો તુમે તો વીતરાગ,
પ્રીતડી જે અરાગીથી, મેળવવી હો તે લોકોત્તર માગ
ઋષભ ૩

પ્રીતિ અનાદિની વિપલરી, તે રીતે હો કરવા મુજ લાવ,
કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણુ લાતે હો કહો ખને ખનાવ
ઋષભ ૪

પ્રીત અનતી પરથકી, જે તોડે હો તે જોડે એક,
પરમપુરુષથી રાગતા, એકત્વતા હો દાખી શુણુગેક
ઋષભ ૫

પ્રભુજીને અવલખતા, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે શુણુરાશ,
દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો અવિચળ સુખવાસ
ઋષભ ૬

કારણ જોગે કારજ નિપજેજી, ક્ષમાવિજય જિન આગમ રીત રે.
સમક્રિત૦ ૬

(૧૧)

આદિનાથપ્રભુનું સ્તવન

- ખાલપણે આપણ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેશે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઈ, અમે તો સંસારને વેષે,
હો પ્રભુજી ! ચોલંલડે મત ખીજે ૧
- જો તુમ ધ્યાતા શિવસુખ લહીએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;
પણ ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કોઈ ન મુગતિ જાવે.
હો પ્રભુજી૦ ૨
- સિદ્ધ નિવાસ લહે ભવ સિદ્ધિ, તેમાં શ્યો પાડ તુમારો;
તો ઉપગાર તુમારો વહિએ, અલબ્ય સિદ્ધને તારો.
હો પ્રભુજી૦ ૩
- નાણુરચણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાશી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી.
હો પ્રભુજી૦ ૪
- અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને; સંકીર્ણતા નવી થાય,
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જસ લેતાં શું જાય ?
હો પ્રભુજી૦ ૫
- સેવા શુણ રંજ્યો ભવિજનને. જો તુમ કરો વડલાગી;
તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિર્મમ ને નીરાગી.
હો પ્રભુજી૦ ૬

નાભિનદન જગવદન પ્યાગે, જગગુરુ જગ જયકાગી,
રૂપ વિણુધનો મોહન પરાગે, વૃષભ લછન ખલિકારી
હો પ્રભુજી ૭

(૧૦)

શ્રી ઋષભદેવનુ સ્તવન

ઋષભ જિણુદ શુ પ્રીતડી, કિમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર,
પ્રભુજી જઈ અજગા વસ્યા,

તિહા કિણે નવિ હો કોઈ વચન ઉચ્ચાર ઋષભ ૧
કાગળ પણ પહોચે નહીં, નવિ પહોચે હો તિહા કો પરધાન,
જે પહોચે તે તુમ મમો, નવિ ભાષે કો કોઈનુ વ્યવધાન
ઋષભ ૨

પ્રીત કરે તે રાગીયા, જિનવરજી હો તુમે તો વીતરાગ,
પ્રીતડી જે અરાગીવી, મેળવવી હો તે લોકોત્તર માગ
ઋષભ ૩

પ્રીતિ અનાદિની વિષભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ,
કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણુ ભાતે હો કહો બને બનાવ
ઋષભ ૪

પ્રીત અનતી પરથદી, જે તોઠે હો તે જોડે એક,
પરમપુરુષથી રાગતા, એકત્વતા હો દાખી શુણ્ણેક
ઋષભ ૫

પ્રભુજીને અવલંબતા, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે શુણ્ણરાશ,
દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો - અવિચળ સુખવાસ
ઋષભ ૬

(૧૩)

શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન

(રાગ-આશાવરી) (બાજી બાજી બાજી ભૂદ્યો બાજી)

ઋષભદેવ હિતકારી, જગતગુરુ ઋષભદેવ હિતકારી;
 પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ યતિ વ્રતધારી. જ૦ ૧
 વરસીદાન દીયો તુમે જગમેં, ઇલતી ઇતિ નિવારી;
 એસી કાહી કરત નાહી કરુણા, સાહેબ બેર હમારી. જ૦ ૨
 માગત નાંહી હમ હાથી ઘોડે, ધન કન કંચન નારી;
 દીયો મોહે ચરણ કમલકી સેવા, એહી લાગત મોહે ખ્યારી. જ૦ ૩
 ભવલીલાવાસિત સુર ડારે, તું પર સખહી ઉવારી;
 મેં મેરો મન નિશ્ચય કીનો, તુમ આણા શિર ધારી. જ૦ ૪
 એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, યાસું હોય દીલદારી;
 દીલહી દયાલ પ્રેમકે બિચે, તિહાં હઠ ખેંચે ગમારી. જ૦ ૫
 તુમહી સાહેબ મેં હું બંદા, યા મત દીયો બીસારી;
 શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકે, તુમ હો પરમ ઉપગારી. જ૦ ૬

(૧૪)

શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન

(રાગ-સારંગ)

માતા મરૂદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂર્તિ માઝં મન લોભાણું જી;
 માઝં દિલ લોભાણું જી, દેખી તાહરી મૂરતિ
 કરુણા નાગર કરુણા-સાગર, કાયા કંચનવાન;
 ધોરીલંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન. માતા૦ ૧

ત્રિગટે બેસી ધર્મ કહતો, સુણે પર્વદો ખારે,
 જોજનગામિની વાણી મીઠી, વરસતી જલધાર માતાં ૨
 ઉર્વશી રૂડી અપરંજીને, રામા છે મન રગ,
 પાયે નેપુર રણજણે કાંઈ, કરતી નાટારણ માતાં ૩
 તુહી પ્રદ્યા તુહી વિધાતા, તુ જગતારણહાર,
 તુજ સરીખો નહિ દેવ જગતમા, અડવડીયા આધાર માતાં ૪
 તુહી બ્રાતા તુહી ગ્રાતા, તુહી જગતનો દેવ,
 સુરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ માતાં ૫
 શ્રી સિદ્ધાચળ તીરથ કેરો, રાજા રૂઝલ જિણુદ,
 કીર્તિ કરે માણુકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવ-ભય-દુઃખ
 માતા મરૂદેવીના નહ, દેખી તાહરી મૂરતિ માફ ૦ માતાં ૬

(૧૫)

આદિનાથપ્રભુનું સ્તવન

ધરે આવોને વિનીતાના રાય, વદન મુખ જોઈશુ,
 મારા હેડા ટાઢેરા થાય, વિરહ દુખ દોહીલો,
 સહસ્ર વર્ષ પુરા થયા ને તુ કા ગયો પરદેશ,
 વિષ્ણુઆ ન ધરીએ માડી તણા, આસ ગરો નહી લવલેશ
 ઋષભ ધરે આવશે ૦ ૧

ક્ષીણ-વિષ્ણુઓ નવી છોડતા ને, જળ રે હોતા નાના બાળ,
 આખ જ ઘઈ અલખામણી, તેની શિદરે કરૂં રે સભાળ
 ઋષભ ધરે આવશે ૦ ૨

સદેશો નવી મુકયો રે, નવીરે લખ્યો જોઈ લેખ,

મેં રે પાળીને મોટા દીધાં, હવે સુખ દીધાં તે દેખ.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૩

મંદિર દીઠા નવી ગમે ને, અન્ન ઉદક ન સોહાય;
રીખવ રીખવ કરી હું લમું, મારા દિન તે દોહિલા જાય.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૪

વન રે પૂછે વનપાલને જી, એ સર્વે તમારી પસાય;
શીએરે ગુણે શીએ અવગુણે, મુજને મન થકી મેલી માય.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૫

લક્ષ્મિ કરૂં તુજ ખેટડા રે, ઘણીએ કરૂં રે સંભાળ;
તો એ તારા દર્શન વિના, મુજને લાગી છે આલપંપાલ.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૬

આવે સૈયરૂં દયા મળીને, પુછીએ નિમિત્ત વિચાર;
રીખવ કુંવર આવે ઘરે રે, તેને લાખ કરૂં રે પસાય.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૭

ભરતાદિક સુત છે ઘણા ને, તું કાં ગયો પરદેશ;
લોભ ન કરીયે બાલુડા, તારે ઘરે છે ઘણી રે જગીશ.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૮

હંસ લવે કાચલ લવે ને, લવતે દેવ ગયા દૂર;
અલવેશ્વર આવે ઘરે, ઓલો કાગ લવે મોરે નેહ.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૯

રતને જડાવું તુજ પાંખડીને, ઉડ તું કાગ સુખાણુ;
રીખવ કુંવર આવે ઘરે, તેને ઘણી રે કરૂં ગુણ ખંત.

ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૦

ભરતે તે દીધી વધામણી ને, સત્ય દેખાડું મોરી માય,
સમવસરણ દેવે રચ્યુ, આવી ખેઠા ત્રિભુવન રાય
ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૧

ગજ અખાડી ખેસાડીઆ ને, આબ્યા ભરતેશ્વર રાય,
હુલ્લેલ દીઠા પુત્ર તણા, ત્યારે હરખ્યા મરૂદેવી માય
ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૨

હરખના આસુ આબ્યા ને, નયણે તે 'નીર ઝરત,
પરસદા સવે' સુણી સુણી, ત્યારે હેડામાં હરખ ન માય
ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૩

સમવસરણ આવી કરીને, તું વચ્છ નીલ કાયવાન,
જગમા કેઈ કોનો નહિ, હવે સગપણ રયોરે સનેહ
ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૪

એમ જપતા મુગતે ગયા ને, ઉપનું તે કેવલજ્ઞાન,
હ સવિજય કુલ ચદલો, તેની ભક્તિ કરૂ દિનરાત
ઋષભ ઘરે આવશે૦ ૧૬

(૧૬)

શ્રી આદિનાથપ્રભુનું સ્તવન

ભરતજી કહે સુણો માવડી, પ્રગટ્યા નવ નિધાન રે,
નિત નિત દેતા ઓલ ભડા, હવે જુઓ પુત્રના મન રે
ઋષભની શોભા હું શી કહું ? ૧

અઢાર કોડાકોડી સાગરે, વમીયો નયર અનુપમ રે,
ચાર ભોયણનું માન છે ચાલો ભોવાને ચુપ રે ૨

પહેલો રૂપાનો કોટ છે, કાંગરા કંચન વાન રે;
 બીજો કનકનો કોટ છે, કાંગરા રત્ન સમાન રે. ઋં ૩
 ત્રીજો રતનનો કોટ છે, કાંગરા મણિમય જાણુ રે;
 તેમાં મધ્ય સિંહાસને, હુકમ કરે પ્રમાણુ રે. ઋં ૪
 પૂરવ દિશાની સંજ્યા સુણો, પગથિયાં વીશહજાર રે;
 એણી પરે ગણતાં ચારે દિશા, પગથિયાં એંસી હજાર રે. ઋં ૫
 શિર પર ત્રણ છત્ર જલહજે, તેહથી ત્રિભુવન રાય રે;
 ત્રણ ભુવનનો રે બાદશાહ, કેવલજ્ઞાન સોહાય રે. ઋં ૬
 વીશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વળી દોય ચંદ્ર ને સૂર્ય રે;
 દોય કરનેડી ઊભા ખડા, તુમ સુત ઋષભ હજાર રે. ઋં ૭
 ચામર ભેડી^૧ ચૌદિશ છે, લામંડલ ગળકંત રે,
 ગાજે ગગને રે હુંડલિ, ફૂલ પગરવ સંત રે. ઋં ૮
 બાર ગુણો પ્રભુ દેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકાર રે;
 મેઘ સમાણી દે દેશના, અમૃતવાણી જયકાર રે. ઋં ૯
 પ્રતિહારજ આઠથી, તુમ સુત દીપે દેહાર રે;
 ચાલો ભેવાને માવડી, ગયવર ખંધે અસવાર રે. ઋં ૧૦
 હરથી વાજાં સાંભળી, ભેતા હરખ ન માય રે;
 હરખના આંસુથી ફાટીયાં, પડલ તે હર પલાય રે. ઋં ૧૧
 ગયવર ખંધેથી દેખીયો, નિરુપમ પુત્ર દેહાર રે,
 આદર દીધો નહિ માયને, માય મન ખેદ અપાર રે. ઋં ૧૨

૧ દરેક બાણુ પ્રભુ પાસે બળ્ખે હોવાથી કુલ આઠ ચામરધારી દેવો હોય છે.

કેના છોડ ને માવડી, એ તો છે વીતરાગ રે,
 એણીપરે ભાવના ભાવતા, કેવલ પામ્યા મહા ભાગ રે ॥ ૧૩ ॥
 ગયવર જા ધે મુગતે ગયા, અતગડ કેવલી એહ રે,
 વહો પુત્ર ને માવડી, આણી અધીકો સ્નેહ રે ॥ ૧૪ ॥
 સ્પલની શોભામે વરણવી, સમકિત પુર મોજાર રે,
 સિદ્ધગિરિ માહાત્મ્ય સાલજો, સઘને જયજયકાર રે ॥ ૧૫ ॥
 સવત અઢાર એ સીયે, માગસર માસ કહાય રે,
 દીપવિજય કવિરાયનો, મગજ માજ સોહાય રે ॥ ૧૬ ॥

(૧૭)

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુનું સ્તવન

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ, જાસ સુગધી રે કાય,
 કદપવૃક્ષ પડે તાસ ઈન્દ્રાણી નયન જે, ભૂગ પરે લપટાય ૧
 રોગ ઉરગ તુજ નવિ નડે, અમૃત જે આસ્વાદ,
 તેહથી પ્રતિહત તેહ માત્ર કોઈ નવિ કરે,

જગમા તુમશું રે વાદ ૨

વગર ઘોઈ તુજ નિરમળી, કાયા કથન વાન,
 નહીં પ્રસ્વેદ લગાર તારે તુ તેહને, જે ધરે તાહરું ધ્યાન ૩
 રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમા ચિત્ર ન કોય,
 ડહિર આમિપથી રોગ ગયો તુજ જન્મથી, દુધ સહોદર હોય ૪
 શ્વાસોશ્વાસ કમલ સમો, તુજ લોકોત્તર વાત,
 દેખે ન આહાર નિહાર અર્થ અનુધણી, એહવા તુજ અવદાત ૫
 ચાર અતિશય મૂળથી, ઝોગણીશ દેવના કીધ,

કર્મ ખખ્યાથી અગીયાર ચોત્રીશ ઈશ ઈશ અતિશયા,
 સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ. ૬
 જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
 પદ્મવિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળજો,
 જેમ થાઉં અક્ષય અભંગ પ્રથમ ૭

(૧૮)

શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું સ્તવન

જીરે સફલ દિવસ આજ માહરો દીઠો પ્રભુનો દેહાર;
 લય લાગી જિનજી થકી, પ્રગટયો પ્રેમ અપાર;
 ઘડી એક વિસરો નહિ સાહિબા, સાહિબા ઘણો રે સ્નેહ;
 અંતરજામી છે માહરા, મરૂદેવીના નંદ. ઘડી ૦ ૧
 જીરે લઘુ થઈને મનકું રહી, પ્રભુ સેવાને કાજ;
 તે દિન ક્યારે આવશે, શિવસુખના દાતાર. ઘડી ૦ ૨
 જીરે પ્રાણેસર પ્રભુજી તુમેં, આતમના આધાર;
 માહરે મન પ્રભુ તુમેં એક છે, જાણજો જગદાધાર. ઘડી ૦ ૩
 જીરે એક ઘડી પ્રભુ તુમ વિના, જાણે વરસ સમાન;
 પ્રેમ વિરહતુજ કેમ ખમું, જાણો વચન પ્રમાણ. ઘડી ૦ ૪
 જીરે અંતરગતની વાતડી, કહો કોને કહેવાય;
 વાલેસર વિશ્વાસીને, કહેતાં દુઃખ જાય. ઘડી ૦ ૫
 જીરે દેવ અનેક જગમાંહે છે, તેહની રીત અનેક;
 તુજ વિના અવરને નહી નમું, એવી મુજ મન ટેક. ઘડી ૦ ૬
 જીરે પંડિત વિવેકવિજય તણો, નમે શુભ મન ભાવ;
 હર્ષવિજય શ્રી ઋષભના, જુગતે ગુણ ગાય. ઘડી ૦ ૭

(૧૯)

બાપલડાંરે પાતિકડા તમે શુ કર્યો હવે રહીને રે,
 શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ તમે વહીને રે,
 બાપલડાં ૧ કાલ અનાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી
 નિરવહીને રે, આજ થકી પ્રભુ ચરણે રહેવું, એમ શિખવીયું
 મનને રે બાપલડા ૨ હૃપર્મગણે ઇણે ભરતે, મુક્તિ
 નહીં સધયણને રે, પણ તુમ ભક્તિ મુક્તિને ખેચે અમક
 ઉપલ જેમ લોહને રે બાપલડાં ૩ શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ
 આપ્યું, મિથ્યા-પક શોધનને રે, આતમભાવ થયો મુજ
 નિર્મળ, આનંદમય તુજ ભજને રે બાપલડાં ૪ અખય
 નિધાન તુજ સમકિત પામી, કુણું વહે ચલ ધનને રે, શાત
 સુધારસ નયન કચોળે, સીચો સેવક તનને રે બાપલડાં ૫
 બાહ્ય અભ્યંતર શત્રુ દેગે, ભય ન હોવે મુજને રે, સેવક
 સુખીયો સુજસ-વિજ્ઞામી, તે મહિમા પ્રભુ તુજને રે બાપ
 લડાં ૬ નામમત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગમોહનને
 રે, તુજ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ આતક જલધરને રે
 બાપલડાં ૭ તુજ વિષ્ણુ અવરને દેવ કીર્તે, નવિ ચાહું ફરી
 ફરીને રે, જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવક બાહ્ય શ્રદ્ધીને
 રે, બાપલડાં ૮

(૨૦)

સિદ્ધિગિરિ ધ્યાવો ભવિકા । સિદ્ધિગિરિ ધ્યાવો, ઘર
 બેઠા પણ બહુ ફળ પાવો ભવિકા બહુ ફળ પાવો નદીશ્વર
 ૮

જાત્રાએ જે ફળ હોયે. તેથી જમણેડું ફળ કુંડલગિરિ હે
 લાં કું ૧ ત્રિગણું રચકગિરિ ચોગણું ગજદંતા. તે
 જમણેડું ફળ જંખૂ મહંતા લાં જં ૦ પટંગણું ધાતકી
 જુહારે, છત્રીશ ગણેડું ફળ પુદ્ગલવિહારે લાં પુ ૦
 તેથી શતગણું ફળ મેરુ ચંદ્ર જુહારે, સહસ્રગણેડું
 સમ્મેતશિખરે. લાં સં ૦ લાખગણેડું ફળ અંજનગિરિ જુહારે
 દશલાખગણેડું ફળ અષ્ટાપદ ગિરિનારે. લાં અં ૦ ૩ કે
 ગણેડું ફળ શ્રી સિદ્ધાચલ લેટે; જેમ રે અનાદિનાં હિ
 ઉમેટે લાં હુ ૦ લાવ અનંતે અનંત ફળ પાવે, જ્ઞાનવિમ
 સૂરિ ઈમ ગુણ ગાવે લાં ઈં ૦ ૪

(૨૧)

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ, જાત્રા નવાણું કરી
 એ આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજીગિરિ, ઋષભજિ
 સમોસરીએ. વિં જાં ૧. કોડી સહસ્ર લવ પાતક ત્ર
 શત્રુંજય સામો ડગ ભરીયે. વિં જાં ૨ સાત છઠ્ઠ દોય અ
 તપસ્યા, કરી ચડિયે ગિરિવરીયે. વિં જાં ૩ પુંડરીક
 જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ. વિં જાં ૪
 પાપી અલબ્ય નજરે ન દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ. વિ
 જાં ૫. ભૂમિ સંથારો ને નારીતણો સંગ, દૂરથકી પરિહરી

૧ યાત્રા કરનારને છ'રી' પાળવાની હોય છે. તે અહીં બતાવેલ
 છે. (૧) ભૂમિ સંથારી, (૨) નારીસંગપરિહારી, (૩) સચિ
 પરિહારી, (૪) એકલ આહારી, એકાશનકારી (૫) ગુરુસહપાદ્યારી
 (૬) દોષટંકના આવશ્યકકારી.

વિં ૧૦ ૬ સચિત્ત પરિહારી ને એકલ આહારી, ગુરુ સાથે
પદ ચરીયે વિં ૧૦ ૭ પડિલ્લમણા દોય વિધિશુ કરીએ,
પાપ પડલ વિખરીએ વિં ૧૦ ૮ કલિકાલે એ તીરથ મોદુ
પ્રવહણુ નિમ ભર દરીયે વિં ૧૦ ૯ ઉત્તમ એ ગિરિવર
સેવતા, પદ કહે ભવ તરીયે વિં ૧૦ ૧૦

(૨૨)

આખડીયે રે મે આજ શત્રુજય દીઠો રે, સવા લાખ
ટકાનો દહાડો રે, લાગે મને મીઠો રે [એ આકળી] સફલ
થયો મારા મનનો ઉમાદ્યો, બહાલા મારા ભવનો સ શય ભાગ્યો
રે, નરક તિર્થ ચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો
રે શત્રુજય દીઠો રે ૧ માનવભવનો લાહો લીજે, વાં દેહડી
પાવન કીજે રે, સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા
દીજે રે શં ૨ દૂધડે પખાળી ને કેશર ઘોળી, વાં શ્રી
આદીશ્વર પૂજ્યા રે, શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતા પાપ મેવામી
પૂજ્યા રે શં ૩ શ્રીગુણ સુધર્મા સુરપતિ આગે, વાં વીર
નિષ્ણદ એમ જોલે રે, ત્રણ ભુવનમા તીરથ મોદુ, તહિ કેઈ
શત્રુજય તોલે રે શં ૪ ઈન્દ્ર સરીખા એ તીરથની વાં
ચાકરી ચિત્તમા ચાહે રે, કાયાની તો કાસલ કાઢી, સૂરજકુડમા
નાહે રે શં ૫ કાકરે કાકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે, વાં સાધુ અન ત
સિદ્ધા રે, તે માટે એ તીરથ મહોદુ, ઉદ્ધાર અનતા કીધા
રે શં નાભિરાયાસુત નયણે જોતા, વાં મેહ અમીરસ
વૂઠ્યા રે, ઉદયરતન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર
તૃપ્યા રે શં ૭

રે, દીઠે ટળે વિખવાદ, રૂપલ૦ ૩ ભેટણ કાળે ઉમદ્યા રે,
 આવે સવિ ભવિ લોક, કલિમલ તસ અડકે નહિ રે, જ્યું
 સોવન ધન રોક. રૂપલ૦ ૪. જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જસ શિરે રે,
 તસ ખસે ભવ પરવાહ; કરતલગત શિવસુંદરી રે; મળે સહજ
 ધરી ઉચ્છાહ. રૂપલ૦ ૫

(૨૭)

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચલ જાશું;
 રૂપલ જિણુંદ જુહારીને, સુરજકુંડમાં નહાશું. તે દિન૦ ૧
 સમવસરણમાં બેસીને, જિનવરની વાણી;
 સાંભળશું સાચે મને, પરમારથ જાણી. તે દિન૦ ૨
 સમકિત મત સૂધાં ધરી, સદ્ગુરુને વંદી;
 પાપ સર્વ આલોઈને, નિજ આતમ નિંદી. તે દિન૦ ૩
 પડિજ્જમણાં દોય ટંકનાં, કરશું મન કોડે;
 વિષય કષાય વિસારીને, તપ કરીશું હોડે. તે દિન૦ ૪
 વહાલા ને વૈરી વિચે, નવિ કરશું વહેરો;
 પરના અવશુણુ દેખીને, નવિ કરશું ચહેરો. તે દિન૦ ૫
 ધર્મસ્થાનક ધન વાપરી, છજ્જાયને હેતે
 પંચમહાવ્રત લેઈને, પાળશું મન પ્રીતે. તે દિન૦ ૬
 કાયાની માયા મેલીને, પરિસહને સહેશું;
 સુખ-દુઃખ સરવે વિસારીને, સમલાવે રહીશું. તે દિન૦ ૭
 અરિહંતદેવને ઓળખી, ગુણ તેહના ગાશું;
 ઉદયરત્ન એમ ઉચ્ચરે, ત્યારે નિર્મળ થાશું. તે દિન૦ ૮

(૨૮)

દાદા આદીશ્વરજી દ્વરથી આંચો, દાદા દરિશન દીયો, કોઈ આવે હાથી ઘોડે, કોઈ આવે ચડે પલાણે, કોઈ આવે પગપાળે, દાદાને દરબાર, હા હા દાદાને દરબાર, દાદા આદીશ્વરજી દ્વરથી આંચો દાદા દરિશન દીયો ૧ શેઠ આવે હાથી ઘોડે, રાજા આવે ચડે પલાણે, હું આવું પગ પાળે, દાદાને દરબાર, હા હા દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી ૨ કોઈ મૂકે સોના રૂપા, કોઈ મૂકે મહોર, કોઈ મૂકે ચપટી ચોખા, દાદાને દરબાર, હા હા દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી ૩ શેઠ મૂકે સોનારૂપા, રાજા મૂકે મહોર, હું મૂકું ચપટી ચોખા, દાદાને દરબાર હા હા દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી ૪ કોઈ માગે કચનકાયા, કોઈ માગે આખ, કોઈ માગે ચરણની સેવા, દાદાને દરબાર, હા હા દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી ૫ પગપાળો માગે કચનકાયા, આધળો માગે આખ, હું માગું ચરણની સેવા, દાદાને દરબાર હા હા દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી ૬ હીરવિજય ગુરુ હીરલો ને વીરવિજય ગુણ ગાય, શત્રુ જયના દર્શન કરતા, આનંદ અપાર હા હા આનંદ અપાર, દાદા આદીશ્વરજી, દ્વરથી આંચો, દાદા દરિશન દીયો. ૭

(૨૯)

શ્રી રે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાદો, ઉપભદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવતણે લાહો શ્રી રે ૧ મણિ મય મૂરતિ શ્રી ઉપભાની, નીપાઈ અભિરામ, ભવન કરાંચા

કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ. શ્રી રે૦ ૨ નેમિ વિના ત્રેવીસ
 પ્રભુ. આઠ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી; શેત્રુંજી સમું તીરથ નહીં,
 બોલ્યા સીમંધર વાણી. શ્રી રે૦ ૩ પૂરવ નવાણું સમોસર્યા
 સ્વામી રૂપભજિણુંદ; રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમા-
 નંદ શ્રી રે૦ ૪ પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરીકગિરિ પાચે;
 કાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો. શ્રી રે૦ ૫

(૩૦)

સિદ્ધાચલવાસી આદિનાથ સ્તવન

- સિદ્ધાચલના વાસી, વિમલાચલના વાસી;
 જિનજી પ્યારા! આદિનાથને વંદન હમારા.
 પ્રભુજીનું મુખડું મલકે, નયનોમાંથી વરસે અમીરસધારા,
 જિનજી પ્યારા! આદિનાથને વંદન હમારા. ૧
- પ્રભુજીનું મુખડું છેમનક મિલાકર, દિલમેં ભક્તિકી જ્યોત જલાકર;
 ભજલે પ્રભુજીને ભાવે, દુર્ગતિ ફરી ન આવે;
 જિનજી પ્યારા! આદિનાથને વંદન હમારા. ૨
- ભમીને લાખ ચોરાશી હું આઠ્યો, પુન્યે દરિશન તુમારું પામ્યો;
 ધન્ય દિન મારો, ભવનો ફેરો ટાળો,
 જિનજી પ્યારા! આદિનાથને વંદન હમારા. ૩
- અમે તો માયાના વિલાસી તુમે તો મુક્તિપુરીના વાસી;
 કર્મબંધન કાપો, મોક્ષસુખ આપો;
 જિનજી પ્યારા! આદિનાથને વંદન હમારા. ૪
- અરજી ઉરમાં ધરજો અમારી, અમને આશા છે પ્રભુજી તુમારી;

કહે હર્ષ હવે સાચા સ્વામી તુમે, પૂજન કરીએ અમે;
જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વદન હમારા

૫

(૩૧)

શ્રી ઋષભદેવ સ્તવન

(ગગ-તોગણથી વગ પાછો જાયરે ગણુલ ખેની)

તુમ દરિશન ભલે પાચો, પ્રથમ જિન તુમ દરિશન ભલે
પાચો નાભિ નગેસર ન દન નિરૂપમ, માતા મરૂદેવી જાયો
પ્ર૦ ૧ આજ અભિરસ જલધર પુઠો, માનુ ગ ગાજલે ન્હાયો,
સુરતરુ સુરમણિ પ્રમુખ અનોપમ, તે સર્વ આજ મે પાચો
પ્ર૦ ૨ યુગલા ધર્મ નિવારણ તારણ, જગ જસ મ હપ છાયો,
પ્રભુ તુજ શાસન વાસન મમકિત, અતર વૈરી હટાયો પ્ર૦ ૩
કુશુરુ-કુદેવ-કુધર્મની વામે, મિથ્યામતમે ફસાયો, મે પ્રભુ
આજથી નિશ્ચય કીનો, સર્વ મિથ્યાત્વ ગમાયો પ્ર૦ ૪ ઘેર
ઘેર કરુ વિનતી ધતની, તુમ સેવારમ પાચો, જ્ઞાનવિમલ
પ્રભુ સાહિબ નજરે, સમકિત પૂરણ સવાયો પ્રથમજિન !
તુમ દરિશન ભલે પાચો પ્ર૦ ૫

(૩૨)

જિનગિળ સ્થાપન સ્તવન

ભરતાદિકે ઉદ્ધાર જ કીધો, શત્રુ જય મોઝાર,
સોનાતણા જેણે દેહરા કરાવ્યા,

રત્નતણા ગિળ સ્થાપ્યા;

હો કુમતિ ! હા પ્રતિમા ઉઘાપી,

એ જિનવચને યાપી હો કુમતિ ૦ ૧

વીર પછી ળસે નેવું વરસે,
 સંપ્રતિ રાય સુખાણુ;
 સવા લાખ પ્રાસાદ કરાવ્યાં;
 સવા કોડ ળિંખ સ્થાપ્યાં. હો કુમતિં ૨
 દ્રૌપદીએ જિનપ્રતિમા પૂજી,
 સૂત્રમાં સાખ ઠરાણી;
 છઠ્ઠે અંગે તે વીરે ભાખ્યું,
 ગણધર પૂરે સાખી. હો કુમતિં ૩
 સંવત નવસે તાણું વરસે,
 વિમળ મંત્રીશ્વર જેહ;
 આણુતણા જેણે દેહરાં કરાવ્યાં,
 છ હજાર ળિંખ સ્થાપ્યાં. હો કુમતિં ૪
 સંવત અગીયાર નંવાણું વરસે,
 રાજા કુમારપાળ;
 પાંચ હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યાં,
 સાત હજાર ળિંખ સ્થાપ્યા. હો કુમતિં ૫
 સંવત બાર પંચાણું વરસે,
 વસ્તુપાળ ને તેજપાળ;
 પાંચ હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યાં,
 અગીઆર હજાર ળિંખ સ્થાપ્યા. હો કુમતિં ૬
 સંવત બાર બહોતેર વરસે,
 સંઘવી ધનો જેહ;
 રાણકપુર જેણે દેહરા કરાવ્યાં,
 કોડ નંવાણું દ્રવ્ય ખરચ્યાં. હો કુમતિં ૭

સવત તેર એકોતેર વરસે,

સમરાશા રગ શેઠ

ઉદ્ધાર પદરમો શેત્રુને કીધો,

અગીઆર લાખ દ્રવ્ય ખરચ્યા હો કુમતિ ૮

સવત સોલ બહોતેર વરસે,

બાઢશાહને વારે,

ઉદ્ધાર સોલમો શેત્રુને કીધો,

કરમાશાહે જસ લીધો હો કુમતિ ૯

એ જિનપ્રતિમા જિનવર સરખી,

પૂજો ત્રિવિધ તુમે પ્રાણી,

જિનપ્રતિમામા સદેહ ન રાખો,

વાચક જસની વાણી હો કુમતિ ૧૦

(૩૩)

મુષ્ટ જિનવર શેત્રુ બધણીજી, દાસ તણી અરદાસ, તુજ આગળ બાળક પડેજી, હું તો કહું વેખાસ રે જિનજી ! મુજ પાપીને તાર તુ તો કહણા રસે ભર્યોજી, તુ સહુનો હિતકાર રે, જિનજી ! મુજ ૧ હું અવગુણનો ઓરડોજી શુષ્ટ તો નહીં લવલેશ, પરશુષ્ટ પેખી નવિ શકુજી, કેમ સસાર તરેશ રે જિનજી ! મુજ ૨ જીવતણા વધ મે કયોજી, બોલ્યા મૃધાવાદ, કપટ કરી પરધન હર્યોજી, સેવ્યા વિષય સવાદ રે જિનજી ! મુજ ૩ હું લપટ હું લાલચુજી, કર્મ કીધા કેઇ કોડ, ત્રણ ભુવનમા કો નહીંજી, જે આવે મુજ ભેડ રે જિનજી ! મુજ ૪ છિદ્ર પરાયા અહોનિગ્રેજી,

જોતો રહું જગનાથ; કુગતિતાણી કરણી કરીજી, જોડયો તેડયું
 સાથ રે. જિનજી ! મુજ ૦ ૫ કુમતિ કુટીલ કદાચહીજી,
 વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંભળાવું
 તુજ રે જિનજી ! મુજ ૦ ૬ પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી,
 જાણે મેલું રે આથ; ઉંચા તરુવર મોરીયાજી, ત્યાંહી પસારે
 હાથરે જિનજી ! મુજ ૦ ૭ વિષુ ખાધા વિષુ ભોગવ્યાજી,
 ફેગટ કર્મ બંધાય; આર્તધ્યાન મીટે નહીંજી, કીજે કવણ
 ઉપાય રે. જિનજી ! મુજ ૦ ૮ કાજજથી પણ શામળાજી,
 મારા મન-પરિણામ, સુહણામાંહી, તાહરુંજી, સંભારું નહીં
 નામ રે. જિનજી ! મુજ ૦ ૯ મુગ્ધ લોક ઠગવા ભણીજી,
 કરું અનેક પ્રપંચ, ફૂડ કપટ બહુ કેળવીજી, પાપ તણો
 કરું સંચરે જિનજી ! મુજ ૦ ૧૦ મન ચંચળ ન રહે કિમેજી;
 રાચે રમણી રે રૂપ; કામ વિટંબણા શી કહુંજી, પડીશ હું
 દુર્ગતિ કૃપ રે જિનજી ! મુજ ૦ ૧૧ કિસ્કા કહું ગુણ માહ-
 રાજી, કિસ્કા કહું અપવાદ; જેમ જેમ સંભારું હિયેજી,
 તેમ તેમ વધે વિખવાદ રે. જિનજી ! મુજ ૦ ૧૨ ગિર્યા
 તે નવિ લેખવેજી, નિર્ગુણ સેવકની વાત; નીચ તણે પણ
 મંદિરેજી, ચન્દ્ર ન ટાળે જ્યોત રે. જિનજી ! મુજ ૦ ૧૩
 નિગુણો તો પણ તાહરોજી, નામ ધરાવ્યું દાસ; કૃપા કરી
 સંભારજોજી, પૂરજો મુજ મન આશ રે. જિનજી !
 મુજ ૦ ૧૪ પાપી જાણી મુજ ભણીજી, મત મૂકો રે વિસાર;
 વિષ હળાહળ આદર્યોજી, ઇશ્વર ન તજે તાસ રે. જિનજી !
 મુજ ૦ ૧૫ ઉત્તમ ગુણકારી હુએજી, સ્વાર્થ વિના સુભણ;
 કરસણ સિંચે સર ભરેજી, મેહ ન માગે દાણ રે જિનજી !

મુજ ૦ ૧૬ તુ ઉપકારી શુભનીલોભ, તુ એવક પ્રતિપાળ,
 તુ સમરથ સુખ પૂરવાળ, કર માહંગી સભાળ રે જિતળ !
 મુજ ૦ ૧૭ તુજને શુ કહીએ ઘણુજ, તુ સહુ વાતે રે
 જાણુ, મુજને ધાળે-સાહિબાળ ! ભવ ભવ તાંહરી આણુ રે
 જિતળ ! મુજ ૦ ૧૮ નાભિરાયાકુળ ચદલોજ, મરૂદેવીનો
 રે નહ, કહે જિત હરખ નિવાજલોજ, દેલો પરમાનંદ રે
 જિતળ ! મુજ ૦ ૧૯

શ્રી શત્રુ જય સ્તવન

હુ ગર ટાઢા ને હુ ગર શીતલો, હુ ગર સિધ્યા અનંત રે,
 હુ ગર પોલોને હુ ગર કુટડો, ત્યાં વસે મારૂદેવીનો નહ રે ત્યાં વસે
 સુનદાનો કથરે, કુલના ચોસર પ્રભુજને ગિર ચડે ૧
 પહેલે આરે શ્રી પુઠરીકગિરિ, એ ગી જોજનનુ પ્રમાણુ રે,
 ખીજે મીતરે જોજન જાણીએ તીજે સાઠ જોજનનુ માન રે ૨
 ચોથે આરે પચાસ જોજન જાણીએ,

પાચમે ખાર જોજનનુ માન રે,

છઠ્ઠે આરે માત હાથ જાણીએ, એણી પદે જોલે શ્રી વર્ધમાન રે ૩
 એણે ગિરિઉપબ જિણુ દમયોસચાં પ્રભુજ પૂર્વ નવાણુ વાર રે,
 જાત્રા નવાણુ જે જુગતે કરે ધન ધન તે નરનો અવતાર રે ૪
 જે નર શત્રુ જય ભેટયા સહી, જે નર પૂજ્યા આદિજિણુ દ રે,
 દાન સુપાત્રે જેણે દીધુ સહી, તે નાવે ફરી ગર્ભાવાસ રે ૫
 જે નર શત્રુ જય ભેટયા નહી, જેણે ન પૂજ્યા આદિજિણુ દ રે,
 દાન સુપાત્રે જેણે દીધુ નહી, તસ નવી છુટે કર્મનો પાસ રે
 એમ કહે રૂપ વિજયનો દાસ રે, પૂરો પ્રભુજ મારી આશ રે ૬

આદીશ્વર જિનસ્તવન

(રાગ-તેરી ખારી ખારી)

હું તો પામ્યો પ્રભુના પાયરે; આણ ન લોપુ' રે. (૨)
 સાંભળી તારા વેણુ રે, કાનમાં રોપુ' રે. (૨)
 જન્મ જન્મના ફેરા ફરતા, મેં તો ધ્યાયા ન દેવાધિદેવા,
 કુશુરુ કુશાસ્ત્ર તણા ઉપદેશે, લાધી નહીં પ્રભુસેવા રે,
 હુંતો૦ ૧

કનક કથીરનો વેરો ન જાગ્યો, કાચમણી સમ તોલ્યા રે;
 વિવેકતણી મેં વાત ન જાણી, વિષ અમૃત કરી ઘોળ્યા રે.
 હુંતો૦ ૨

સમક્રિતનો લવલેશ ન સમજ્યો, હું તો મિથ્યામતમાં ખુંચ્યો;
 માયાતણા પંથે પરવરીયો, વિષયે કરી વિશુત્યો રે.
 હુંતો૦ ૩

કોઈ પૂરવ પુન્ય સંયોગે, આરજ કુળમાં અવતરીયો
 આદીશ્વર સાહિબ મુજ મલીયો, તારક ભવજલ તરીયો રે.
 હુંતો૦ ૪

એટલા દિનમેં વાત ન જાણી, તુજથી રહીયો અલગો રે;
 “ઉદયરતન” કહે આજ થકી હું, તારે પાયે વળગ્યો રે.
 હુંતો૦ ૫

શત્રુજય સ્તવન

શત્રુ'જાગિરિના સોયડા રે, દેઉં વધાઈ તોય;
 શત્રુ'જયરાજ દિખાડવા તું તો બાંધવ આજળ હોય રે;

હૈયુ માડુ રે, હેજે હમે રે, જિનજી મિલનનો ચાહ,
પ્રભુજી મિલનનો ચાહ (રાહ) ૧

પાયે બધાવુ ઘુઘરા રે, (ગલે) કઠે મોતનકી માલ,
ચાંચ લરાવુ દાડમ કલીરે, દ્રાક્ષ બદામ રસાળ રે હૈયુ ૦ ૨
ભરત ક્ષેત્ર મહીમ ડણા રે, વિમલ મહીધર નામ,
નાભિ નરેશ્વર કુલ તિલો, એતો રતનત્રયીનું ધામ રે. હૈયુ ૦ ૩
નાણે જાણે વિશેષને રે, દર્શન સકળ આમાન્ય,
ચરણે રમે નિજ રમ્યમા, એતો અનુભવ લીલ અમાન રે હૈયુ ૦ ૪
ઘાતિકર્મના નાશથી રે, દોષ અઢાર બ્યતીત,
ખીમાવિજય જિનરાજનો રે,

એનો મહિમા વિશ્વવિદિત રે હૈયુ ૦ ૫

શ્રી રૂપભદ્રેવ સ્તવન

ઋપભ જિણુ દા, ઋપભ જિણુ દા, તુમ દરિશન હુએ પરમાન દા,
અહનિશી ધ્યાઉ તુમ હીદારા, મહેર કરીને કરજો ખ્યારા

ઋપભ ૦ ૧

આપણને પૂઠે જે વલગા, કિમ સરે તેહને કરતા અલગા,
અલગા કીધા પણ રહે વલગા, મોર પીંછ પદે ન હુએ ઊલગા

ઋપભ ૦ ૨

તુમહે પણ અળગે જાયે કિમ સરશે, ભક્તિ ભલી આકરપી લેશે,
ગગને ઊઠે દૂર પડાઈ, દોરી બલે હાથે રહે આઈ

ઋપભ ૦ ૩

મુજ મનકુ, છે અપણ સ્વભાવે, તોહે અર્તમુહૂર્ત પ્રસ્તાવે,

તું તો સમય સમય જાહેલાયે, ઈમ કિમ પ્રીતિ નિવાહો થાયે.

ઋષભ ૦ ૪

તે માટે તું સાહેબ માહરો, હું છું સેવક ભવોભવ તાહરો,
એહ સંબંધમાં મ હોશો જામી, વાચક માન રહે શિરનામી.

ઋષભ ૦ ૫

શ્રી તીર્થમાલા સ્તવન

શેત્રુંજે ઋષભ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યા રે, સિધ્યા
સાધુ અનંત, તીર્થ તે નમું રે. ત્રણ કલ્યાણક તિહાં થયાં,
મુગતે ગયા રે, નેમીસર ગિરનાર. તી ૦ ૧

અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિસેહરો રે, ભરતે ભરાવ્યાં
ખિખ; તી ૦ આખુ ચૌમુંખ અતિ ભલો, ત્રિભુવનતિલો રે,
વિમલવસહિ વસ્તુપાલ. તી ૦ ૨

સમેતશિખર સોહામણો, રલીયામણો રે, સિધ્યા તીર્થ-
કર વીશ; તી ૦ નયરી અંપા નિરખીયે, હૈયે હરખીયે રે,
સિધ્યા શ્રી વાસુપૂજ્ય. તી ૦ ૩

પૂર્વદિશે પાવાપુરી, રુદ્ધે ભરી રે, મુક્તિ ગયા મહાવીર;
તી ૦ જેસલમેર જુહારીયે, દુઃખ વારીયે રે, અરિહંત ખિખ
અનેક. તી ૦ ૪

ખિકાનેરજ વંદીયે, ચિર નંદિયે રે, અરિહંત દેહરા-
આઠ; તી ૦ સેરિસરો, સંખેસરો પંચાસરો રે, ફલોધિ
થેલણે પાસ. તી ૦ ૫

અંતરીક્ષ અજાહરો અમીઝરો રે, જરાવલો જગનાથ

તીં ત્રિલોકચદ્વીપક દેહરો, જગા કરો રે, રાણકપુરે
રિસહેસ, તીં ૬

તારગે અજિત ગુહારિયે, હુ ખ વારિયે રે, થરાત્રેશ્રી
મહાવીર, તીં નવા રે નગરના દેહરા, ખાવન ભલા રે,
શા રાયશી વદ્ધમાન સરાવ્યા બિંબ તીં ૭

શ્રીનાડુલાઈનદવો, ગોડી સ્તવો રે, શ્રીવરકાણો પાસ તીં
નદીશ્વરના દેહરા, ખાવન ભલા રે, રુચકકુ ડલે ચાર ચાર તીં ૮

શાશ્વતી અશાશ્વતી પ્રતિમા છતી રે, સ્વર્ગ મૃત્યુ
પોતાલ, તીં તીરથયાત્રાફલ તિહા, હોળે મુજ ઈહા રે,
મમયસુદર કહે, એમ તીં ૯

શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું [અક્ષય તૃતીયાનું] સ્તવન

(ગગન-જાઓ જાઓ એ મૈરે સાધુ, ગ્હો ગુરુ કે સગ)

આવો આવો આદીશ્વર દાદા, ગ્રહો ઇન્દ્રસ દાન / ટેકો
નાભિનદન વિનીતા મડન, ઋષભદેવ ગુણવાન,
ચાર હજાર મનુષ્યો સાથે, યોગી બન્યા પ્રધાન આવો ૧
લોકો આપે કન્યા વોડા, શિક્ષાવિધિના અબણ,
સ્વીકારે નહીં તેને પ્રભુજી, ચાર જ્ઞાનથી જાણ આવો ૨
માયના સઘળા છૂટા થઈને, વસિયા વન વેરાન,
હસ્તીનાપુર નાથ પધાર્યો, ફરતા વરસ પ્રભાણ આવો ૩
અયાસે સમજી પોકારી, જોલાવ્યા ભગવાન,
વિનતિ કરી દાદા દામનુ, સ્વીકારો આ દાન આવો ૪

શ્રી શ્રેયાંસે એમ લાવતા, ઇંદુ રસે બહુમાન;
 પારણું વાર્ષિક તપનું કરાવી, સાધ્યું નિજ કલ્યાણ. આવો ૫
 ધન્ય દિવસ ધન્ય લાગ્ય હમારા, શાસનના સુલતાન;
 અમ આંગણીએ આજ પધાર્યા, શાં શાં કરૂં સન્માન. આવો ૬
 અક્ષય ત્રીજને ઉત્તમ દિવસે, પહેલું એ મુનિદાન;
 વાર્ષિક તપ એ જગમાં મોટું, જેમ ગ્રહ ગણમાં ભાણ. આવો ૭
 સર્વ મંગળમાં પહેલું મંગલ, તપધારી લગવાન;
 ચારિત્ર દર્શન ગુણના સાગર, કરો જગત કલ્યાણ.
 આવો આવો આદીશ્વર દાદા ગ્રહો ઇંદુરસ દાન. ૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

ચાલો ચાલોને જઇએ, સોરઠ દેશમાંદે, જિહાં પુંડરીક
 ગિરિ પ્રખ્યાત; નમો નેહ ધરી ગિરિરાજનેદે એ તરણ
 તારણ તીર્થ જાણીએદે ગિરિ મહિમા અપરંપાર. નમો ૧

(સાખી-) અનંતા મુનિવર એ ગિરિ; પામ્યા શિવવધૂ
 નાર, વળી અનંતા અહીં કને, પામશે ભવનો પાર, નહિ સંદેહ
 એમાં આણુશે દે, જેની શાસ્ત્રમાં છે ઘણી શાંખ. નમો ૨

(સાખી-) અઢાર કોડાકોડી સાગર, તાલિરાયા
 કુલચંદ, પ્રથમ ધર્મ ચલાવતા, મરૂદેવીનો નંદ; લાખ
 ત્યાશી પૂરવ ઘરમાં રહી દે પ્રભુ દે છે વરસીદાન. નમો ૩

(સાખી-) રાજ ભાગવી ભરતને, લેવે સંજમભાર;
 વરસીતપનું કયું પારણું, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર; લેવે શેરડી રસ
 પ્રભુ સુજતો દે; રૂડી અક્ષયત્રીજ મનોહાર. નમો ૪

(સાખી-) પ્રથમ જિનેશ્વર આવીયા, પૂર્વ નવાણુ વાર, રાયણ હેઠે સમોસરી, કીધો ગિરિ વિસ્તાર, મુળી ભરત સઘ લઈ આવતા રે, તીરથ ફરશીને કરતા ઉદ્ધાર નમો ૫

(સાખી-) ચૈત્ર શુદ્ધી પુનમે, પાંચ કોડ મુનિ સાર, પુડરીક ગણધર, એ ગિરિ, આલ્યો શિવવધૂ હાથ, એથી પુડરીકગિરિ નામ સ્થાપીયે રે ઇહા તીર્થપતિ શ્રી આદિ-નાથ નમો ૬

(સાખી-) પ્રથમ પ્રભુજી પોતરા, દ્રાવીડ, ને વારીખીલ, સિદ્ધાચળ સિદ્ધિ વચો, કાર્તિક પુનમ દિન, પ્રભુ અન્વિત શાંતિ દોય જણા રે, આવી આતુરમાસ તિહા કીધ, નમો ૭

(સાખી-) ફાગણ શુદ્ધી દશમે, નમિ વિનમિ જે ભેડ, અણુસણ કરી શિવવધૂ વચો, સાથે મુનિ જે કોડ, સિદ્ધ ધાય વીશ કોડી અણુગારથી રે, પાચે પાડવ એ ગિરિરાજ નમો ૮

(સાખી-) નેમિ પુત્રી ચોસઠ કહી, કરતી આતમ કામ, ચૈતર વદની ચૌદથે, પાખી અવિચળ ધામ, રામ ભરત મુનિ ત્રણ કોડશુ રે, કર્મ કાંપી પામ્યા સિદ્ધિરાજ નમો ૯

(સાખી-) ફાગણ ઉજળી તેરથે, શાળ પ્રદુગ્ધ કહેવાય, સાડી આઠ કોડ મુનિવર, ચેત્રુજે શિવપુર નય છેલ્લા નારદ એકાણુ લાખથી રે, ગિરિ ઉપર વચો શિવ-નાર નમો ૧૦

(સાખી-) ગઈ ચોવીશીના પ્રભુ, ધીજા નિરવાણી
નાથ, કદરખ ગણધર કોડશું, ભરતા મુક્તિ સે બાથ; તેને
કદરખગિરિ બોલતા રે, જેના નામથી નવનિધ થાય. નમો ૦ ૧૧

(સાખી-) એમ અસંખ્યા મુનિવર, એ તીરથ મોઝારે,
સિધ્યા ને વળી સિદ્ધશે, મહિમા અપરંપાર, ભાળે દાન
દયા પંન્યાસનો રે, શિષ્ય સોભાગ્યવિમળ સુખકાર. નમો ૦ ૧૨

શ્રી વિમલગિરિ સ્તવન

પ્રીતલડી બંધાણી રે વિમલ ગિરીદશું,
નિશિપતિ નિરખી હરખે જેમ ચક્રોર ને,
કમલગૌરી હરિહરથી રાચી રહ્યા,
જલધર બેઈ મરત બને વનમોર ને. ૧
આદીશ્વર અલવેશ્વર આવી સમોસચા.
પુણ્યભૂમિમાં પૂર્વ નંવાણુંવાર ને,
અંરિહંત શ્રી અંજિતેશ્વર શાન્તિનાથજી,
રહ્યા ચોમાસું બાણી શિવપુરદાર ને. ૨
સૂર્યવંશી સોમવંશી ચાદવ વંશના,
નૃપ ત્રણ પામ્યા નિર્મલો પદ નિર્વાણ ને,
મહામુનીશ્વર ઈશ્વરપદ પુર વર્યા,
શિવપુર શ્રેણી આરોહણ સોપાન ને. ૩
ત્રણ ભુવનમાં તારક તુમ સમ કો નહિ,
એમ પ્રકાંશે સીમંધર મહારાજ ને,
તારે શરણે આવ્યો હું ઉતાવળો,
તાર તાર એ ગિરિવર ગરબ નિવાજ ને. ૪

હુ અપરાધી પાપી મિથ્યાહારી,
 ફેગટ લુહ્યો લવમા વિષુ તુ એક ને,
 હવે ન મુકે મોહન મુદ્રા તાહરી,
 એ મુજ મોટી પક નાળની ટેક ને ૫
 પત્થો પકડી બેઠો બાપજી લાઘવા,
 આપ આપ તુ લક્ષ્મણસલ લગવત ને,
 અતે પણ દેવુ રે પડશે સાહિબા,
 શી કરવી હવે ખાલી જે ચાતાણુ ને ૬
 મલ વિક્ષેપણે આવરણુત્રિક દૂર કરી,
 હેલ છબીલા આન્યો આપ હંજુર ને,
 આત્મમમર્ષણુ કીધુ અતિ ઉમગથી,
 પ્રેમ થયો નિધિ પ્રગટયો અવિનવ પૂર ને ૭
 શ્રી સિદ્ધાચલ ગિરિવરણુ મહારો ખરો,
 પરમ કૃપાણુ પાલક પ્રાણુ આધાર ને,
 વિઠોડયો નહિ ક્યારે ખારા પ્રાણુથી,
 રમિયા કરને ધર્મસ્ત વિસ્તાર ને ૮

શ્રી અનિતનાથ જિન સ્તવન

પ્રીતલડી બધાણીરે, અનિત ત્રિષુદ્યુ,
 પ્રભુ પાખે ક્ષણુ, એકે મને ન સુહાય ને,
 ધ્યાનની તાલી રે, લાલી નૈહથુ,
 જલદઘટા જેમ શિવસુત વાહન દાય ને, પ્રીત ૧
 નેહ ઘેહુ મન માડુ રે પ્રભુ અલરે રહે,
 તન ધન મન એ કારણુથી પ્રભુ મુજ ને,

માહરે તો આધાર છે સાહેબ રાહલો;

અંતરગતનું પ્રભુ આગળ કહું ગુંજ ને. પ્રીત૦ ૨

સાહિબ તે સાચોરે જગમાં જાણીએ,

સેવકનાં જે રહેજે સુધારે કાજ ને;

એહવે રે આચરણે, કેમ કરી રહું,

ખિરૂદ તુમારૂં, તારણતરણ જહાજ ને. પ્રીત૦ ૩

તારકતા તુજ માંહેરે, શ્રવણે સાંભળી,

તે ભણી હું આંચો છું, દીનદયાળ ને;

તુજ કરુણાની લહેરેરે, મુજ કારજ સરે,

શું ઘણું કહીએ, જાણ આગળ કૃપાલ ને. પ્રીત૦ ૪

કરુણા દષ્ટિ કીધીરે, સેવક ઉપરે,

ભવભય ભાવઠ, ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગને;

મનવંછિત ફલિયારે, જિન આલંબને,

કર નેહીને મોહન, કહે મનરંગ ને. પ્રીત૦ ૫

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુનું સ્તવન

અજિત જિણેસર ચરણની સેવા, હેવાએ હું હલિયો;

કહિયે અણચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાળો મલિયો,

પ્રભુજી મહેર કરીને આજ, કાજ હમારાં સારો. ૧

મૂકાંચો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો;

ભક્તિભાવ ઊઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો. પ્ર૦ ૨

લોચન શાંત સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાળું પ્રસન્ન;

યોગમુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિઘન. પ્ર૦ ૩

પિંડ પદ્મસ્થ રૂપસ્થે લીનો ચરણ કમળ તુજ ગ્રહીઓ,
 ભ્રમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો કાં કરો મહીઓ પ્ર૦ ૪
 બાળ કાળમા વાર અનતી, સામગ્રીએ નવિ જાગ્યો,
 યૌવનકાળે તે રસ ચાખ્યો, તુ સમરથ પ્રભુ માહરો પ્ર૦ ૫
 તુ અનુભવરસ દેવા સમરથ હું પણ અરથી તેહનો,
 ચિત્તવિત્તને પાત્રસખધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો પ્ર૦ ૬
 પ્રભુની મહેરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરગ મુખ પાખ્યો,
 માનવિજય વાચક ઈમ જ પે, હુઓ મુજ મન કાખ્યો પ્ર૦ ૭

અજિતનાથપ્રભુનું સ્તવન

(ગગન-દુષ્પ દોહગ દ્વે ટળ્યા રે)

શુભ વેલા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ શુ સ્નેહ;
 વાધે મુજ મન વાલહા રે, દિન દિન જમણો નેહ,
 અજિતજિન ! વિનતડી અવધાર,
 મન માહર લાગી રહ્યુ રે, તુજ ચરણે એક તાર અ૦ ૧
 હિયડું મુજ હેજલક રે, ઉમાહો અપાર,
 ઘડી ઘડીરે આતરે રે, ચાહે તુજ દેહાર અ૦ ૨
 મીઠો અમૃતની પરે રે, સાહિજ તાહરો સગાર,
 નયણે નયણ મિલાવતા રે, શીતલ થાયે અગ, અ૦ ૩
 અવશ્ય પછે એક ઘડી રે, જાયે તુજ વિષુ જેહ,
 વરસા સો સમ સાહિજા રે મુજ મન લાગે તેહ અ૦ ૪
 તુજ તો મુજ ઉપર રે, મહેરે ન આવે કાય;
 તો પણ મુજ મન લાલચુ રે જિણુ અલગુ ન થાય અ૦ ૫

આસંગાયત આપણે રે, જાણીને જિનરાય;
દરિશન દિને દિન પ્રતિ રે, હંસ રતન સુખ થાય. અં ૬

શ્રી સંલવજિન સ્તવન

(અંતરજની સુણ અલવેસર એ-રાગ)

(અથવા મન ડોલે તન ડોલે એ-રાગ)

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું;
છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીઠું તે સહુએ લીધું;
જ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ, સંલવ જિનવર મુજને. ૧

એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તો લાધ્યું શું લેવું;
પણ પરમારથ પેખી આપે, તેહજ કહીએ દેવું. જ્યારાં ૨
એ અર્થી હું અર્થ સમર્પક, એમ મત કરજો હાંસુ,
પ્રગટ ન હેતું તુમને પણ પહેલાં,

એ હાસાનું પાસું (ખાસું) જ્યારાં ૩

પરમ પુરુષ તમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા એ પ્રભુતાઈ;
તેણે રૂપે તુમને ઇંમ લજીએ, તેણે તુમ હાથે વડાઈ. જ્યારાં ૪
તુમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે;
નહિ તો હઠ માઢી માંગંતા, કીણ વિધ સેવક લાજે. જ્યારાં ૫
જ્યોતે જ્યોતિ મીલે મત પ્રીછો, કુણ લેશે કુણ લજશે;
સાચી ભક્તિ તે હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય કરશે. જ્યારાં ૬
ઓલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણ લેટ પ્રભુ કીધી;
રૂપ વિશુધનો મોહન પલણે, રસના પાવન કીધી. જ્યારાં ૭

શ્રી સભવજિન સ્તવન

સાહેબ સાલળો રે, સભવ અરજ હેમારી,
 ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તમારી,
 નરક નિગોદમા રે, તિહા ખડું ભવ ભમિયો,
 તુમ વિના હું ખસહ્યો રે, અહોનિશ કેધે ધમધમિયો સાહેબ ૦ ૧
 ઇદ્રિય વશ પડ્યો રે પાળ્યા વ્રત નવિ સૂસે,
 વ્રસ પણ નવિ ગણ્યા રે, હણિયા થાવર હૂસે,
 વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યા રે, ખીજી સાચુ ન જોઈયું,
 પાપની ગોઠડી રે, તિહા મેં હંધું ખોટું સાહેબ ૦ ૨
 ચોરી મેં કરી રે, અહિં અહત ન ટાળ્યું,
 શ્રી જિન-આણ્યુ રે, મેં નહિ સયમ પાળ્યું,
 મધુકર તણી પદે રે શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો,
 રસના લાલચે રે, નીરસપિંડ ઉવેખ્યો સાહેબ ૦ ૩
 નરભવ દોહીલો રે, પામી મોહવશ પડિયો,
 પરત્રી દેખીને રે, મુજ તિહા જઈ અડિયો,
 કામ ન કેા સર્વા રે, પાપે પિંડ મેં ભરિયો,
 શુદ્ધ પુદ્ગલ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આત્મ તરીયો સાહેબ ૦ ૪
 લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં ખડું દીનતા દાખી,
 તો પણ નવિ મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી,
 જે જન અભિલષે રે, તે તો તેહથી નાસે,
 તૃણપ્રમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે સાહેબ ૦ ૫
 ધન્ય ધન્ય તે નર રે, એહનો મોહ વિછોડી,
 વિપય નિવારીને રે, તેહને ધર્મમાં જોડી,

અલક્ષ્ય તે મેં લખ્યાં રે, રાત્રિભોજન કીધાં,
 વ્રત નવિ પાળીયા રે; જેહવા મૂળથી લીધા. સાહેબ ૬
 અનંતલવ હું લખ્યો રે, લમતાં સાહેબ મળિયો,
 તુમ વિણ કોણુ દીયો રે ? બોધિ-ચરણ મુજ બળિયો;
 સંલવ આપજો રે; ચરણ કમલ તુમ સેવા,
 નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા. સાહેબ ૭

શ્રી સુમતિજિન સ્તવન

મન માફે લાગી રહ્યું, દિલ લાગી રહ્યું ચિત્ત માફે;
 લાગી રહ્યું સુમતિ જિણુંદશું.
 ધન્ય ધન્ય દિવસ આજનો માહેરે, ધન્ય ધન્ય ઘડી વળી જેહ;
 ધન્ય ધન્ય સમય જે વળી તાહરે, દરિશણુ દીકું નયણુનેહ. ૧
 સુંદર મૂર્તિ મેં દીડી તાહરી, કેટલે દિવસે આજે;
 નયન પાવન થયાં પ્રભુજી માહરા, પાપ તિમિર ગયાં ભાંજ ૨
 ખાસો ખીજમતગાર તે જાણી, કંઠણા ધરો મનમાંહી;
 સેવક ઉપર હિતબુદ્ધિ આણીને, વળી ધરો મન ઉત્સાહી. ૩
 નિર્માણ સેવામૃત મુજ આપીયે, જેમ બુકે લવનારે તાપ;
 હવે દરિશનનો વિરહ તે મત કરો, જેમ મિટજો મનના સંતાપ. ૪
 ઘણું ઘણું શું કહીયે તમોને, તુમે છો ચતુર સુજણ;
 મુજ મનવાંછિત પુરજો એમ લાણે, પંડિત પ્રેમનો લાણ. ૫

શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન

(રાગ-સાંભળજો મુનિ સંયમરાગે)

આજ ગયાતા અમે સમવસરણુમાં, વાણી અમીરસ પીવારે;

પીતારે પીતા હું 'તો પુરણ ધ્રાપી,

અનુભવ ખ્યાલો મુજને લાધ્યો રે આજઠ ૧

પહેલે ખ્યાલે મુજને મમકિત પ્રગટ્યુ, બીજે અજ્ઞાનતા મેલી રે,
તર્વતણે એ ત્રીજે ખ્યાલો, મગન હુતી પીતા પેલી રે

આજઠ ૨

મૃગ પાસે મૃગ બેસત રાજન, નહિ કોઈ એહનો વેરી રે,
એવી વાણી સુણીને હસલો, ત્રિજંચર જીવન જીવો રે

આજઠ ૩

એણુ આગળ એ બાર પર્વદા, મળીયા છે કોડાકોડી રે,
ચોસઠ ઇન્દ્ર નમે શિરનામી, ઉભા છે બે કર નોડી રે

આજઠ ૪

અજળ અનોપમ મૂર્તિ દેખી, દેખત શુદ્ધ બુદ્ધ બૂલી રે,
સ્વાસોસ્વાસ તણી એ પરિબુદ્ધ, અપક કેતકી કુંલી રે

આજઠ ૫

પથમે આરે પથમા જિનની, તાતા તે પ્રભુ દીઠા રે,
સુણુ બેની એની ગતિ ન્યારી, મુજ મન માગે ખ્યારે રે

આજઠ ૬

આગલોલ માહિ સુમતિ બીરાજે, ચોખડ માહે ગાજે રે;
રત્નવિબુધનો સેવક જાણી, જીત્યાના ડકા વાજે રે

આજઠ ૭

પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન

પદ્મપ્રભુ પ્રાણસે ખ્યારા, છોડાવો કર્મકી ધારા,
કર્મકંઠ તોડવા ધોરી, પ્રભુજીમે અજ હે મારી પદ્મ ૧

લઘુવય એક થે જીયા, મુક્તિ મેં વાસ તુમ કીયા;
 ન જાની પીડ તે મોરી, પ્રભુ અળ ખેંચ લે દોરી. પદ્ય૦ ૨
 વિષયસુખ માની મો મનમેં, ગયો સળ કાલ ગદ્ગલતમેં;
 નરક દુઃખ વેદના ભારી, નીકળવા ના રહી ખારી. પદ્ય૦ ૩
 પરવશ દીનતા કીની, પાપકી પાટ શિર લીની;
 ન જાની ભક્તિ તુમ કેરી, રહ્યો નિશદિન દુઃખ ઘેરી. પદ્ય૦ ૪
 ઇસવિધ વિનતિ મોરી, કહું મેં દોય કરનેડી;
 આતમ આનંદ મુજ દીજો, વીરતું કાજ સળ કીજો. પદ્ય૦ ૫

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન

(આશાવારી-ખોવાયાને ખોળવા)

મુજ ઘટ આવજો રે નાથ, કહણા કટાક્ષે જોઈને દાસને;
 કરજો સનાથ. મુજ૦ ૧
 ચંદ્રપ્રભ જિનરાજીયા, તુજ વાસ વિષમો દૂર;
 મળવા મન અલજો ઘણો, કિમ આવીયે હજુર. મુજ૦ ૨
 વિરહવેદના આકરી, કહી પાઠવું કુણ સાથ;
 પંથી તો આવે નહિ, તે મારગે જગનાથ. મુજ૦ ૩
 તું તો નિરાગી છે, પ્રભુ પણ વાલહો મુજ જોર;
 એક પળી તે પ્રીતડી, જિમ ચંદ્રમાને ચકોર. મુજ૦ ૪
 તુમ સાથે જે પ્રીતડી, અતિ વિષમ ખાંડા ધાર;
 પણ તેહના આદર થકી, તસ ફળ તણો નહિ પાર. મુજ૦ ૫
 અમે ભક્તિયોગે આણશું, મનમંદિરે તુમ આજ;
 વાચક વિમળના રામ શું રીઝશે મહારાજ. મુજ૦ ૬

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન

(રાગ-છાટેસે જલમા મેઝે આગનામે ગીલ્લી ખેવે)

ચંદ્રપ્રભુજીની ચાકરી, મને લાગે મીઠી,
 જગમા ભેડી જેહની, કિહા દીમે ન દીઠી ચંદ્રપ્રભુ ૧
 પ્રભુજીને ચરણે માહડ મનડું લલચાણુ,
 કુણું છે ખીજે ધણું જગે, જિણુ ભેયે પલટાણુ ચંદ્ર ૨
 ઠોડી કરે પણ અવર ઠેા મુજ હિયડે નાવે,
 મુરતરુ કૂલે મોહિઓ, કિમ આક મોહાવે ચંદ્ર ૩
 મુજ પ્રભુ મોહન વેલડી, કરુણા શુ ભરીઓ,
 પ્રભુતા પૂરી ત્રિભુવને, શુભમણિનો ફરીઓ ચંદ્ર ૪
 જિમ જિમ નિરખુ નયણે, તિમ તિમ હિયડું હુલસે,
 એક ઘડીને અતરે, મુજ મનડું તરમે. ચંદ્ર ૫
 સહજ સહજો સાહિઓ, મિલ્યો શિવનો સાથી,
 સહેજે છલ્યો જગતમે, પ્રભુની સેવાથી ચંદ્ર ૬
 વિમલવિજય શુર શિખ્યનો, શિખ્ય કહે કર ભેડી,
 રામવિજય પ્રભુનામથી, લહે સપદ ઠોડી ચંદ્ર ૭

શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન

તાહરી અજગમી યોગની મુદ્રા રે, લાગે મને મીઠી રે,
 એ તો ટાલે મોહની નિદ્રા રે, પરતણ દીઠી રે,
 લોહોત્તરથી ભેગની મુદ્રા, બહાલા મારા, નિરુપમ આમન સોડિ,
 સરમ્પ રચિન શુદ્ધભ્યાનની પાઝે, મુરતરના મન મોહે રે
 લાગે મને મીઠી રે ૧

ત્રિગટે રતન સિંહાસન યેસી, વાં ચિહ્નું દિસે ચામર ઢલાવે;
અરિહંત પદ પ્રભુતાનો ભોગી, તો પણ ભોગી કહાવે રે.
લાગે મુને મીઠી રેં ૨

અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી, વાં જેમ અષાઢો ગાજે;
કાન મારગ થઈ હિયડે પેસી, સંદેહ મનના ભાંજે રે.
લાગી મુને મીઠી રેં ૩

કોડિગમે ઉભા દરબારે, વાં જયમંગલ સુર યોલે;
ત્રણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે, દીસે ઈમ તૃણ તોલે રે.
લાગી મુને મીઠી રેં ૪

ભેદ લહું નહીં ભોગ જુગતિનો, વાં સુવિધિ જિણુંદ અંતાવો;
પ્રેમશું કાન્તિ કહે કરી કરુણા, મુજ મન મંદિરે આવો રે.
લાગી મુને મીઠી રેં ૫

શ્રી સુવિધિનાથ સ્તવન

(રાગ-સ્વામી તમે કાંઈ કામણ કીધું)

સુવિધિ જિણુંદ મુજને દરિસણ, ઘોને દિલ લરી દિલથી,
મારા સામું જુવો ને, હસી તારા ચિત્તોની વાતો;
મને તે કહોને પ્રીતની, રીતમાં શું તો વહો ને. ૧
અંતર ચિત્તની વાર્તા રે, પ્રભુ કંહું તે ચિત્ત ધરોને;
પ્રીત પતિત જીમ ઉપજે રે, તિમ અવિહડ પ્રીત કરોને. ૨
સુંદર તુમ મુખ મટકે રે, લોભાગ્યા તે પ્રભુ અમને;
મુજ મન મળવા અતિ ઘણું રે, ક્ષણ ક્ષણ ચાહે તુજને. ૩
લલચાવશે દિન કેટલા રે, એમ દિલાસા મુજને દઈને;

હા ના, મુખથી બાળીયે રે, બેસી શુ રહ્યા મૌન લઇને ૪
હસિત વદને બોલાવીને રે, આજ મુજને રાજ કરોને
વાહિત દેઇ અમને રે તુમે શુ, જગમા જશ વરોને ૫
રોગ શોક દુઃખ દોહગ તાપ, સતાપને પાપ હરોને,
પંડિત પ્રેમના બાણને, પ્રસન્ન હોજો હેતે ધરીને ૬

શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન

મહારે શીતલ જિન શુ' લાગી પૂરણ પ્રીત લે,
સાહિબજીની સેવા લવકુળ બાળશેરે લે,
જિનપ્રતિમા જિન સરખી દિલમા લેય લે,
ભક્તિ કરંતા પ્રભુજી ખૂબ નિવાજશેરે લે ૧
જેણે લેતા લાધુ રત્નચિતામણિ હાથ લે,
તેહને રૂ મૂકીને કુણ મહે કાચને રે લે,
જેણે મનશુ' કીધા જુઠાના પચ્ચક્રખાણુ લે,
તે નર બોલે સો વાતો પદ્ય સાચને રે લે ૨
જે પાઠ્યા પરિગલ પ્રીતે અમૃતપાન લે,
ખાડુ જલ તે પીવા કહો કુણ મન કરે રે લે,
જે ધરમાં બેઠાં પાઠ્યા લખતી જોર લે,
ધનને ઠાજે દેશ દેશાતર કુણ દરે રે લે ૩
જેણે મેળ્યા પૂરણ ચિત્તે અરિહત દેવ લે,
તેહના રે મન મારે દિગ બીજા જમી રે લે,
જે તો દોષ રહિત નિકલદી ગુણ બહાર લે,
મનદુ રે અમારૂં પ્રભુ સાચે રમે રે લે. ૬

મુને મલિયા પૂરણ ભાગ્યે શીતળનાથ બે,
 દેખીને હું હરખ્યો તન મન રંજીઆરે બે;
 એ તો દોલતદાઇ પ્રભુજનો દેદાર બે,
 મેં તો બેતા પ્રભુને કર્મદલ ગંજીઆરે બે. ૫
 શ્રી વિધિપક્ષ દેહરે મુંદરા નગર મોઝાર બે,
 અંગી રે નવરંગી શિખર સુહામણી રે બે;
 એ તો તેજે દીપે ઝગમગ જ્યોતિ વિશાલ બે,
 સોડે રે મન મોડે મૂર્તિ રળીયામણી રે બે. ૬
 સય સત્તર એકાશીયે રૂડો ભાદ્રવ માસ બે,
 સ્તવન રચ્યું એ પ્રેમે પર્વ પળુસણે રે બે;
 શ્રી સહજસુંદર શિષ્ય બોલે ઇણીપરે વાણી બે,
 ભાવે રે નિત્ય લાભ કહે હરખે ઘણે રે બે. ૭

શ્રી શ્રેયાંસજિન સ્તવન

(હો હલધરજી હવે કેમ કરવું નેમ પરાક્રમ મોટું એ-રાગ)

હો જિનવરજી, નિજ દરિસણ દેખાડી પ્રીત સુધારીયે,
 તુમ દરિસણ તે ભવભયહરણો, આઠ કર્મ જલધિ તારણ
 તરણો, સંસારીને શિવસુખ કરણો. હો જિન૦ ૧ એ આંકણી.

મુનિ શ્રાવક ધર્મ દુવિધ ભાખ્યો, તે ભવ્યજનો આગલ
 દાખ્યો, તેણે તુજ વચને અમૃતરસ ચાખ્યો, હો જિનવરજી;
 નિજ વાણી સંભળાવી સમકિત આપીએ. ૨

જે હુંતા પાપ તણા કરી, તે તેં તાર્યા બહુ નર નારી,
 તુજ સમ નહિ કોઇ ઉપગારી. હો જિનવરજી. નિજ કર
 અવલંબાવી તારક તારીયે. ૩

તુ અધ્યાતમ સુરજ હોયો, તવ મોહાદિક તમ દૂર ગયો,
ભવિ મનમા જ્ઞાનપ્રકાશ થયો, હો જિનવરજી ! મન ઉદયા
ચલ જેસી મિથ્યાત્વ નિવારીયે ૪

તુજ વદન કમલ દરિસણુ ખ્યારો, તિહા મન મધુકર
મોહ્યો મહારો, કણ એક તિહાથી ન રહે ન્યારો હો જિન
વરજી ! અવલોકન નિત્ય તેહનો મુજને દીજીયે ૫

ધરણે ડ્ર સહસ મુખશુ લાખે, તાહરા ગુણુ નિત્ય નવલા
દાખે, તોહે પાર ન લહે ગુણુનો લાખે, હો જિનવરજી !
અન ત ગુણાત્મક તુ સોહે ગુણુ તાહરા ૬

સૌભાગ્યચક્ર ગુરુનો શિષ્ય, કહે સ્વરૂપચક્ર અહો
જગદીશ, ત્રેયાસપણુ દીઓ સુજગીશ, હો જિનવરજી ! નામ
ત્રેયાસ તમારુ સમરૂ ધ્યાનમા ૭

શ્રી વાસુપૂત્ર્યસ્વામિજિન સ્તવન

(ધોખીંગી બેટી તીખા રે નયણાંગે પાણી લાગણો-ગગ)

નિષ્ક દરાયા સુગુણ મુખકર સુદરૂ, કેવલજ્ઞાન લહાર,
નિષ્ક દં મોહ અધાર નિવારવા, સમરથ તુ દિનકાર,
નિષ્ક દં વાસુપૂત્ર્ય મુજ વાલહો, દંઢ મન રહ્યો રે લોભાય

નિષ્ક દં ૧

નિષ્ક દં ધર્મધુરધર ધન્ય તુ, ભરતક્ષેત્ર મોઝાર,
નિષ્ક દં ગોધિખીજ વાળ્યે વચન શુ, ભવિમન કચારા ઉદાર

નિષ્ક દં ૨

જિણુંદ૦ સુમતિ સહિતસહુ સમક્રિતી, પાલે નિજ મત સાર;
જિણુંદ૦ સંવર વાડી લલી કરે, રહે અપ્રમત્ત આચાર.

જિણુંદ૦ ૩

જિણુંદ૦ આશ્રવ શ્વાપદ વારતા, ધારતા જિનવર આણુ;
જિણુંદ૦ શીલ સુધારસ સીંચતા, લહે ચેતન ગુણખાણુ.

જિણુંદ૦ ૪

જિણુંદ૦ પાર્યો તે દરિસણુ યદા, જાણ્યો તદા શિવશર્મ;
જિણુંદ૦ કુગુરુ કુદેવ કુધર્મનો, વાર્યો ચિત્તથી ભર્મ.

જિણુંદ૦ ૫

જિણુંદ૦ અપડિવાઈ દીજીયે, દરિસણુ દોલત દાન;
જિણુંદ૦ સૌભાગ્યચંદ્ર સ્વરૂપને, વહ્નલ તુજ ગુણગાન.

જિણુંદ૦ ૬

શ્રી વિમલનાથ સ્તવન

(રાગ આશાવરી)

હો પ્રભુજી ! મુજ અવગુણ મત દેખો, રાગદશાથી તું
રહે ન્યારો; હું મન રાગે વાળું, દ્વેષરહિત તું સમતાલીનો,
દ્વેષ મારગ હું ચાલું. હો પ્રભુજી ૧ મોહલેશ ફરશ્યો નહિ
તુહિ, મોહ લગન મુજ પ્યારી; તું અકલંકી કલંકિત હું
તો, એ પણ રહેણી ન્યારી. હો પ્રભુજી ૨ તુંહિ નિરાગી
ભાવ પદ સાધે, હું આશા સંગ વિલુધ્ધો, તું નિશ્ચળ હું
ચલ તું સુદ્ધો, હું આચરણે ઉઘો, હો પ્રભુજી ૩ તુજ
સ્વભાવથી અવળાં મહારાં, ચરિત્ર સકળ જગે જાણ્યાં; એવા

અવગુણ મુજ અતિ ભારી, ન ઘટે તુજ મુખ આણ્યા હો,
પ્રભુજી ૦ ૩ પ્રેમ નવલ જો હોય સવાઈ, વિમલનાથ મુખ
આગે, જાનિ કહે ભવરાન ઉતરતા, તો વેળા નવિ લાગે
હો પ્રભુજી ! મુજ અવગુણ મત દેખો ૫

શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

સુષુ દયાનિધિ ! તુજ પદપદ્મ મુજ મનમધુકર
લીનો, તુ તો રાત દિવસ રહે સુખલીનો, ॥ સુષુ ૦ ॥ એ
આકર્ષી ॥ પ્રભુ અચિરામાનાનો જાયો, વિશ્વસેન ઉત્તમ
કુલ આયો, એક ભવમા દોય પદવી પાયો ॥ સુષુ ૦ ॥ ૧ ॥
પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નિરોગી,
તુજ સમ અવર નહીં દુલે યોગી ॥ સુષુ ૦ ॥ ૨ ॥ ષટ ખંડ
તણે પ્રભુ તુ ત્યાગી, નિજ આતમઋદ્ધિતણે રાગી, તુજ
સમ અવર નહીં વૈરાગી ॥ સુષુ ૦ ॥ ૩ ॥ વડવીર થયા
સજમધારી, લહે કેવળ દુગ કમળા સારી, તુજ સમ અવર
નહીં ઉપકારી ॥ સુષુ ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ એવરથ ભવ ગુણ
ખાણી, પારેવા ઉપર કરૂણા આણી, નિજ શરણે રાખ્યો
સુખખાણી ॥ સુષુ ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રભુ કર્મકટક ભવભય ટાળી,
નિજ આતમગુણને અભુવાળી, પ્રભુ પાખ્યા શિવવધૂ લટકાળી
સુષુ ૦ ॥ ૬ ॥ સાહેબ એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવક
ઉત્તમ પદ દીજે, રૂપ કીર્તિ કરે તુજ ભવવિજે ॥ સુષુ ૦ ॥ ૭ ॥

(ગગ-નાગ)

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમે ધ્યાનમે, ધ્યાનમે
ધ્યાનમે-હમ મગન ૦ ખિસર ગઈ દુવિધા તન મનદી,

અચિરાસુત ગુન ગાનમેં ॥ હમં ॥ ૧ ॥ હરિ હર પ્રદ્મ
 પુરંદરકી ઋદ્ધિ, આવત નહિ કોઈ માનમેં; ચિદાનંદકી
 મોજ મચી હૈ, સમતા-રસકે પાનમેં ॥ હમં ॥ ૨ ॥
 ઇતને દીન તૂં નહિ પિછાન્યો, મેરો જનમ ગયો સો
 અજાનમેં; અળ તો અધિકારી હોઈ બેઠે, પ્રભુ ગુન અખય
 ખજાનમેં ॥ હમં ॥ ૩ ॥ ગઈ દીનતા સખહી હમારી,
 પ્રભુ ! તુજ સમકિત દાનમેં; પ્રભુ ગુન અનુલવ રસ કે
 આગે, આવત નહિ કોઈ માનમેં ॥ હમં ॥ ૪ ॥ જિનહી
 પાયા તિનહી છીપાયા, ન કહો કોઈકે કાનમેં; તાલી લાગી
 જળ અનુલવકી, તળ જાને કોઈ સાનમેં ॥ હમં ॥ ૫ ॥
 પ્રભુ ગુન અનુલવ ચંદ્રહાસ જ્યૌં, સો તો ન રહે મ્યાનમેં,
 વાચક જસ કહે મોહ મહા અરિ, જીત લીયો મેદાનમેં ॥
 હમં ॥ ૬ ॥

શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબારે, શાંતિ તણા દાતાર; અંતર-
 જમી છો માહરા રે, આતમના આધાર ॥ શાંતિં ॥ ૧ ॥
 ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે મળવાને કાજ; નયન
 ચાહે પ્રભુ નીરખવાં રે, ઘો દરિસણ મહારાજ ॥ શાંતિં ॥
 ૨ ॥ પલક ન વિસરો મન થકી રે, જેમ મોરા મન મેહ;
 એક પખો કેમ રાખીએ રે રાજ કપટનો નેહ ॥ શાંતિં
 ॥ ૩ ॥ નેહ નજરે નિહાળતાં રે, વાધે બમણો વાન; અખૂટ
 ખજાનો પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વાંછિત દાન ॥ ૪ ॥
 આશ કરે જે કોઈ આપણી રે, નવિ મૂકીએ નિરાશ; સેવક

જાણીને આપનો રે, દીજીએ તાસ વિલાસ ॥ શાંતિ ॥ ૫ ॥
 દાયકને દેતા થકા રે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર, કાજ સરે નિજ
 દાસના રે, એ મહોટો ઉપકાર ॥ શાંતિ ॥ ૬ ॥ એવું
 જાણીને જગદાણી રે, દિલમાહી ધરજો પ્યાર, રૂપવિજય કવિ
 રાયનો રે, મોહન જય જયકાર ॥ શાંતિ ॥ ૭ ॥

શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન

મહારો મુજરો દ્યોને રાજ, માહિજ શાંતિ સલૂણા એ આકાળી
 અચિરાજના નદના તોરે, દર્શન હેતે આંચો,
 સમતિક રીઝ કરોને સ્વામી, ભક્તિ લેટણુ લાંચો. મહારો ૧
 હુ ખલ જન છે બિરૂદ તુમારુ, અમને આશા તુમારી,
 તુમે નિરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હોયે અમારી મહારો ૨
 કહેશે લોક ન તાણી કહેવું, એવડું સ્વામી આગે,
 પણ ખાલક જે ખોલી ન જાણે, તો કેમ બહાલી લાગે મહારો ૩
 મહારે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ બોધુ માનુ,
 ચિંતામણિ જેણે ગાઠે બાધ્યું, તેહને કામ કિરયાનું મહારો ૪
 અધ્યાતમ રવિ હોયો મુજ ઘટ, મોહ તિમર હયુ જુગતે,
 વિમળવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ ભગતે મહારો ૫

શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન

શાંતિ જિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિકરણ ઈન કલિમે,
 હો જિનજી! તું મેરા મનમે, તું મેરા દિલમે, ધ્યાન ધરુ
 પલ પલમે સાહેબજી. તું મેરા ૧

લવમાં લમતાં મેં દરિસણ પાચો, આશા પૂરો એક પલમેં
હો જિનજી તું મેરાં ૨.

નિરમલ જ્યોત વદન પર સોહે, નિકસ્યોજી ચંદ્ર વાટળમેં
હો જિનજી તું મેરાં ૩

મેરો મન તુમ સાથે લીનો, મીન વસે જ્યું જળમેં
હો જિનજી. તું મેરાં ૪

જિનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિ જિનેશ્વર, દીઠોજી દેવ સકળમેં
હો જિનજી. તું મેરાં ૫

શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન

સુણો શાંતિ જિણુંદ સોભાગી હું તો થયો છું તુમ ગુણરાગી;
તુમે નિરાગી લગવંત, જોતાં કિમ મળશે તંત. સું ૧
હું તો ક્રોધ કષાયનો ભરિયો, તું તો ઉપશમરસનો દરિયો;
હું તો અજ્ઞાને આવરીયો, તું તો કેવલ-કમલા વરિયો. સું ૨
હું તો વિષયારસનો આશી, તેં તો વિષયા કીધી નીરાશી;
હું તો કર્મના ભારે ભાર્યો, તેં તો પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો. સું ૩
હું તો મોહતણે વશ પડીયો, તેં તો સખળા મોહને હણીયો;
હું તો ભવસમુદ્રમાં ખૂંચ્યો, તું તો શિવમંદિરમાં પહોંચ્યો. સું ૪
મારે જન્મ મરણનો જોરો, તેં તો તોડ્યો તેહનો દોરો;
મારો પાસે ન મેલે રાગ, તમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ. સું ૫
મને માયાએ મૂક્યો પાશી, તું તો નિરખંધન અવિનાશી;
હું તો સમકિતથી અધૂરો, તું તો સકલ પદારથે પૂરો. સું ૬
મારે છો તુંહિ પ્રભુ એક, ત્હારે મુજ સરિખા અનેક;

હું તો મનથી ન મૂકું માન, તું તો માન રહિત ભગવાન સું ૭
 મારૂં કીધું કથું નવિ થાય, તું તો રઠને કરે રાય,
 એક કરો મુજ મહેરબાની, મારો મુજરો લેજો માની સું ૮
 એક વાર જો નજરે નીરજો, તો કરો મુજને તુમ સરીજો,
 જો સેવક તુમ સરીજો થાશે, તો ગુણ તમારા ગાશે સું ૯
 કવોભવ તુમ ચરણની સેવા, હું તો માશુ છું દેવાધિદેવા,
 સામું જુઓને સેવક જાણી, એવી ઉદય રતનની વાણી સું ૧૦

શ્રી શાતિનાથ જિન સ્તવન

શાતિછત્ર મુખડું જોવા લણીછ, મનડું રે લોભાય,
 ચિત્તડું જાણે રે જીડી મલુછ, પણ પ્રભુ કેમરે મલાય શાતિં ૧
 દેવે ન દીધી મુજને પાખડીછ, આવું હું કેમરે હજૂર,
 પણ પ્રભુ જાણુજો વદનાછ, આતમશમ સનૂર શાતિં ૨
 ગજપુરી નગરીનો રાજાઓછ, અચિરાદેવી નદન એહ,
 જિમરે પારેવડો રાખીયોછ, તિમ પ્રભુ રાખજો નેહ શાતિં ૩
 મસ્તકે મુગટ સોહામણોછ, કાને કુંડલ શ્રીકાર,
 બાહે બાગુબધ ભેરખાછ, કઠડે નવમંગે હાર શાતિં ૪
 આજ મળે રે દિન લગીયોછ, હુધડે વૂઠડા મેહ,
 વાયક સહજસુ દરતણોછ, નિત્ય લાભ પ્રભુ ગુણગેહ શાતિં ૫

શાતિનાથ જિન સ્તવન

(રાગ-ભીમ પલાસ)

શ્રીશાતિ જિનેશ્વર દીઠો રે, મારા મનમા લાગ્યો મીઠોરે,
 આજ ગુણડું એતું જોતારે, મારા નયન થયા પનોતારે ૧

જે નજર માંડી એને જોશેરે, તે તો લવની લાવઠ ખોશે રે;
 એહનું રૂપ જોઈ જે જાણે રે, તેને મુરવર સહુ વખાણે રે. ૨
 એ તો સાહિબ સચાણેરે, મુને લાગે એહશું તાનોરે;
 એતો શિવસુંદરીનો રસીયો રે, મારા નયણાંમાંહે વસીયોરે. ૩
 મેં તો સગપણ એહશું કીધું રે, હવે સઘલુંકારજ સીધુંરે;
 એતો જીવન અંતરજામી રે, નિરંજન એ જાહુ નામી રે. ૪
 ઘણું શું એહને વખાણું રે, હુંતો જીવનો જીવન જાણું રે;
 ઘણું જે એહને મળશે રે, તેતો માણસમાંથી ટળશે રે. ૫
 મનડા જેણે એહ શું માંડયોરે, તેણે ઋદ્ધિવંત ઘર છાંડયો રે;
 આગે જેણે એ ઉપાસ્યો રે, તેણે શિવસુખ કરતલ વાયોરે. ૬
 આશિક જે એહના થાય રે, તેણે સંસારમાં ન રેવાયરે;
 ગુણ એહના જે ઘણું ગાશે રે, તેતો આખર નિર્ગુણ થાશેરે. ૭
 મેંતો માંડી એહશું માયા રે, મુને ન ગમે ખીજની છાયારે;
 ઉદયરત્ન મુનિ એમ જોલેરે, કોઈ નાવે એહની તોલેરે. ૮

શ્રી અરનાથ જિનના સ્તવન

મહેં તો આણા વહેસ્યાંજી, મહારા રે સાહિબારી
 મહેં તો આણા વહેસ્યાંજી-આંકણી.
 આણા વહેસ્યાં લક્ષિત કરેસ્યાં, રહેસ્યાં નયન હજૂર;
 અરજિન આગળ અરજ કરતાં, લહસ્યાં સુખ મહમૂર.

૧એકને છડી બેને ૨ખડી, ૩ત્રણગુ તોડી નેહ,
 ૪ચારજણા શિર ચોટ કરીશુ, ૫પણનો આણી છેહ મહે ૦ ૨
 ૬છ ઉસત ૮અડ ૯નવ ૧૦દશને ટાલી,

અબુઆલી ૧૧અગીયાર,

૧૨બાર જણાનો આદર કરીશુ, ૧૩તેરનો કરી પરિહાર

મહે ૦ ૩

૧૪પણ ૧૫અડ ૧૬નવ ૧૭દશ ૧૮સત્તર પાલી,

૧૯સત્તાવીશ ધરી સાથ,

૨૦પચવીશ જણસુ પ્રીતિ કરીશુ,

૨૧ચાર ચતુર કરી હાથ મહે ૦ ૪

૨૨બત્રીશ ૨૩તેત્રીશ ને ૨૪ચોરાશી,

૨૫ઝોગણીશ ફર નિવાગી,

૨૬અડતાલીશનો સગ તણશુ,

૨૭એકાવન દીલધારી મહે ૦ ૫

૧-અમયમ ૨-ગમેપ ૩-ત્રણ દડ ૪-ચાર કપાય

૫-પાયમિથ્યાત્વ ૬-છકાયની હિસા ૭-માતભય

૮-આશ્મ ૯-નવનિયાણા ૧૦-કામની દશ અવસ્થા

૧૧-અગીઆર આવમની પ્રતિમા ૧૨-ગાગ લાવના ૧૩-તેગ કાચિયા

૧૪-પાય મહાનત ૧૫-આશ્ પ્રવચન માતા ૧૬-નવમ્ભવચર્ચની ગુપ્તિ

૧૭-દશયતિર્મ ૧૮-નાતગ પ્રમાગ સયમ ૧૯-મત્તાવીશ માધુના ગુણ

૨૦-પાય મહાનતની પચીસ લાવના ૨૧-ચાગૈયાદિલાવના

૨૨-પાનોન નામામિના દોન ૨૩-તેત્રીન ગુરુની આશ્વાતના

૨૪-ઝોગણી નિન દિની આશ્વાતના ૨૫-ઝોગણીશ કાલિઅનના

દોન ૨૬-અડતાલીશ નિર્ધરના ભે ૨૭-એકાવન જાનના ભે,

૨૮વીશ આરાધી ૨૯ખાવીશ ખાંધી, ૩૦ત્રેવીશનો કરી ત્યાગ;
ચોવીશ જિનનાં ચરણ નમીને,

પામશું ભવજલતાગ. મહે'ં ૬

ધ્યાતા ધ્યેય ને ધ્યાન સ્વરૂપે, તનમન તાન લગાય;

ક્ષમાવિજય કવિ પદ્મજ મધુકર,

સેવક જિન શુભ ગાય. મહે'ં ૭

卐

ભોયણીજી સંડન શ્રી મહિનાથ જિન સ્તવન

જિનરાજ તાજ મહિ ગિરાજે ભોયણી ગામમે'. ટેક.

દેશ દેશકે જાત્રુ આવે, પૂજા સરસ રચાવે;

મહિ જિનેશ્વર નામ સમરકે, મન વાંછિત ફલ પાવેજી. જિન૦ ૧

ચતુરવરણકે નરનારી મિલ, મંગલ ગીત કરાવે;

જય જયકાર પંચ ધ્વનિ વાજે, શિર પર છત્ર ધરાવેજી. જિન૦ ૨

હિંસક જન હિંસા તજી પૂજે, ચરણે શીશ નમાવે;

તૂં બ્રહ્મા તૂં હરિ શિવશંકર, અવર દેવ નવિ ભાવેજી. જિન૦ ૩

કરુણારસભરે નયન કચોલે, અમૃત રસ વરસાવે;

વદન ચંદ્રચક્રે જ્યું નિરખી તન મન અતિ ઉદ્ધસાવેજી. જિન૦ ૪

આતમરાજ ત્રિભુવન તાજ, ચિદાનંદ મન ભાવે;

મહિજિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા દરસન સુહાવેજી. જિન૦ ૫

૨૮-વીશસ્થાનક. ૨૯-ખાવીશ પરિસહ. ૩૦-પાંચ ઈન્દ્રિયના
ત્રેવીશ વિષય.

શ્રી મુનિસુવત જિન સ્તવન

(ગગ-પ્રભુજી મુજ અવગુણ મન દેખો)

મુનિસુવત મન મોહ્ય માફ,

શરણ હવે છે તમારૂં રે, પ્રાત સમયે હું જ્યારે જાણુ,
 અમરણ કરૂં છું તમારૂં, હો જિનજી, તુમ મૂર્તિ મનહરણી,
 લવસાયર જલ તરણી હો જિનજી તુમ મૂર્તિ ૦ ૧
 આપ લરોમો આ જગમા છે, તારો તો ઘણું સાફ રે,
 જન્મ જરા મરણો કરી યાકયો, આશરો લીધો છે મેં તારે હો

જિનજી ૦ ૨

સુ સુ સુ ચીડીયા બોલે, લજન કરે છે તમારૂં,
 મૂર્ખમનુષ્ય પ્રમાદે પડ્યો રહે, નામ જપે નહિ તારૂં હો

જિનજી ૦ ૩

ભેળા યતાં બહુ શોર મુણ હું કોઈ હમે રૂવે કોઈ ન્યારૂં રે,
 મુખીઓ યતાં હું ખીયો રૂવે રે, અકલગતિએ વિચારૂં હો

જિનજી ૦ ૪

જેણ ખલકના બધ નાટકના, કુટુંબ કળીલો હું જાણુ,
 ન્યા મુખી સ્વાયં ત્યા મુખી મવે, અત સમયે સદુ ન્યારૂં હો

જિનજી ૦ ૫

માયાલગતણી તેમ જાણી, જગત લાગે છે ખાત રે,
 ઉત્પત્ત રહે એમ પ્રભુ તાત અણુ વણુ છે તુમારૂં,
 હો જિનજી તુમ મૂર્તિ મનહરણી ૦

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

પરમાત્મ પૂરણકલા, પૂરણગુણ હો પૂરણ જન આશ;
પૂરણ દષ્ટે નિહાળીએ, ચિત્ત ધરીએ હો અમચી અરદાસ-
પરમાં ૧

સર્વ-દેશ-ઘાતી સહુ-અઘાતી હો કરી ઘાત દયાળ!
વાસ ક્રિયો શિવમંદિરે, મોઢે વિસરી હો ભમતો જગજાળ-
પરમાં ૨

જગતારક પદવી લાહી, તાર્યા સહિ હો અપરાધી અપાર;
તાત ! કહો મોઢે તારતાં, કિમ કીની હો ઇણુ અવસર વાર ?
પરમાં ૩

મોહ મહામદ છાકથી, હું છકિયો હો નવિ સૂધ લગાર;
ઉચિત સહિ ઇણુ અવસરે, સેવકની હો કરવી સંભાળ-
પરમાં ૪

મોહ ગયે જો તારશો, તિણુ વેલા હો કહાં તુમ ઉપગાર ?
સુખવેળા સજ્જન ઘણાં, દુઃખવેળા હો વિરલા સંસાર-
પરમાં ૫

પણુ તુમ દરિશણુ યોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પરકાશ;
અનુભવઅભ્યાસી કરે, દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ-
પરમાં ૬

કર્મકલંક નિવારીને, નિજ રૂપે હો રમે રમતા રામ;
લહત અપૂરવ ભાવથી, ઇણુ રીતે હો તુમ પદ વિશરામ-
પરમાં ૭

ત્રિકરણ-યોગે વિનવુ, સુખદાયી હો શિવાદેવીના નદ !
ચિદાનંદ મનમે સદા, તુમે આપો હો પ્રભુ ! નાણદિણ્ણદ-
પરમાં ૮

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

મે આજે હરિસણુ પાયા, શ્રી નેમિનાથ જિનરાયા પ્રભુ
શિવાદેવીના બાયા, પ્રભુ સમુદ્રવિજય કુલ આયા, કર્મો કે દુઃખ
છોડાયા, બ્રહ્મચારી નામ ધરાયા, જીને તોડી જગતકી માયા
જીનેં મેં ૧ રૈવતગિરિ મંડનરાયા, કટ્યાણુક ત્રીન સોડાયા,
દીક્ષા દેવલ શિવરાયા, જગતારક બિરુદ ધરાયા, તુમ બેઠે ધ્યાન
લગાયા તુમં ૨ અખ સુનો ત્રિભુવન-રાયા, મેં કર્મો કે વશ
આયા મેં ચતુર્ગતિ લટકાયા, મેં દુઃખ અનંતા પાયા, તે
ગીનતી નહિ ગણાયા તે ગીનં મેં ૩ મેં ગર્ભાવાસમે
આયા, ઉપે મસ્તક લટકાયા, આહાર અરસ વિરસ ભુક્તાયા,
જોમ અશુભ કરમ ફલ પાયા, ઇણુ દુઃખસે નાહીં સુકાયા
ઈણું મેં ૪ નરભવ ચિંતામણિ પાયા, તખ ચાર ચોર
મીલ આયા, મુજે ચીટેમે લૂટ ખાયા, અખ સાર કરો
જિનરાયા, કિસ કારણ દેર લગાયા કિસં મેં ૫ જિણે
અતરગતમે લાયા, પ્રભુ નેમિ નિરજન ધ્યાયા, દુઃખ સંકટ
વિઘન હટાયા, ને પરમાનંદ પદ પાયા, ફિર સસાટે નહિ
આયા ફિરં મેં ૬ મેં દૂર દેશસે આયા, પ્રભુ ચરણે
શીવ તમાયા, મેં અરજ કરી સુખદાયા, તુમે અવધારો
મહારાયા, જોમ વીરવિજય ગુણ ગાયા જોમં મેં ૭

શ્રી નેમનાથ ભગવાનનું સ્તવન

સહસાવન જઈ વસીએ, ચાલોને સખી સહસાવન જઈ વસીએ;
 ઘરનો ધંધો કબુલ ન પૂરો, જો કરીએ અહોનિશિ એ:
 પીયરમાં સુખ ઘડિય ન દીકું, ભય કારણ ચઉદિશિ એ. ચાલો ૧
 નાથ વિહુણા સયલ કુટુંબી, લજ્જા કિમપિ ન પસીએ;
 ભેગા જમીએ ને નજર ન હિંસે, રહેવું ઘોર તમસીએ. ચાલો ૨
 પિયર પાછળ છળ કરી મેલ્યું, સાસરીએ સુખ વસીએ;
 સાસુડી તે ઘર ઘર ભટકે, લોકને ચટકે ડસીએ. ચાલો ૩
 કહેતા સાચું આવે હાંસું, ભૂંશીએ સુખ લેઈ મશીએ;
 કંત અમારો ખાળો, ભોળો, જાણે ન અસિ મસી કરીએ. ચા ૪
 જુઠા બોલી કલહણ શીલા, ઘર ઘર શુની જ્યું ભસીએ;
 એ દુઃખ દેખી હઈકું મુંઝે, દુર્જનથી દૂર ખસીએ. ચાલો ૫
 રૈવતગિરિનું ધ્યાન ન ધયું, કાળ ગયો હસમસીએ;
 શ્રી ગિરનારે ત્રણ કલ્યાણક, નેમિ નમન ઉલસીએ. ચાલો ૬
 શિવ વરશે ચોવીશ જિનેશ્વર, અનાગત ચઉવીસીએ;
 કૈલાસ ઉજ્જયંત રૈવત કહીએ, શરણગિરિને ફરસીએ. ચાલો ૭
 ગિરનાર નંદાલદ્ર એ નામે, આરે આરે છ ખવીશીએ;
 દેખી મહીતલ મહિમા મોટો, પ્રભુ શુભ જ્ઞાન વરસીએ. ચાલો ૮
 અનુભવ રંગ વધે તેમ પૂજે, કેશર ઘસી ચોરસીએ;
 ભાવસ્તવ સૂત કેવળ પ્રગટે, શ્રી શુભવીર વિલસીએ. ચાલો ૯

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

ન દા થઈ શિવન દા જન્મ્યા, લક્ષ્મિ કરી હુલરાવે, હો
નેમ ! ઘુઘરી રે તારી ઘમઘમ ગાજે, રાજ થઈ રાજ રાજ
દીપાવે, પાચ વરસના થાશે હો નેમ૦ ૧

ઉગ્રમેન રાય ઘરે વિવાહ થાશે, જાદવ જાન લઈ આવશે
હો નેમ૦ ક્ષેજ દેખીને સામૈયુ ટહુકે, હરિ કૃષ્ણ હૈયડામા
હરજે હો નેમ૦ ૨

ગોજે તે ઝેઠી રાજુલ નીરજે, માથે સોનેરી ઝરજે હો નેમ૦
નેમજી સાલાને તેડીને પૂછે, તમ ઘર કેવો આચાર હો નેમ૦ ૩

આજ રાતે જે ઝેની રાજુલ પરજે, પશુડાનેા કરજુ
પકવાન હો નેમ૦ તોરણ આવી રથ પાછા વળીયા, ઉગ્રમેન
આડા ફગીયા હો નેમ૦ ૪

છપ્પન કોડ જાદવ પરજીને વળીયા, નેમજી વગર પરજે
વળીયા, હો નેમ૦ આઠ લવ નેમજી લેગા ચાટ્યા, નવમે
ભવે મૂઢી જાશે હો નેમ૦ ૫

નેમજીનો ઘોડો ગિરનાર ચઢ્યો, રાજુલ શિયલ પ્રત
ઢગીયો, હો નેમ૦ રૂપચંદ કહે નાથ નિરજન, આપો વરમી
દાન હો નેમ ! ઘુઘરી રે તારી૦ ૬

શ્રી નેમિનાથજીનું સ્તવન

રાજુલ ઉભી મેડીએ, જ પે જોડીને હાથ,
કામણગારા કધજી, ઝોરણ આવેને નાથ,

અરજ સુણો નેમનાથજી ૧

મુખ મટકાલું તાહડું, અણીયારા લોચન;
મોહનગારી મૂરતિ, મોહું માહડું મન,
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૨

બહાલા કેમ રહ્યા વેગળા, તોરણ ઉભાં આપ;
પૂર્વ પુન્યે મેલ્યો આવો આજ બનાવ,
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૩

એવે સહુ પશુએ મલી, ક્રીધો સઘળો શોર;
છોડાવી પાછા વળ્યા, રાબુલ ચિત્તડું મ ચોર.
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૪

સહસાવનમાંહે જઈ, સહસ પુરુષ સંગાથ;
સર્વે નારી વિરતિ મલી, આપણ સરળી જાત,
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૫

પંચાવનમે' દહાડે, પામ્યા કેવળજ્ઞાન;
લોકાલોક પ્રકાશતા, જાણે ઉગ્યો ભાણ,
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૬

રાબુલ આવી રંગશું, લાગી પ્રભુને પાચ;
મુજને મેલી એકલી, કેમ શિવમંદિર જાય,
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૭

વીતરાગ ભાવે વર્યા, સંચતે લ્યો જિનહાથ;
શિવમંદિરે લેગા થયા, અવિચલ ખેઉનો સાથ.
અરજ સુણો નેમનાથજી. ૮

વાચક રામવિજય કહે, સ્વામી સુણે અરદાસ,
રાજુલ જેમ તારી તુમે, તેમ તારો ને હું દાસ

અરજ સુણે નેમનાથજી ૯

શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન

નેમ જિણુદ જુહારીએ, ઉજ્જવલ ગઢ ગીરનારો જી,
ખલવત જિન ખાવીશમે, ભલે ભેટયો ભગવતો જી.

નેમ જિણુદ જુહારીએ ૧

શ્યામ વરણુ સોહામણો, મુખ ઝોહે પુનમચંદો જી,
ચાદવ વશ જગ જયો, જેહને સેવે સુરનર ધંદો જી નેમં ૨

પશુડા દેખી પાછા વદ્યા, દીલ દ્યા ખહું આણી જી,
ભલ વિષય જ પી કરી, તજી રાજેમતિ રાણી જી નેમં ૩

મમુદ્રવિજય સુત મુખકરૂ, માતા શિવાદેવી મત્હારો જી,
દાત મવજરી દઈ કગી, પહોતા ગઢગિરનારો જી નેમં ૪

ચોરપત દિન ચોખે ચિત્તે, પ્રભુ મૌનપણે તપ કીધુ જી,
કર્મ ખપાવી કેવલ લલ્યુ, જગમા ખહું યશ લીધુ જી નેમં ૫

મમવસરણુ સુરપતિ રચ્યુ, આણી મન આણુદો જી,
ત્રિગઢો તેજે ઝગમગે, તિહા નાટક નવનવા છંદો જી નેમં ૬

ચોજન ભૂમિ જગતગુરુ, હચ્ચરે અમૃત વાણી જી,
ભવોદધિશોપણુ ભયહરે, જેહના ગુણ ગાવે ધ્રાણી જી નેમં ૭

વિધિ હરણુ નિત્ય વાદીએ, રાણી રાજેમતિ ભરધારો જી,
હું ખ દારિદ્ર દૂટે હટે, ઉતારો ભવપારો જી નેમં ૮

એમ મહીમંડળ વિચરંતા, અનેક જીવ ઉદ્ધાર્યા જી;
 સાથે બહુ પરિવારશુ, મુક્તિ મહેલે પધાર્યા જી. નેમં ૯
 સંવત સતર અગીયારોત્તરે, આસો ધીજ અજવાલી જી;
 કહે જિનદાસ યાત્રા કીજે, નેમ હસી દીઓ તાલી જી. નેમં ૧૦

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન

પાર્શ્વપ્રભુ શંખેશ્વરા શંખેશ્વરા, મુજ દરિસણ વેગે દીજે રે;
 તુજ દરિસણ મુજ વાલહો, જાણે અહોનિશ સેવા કીજે રે. પાં ૧
 રાત દિવસ સુતા જગતા, મુજ હૈયે ધ્યાન તમારું;
 જીભ જપે તુજ નામને, તવ ઉદ્ધરે હૈયું મારું રે. પાં ૨
 દેવ દીયે જો પાંખડી, તો આવું તુમ હંબુર;
 મુજ મન કેરી વાતડી, કાંઈ દુઃખડા કીજે દુર રે. પાં ૩
 તું પ્રભુ આતમ માહરો, પ્રાણ જીવન મુજ દેવ;
 સંકટચૂરણ તું સદા, મુજ મહેર કરો નિત્યમેવ રે. પાં ૪
 કમળ સુરજ જેમ પ્રીતડી, જેમ પ્રીતિ ખપૈયા મેહ;
 દુર થકી તમે રાખજો, મુજ ઉપર અધિકો રનેહ રે. પાં ૫
 સેવકની આ વિનતિ, અવધારી સુતજરે કીજે;
 લઘિધવિજય કવિ પ્રેમને, મુજ અવિચળ સુખડા દીજેરે. પાં ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન

સદા આનંદ નયન મેરે, ભેટીઆ લગવાન રે;
 પાર્શ્વ સ્થંભણ જીવનમંડળ, તીર્થ તિલક સમાન રે. સદાં ૧
 સપ્ત ક્ષણમણિ મુગટ મંડિત, તેજ આકજમાલ રે;
 કાંતિ મરકત રત્ન સરિણી, મૂર્તિ અતિ સુકુમાળ રે. સદાં ૨

કૃષ્ણ પશુ મોહતિમિર હઠાવે, ઝોહ અચરિજ ઠાણુ રે,
 વીતરાગ છે તુહી જનનો, ચિત્તરજન આણુ રે સદાં ૩
 અશ્વસેનનરિદન દન, જસ વામા માત રે,
 પરમજ્યોતિ સ્વરૂપ પ્રગટે, શુણુ અનત વિખ્યાત રે સદાં ૪
 તુહિ અવર્ણી વર્ણી સર્વનો, ધ્યાનભેદે હોય રે,
 તુહી જ શુણુધામી રામી, લેહ અવર ન કોય રે સદાં ૫
 પરમપુરુષ પુરૂહિત પ્રણમતા, પ્રબલ પુન્ય પસાય રે,
 જ્ઞાનવિમલ જિણુદ સેવા, ભવજલે લહીએ નાવ રે સદાં ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

રાતા જેવા ફૂલડા ને, શામળા જેવો રંગ, આજ તારી
 આગીનો કાઈ રૂઠો બન્યો રંગ, ખ્યારા પાસછ હો લાલ,
 દીનદયાળ મુને નયણે નિહાલ ૧ જોગીવાડે જાગતો ને,
 માતો ધિંગડમહ્લ, શામળો સોહામણો કાઈ, છત્યા આઠે
 મહ્લ ખ્યારાં ૨ તુ છે મારો સાહિબો ને, હું છુ તારો
 દાસ, આશા પૂરો દાસની કાઈ, સાલળી અરદાસ ખ્યારાં ૩
 દેવ સઘળા દીઠા તેમા, એક તુ અવહ્લ, લાખેણુ છે લટકુ
 તાહરૂ, દેખી રીઝે દિહ્લ ખ્યારાં ૪ કોઈ નમે પીરને ને,
 કોઈ નમે રામ, ઉદયરત્ન કહે પ્રભુ, મારે તુમશુ કામ
 ખ્યારાં ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

સમય સમય સો વાર સલારૂ, તુજથું લગની જોર રે,
 મોહન મુજગે માની લીજે, જ્યુ જલધર પ્રીતિ મોર રે-સં ૧

માહરે તન ધન જીવન તુંહી, ચોહમાં જૂઠ ન માનો રે,
 અંતરજામી જગજનનેતા, તું કીહાં નથી છાનો રે-સં ૨
 જેણે તુજને હિયડે નવિ ધ્યાયો, તાસ જનમ કુણ લેજો રે;
 કાચે રાચે તે નર મૂરખ, રતનને દૂર ઊવેજો રે-સં ૩
 સુરતરુ છાયા મૂકી ગહરી, બાહલ તણે કુણ જોસે રે;
 તાહરી ચોલગ લાગે મીઠી, કીમ છોડાય વિશેષરે-સં ૪
 વામાનંદન પાસ પ્રભુજી, અરજી ચિત્તમાં આણો રે;
 રૂપ વિબુધનો મોહન પલાણે, નિજ સેવક કરી જાણો રે-સં ૫

શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

પરમાતમ ! પરમેસર ! જગદીશ્વર ! જિનરાજ,
 જગબંધવ ! જગલાણુ ! બલિહારિ તુમ તણી, લવ-
 જલધિમાંહિ જહાજ ॥ ૧ ॥ તારક વારક મોહનો, ધારક
 નિજ ગુણ ઋદ્ધિ; અતિશયવંત ભદંત રૂપાળી શિવવધૂ,
 પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન દર્શન અનંત છે,
 વળી તુજ ચરણ અનંત; એમ દાનાદિ અનંત ક્ષાયિક
 ભાવે થયા, ગુણ તે અનંતા અનંત ॥ ૩ ॥ બત્રીસ વર્ષ
 સમાય છે, એક જ શ્લોક મોઝાર; એક વરણ પ્રભુ ! તુજ
 ન માયે જગતમાં, કેમ કરી શુણીએ ઉદાર ? ॥ ૪ ॥
 તુજ ગુણ કેાણ ગણી શકે ? જો પણ કેવળ હોય; આવિભાવથી
 તુજ સયલ ગુણ માહરે, પ્રચ્છન્ન ભાવથી જોય ॥ ૫ ॥
 શ્રી પંચાસરા પાસજી !, અરજ કરું એક તુજ; આવિભાવથી
 થાય દયાલ ! કૃપાનિધિ ! કરૂણા કીજેજી મુજ ॥ ૬ ॥ શ્રી

જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિક મહારાજ ! પદ્મવિજય
કહે એમ લહુ શિવનગરીનું, અક્ષય અવિચલ રાજ ॥ ૭ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન

(રાગ-ભારો મુજરો દ્યોને ગજ સાહેળ ગાતિ સનુણા)

મોહન મુજરો દ્યોને રાજ, તુમ સેવામા રહેશુ
વામાનદન જગદાનદન, જેહ સુધારસ ખાણી,
મુખ મટકે લોચનને લટકે, લોભાણી ધદ્રાણી મોં ૧
ભવ પટણ ચિહુ દિશ ચારે ગતિ, ચોરાશી લખ ચૌટા,
કેધ માન માયા લોભાદિક, ચોવટીઆ અતિ ખોટા મોં ૨
અનાદિ નિગોદ તે બદિખાતુ, તૃષ્ણા તોપે રાખ્યો,
સજા ચારે ચોઠી મેલી, વેદ નપુસક આકચો મોં ૩
મિથ્યા મહેતો કુમતિ પુરોહિત, મદન સેનાને જોરે,
લાચ લહી લખ લોક સતાપે, મોહ કદર્પને જોરે મોં ૪
ભવમ્થિતિ કર્મવિવર નાઠો, પુન્ય ઉદય પણ વાધ્યો,
મ્યાવરવિકલે દ્રિયપણુ ઝોળ ગી, પ એ દ્રિયપણુ લાધ્યો મોં ૫
માનવભવ આરજકુળ સદ્ગુરુ, વિમળ બોધ મલ્યો મુજને,
કોપાદિક એ શત્રુ વિનાશી, તેણે ઝોળખાવ્યો તુજને મોં ૬
પાટણ માહે પરમ દયાળુ, જગત વિભૂષણુ લેટયા,
સત્તરખાણુ શુભ પરિણામે, કર્મ કઠિન બળ મેટ્યા મોં ૭
સમકિત ગજ ઉપશમ અળાડી, જ્ઞાન કટક બળ કીધુ,
ખીમાવિજય જિન ચરણ રમણસુખ, રાજ ચોતાતુ લીધુ મોં ૮

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનું સ્તવન

પ્રભુ જગજીવન જગજાંધુ રે-સાંધ સયાણો રે, તારી
 મુદ્રાએ મન મોહ્યું રે-જૂઠ ન જાણો રે ॥ આંતરો ॥ તું
 પરમાત્મ ! તું પુરુષોત્તમ ! તું પરબ્રહ્મ સ્વરૂપી; સિદ્ધિ-
 સાધક સિદ્ધાંત સનાતન, તું ત્રય ભાવ પ્રરૂપી રે-સાંધ
 ॥ ૧ ॥ તાહરી પ્રભુતા ત્રિહું જગમાંહે, પણ મુજ પ્રભુતા
 મોટી; તુજ સરીજો માહરે મહારાજ, માહરે કાંઈ નહીં
 જોટ રે-સાંધ ॥ ૨ ॥ તું નિર્દ્રવ્ય પરમપદવાસી, હું
 તો દ્રવ્યનો ભોગી; તું નિર્ગુણ હું તો ગુણધારી, હું કરમી
 તું અભોગી રે-સાંધ ॥ ૩ ॥ તું તો અરૂપી ને હું રૂપી,
 હું રાગી તું નીરાગી; તું નિરવિષ હું તો વિષધારી, હું
 સંત્રહી તું ત્યાગી રે-સાંધ ॥ ૪ ॥ તાહરે રાજ નથી
 કોઈ એકે, ચૌદ રાજ છે માહરે; માહરી લીલા આગળ જોતાં,
 અધિકું શું છે તાહરે ? રે-સાંધ ॥ ૫ ॥ પણ તું
 મહોટો ને હું છોટો, ફેગટ ફૂલ્યે શું થાય ?; ખમજો એ
 અપરાધ અમારો, ભક્તિવશે કહેવાય રે-સાંધ ॥ ૬ ॥
 શ્રી શંખેશ્વર વામાનંદન, ઉભા ચોલગ કીજે; રૂપ વિબુધનો
 મોહન પલણે, ચરણની સેવા દીજે રે-સાંધ ॥ ૭ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

તારી મૂરતિનું નહીં મૂલ રે, લાગે મને પ્યારી રે,
 તારી આંખડીએ મન મોહ્યું રે, જાઉં ખલિહારી રે;
 ત્રણુભુવનનું તત્ત્વ લહીને, નિર્મલ તુંહી નિપાયો રે;
 જગ સઘજો નિરખીને જોતાં, તાહરી હોડે કે નહિ આયોરે. ૧

ત્રિભુવનલિલક સમોવડ તાહરી, સુદર સૂરતિ દીસે રે,
 કૌડી કદપં સમ રૂપ નિહાળી, સુરનરના મન હીસે રે લાગે ૦ ૨
 જ્યોતિ સ્વરૂપી તુ જિન દીઠો, તેહને ન ગમે ખીજી કાઈ રે,
 જિહા જઈએ ત્યા પૂરણ સઘલે, દીસે તુ હીજ તુ હી રે લાગે ૦ ૩
 તુજ મુખ જોવાની રહ લાગી, તેહને ન ગમે ધરનો ધ ધો રે,
 આળપ પાળ સવિ અળગી મૂઠી, તુજ શુ માડયો પ્રતિજ ધારે
 લાગે ૦ ૪

ભવસાગરના ભમતા ભમતા, પ્રભુ પાસ નો પામ્યો આરો રે,
 ઉદયરત્ન કહે બાહ્ય ગ્રહીને, સેવક પાર ઉતારો રે લાગે ૦ ૫

શ્રી શંખેશ્વર પાદ્યં જિન સ્તવન

(રાગ-મન ડોલે તન ડોલે)

(આધા આમ પધારો ગજ અમ ધગ)

અતરળમી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો,
 સાક્ષીને હું આન્યો તીરે, જન્મ-મરણ-હું ખ વારો,
 સેવક અરજ કરે છે રાજ ! અમને શિવસુખ આપો ૧

સહુકોના મન વહિત પૂરો, ચિતા સહુની શૂરો,
 એહવુ બિરૂદ છે રાજ ! તમાડ, કેમ રાખો છો દૂરે સે ૦ ૨

મેવકને વલવલતો દેખી, મનમા મહેર ન ધરશો,
 કંઈસાગર કેમ કહેવાશો ? જો ઉપકાર ન કરશો સે ૦ ૩

લટપટતુ હવે કામ નહિ છે, પ્રત્યક્ષ દરિસણ દીજે,
 ધુઆડે ધી (રી) જી નહિ સાહિબ, પેટ પડયા પતિજે સે ૦ ૪

શ્રી શંખેશ્વર મહન સાહિબ, વિનતડી અવધારો,
 કહે જિનહર્ષ મયા કરી મુજને, ભવસાગરથી તારો સે ૦ ૫

શ્રી મનમોહન પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(રાગ-ભરથરીનો)

મનમોહન પ્રભુ પાસજી, સુણો જગત આધાર જી;
 શરણે આવ્યો રે પ્રભુ તાહરે, મુજ દુરિત નિવાર જી. મનં ૧
 વિષય-કષાયના પાસમાં, ભર્યો કાળ અનંત જી;
 રાગ-દ્રેષ મહા ચોરટા, લુટ્યો ધર્મનો પંથ જી. મનં ૨
 પણ કાંઈ પૂરણ પુન્યથી, મળીયા શ્રી જિનરાજ જી;
 ભવસમુદ્રમાં ખુડતા, આલંબન જિમ જહાજ જી. મનં ૩
 કમઠે નિજ અજ્ઞાનથી, ઉપસર્ગ કીધાં બહુ જાત જી;
 ધ્યાનાનલ પ્રગટાવીને, કીધો કર્મનો ઘાત જી. મનં ૪
 કેવળજ્ઞાનથી દેખીયું લોકાલોક સ્વરૂપ જી;
 વિજય મુક્તિપદ જઈ વચું, સાદિ અનંત ચિદ્રૂપ જી. મનં ૫
 તે પદ પામવા ચાહતો, મોહન કમલનો દાસ જી;
 મનમોહન પ્રભુ માહરી, પૂરજો મનની આશ જી. મનં ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

આવો આવો પાસજી મુજ મળીયા રે, મારા મનના મનોરથ
 ફળીયા. આવોં એ આંકણી.
 તારી મૂર્તિ મોહનગારી રે, સહુ સંઘને લાગે છે ખ્યારી રે;
 તમને મોહી રહ્યા સુર નરનારી. આવોં ૧
 અલખેલી સુરત પ્રભુ તાહરી રે, તારા મુખડા ઉપર જાઉ વારી રે;
 નાગ-નાગણીની જોડ ઉગારી. આવોં ૨

ધન્ય ધન્ય દેવાધિદેવા રે, સુરલોક કરે છે મેવા રે,
 અમને આપોને શિવપુર મેવા આવોં ૩
 તમે શિવરમણીના રસીયા રે, જઈ મોક્ષપુરીમા વસીયા રે,
 મારા હૃદયકમલમા વસીયા આવોં ૪
 જે કૌંઠ પાસતણા શુભ ગાશે રે, ભવ ભવના તે પાતિક જાશે રે,
 તેના સમકિત નિર્મળ થાશે આવોં ૫
 પ્રભુ ત્રેવીશમા જિનરાયા રે, માતા વામાદેવીના જાયા રે,
 અમને દરિસણુ ઘોને દયાળા આવોં ૬
 હું તો લજી લજી લાશુ છુ પાય રે,
 મારા ઉરમા તે હરખ ન માય રે,
 એમ માણેકવિજય શુભ ગાય, આવો આવો પાસછ મુજ
 મળીયા રે ૭

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(રાગ-સખી આજ અપાઠો ઉન્નહો, સખી અરમર વરસે મેહ)

છરે આજ દિવસ ભલે ઉગિયો છ, છરે આજ થયો સુવિહાણ,
 પાસ જિણેસર ભેટિયા, થયો આનંદ કુશલ ઠટયાણ હો,
 સાજન, સુખદાયક જાણી સદા, ભવિ પૂજો પાસ જિણુ દ
 એ આકાળીં ૧

છરે ત્રિકરણ શુદ્ધિયે ત્રિહુ સમે, છરે નિસિદ્ધી ત્રણ સ ભાર,
 ત્રિહુ દિશિ નિરખણ વરજીને, દીજે ખમાસમણ ત્રણ વાર હો
 સાજનં ૨

છરે ચેત્યવ દન ચોવિસનો, છરે સ્વર પદ વર્ણ વિસ્તાર,

અર્થચિંતન ત્રિહું કાલના, જિનનાથ નિશ્લેષા ચાર હો.

સાજન૦ ૩

જીરે શ્રી જિનપદ ફરસે લહે, કલિ મલિન તે પદ કલ્યાણુ;
તે વલી અજર અમર હુવે, અપુનર્ભવ શુભ નિર્વાણુ હો.

સાજન૦ ૪

જીરે લોહ ભાવ મૂકી પરો, જીરે પારસ ફરસ પસાય;
થાએ કલ્યાણુ કુધાતુથી, તિમ જિનપદ મોક્ષ ઉપાય હો.

સાજન૦ ૫

જીરે ઉત્તમ નારી નર ઘણા, જીરે મન ધરી ભક્તિ ઉદાર;
આરાધી જિનપદ ભલો, થાએ જિન કરે જગ ઉપકાર હો.

સાજન૦ ૬

જીરે એહવું મન નિશ્ચલ કરી, જીરે નિશદિન પ્રભુને ધ્યાય;
પામે સૌભાગ્ય સ્વરૂપને, નિવૃત્તિકમલા વર થાય હો.

સાજન૦ ૭

શ્રી ભુજનગર ચિંતામણિ પાર્થજિન સ્તવન

સુગુણ સોભાગીરે કે સાહેબ માહરા, શ્રી ચિંતામણિ પાસ;
પૂર્ણ પુણ્યે રે કે દરિસણ દેખીયો, પૂગી મારા મનડાની આશ.

હું બલિહારી રે કે જાઉં તારા નામની૦ ૧

કાશી દેશે રે કે નગરી વાણારસી, અશ્વસેન રાયા કુલચંદ;
માતા વામારે પ્રભુજીને જનમીયા, દીઠડે પરમ આનંદ.

હું૦ ૨

મૂરત સૂરત રે કે નિરખીને હરખિએ, સાંભળ મોરા સ્વામ;

- વાન વધારણુ રે કે જગમાં સુરતરુ, તુ મુજ આતમરામ
હું ૦ ૩
- લાલ સુરગી રે કે અગી શોભતી, સોહે સોહે પ્રભુજીને અગ,
શિખર બનાબુ રે કે સુદર ઠારણી, દીસે દીસે નવનવા રગ
હું ૦ ૪
- શિરપર સોહે રે કે મુગટ જડાવનો, કાને કુડલ શ્રીકાર,
કેડે કદોરો રે કે બાહે બેરળા, કઠડે નવસંગે હાર
હું ૦ ૫
- વિધિપક્ષ દેહરે કે મૂલનાયક પ્રભુ, ભુજમડણુ જિનરાજ,
ભાવિક શ્રાવક રે કે ભાવે ભાવના, સાહેબ ગરીબ નિવાજ
હું ૦ ૬
- કોઈ કુમતિઆ રે કે પ્રભુને માને નહીં, તે રડવડશે સસાર,
નવ દડક માહે રે કે ગતિ છે તેહને, નહીં લીએ ભવનો પાર
હું ૦ ૭
- સૂત્ર સિદ્ધાંતે રે કે જિનપ્રતિમા કહી, જિન સરખી નિરધાર,
પૂજે પ્રભુમો રે કે ભવિયણુ ભાવશુ, જિમ પામો શિવસુખ સાર
હું ૦ ૮
- સવત સત્તર રે કે વરસ ચોરાણુ એ, રૂઠો રૂઠો ભાદ્રવ માસ,
સ્તવના કીધી રે કે પર્વ પજૂસણે, નિત્ય લાલ પ્રભુજીનો દાસ
હું ૦ ૯

શ્રી નવખડા (ઘોઘાળ દર) પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન
ધનઘટા ભુવન રગ છાયા, નવખડા પાર્શ્વજિન પાયા,
પ્રભુ કમઠ હઠીકુ હઠાયા, વિપધર પરજલતી કાયા,

દિલ દયા ધરીકું છુડાયા, સેવક મુખ મંત્ર સુનાયા.

ક્ષણમેં ધરણેન્દ્ર ખનાયા. (૨) નં ૧

મેં ઓર દેવનકું ધ્યાયા, સખ ક્ષોકટ જન્મ ગુમાયા;
સુણો વામા રાણીકા જાયા, કુચ્છ પરમારથ નહિ પાયા.

તો કુટા ઢોલ ખજાયા. (૨) નં ૨

સુણ સ્વામી કર ભરમાયા, મેં હસ્તે પીત્તળ પાયા;
મુજ હુવા ખહુ દુઃખ દાયા, અમોને નાચ નચાયા.

ઇશ વિવિધ કે ખહુ આયા. (૨) નં ૩

ઘોઘા ખંદર સુખ પાયા, જખ ખહુ ઉપગાર કરાયા;
નવખંડા નામ ધરાયા, મેં સુનકર ચરણે આયા.

ઉદ્ધાર કરો મહારાયા. (૨) નં ૪

હુઆ ચાતુરમાસ મુજ આયા, ક્રીસ કારણ અખ ખેઠાયા;
ઘો મનવાંછિત સુખદાયા, હું પ્રેમે પ્રણમું પાયા.

સેવક કા કાજ સરાયા. (૨) નં ૫

ઇસ વિધિવિધિ ઇંદુ કહાયા, ભલા આશ્રિવન માસ સોહાયા;
દીવાળી દિન જખ આયા, મેં આત્મ આનંદ પાયા;

એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા. (૨) નં ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિનના (થાળ) નું સ્તવન

(જમવાના)

(રાગ-હાલો, હાલો, હાલો, મારા નંદને)

માતા વામાદે ખોલાવે જમવા પાસને, જમવા વેળા થઈ
છે, રમવાને ચિત્ત જાય, ચાલો તાત તુમારા ખહુ થાએ
ઉતાવલા, વહેલા હાલોને ભોજનીઆ ટાઢાં થાય. માતાં ૧

માતાનુ વચન સુણીને જમવાને બહુ પ્રેમશુ, બુદ્ધિ બાળેઠ
દાળી બેઠા થઈ હોગીયાર, વિનય થાળ અશુઆલી લાલન
આગળ મૂકીયો, વિવેક વાટકીયો શોભાવે થાળ મોઝાર, માં ૨

સમકિત શેલડીના છોલીને ગટ્ટા મૂકીયા, દાનના દાડમ
દાણા ફોડી આપ્યા ખાસ, અમતા મિતાફલનો રસ પીન્યો
બહુ રાજ્યા, બુદ્ધિ જામફળ પ્યારા આગેગોને પાસ માં ૩

મારા નાનડીઆને ચોફળા ચિત્તના ચૂરમા, સુમતિ માકર
ઉપર ભાવશુ ભેલુ ધરત, ભક્તિ ભજ્યા પિરસ્યા પાસકુમારને
પ્રેમશુ, અનુભવ અધાણા આગેગોને રાજો મરત માં ૪

પ્રભુને શુભ શુભમે જ્ઞાન શુદ્ધવડા પીરસ્યા પ્રેમના પેડા
જમન્યો માન વધાગણ કાજ, લણપણાની જલેબી જમતા
ભાગે ભુખડી, દયા દુધપાક અમીરમ આરોગેગોને આજ માં ૫

બતોપ મીઠો ને વળી પુન્યથી પુગી પીરમી, સવેગ શાક
મલા છે દાતાર દીલી દાળ, મોટાઈ માલપુવા ને પ્રભાવતાના
પૃથ્વા, વિચાર વડી વધારી જમન્યો મારા વાલ માતાં ૬

રુચિ રાયનાં ડડા પવિત્ર પાપડ પીરસ્યા, અનુરાઈ મોખા
ઝોગારી આર્યા બરપુર, ઉપર ઇંદ્રીદમન દ્રવ તપનાપે તાનુ
દરી, પ્રીત્યે પીરસ્યુ જમલે જગજીવન ગદનૂર માં ૭

પ્રીતિ પાણી પીધા, પ્રભાવતીના દાયમી, તરવ ન જોત
લીપા શિવત મોખારી સાથ, અકલ જોતાયસી આપીને માના
મુખ વડે, ત્રિજીવન તારી તરન્યો જગજીવન જગનાથ માં ૮

પ્રભુના માલતણા ને ગુણ ગાયે ને સાબજે, જોડ જોડાનર

સમજે જ્ઞાની તે કહેવાય, ગુરુ ગુમાનવિજયનો શિષ્ય કહે
શીર નામીને, સદા સૌભાગ્યવિજય ગાવે ગીત થાય સદાય.
માતા૦ ૯

શ્રી પાર્શ્વનાથજીનો બાલુડો

સમરુ' સદા પ્રભુ પાર્શ્વજી રે, વાણારસી નગરીનો રાય (૨)
માતા વામાદેવીનો લાડકો, અશ્વસેન કુલ અવતાર;
મારૂં મન મોહ્યું તારી સુરતે. ૧

પોષ દશમ દીને જન્મ્યા રે, છપ્પન કુમારી હુલરાય; (૨)
ચોસઠ ઈંદ્ર મલી સેવતા, મેરુગિરિ નવરાય. મારૂં મન૦ ૨

બાલભાવે કીડા કરી રે, અશ્વ ખેલવાને જાય, (૨)
નાગ-નાગિણી ઉગાર્યા, શરણ દીયો નવકાર. મારૂં મન૦ ૩

સંયમ લઈ કાઉસગ્ગ રહ્યા રે, કમઠે કીધો ઉપસર્ગ; (૨)
જોગ નારી મુદ્રા રહ્યા, તોડ્યા કર્મના બંધ. મારૂં મન૦ ૪

ધાતીકર્મનો ક્ષય કરી રે, પામ્યા કેવલજ્ઞાન; (૨)
એકસો આયુ પૂર્ણ કરી, લેવા મુક્તિના રાજ. મારૂં મન૦ ૫

પ્રભુ મહાવીરદેવને ચંદનબાળાની વિનંતિ

કરે વિનંતી ચંદનબાળા વીરને રે.
મહારે ઘેર પધારો જીવન જગ આધાર. કરે૦ એ ટેક.

સાખી-મૃગાવતી રાણી અને, મંત્રી ત્રીયા ધરી પ્યાર;
ઈલ્ય શેઠ શેઠાણીઓ, કરે વિનંતી અપાર.
લાવી મહેર જરા આ, ગરીબ સેવક ઉપરે રે;
આપો દરિસણ પ્રભુજી, હુઃખડાના હરનાર. કરે૦ ૧

સાખી-કાઈ ંહોરાવે લાપમી, પેડા મોહનથાળ,
કાઈ ંહોરાવે લાડવા, વિવિધ લાત રસાળ
હું તો આપીશ લૂખા બાકુળા વીર પ્રેમથી રે,
તે ંહોરો તો આવો, પ્રભુજી મ્હારે ઠાર કરેં ૨

સાખી-સોવન થાળ રત્ને જડ્યા, કઈ શોભિત લઈ હાથ,
આપે તેમા વિધિએ સહી, મેવા પકવાનો સાથ
મ્હારી પામે સામગ્રી તે માહેલી એકે નથી રે,
સૂપડામા રહેલા છે બાકુળા તૈયાર કરેં ૩

સાખી-સોળ શણગાર સજી કરી, ને પહેરે નવર ગચીર,
ઉભી ઘરઘર આગણે, ને વાટ ભેતી પ્રભુવીર
હું તો બેઠી ઉફલટ વેશે ઉમર વચ્ચમા રે,
કરતી મ્મરણ પ્રભુતુ, સ્વાસ ઉચ્ચવાસ મોઝાર કરેં ૪

સાખી-મ્હોટાને મ્હોટા ગણે, એહ જગત વ્યવહાર,
મોટા છોટા મરખા ગણે, એહ વીતરાગ આચાર
દયા લાવી પારણુ કરે પ્રભુ ! મુજ હાથથી રે,
હું તો કરગરી અરજ કરૂ છું વારવાર કરેં ૫

સાખી-ઘરઘર ફરતા આવીયા, ને વીર પ્રભુ સતી દાર,
એક બોલ અપૂરણુ રહ્યો, પ્રભુ પાછા વળ્યા તેણીવાર
પૂરવ પુણ્ય વિના, દાન લાભ કયાથી મળે રે,
એમ ચિતવતા ચાલી આંખે આસુ ધાર કરેં ૬

સાખી-તેર બોલ પૂરપૂ થયા, ને પ્રભુ આવી ધર્યો હાથ,
બાકુળા લઈ મતી હાથથી ને પારણુ કરે જગનાથ

સાડી ખારકોડ સુવર્ણવૃષ્ટિ ત્યાં થઈ રે;
સુરદુઢિલા વાળે દેવ કરે જય જયકાર. કરે૦ ૭

સાખી-સોળ ખોલ પૂરણ થયા, સતી શિર વાધ્યું વાન;
સુખ સઘળાં આવી મળ્યા જીવો પ્રાભાવિક દાન.
છત્રીશ હજાર સતીઓમાં, માણ થયા શિરદાર. કરે૦ ૮

સાખી-પાંચ માસ પચ્ચીશ દિને, પારણું કર્યું જગનાથ;
પ્રહ ઉગમતે ભવિજનો, ગાવો સ્તવન સહુ સાથ.
વીર મુનિ કહે આપો દાન સુપાત્રે પ્રેમથી રે;
દાનથી જીવ અનંતા, તાર્યા છે સંસાર. કરે૦ ૯

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

મહાવીર માહરા રે વિનતિ સાંભળો, હું છું દુઃખીયો અપાર
ભવભવ ભટકયો રે વેદન બહુ સહી, ચઉગતિમાં બહુવાર. મહા૦ ૧

જન્મ-મરણનું દુઃખ નિવારવા, આવ્યો આપ હજુર;
સમ્યગ્દર્શન ભે મુજને દીયો, તો લહું સુખ ભરપુર. મહા૦ ૨

રખડી રઝળી રે હું અહીં આવીઓ, સાચો જાણી તું એક;
મુજ પાપીને રે પ્રભુજી તારભે, તાર્યા જેમ અનેક. મહા૦ ૩

ના નહી કહેશો રે મુજને સાહેબા, હું છું પામર રાંક;
આપ દયાળુ ખાસ દયા કરી, માફ કરો મમ વાંક. મહા૦ ૪

ભૂલ અનંતી રે વાર આવી હશે, માફ કરો મહારાજ;
શ્રી ચંદ્રોદય લળીલળી વિનવે, ખાંડે ગ્રહી રાખો લાજ. મહા૦ ૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

પથીડા સદેગો કહેજો મારા નાથને,
વર્ધમાન જે ચોવીશમે જિનરાય જો,
રાજ ઈહાથી જઈ સાત ઉચા તમે રહ્યા,

ધ્યાતા નર નારી હૃદય મોઝાર જો પથીડાં ૧

જે દિનથી પ્રભુ આપ મીઠાવીઆ,
તે દિનથી પ્રભુ જ્ઞાન ખખનો લૂટાય જો,
આપે જેના રક્ષાકાર કર્યા હતા,

તે તો સર્વ ફેડે સધાય જો પથીડાં ૨

આપે જે પ્રભુ ધર્મવૃક્ષ રાખ્યો હતો,
તે તો ખડોખડ કરી વેચાય જો,
દિગબર શ્વેતાબર આદિ અનેક જો,

નિજ નિજ ભતિએ ગચ્છા ગચ્છ કરાય જો પથીડાં ૩

દેવલ ને મન પર્યંવ દો નાગી ગયા,
લઘુભ્રાતા તસ ઝોહી નાણ પણ નાય જો,
આવ્યો અજ્ઞાન અધારાને સાથે લઈ,

પ્રગટ્યો ભરતના ચારે ખુણામાય જો પથીડાં ૪

એના પથ છતાં મન તૃપ્ત નહિ થયો,
ચારે ગચ્છમા એક પથ જિનરાય જો,
ઠહે છવદાસ મુઝાયો પથ દેખી ઘણા,

દેમ કરી પહોચ્યુ આપ કને સૌ કહાય જો પથીડાં ૫

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન

વીરજી સુણો એક વિનતિ મોરી, વાત વિચારો તુમે ધણી રે;
વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, લવજલ પાર ઉતારોનેરે.

વીર૦ ૧

પરિભ્રમણ મેં અનંતા રે કીધાં, હજીએ ન આંચો છેડલો રે;
તુમે તો થયા પ્રભુ સિદ્ધ નિરંજન, અમે તો અનંતા લવ લમ્યા રે.

વીર૦ ૨

તુમે અમે વાર અનંતી લેળા, રમીયા સંસારીપણે રે;
તેહ પ્રીત જો પૂરણ પાળો, તો અમને તુમ સમ કરો રે.

વીર૦ ૩

તુમ અમને જોગ ન જાણો, તો કાંઈ થોડું દીજીએ રે;
લવોલવ તુમ ચરણની સેવા, પામી અમે ઘણું રીઝીએ રે.

વીર૦ ૪

ઈંદ્રજાળીયો કહેતો રે આંચો, ગણધર પદ તેહને દીઓ રે;
અર્જુનમાળી જે ઘોર પાપી, તેહને જિન ! તમે ઉદ્ધર્યો રે.

વીર૦ ૫

ચંદનખાળાએ અડદના બાકુળા, પડિલાલ્યા તુમને પ્રભુ રે;
તેહને સાહુણી સાચી કીધી, શિવવધૂ સાથે લેળવી રે.

વીર૦ ૬

ચરણે ચંડકેશીયો ડસીઓ, કદપ આઠમે તે ગયો રે;
શુભ તો તમારા પ્રભુ મુખથી સુણીને,

આવી તુમ સન્મુખ રહ્યો રે. વીર૦ ૭

નિરજન પ્રભુ નામ ધરાવો, તો સહુને સરખા ગણો રે,
લેહભાવ પ્રભુ દૂર કરીને, મુજસુ રમો એકમેકસુ રે
વીર૦ ૮

વેલા મોડા તુમહી જ તારક, હવે વિલખ શા કારણે રે,
જ્ઞાન તણા ભવના પાપમિટાવો, વારી જાઉં વીર તોરા વારણે રે
વીર૦ ૯

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન

(ખીલા ઠોકાણા રે વીંગના કાનમા એ-ગગમા પણુ ગવાશે)
નારે પ્રભુ નહિં માતુ, નહીં માતુ હું અવરની આણુ,
મહારે તાહરૂ વચન પ્રમાણુ, અવરને નહિં માતુ એ ટેક૦
હરિહરાદિક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાય રે,
ભામિની બ્રમર બ્રહ્મકુટિએ જૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાય નારે૦ ૧
કેઈક રાગી કેઈક દેવી, કેઈક લોકી દેવ રે,
કેઈક મહ માયાના બરીયા, કેમ કરીયે તસ સેવ નારે૦ ૨
મુદ્રા પણુ તેહમા નવિ દીસે, તુજ માહેલી તલ માત્ર રે,
તે દેખી દિલહું નવી રીઝે, શી કરવી તસ વાત નારે૦ ૩
તુ ગતિતુ મતિ તુ મુજ પ્રીતમ, તુ છવ છવન આધાર રે,
રાત-દિવસ સ્વપનાતર માહી, તુ મારે નિરધાર નારે૦ ૪
અવગુણ સહુ હવેખીને પ્રભુ, એવક કરી નિહાલ રે,
જગજીવ એ વિનતિ મોરી,

મારા જન્મ મરણ દુ ખ ટાળ નારે૦ ૫

ચોવીશમા પ્રભુ ત્રિભુવન સ્વામી સિદ્ધારથના નહ રે,

ત્રિશલાળના ન્હાનડીયા પ્રભુ,

તુમ દીઠે અતિહિ આનંદ. નારે૦ ૬

સુમતિવિજય કવિરાયનો રે, રામવિજય કરજોડ રે;

ઉપકારી અરિહંતજી મારા, લવોળવના બંધ છોડ. નારે૦ ૭

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન

(આમલકી કીડાનું સ્તવન)

(આવ્યો આપાઠો માસ, નાગ્યો ધુતારો રે-રાગ)

માતા ત્રિશલા-નંદકુમાર જગતનો દીવોરે;

મારા પ્રાણતણો આધાર, જગતનો દીવો રે. એ આંકણી,

આમલકી કીડાએ રમતાં, હાર્યો સુર પ્રભુ પામી રે;

સુણજોને સ્વામી, આતમરામી, વાત કહું શિર નામી રે

વીર ઘણું જીવે રે માતા૦ ૧

સુધર્મા સુરલોકે રહેતાં, અમો મિથ્યાત્વે ભરાણાં રે;

નાગદેવની પૂજા કરતાં, શિર ન ધરી પ્રભુ આણા રે.

વીર૦ માતા૦ ૨

એક દિન ઈંદ્રસલામાં બેઠા, સોહમપતિ એમ બોલે રે;

ધીરજ બળ ત્રિભુવનનું નાવે, ત્રિશલા-બાલક તોલે રે.

વીર૦ માતા૦ ૩

સાચું સાચું સહુ સુર બોલ્યા, પણ મેં વાત ન માની રે;

ફણિધર ને લઘુ બાલકરૂપે, રમત રમીયો છાની રે.

વીર૦ માતા૦ ૪

વર્ધમાન ! ધીરજ તુમ મોટું, બલમાં પણ નહીં કાચું રે;

ગિરુઆના ગુણ ગિરુઆ ગાવે, હવે મેં જાણ્યું સાચું રે
વીર૦ માતા૦ ૫

એકજ મુઠિ પ્રહારે મહાડ, મિથ્યાત્વ લાગ્યું જાય રે,
કેવલ પ્રગટે મોહરાયને, રહેવાતું નહીં થાય રે
વીર૦ માતા૦ ૬

આજથકી તું સાહેબ માહરો, હું છું સેવક તાહરો રે,
ખિણ એક સ્વામી ગુણ ન વિસરૂ, પ્રાણથકી તું પ્યારો રે
વીર૦ માતા૦ ૭

મોહ હરાવે સમક્ષિત પામે, તે સુર સરગ સધાવે રે,
મહાવીર પ્રભુ નામ ધરાવે, ધ્રુસલા ગુણ ગાવે રે
વીર૦ માતા૦ ૮

શ્રી મહાવીરસ્વામિ જિન સ્તવન

(ગગ-વનાશ્રી)

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિદ્ધા સવે,
તું કૃપાકૃલા જો મુજ તૂઠો,
કટપત્ત કામઘટ કામઘેતુ મિલ્યો,
આગણે અમીયરસ મેહ વૂઠો આજ૦ ૧

વીર તું કુડપુર નયર ભૂપણ હુઝો,
રાય સિદ્ધાથ ત્રિશલા તનુજો,
સિંહ લછન કનક વર્ણ કર સપ્ત તનુ,
તુજ સમો જગતમા ઠો ન દૂજો આજ૦ ૨

સિંહ પરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહી,
આયુ બોહોંતેર વરસ પૂર્ણ પાળી;
પુરી અપાપાયે નિબપાપ શિવવહૂ વર્યો,
તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી. આજં ૩

સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,
સાહૂણી સહસ છત્રીશ રાજેઃ
ચક્ષ માતંગ સિદ્ધાચિકા વર સુરી,
સકલ તુજ લવિકની ભીતિ ભાંજે. આજં ૪

તુજ વચન રાગ સુખ સાગરે ઝીલતો,
પીલતો મોહ મિથ્યાત્વ વેલી;
આવીઓ ભાવીઓ ધર્મપંથ હું હવે,
દીજીયે પરમપદ હોઈ બેલી. આજં ૫

સિંહ નિશિ દીહ જો હૃદયગિરિ મુજ રમે,
તું સુશુણ દીહ અવિચલ નિરીહો;
તો કુમત રંગ માતંગના જૂથથી,
મુજ નહિ કોઈ લવલેશ ખીહો આજં ૬

ચરણ તુજ શરણ મેં ચરણ શુણનિધિ! ગ્રહ્યા.
લવતરણ કરણ દમ શર્મ દાખો;
હાથ જોડી કહે જસવિજય બુધ ઇશ્યું,
દેવ ! નિજ લવનમાં દાસ રાખો. આજં ૭

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર,
લવમંડપમાં રે નાટક નાચિયો, હવે મુજ દાન દેવાર. ૧

ચરુ રતન મુજ આપો તાતજી, જિમ નાવે રે સતાપ,
 દાન દિય તાજે પ્રભુ ઠોસર કીસી ? આપો પદવી રે આપ ર
 ચરણ અગુઠે રે મેરૂ ક પાવિયો, મોડ્યા સુરના રે માન,
 અષ્ટકર્મના ઝઘડા છૂતવા, દીધા વરસી રે દાન ૩
 શાસનનાયક ગિવસુખદાયક, ત્રિશલા કુખે રતન,
 સિદ્ધારવનો રે વશ દીપાવિયો, પ્રભુજી તુમે ધન્ય ધન્ય. ૪
 વાયકશેખર કીર્તિવિજયગુરુ, પામી તાસ પસાય,
 ધરમ તણા એ જિન ચોવીશમા, વિનયવિજય ગુણ ગાય. ૫

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન

(ગગ-શ્રી ચિનામણી પાર્શ્વજી વતી)

મરસ્વતી સ્વામીને પાયે લાગુ, પ્રભુમી સદગુરુ પામરે,
 ૥ઈશુ હિંદે હર્ષ ધરીને, વર્ધમાન જિનરાયારે
 મોરા સ્વામી હો તેરા ચરણ અડીને નરશવ લહાવો લીજેજે,
 મૌનાગી જિનના ચરણ અડીજે, વેરાગી જિનના ચરણ અડીજે,
 ચરણ અડીજે ચરણ રહીજે, નરશવ લહાવો લીજેજે
 મોરાં ૧

બારેકર્મી તે પ્રભુ તાયો, પાતિકશી ઉગાયાજે,
 ગુજ સરીખા તે નખી મળાયો, શુ ચિત્તથી દેનાયો રે.
 મોરાં ૨

પાપર પણ કાઈ લીધું પ્રભાવે, જલમાં દીમે તનતાર,
 તેમ અમે તરણુ ગુમ પાપ વગર્યા, દેગ રાખો હો અવના રે
 મોરાં ૩

મુજ કરણી સામું મત જોજો, નામ સામું તુમે જોજો રે;
સાહિબ સેવકના દુઃખ હરજો, તુમને મંગલ હોજોરે.

મોરાં ૪

તરણ તારણ તુમે નામ ધરાવો, હું છું જિજ્ઞાસુતારો રે;
ખીજા કોણ આગળ જઈ ચાચું, મોટા નામ તુમારા રે.

મોરાં ૫

એહ વિનંતિએ સાહિબ તૂઠા, વર્ધમાન જિનરાયા રે;
આપ ખજાના માંહેથી આપો, સમકિતરત્ન સવાયા રે.

મોરાં ૬

શ્રી નયવિજય વિબુધ પાચ સેવક, વાચક યશ એમ ખોલે રે;
શાસનનાયક શિવસુખદાયક, નહી કોઈ વીરજીની તોલેરે.

મોરાં ૭

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

(રાગ-દેખતરે સંસાર કી)

હીન દુઃખીયાનો તું છે બેલી, તું છે તારણુહાર,
તારા મહિમાનો નહિ પાર, રાજપાટને વૈભવ છોડી;
છોડી દીધો સંસાર, તારા મહિમાનો નહિ પાર. ૧

ચંડકોશિયો ડંસિઓ જ્યારે, દુધની ધારા પગથી નીકળે,
વિષને ખદલે દૂધ જોઈને, ચંડકોશિયો આંચો શરણે;
ચંડકોશિયાને તું તારીને, ઘણો કીધો ઉપકાર. તારા મહિમાં ૨

કાનમાં ખીલા ઠોક્યા જ્યારે, થઈ વેદના પ્રભુને ભારે,
તોએ પ્રભુજી શાંતિ વિચારે, ગોવાળ નહિ વાંક લગારે,
ક્ષમા આપીને તે જીવોને, તારી દીધો સંસાર. તારાં ૩

મહાવીર મહાવીર ગૌતમ પુકારે, આખેથી આસુધાર વહાવે,
કયા ગયા એકલા છોડી મુજને, હવે નથી કોઈ જગમા મારે,
પશ્ચાત્તાપ કરતા ઉપજ્યુ કેવલજ્ઞાન તારાં ૪
જ્ઞાનવિમલ ગુરુ મળી રે આજે, ગુણ તમારા ગાયે,
થઈને મુકાની તું પ્રભુ આવે, લવજલ નૈયા પાર ઉતારે,
અરણ્ય સ્વીકારી દિલમા ધારી કરજે વદન વાત તારાં ૫

મહાવીર જિન સ્તવન.

પ્રભુજી વીર જિણુ દને વહીએ,
ચોવીસમો જિનરાય, હો ત્રિશલાના જાયાં
પ્રભુજીને નામે નવનિધ મ પજે, લવદુ ખ સવી મીટી જાય હો
ત્રિશં ૧

પ્રભુજી કચનવાન કર સાતનો,
જગતાતનો એટલો માન, હો ત્રિશં
પ્રભુજી મૃગપતિ લ છન રાજતો, લાજતા મહ ગજ માન હો
ત્રિશં ૨

પ્રભુજી સિદ્ધારથ ભગવત છો, સિદ્ધારથ કુલ ચદ, હો ત્રિશં
પ્રભુજી ભક્તવરુલ લવદુ ખહરૂ,
સુરતરૂ સમ સુખકદ હો ત્રિશં ૩

પ્રભુજી ગ ધાર ખ દર ગુણનીલો, જગતાત તું જગદીશ, હો ત્રિશં
પ્રભુજી દર્શન દેખીને ચિત્ત ઠર્યું, સર્વ મુજ વળી કાજ હો
ત્રિશં ૪

પ્રભુજી શિવનગરીનો રાણ્યો, જગતારણ્ય જિનદેવ, હો ત્રિશં
પ્રભુજી ર ગવિજયને આપજો, લવલવ તુમ પાય સેવ હો ત્રિશં ૫

શ્રી મહાવીરસ્વામિ જિન સ્તવન

વીર જિનેશ્વર સાહેબ મેરા, પાર ન લહું તેરા;
મહેર કરી ટાળો મહારાજજી, જન્મ-મરણના ફેરા,
હો જિનજી, અળ હું શરણે આયો.

હો જિનજીં અળં ૧

ગરભાવાસતણાં દુઃખ મોટાં, ઉંઘે મસ્તકે રહીયો;
મળમુતર માંહે લપટાણો, એવા દુઃખ મેં સહીયો.

હો જિનજીં અળં ૨

નરક-નિગોદમાં ઉપન્યો ને ચવિયો, સૂક્ષ્મ ખાદર થઈયો;
વિંધાણો સૂઈને અથ લાગે, માન તિહાં કિહાં રહીયો.

હો જિનજીં અળં ૩

નરક તણી અતિવેદના ઉલસી, સહી તે જીવે બહું;
પરમાધામીને વશ પડીયો, તે જાણો તમે સહુ.

હો જિનજીં અળં ૪

તિર્થંચ તણા ભવ કીધા ઘણેરા, વિવેક નહીં લગાર;
નિશદ્દિનનો વ્યવહાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાયે પાર.

હો જિનજીં અળં ૫

દેવતણી ગતિ પુન્યે હું પામ્યો, વિષયારસમાં લીનો,
વ્રત પરચખાણુ ઉદય નવિ આવ્યાં, તાન માન માંહે લીનો.

હો જિનજીં અળં ૬

મનુષ્યજન્મ ને ધર્મસામગ્રી પામ્યો બહુ પુન્યે;
રાગ-દ્રેષમાંહે છું બહુ લખીયો, ન ટળી મમતા બુધે.

હો જિનજીં અળં ૭

એક કથન ને બીજી કામિની, તે શુ મનહુ બાધ્યુ,
તેના ભોગ લેવાને શૂરો, કેમ કરી જિનધર્મ સાધુ ?

હો જિનજીવ અખં ૮

મનની દોડ કીધી અતિ આઝી, હુ છું કોક જડ જેવો,
કલીકલી કલ્પમે જન્મ શુભાયો, પુનરપિ પુનરપિ તેહવો

હો જિનજીવ અખં ૯

શુર ઉપદેશમા હુ નથી ભીનો, નાવી સદ્દેશ્વા સ્વામી,
હવે વડાઈ જોઈએ તમારી, ખીજમત માહે છે ખામી

હો જિનજીવ અખં ૧૦

ચાર ગતિ માહે રડવડીઓ, તોએ ન સિદ્ધા કાજ,
રિપમ કહે તારો સેવકને, બાહે અદ્વાની લાજ

હો જિનજીવ અખં ૧૧

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન

શ્રી સિદ્ધારથ નદન દેવા, પ્રભુ સેવા કરૂં નિત્યમેવા,
દેને મુજ ભવ ભવ સેવા, જગતગુરુ વીર પરમ ઉપકારી

પ્રભુ કરુણાનિધિ દાતારી જગતં એ આકર્ણી ૧

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના વરમે, સાભળી ભવિ હૃદયમા ધરશે,

તોરા ચરણ કમલ નિત્ય દરમે જગતં ૨

પ્રાણેષુ દેવશમી જાણે, પ્રતિજોધવા મોક્ષલીયા તે ટાળે,

ગૌતમ ચાટ્યા શુષ્કખાતે જગતં ૩

પ્રતિજોધીને પાછા વળીયા, મારગ માહે અવળે સાભલિયા,

પ્રભુ ગોદા મારગ સચરિયા જગતં ૪

તે સાંભલી દિલમાં વાત, ગૌતમને થાય વજ્રધાત;
 વિવેકે શુભમણિ ખ્યાત. જગતં ૫
 હવે કેહને હું કહીશ વીર, ગૌતમ ચિતવે સાહસધીર;
 કમંશત્રુના ત્રોડયા જંજીર. જગતં ૬
 કાતી કૃષ્ણ હુઆ નિવાંણુ, પ્રભાતે દંદ્રભૂતિ કેવલનાણુ;
 જયો જયો ભણે શુભળાણુ. જગતં ૭
 અઢાર દેશના રાજ મળીઆ, ભાવ દીપક મોક્ષમાં ભળીયા;
 દ્રવ્ય દીપક શુભમણિ ભરીયા. જગતં ૮
 પ્રભુ વરીયા શિવ લટકાળી, ધર્મુ ધ્યાન પન્નાસન વાળી;
 તિહાં પ્રગટી લોક દીવાળી. જગતં ૯
 મુજ મંદિર સુરતરુ ફળીયો, પરમાતમ ગૌતમ મળીયો;
 ગર્ધ ભાવક શુભ દિન વળિયો. જગતં ૧૦
 સંવત ઓગણીસ પંચલોતેરા વરશે, દિવાળી દિન મન હપે;
 પ્રભુ મોક્ષ વર્ચાં શુભ દિવસે. જગતં ૧૧
સમવસરણુ-વણુનગર્ભિત-શ્રી વર્ધ્ધમાન જિન સ્તવન
 (વંદના વંદના વંદના રે, જિનરાજકું સદા ગોરી વંદના એ-દેશી)
 એક વાર વચ્છ દેશ આવળે, જિણુંદણ ! એક વાર વચ્છ
 દેશ આવળે, જયંતીને પાયે નમાવળે જિણુંદણ ! એક વાર
 વળી સમવસરણુ દેખાવળે-જિણુંદણ ! એક વાર ૧.
 સમવસરણુ શોભા જે દીઠી, ક્ષણ ક્ષણ સાંભરી આવશે-
 જિણુંદણ ! ભૂતલ સુગંધી જલ વરસાલે, ફૂલના પગર
 ભરાવશે-જિણુંદણ ! ૨.

કનક રતનની પીઠ કરીને, ત્રિગડાની શોભા રચાવશે-
નિષ્કુદર ! રૂપાનો ગઢ ને કનક કોમ્પીસા, વચે વચે રતન
જડાવશે-નિષ્કુદર ! ૦ ૩

રથણ ગઢે મણિના કોસીસા, અગમગ જ્યોતિ દીપાવજો
નિષ્કુદર ! ચાર દુવારે એ સી હંજરા, શિવ-સોપાન ચડા
વજો નિષ્કુદર ! ૦ ૪

દેવ ચારે કર આયુધ ધારી, દારે જડા કરે ચાકરી-
નિષ્કુદર ! દૂર પામેથી એક મમયે વાદે, જય તીને લઘુ
છોકરી-નિષ્કુદર ! ૦ ૫

સહસ યોજન ધ્વજ ચાર તે ઉઠ્યા, તોરણ આઠ ચઉ
વાવડી-નિષ્કુદર ! મગળ આઠ ને ધૂપઘટિકા, ફૂલમાળા
કર ફુંટડી ૬

આઠ સુગ્રી ખીજે ગઢ દારે, રથણ ગઢે ચઉ દેવતા-
નિષ્કુદર ! જાતિ-વૈર છડી પશુ પખી, તુજ પદકમલને
સેવના-નિષ્કુદર ! ૦ ૭

પચ વરણ-મયી જલ ધલ કેરા, ફૂલ અમર વરસાવતા
નિષ્કુદર ! પરપદા સાત તે ઉપર બેમે, મુનિ નર-નારી
દેવના નિષ્કુદર ! ૦ ૮

૧ સુવર્ણ નમવમગ્નુ ગ જડાગના વણની ચારે બાજુમે જી ૧
હિંગ ખુલે ખુલે જળે વાવો દોષ છે આ ૧૮-૧૧૧ ન વન ૧૧૧
એક એક વાગ દોષ છે એટલે સુવર્ણમા (ચાગ ૧૧૧૧૧) મા
આઠ ને ગોળમાં ચાગ વારીતો દોષ છે

આવશ્યક ટીકાયે પડ-ઉત્તર, થાયે ન કુસુમ કિલામણા-
જિણુંદણ !૦ સાધવી વૈમાનિકની દેવી, ઉભી 'સુણે દોય
ચૂરણી-જિણુંદણ !૦ ૯

ખત્રીશ ધનુષ અશોક તે ઉંચો, ચામર છત્ર ધરાવળે-
જિણુંદણ !૦ ચઉ મુખ રયણ-સિહાસન ખેસી, અમૃત
વયણાં સુણાવળે-જિણુંદણ !૦ ૧૦

ધર્મચક્ર લામંડલ તેજે, મિથ્યા-તિમિર હરાવળે-જિણું-
દણ !૦ ગણધર-વાણી જળ અમે સુણીએ, તવ દેવછંદે
સુહાવળે-જિણુંદણ !૦ ૧૧

દેવતાસુર કવિ સાચું બોલે, જિહાં જાશે તિહાં આવશે
જિણુંદણ !૦ રંભાદિ અપચ્છરાની ટોળી, વંદી નમી ગુણ
ગાવશે-જિણુંદણ !૦ ૧૨.

અંતરજામી દૂરે વિચરો, અમ ચિત્ત લીંજશું જ્ઞાનશું
જિણુંદણ !૦ હૃદય થકી દૂરે જો જાઓ, તો સાચું કરી
માનશું જિણુંદણ !૦ ૧૩

સુલસાદિક નવ જિનપદ દીધાં, અમશું અંતર એવડો-
જિણુંદણ !૦ વીતરાગ જો નામ ધરાવો, સહુને સરીળા
ત્રેવડો-જિણુંદણ !૦ ૧૪.

જ્ઞાન નજરથી વાત વિચારો, રાગદશા અમ રૂઝડી-
જિણુંદણ !૦ સેવક રાગે સાહિબ રીઝે, ધન ધન ત્રિશલા
માવડી-જિણુંદણ !૦ ૧૫

તુમ વિષુ સુરપતિ સઘળા તુમે, પણ અમે આમણુ
હુમણા જિણુ દણુ !૦ શ્રી શુભવીર હજૂરે રહેતા, આચ્છવ
રગ વધામણા-જિણુ દણુ !૦ ૧૬

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો વિલાપ.

(ગગ-પથીડા સદેશો કહેને માગ નાથને)

તારા વિના વીર કેની સાથે બોલશું,
જગલ વન લાગે છે આ સસાર જે,
વિધવિધ શાસ્ત્ર તણો આલાપ કરૂં કિંહા,
ભોજન પણ નવિ ભાવે તુમ વિષુ નાથ જે તારા વિના૦ ૧

કાર્ય સકળ કરવા તુજ અનુમતિ માગતો,
એહવી હે વીર ! કેણથી પ્રાપ્ય જ થાય જે,
પ્રેમ પ્રકરે હપં હતો મુજ આતરે,
નિરાશ્રિત કરી આપ આદ્યા શિવસ્થાન જે તારા વિના૦ ૨

અમૃત અજન સમ પ્રભુ દર્શન તાહકે,
કરવા અતિ અમ અતર ઇચ્છા થાય જે,
સ્વામી નીરાગી છતા હું તુમને વિનવું,
ગિબ્ય ગણી લો સાથે દીનદયાળ જે તારા વિના૦ ૩

રાગદશા જે બધન આ સસારનું
એહવી તારી વાણીનો પ્રતાપ જે,
આજ ખરેખર અતરથી મે અનુભવી,
બાહ્ય દૃષ્ટિથી સ્વામી શિબ્ય ગણાય જે તારા વિના૦ ૪

કેના વીર ને કેના સ્વામી જાણવા,
 શ્રીયુત ગૌતમ એ લાવે તદ્દરૂપ જો;
 નિજ સ્વરૂપી કેવળક્રમણા વરી થયા,
 લવી પ્રગટાવો એ લાવે નિજ રૂપ જો

તારા વિના વીર કેની સાથે બોલશું. ૫

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો વિલાપ

(રાગ-લવીગ કેરી લાકડી રે-ત્રિસલામાતા પારણું બુલાવે)

મહાવીરસ્વામી મોક્ષે પધાર્યાં, ગૌતમ બોલે રે;
 શુરુની વાતે વાત સાંભરી હેયું જોલે રે.
 વીર ! વીર ! તેં આ શુ કીધું, શું વીરતાનું પગલું લીધું;
 ટળવળતો તરછોડયો મુજને, ભૂમિને બોળે રે. ૧

હો ભગવંત ! એ શબ્દો દ્વારા, કેને સંબોધીશ પ્રભુ પ્યારા;
 ગૌતમ ગૌતમ, મીઠી વાણી, હવે કોણ બોલે રે. ૨

મારી શંકા કોણ નિવારે, અવળા અશ્મા કોણ ઉતારે;
 નાથ વિના જગને આનંદમાં, કોણ હીંચોળે રે. ૩

મધુરી વાણીથી લોભાવ્યો, શંકા ટાળી શિષ્ય બતાવ્યો;
 તો હવે એકલો મૂકી જતાં, લોક શું બોલે રે. ૪

ભય લાગ્યો રળે છેડો પકડું, કાંતો માગીશ શિવ રમકડું;
 એકલા મોક્ષમાં જઈને બેઠાં, મૌન અબોલે રે. ૫

હો વીર ! વીર વીર વીતરાગી, હા હવે સમજ્યો તમે વીતરાગી;
 પણ એક પળીયો રાગ જ મારા મનને ડોળે રે. ૬

વીતરાગ છો સાચા સ્વામી, એ હવે સમજ્યો અનુભવ પામી,
 મોહ વશે મે અવળુ ધાર્યું, રાગને જોળે રે ૭
 એમ વીતરાગ સ્વરૂપ પીછાની, કેવળજ્ઞાની ગૌતમસ્વામી,
 અન્યત્ર ભાવતા ચારિત્ર દર્શન, જય જય જોલે રે ૮

શ્રી ગૌતમ નિર્વેદ સ્તવન

(ત્રિગલા માતા પાસે ઝુકાવે-રાગ)

વીર નીસનેહી હું સસનેહી, મોકલીયો મને ગામ રે,
 વિશ્વામી વીરે છેતરીયો, પહોંચ્યા અક્ષય ધામ રે વીર૦ ૧
 કે દે વીર કયું અણુઘટતુ, ગોચમ પહોંચે નાથ રે,
 અતસમે મુજને છેહ દીધો, શુ હું આવત સાથ રે વીર૦ ૨
 ગોચમ ગોચમ કેણુ હવે કરશે ? પ્રતિ ઉત્તર કેણુ દેશે રે ?
 સઘસહાય વીર વિષુ કેણુ કરશે ? કેણુ સથય હવે હરશે રે
 વીર૦ ૩

અસ્ત થયો જિન લાલુ આજે, મિથ્યા તિમિર છવાશે રે,
 કુમતિકૌશિક જાગૃત થાશે, ચોરચુગલ વધી જાશે રે વીર૦ ૪
 ચૌદ મહસ મુનિવર પ્રભુ તારે, મારે તુ એક વીર રે,
 રડવડતો મૂકી અહિ ચાલ્યા, સાકડું થયુ શિવ છેક રે વીર૦ ૫
 આજ લગે સ્વપનાતર અતર, મોપે તુજ સાથ ન રાખ્યો રે,
 મોહન મુજ મન ચોરી લીધુ, તુજ મન નેહ ન દાખ્યો રે
 વીર૦ ૬

પુણ્ય પ્રભુ કેણુ હવે કરશે, તુજ વિષુ જગદાધાર રે,
 ત્રિગટે જોમી વીર બહાલા, ઘો દરિસણુ એકવાર રે વીર૦ ૭

પણ હું અજ એ વાટે આદ્યા, ન મળે ફરી નિરધાર રે;
 હું રાગી મહાવીર નિરાગી, સાધ્યો સ્વાર્થ શ્રીકાર રે. વીર૦ ૮
 હું વીર વીર કહું વીર ન બોલાવે, સ્વારથીઓ સંસાર રે;
 નિષ્કુર હેડાં નેહ ન કીજે, નેહથી લવજંજળ રે. વીર૦ ૯
 હું કોણ વીર કોણ નહિ કોઈ કોઈનું, રાગે લવદુઃખખાણ રે;
 સહજકલાનિધિ ગોચમને તવ, પ્રગટ્યું કેવલજ્ઞાન રે. વીર૦ ૧૦
 આશ્વિન માસ અમાસની રાતે, લાવદીપક થયો અસ્ત રે;
 દ્રવ્યદિવાળી દેવે કીધી, પ્રગટી લોક સમસ્ત રે. વીર૦ ૧૧

શ્રી ગૌતમસ્વામીનું સ્તવન

વીર વહેલા આવો રે, ગૌતમ કહી બોલાવો રે. દરિસણ
 વહેલા દીજીયે હોજી, પ્રભુ તું નિઃસ્નેહી હું સસ્નેહી અજણ,
 વીર૦ એ આંકણી.

સાખી

ગૌતમ લાણું લો નાથ તેં, વિશ્વાસ આપી છેતર્યો;
 પરગામ મુજને મોકલી, તું મુક્તિરમણીને વર્યો.
 પ્રભુજી તારા ગુપ્ત લેદોથી અજણ. વીર૦

સાખી

શિવનગર થયું શું સાંકડું કે, હતી નહિ મુજ યોગ્યતા;
 કહ્યું હોત જો મુજને તો, કોણ કોઈને રોકતાં.
 પ્રભુ હું શું માગત લાગ સુખણ. વીર૦ ૨

સાખી

મમ પ્રશ્નનાં ઉત્તર દઈ, ગૌતમ કહી કોણ બોલાવશે;

ઠાણુ સાર કરશે સઘની, શકા ખિચારી કયા જશે
પુણ્ય કથા કહી પાવન કરો મુજ કાન વીર૦ ૩

સાખી

જિન લાણુ અસ્ત થતા, તિમિર મિથ્યાત્વ સઘળે જાગશે,
કુમતિ કુશલ્ય જાગશે, વળી ચોર ચુગલ વધી જશે
ત્રિગડે ખેત્રી દેશના દીયો જિનલાણુ વીર૦ ૪

સાખી

મુનિ ચૌદ સહસ્ર છે તાહરે, વીર માહરે તુ એક છે,
રહવડતો રહેને મુકી ગયા, પ્રભુ કયા તમારી ટેક છે
સ્વપ્નાતરમા અતર ન ધર્યો મુજાણુ વીર૦ ૫

સાખી

પણુ હું આશા વાટ ચાલ્યો, ન મળે કોઈ અવસરે,
હું રાગ વશ રખડું નિરાગી, વીર શિવપુર સચરે
હું વીર વીર કહું વીર ન ધરે કાઈ ધ્યાન વીર૦ ૬

સાખી

ઠાણુ વીર ને ઠાણુ ગૌતમ, નહિ કોઈ કોઈનું કદા,
એ રાગ અથી છૂટતા, ને જ્ઞાન ગૌતમને વતા
સુરતરુ મણિ સમ ગૌતમ નામે નિધાન વીર૦ ૭

સાખી

કાર્તિક મામે અમાસ રાતે, અષ્ટ દ્રવ્ય દીપક મળે,
લાવદીપક લ્યોત લોકો, દેવ દીવાળી બળે
વીરવિજયના નરનારી ધરે ધ્યાન વીર૦ ૮

શ્રી મહાવીર જિન પારણું

- માતા ત્રિસલાયે પુત્રરત્ન જાઈયો,
ચોસઠ ઇંદ્રના આસન કંપે સાર;
અવધિજ્ઞાને જોઈ ધાયો શ્રી જિનવરને,
આવે ક્ષત્રિયકુંડ નગર મઝાર. ૧
- વીર પ્રતિર્ણિય મુકી માતા કને,
અવસ્વાપિની નિદ્રા દીએ સાર;
એમ મેરુશિખરે જિનને લાવે ભક્તિશું;
હરિ પંચ રૂપ કરી મનોહાર. ૨
- એમ અસંખ્ય કોટાકોટી મળી દેવતા,
પ્રભુને આર્યવ મંડપે લઈ જાય;
પાંડકવન શિલાયે જિનને લાવે ભક્તિશું,
હરિ અંગે થાપે ઇંદ્ર ઘણું ઉચ્છાય. ૩
- એક કોટી સાઠ લાખ કળશે કરી,
વીરનો સ્નાત્ર મહોર્યવ કરે સાર;
અનુક્રમે વીરકુંવરને લાવે જનની મંદિરે,
દાસી પ્રિયંવદા જાએ તેણીવાર. ૪
- રાજા સિદ્ધારથને દીધી વધામણી,
દાસીને દાન ને માન દીએ મનોહાર;
ક્ષત્રિયકુંડમાંહે આર્યવ મંડાવીઓ,
પ્રજા લોકને હરણ અપાર. ૫
- ઘરઘર શ્રીફળ તોરણ ત્રાટજ ખાંધીયા,
ગોરી ગાવે મંગલ ગી

રાજા સિદ્ધાર્થ જન્મ મહોત્સવ કરીઓ,
માતા ત્રિશલા થઈ ઉજમાળ ૬

માતા ત્રિશલા બુલાવે પુત્ર પારણે,
બુદ્ધે લાડકડા પ્રભુજી આનંદ ભેર,
હરખી નીરખીને ઇદ્રાણીઓ જાવે વારણે,
આજ આનંદ શ્રી વીરકુવરને ઘેર ૭

વીરના મુખડા ઉપર વાડ કોટિ ચંદ્રમા,
પકજ લોચન સુહર-વિશાલ કપોલ
શુક્રચંદ્ર સરિખી, દીસે નિર્મળ નાસિકા,
કોમળ અધર અરુણ રંગ રોલ ૮

ઔપધી સોવન મઢી રે શોભે હાલરે,
નાનુક આલરણ સઘળા કચન માતીહાર,
કર અગુઠો ધાવે, વીરકુવર હર્યે કરી,
કાંઈ બોલાવતા કરે કિલકિલાકાર ૯

વીરને નિલાડે કીધો છે કુકુમ ચાહલો,
શોભે જડિત મરકત મણિમા દીસે લાલ,
ત્રિશલાયે જુગતે આજી અણીયાળી બેહુ આંખડી,
સુહર કસ્તુરીનું ટંબકુ કીધું ગાલ ૧૦

કચન સોલે જાતના રત્ને જડિયુ પારણુ,
બુલાવતી વેળા થાયે ધુધરનો ધમકાર,
ત્રિશલા વિવિધ વચને હરખી ગાવે હાલરૂ,
જેએ કુમતીયાળી કચનદોરી માર ૧૧

મારો લાડકવાયો સખા સંગે રમવા જાશે,
 મનોહર સુખડલી હું આપીશ એને હાથ;
 ભોજન વેળા રમઝમ રમઝમ કરતો આવશે,
 હું તો ધાઈને લિડાવીશ હૃદય સાથ.

હંસ કારંડવ કોકિલ ને પોપટ પારેવડાં,
 માંહિ બપૈયા ને સારસ ચક્રોર;
 મેના મોર મેલ્યા છે રમકડાં રમવા તણાં,
 ઘમઘમ ઘુઘરા બળવે ત્રિશલા કિશોર.

મારો વીરકુમાર નિશાળે ભણવા જાશે,
 સાથે સજ્જન કુટુંબ પરિવાર;
 હાથી રથ ઘોડા પાળાયે ભલું શોભતું,
 કરીશ નિશાળ ગરણું અતિ મનોહાર.

મારા વીર સમાણી કન્યા સારી લાવશું,
 મારા કુમરને પરણાવીશ ચ્હોટે ઘેર;
 મારો લાડકડો વરરાજા ઘોડે બેસશે,
 મારો વીર કરશે સદાય લીલાલહેર.

માતા ત્રિશલા ગાવે વીરકુમરનું હાલડું,
 મારો નંદન જીવજો કોડાકોડી વરસ;
 એવો રાજરાજેશ્વર થાશે ભલો દીપતો,
 મારા મનનાં મનોરથ પૂરજો જગીશ.

ધન્ય ધન્ય ક્ષત્રિયકુંડ ગામ મનોહર,
 જિહાં વીર કુમરનો જન્મ ગવાય;
 રાજા સિદ્ધારથના કુલમાંહે દીનમણિ,
 ધન્ય ધન્ય ત્રિશલારાણી જેહની માય.

એમ મૈયર ટોળી લોળી ગાવે હાલરૂ,
 થાશે મનના મનોરથ તેહને ઘેર,
 અનુક્રમે મહાદેવ પહવી, રૂપવિજય પદ પામશે,
 ગાયે અમિયવિજય કહે થાશે લીલાદહેર માં ૧૮

શ્રી મહાવીર-સ્વામીનું હાલરીઉં

માતા ત્રિશલા જુલાવે પુત્ર પાલણે, ગાવે હાલો હાલો
 હાલરૂવાના ગીત, સોના રૂપા ને વળી રત્ને જડિયુ પાલણુ,
 રેશમ દોરી ધૂધરી વાગે છુમ છુમ રીત હાલો હાલો હાલો
 હાલો મારા નદને ૧

જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીસે આતરે, હોશે ચોવી
 શમા તીર્થ કર જિત પરમાણુ, કેળીસ્વામી મુખથી એવી વાણી
 સામળી, સાચી સાચી હુધ તે મારે અમૃત વાણુ હાલો ૨

ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ, વીત્યા ખારે ચઢી
 નહિ હવે ચક્રીરાજ, જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેળી ગણધાર,
 તેહના વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ, મારી ફૂળે આઠ્યા
 તારણુ તરણુ જહાજ, મારી ફૂળે આઠ્યા ત્રણુ ભુવન શિરતાજ,
 મારી ફૂળે આઠ્યા સઘ તીરથની લાજ, હું તો પુઠ્ઠ પનોતી
 ઈંદ્રાણી ધર્મ આજ હાલો ૩

મુજને દોહલો ઉપન્યો ભેસુ ગજ અખાડીયે, સિંહાસન
 પર ભેસુ ચાગર છત્ર ધરાય, એ સહુ લક્ષણુ મુજને નદન !
 તાહરા તેજના, તે દિન સલાહ ને આનંદ અગ ન માય
 હાલો ૪

કરતલ પગતલ સદાનુ ઝોમ પંતર ને આસ છે, તેવથી
નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ; નંદન ! જમણી જામે
લંછન સિંહ વિરાજતા, મેં તે પહેલે તપને રીઠો વિમ-
વાવીશ. હાલોં ૫

નંદન ! નવજા અંધવ નંદિવર્દનના તમે. નંદન ! ભોલમં
ઓના દીયર છે મુકુમાલ; હસશે ભોલમંઓ કાગ દીયર મહારા
લાડકા, હસશે રમશે ને વળી મુંદ્રી ખમ્પશે માલ. હસશે
રમશે ને વળી હંસા દેશે માલ. હાલોં ૬

નંદન ! નવલા ચેડરાવતના બાળેજ છે નંદન ! નવલા
ખાંચશે મામીના બાળેજ છે. નંદન ! મામડીવાના બાળેજ
મુકુમાલ; હસશે હાથે ઉન્ઝાળી કરીને ન્દાના બાળેજ. આંગે
આંજ ને વળી ટપકું કરશે માલ. હાલોં ૭

નંદન ! મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને જડીયાં
જાલર મોતી કસળી દોર. નીલાં ખીલાં ને વળી રાતાં સરવે
જાતિનાં, પહેરાવશે મામી મહારા નંદકિશોર ! હાલોં ૮.

નંદન ! મામા મામી મુળડલી સહુ લાવશે, નંદન ! ગજવે
લરશે લાડુ મોતીચૂર; નંદન ! મુળડાં જોઈ લેશે મામી ભામણા.
નંદન ! મામી કહેશે જીવો મુળ લરપુર. હાલોં ૯

નંદન ! નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મારી લગીજ
ને જોન તમારી નંદ !; તે પણ મુંજે લરવા લાખણસાધ
લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ. હાલોં ૧૦

રમવા કાળે લાવશે લાખ ટકાનો ઘૂઘરો, વળી સૂડા મેના
પોપટ ને ગજરાજ; સારસ હંસ કોયલ તીતર ને વળી મોરજી,

મામી લાવશે રમવા નહ ! તમારે કાજ હાલો ૧૧

છપ્પન કુમરી અમરી જલકલશે નવરાવિયા, ન દન ! તમને
અમને ફેલી-ઘરની માહિ, ફૂલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને
માડલે, ખડું ચિર જીવે આશિષ દીધી તુમને ત્યાહિ
હાલો ૧૨

તમને મેરુગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવિયા, નિરખી નિરખી
હરખી સુકૃત લાલ કમાય, મુખડા ઉપર વાડ કાટિ કાટિ
ચ દ્રમા, વલી તન પર વાડ ગ્રહ-ગણુનો સમુદાય હાલો ૧૩

ન દન ! નવલા લણવા નિશાળે પણ મૂકશુ, ગજ પર
અખાડી ખેસાડી મહોટે સાજ, પસલી ભરશુ શ્રીફળ ફેફળ
નાગરવેલશુ, સુખડલી લેશુ નિશાળીયાને કાજ હાલો ૧૪

ન દન ! નવલા મહોટા થાઓ ને પરલાવશુ વડૂવર સરખી
લેડી લાવશુ રાજકુમાર, સરખા વેવાઈ વેવાણુ ને પધરાવશુ,
વર વડુ પોખી લેશુ લેઈ લેઈને દેદાર હાલો ૧૫

પીયર સાસરા માહરા ખેડુ પણ ન દન ! ઉજળા, મહારી
ફળે આંબ્યા તાત પનોતા નહ, મહારે આગલે વૃઠા અમૃત
દધે મેડુલા, મહારે આગલે ફળીયા મુરતરુ સુખના કદ
હાલો ૧૬

ઈલિ પટે ગાયુ માતા ત્રિશલાસુતનુ પાલણુ, જે કાઈ
ગાશે લેશે પુત્ર તણા માઆજ, ખીલીમીરા નગરે વર્ણવ્યુ
વીરનું હાવડું, જય જય મનલ હોલે ત્રીપવિજય કવિતાજ
હાલો ૧૭

શ્રી મહાવીરસ્વામી સ્તવન

તેરો દર્શન મન લાયો ચરમ જિન ! તેરો
 તું પ્રભુ કરુણારસમય સ્વામી ગર્ભમે સોગ મીટાયો,
 ત્રિશલામાતાકું આનંદ દીનો, જ્ઞાતનંદન જગ ગાયો. ચં ૧
 વરસીદાન દે રોરતા વાળી, સંયમરાજ્ય ઉપાયો;
 દીનહીનતા કબુલ ન તેરે, સદ્વિદ્યાનંદ રાયો. ચં ૨
 કરુણા મંથર નયને નિહાળી, અંકકોશિક સુખદાયો;
 આનંદરસભર સરગ પહુંતો, ઐસા કૌન કરાયો. ચં ૩
 રત્નકંબલ દ્વિજવરકો દીનો, ગોશાલક ઉધરાયો;
 જમાલી પત્તર ભવ અંતે, મહાનંદ પદ ઠાયો. ચં ૪
 મત્સરી ગૌતમકો ગણધારી, શાસનનાયક ઠાયો;
 તેરે અવદાત ગિતું જગ કેતે, તું કરુણાસિંધુ કહાયો. ચં ૫
 હું બાલક શરણાગત તેરો, મુજકો કયું વિસરાયો;
 તેરે વિરહસે હું બહુદુઃખ પામું, કર મુજ આતમરાયો. ચં ૬

શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવન

(રાગ-દેવ તુજ સિદ્ધાંત દીઠો)

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહિ અનોપમ કંદરે;
 તુ હી કૃપારસ કનકકુંભો, તુંહિ જિણુંદ મુણિંદ રે. પ્રભુ ૧
 તુંહી તુંહી તુંહી તુંહી, તુંહી ધરતા ધ્યાન રે;
 તુજ સ્વરૂપી જે થયા તેણે, લહ્યું તાહરું તાન રે. પ્રભુ ૨
 તુંહી અલગો ભવ થકી પણ, ભવિક તાહરે નામ રે;
 પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચરીજ ઠામ રે. પ્રભુ ૩

જનમ પાવન આજ માહરો, નિરખીયો તુજ નૂર રે,
 ભવોભવ અનુમોદના જો, હુઓ આપ હજૂર રે. પ્રભુ ૪
 એક માહરો અખય આતમ, અસખ્યાત પ્રદેશ રે,
 તાહરા શુભ છે અનતા, કિમ કરૂ તાસ નિવેશ રે. પ્રભુ ૫
 એક એક પ્રદેશ તાહરે, શુભ અનતનો વાસ રે,
 એમ કહી તુજ સહજ મીલત, હોયે જ્ઞાન પ્રકાશ રે. પ્રભુ ૬
 એક મેવા તાહરી જો, હોય અચલ સ્વભાવ રે,
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિહ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવ રે
 પ્રભુ તુહી તુહી તુહી તુહી, તુહી ધરતા ધ્યાન રે. પ્રભુ ૭

સામાન્ય જિન સ્તવન

આજ મારા પ્રભુછ સામુ જુઓ ને, સેવક કહીને બોલાવો રે,
 એટલે હું મનગમતું પામ્યો, રૂઠડા બાળ મનાવો મારા સાંધે રે
 આજ ૧

પતિતપાવન શરણાગતવત્સલ, એ જશ જગમા આવોરે,
 મનરે મનાવ્યા વિષુ નહીં મૂકુ, એહી જ મારો દાવો રે
 આજ ૨

કળજે આન્યા તે નહીં મૂકુ, જિહાં લગે તુમ સમ થાવો રે,
 જો તુમ ધ્યાન વિના શિવ લહીએ, તેા તે દાવ બતાવો રે
 આજ ૩

મહાગોપ ને મહાનિયોમક, ઈશુ પરે ગિરૂઠ ધરાવો રે,
 તેા શુ આદિતને ઉદ્ધરતા, બહુ બહુ શુ કદાવો રે
 આજ ૪

જ્ઞાનવિમલ ગુરુનો નિધિ મહિમા, મંગળ એહી વધાવો રે;
અચળ અભેદપણે અવલંબી, અહોનિશ એહી દિલ ધ્યાવો રે.

આજ્ઞ ૦ ૫

સામાન્ય જિન સ્તવન

(રાગ-સોહિની)

જિણુંદા ખ્યારા મુણિદા ખ્યારા, દેખોરે જિણુંદા ભગવાન
દેખોરે જિણુંદા ખ્યારા. એ ટેક. સુંદર રૂપ સ્વરૂપ વિરાજે,
સ્વરૂપ વિરાજે, જગનાયક ભગવાન. દેખો રે ૦ ૧ દરસ
સરસ નીરખ્યો જિનજીકો, નીરખ્યો જિનજીકો, દાયક ચતુર
સુભણ. દેખો રે ૦ ૨ શોક સંતાપ મિટ્યો અળ મેરો,
મિટ્યો અળ મેરો, પાયો અવિચલ ભાણ. દેખો રે ૦ ૩
સફળ ભઈ મેરી આજકી ઘડીયાં, આજકી ઘડીયાં; સફળ
ભયે નેતું પ્રાણ. દેખો રે ૦ ૪ દરિસણ દેખ મિથ્યો
હુઃખ મેરો, મિટ્યો હુઃખ મેરો; આનંદધન અવતાર.
દેખો રે ૦ ૫

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

પુકળલવઈ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરિગિણી સાર;
શ્રી સીમંધર સોહિળા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર, જિણુંદરાય !
ધરજો ધર્મસ્નેહ ૦ ૧ મહોટા ન્હાના અંતરો રે, ગિરુઆ નવિ
દાળાંત; શશિ-દરિસણ સાચર વધે રે, કૈરવ વન વિકસંત.
જિણુંદ ૦ ૨ ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
કર દોય કુસુમે વાસીયે રે, છાયા સવિ આધાર. જિણુંદ ૦ ૩

રાય ને રક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી સૂર, ગ ગાજલ
તે બિહુ તણા રે, તાપ કરે સવિ દૂર જિણુદં ૪ સરીખા
સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ !, મુજશુ અ તર
કિમ કરો રે, બાહ્ય અહ્યાની લાજ જિણુદં ૫ મુખ દેખી
દીલુ કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણુ, મુજરો માને સવિ તણે
રે, સાહિબ તેહ મુજણુ જિણુદં ૬ વૃષભ લછન માતા
સત્યકી રે, નદન રૂકિમણીકત, વાચક જશ ઈમ વિનવે રે,
ભય-ભજન ભગવત જિણુદં ૭

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન

સુણો અદાજી! સીમધર પરમાત્મ પાસે જાને મુજ
વિનતડી, ગ્રેમ ધરીને એણી પેરે તુમે સ લખાવજો એ આકણી
જે ત્રણુ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર પાયક છે, નાણુ
દરિસણુ જેહને ખાયઠ છે સુણો ૧ જેની કચનવરણી
કાયા છે, જસ ધોરી લછન પાયા છે, પુ ડરિગિણી નગરીનો
રાયા છે સુણો ૨ બાર પર્વદામાહી ખિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ
અતિશય છાજે છે, ગુણ પાત્રોગ વાણીએ ગાજે છે સુણો ૩
જાવિજનને જે પડિગોહે છે, તુમ અધિક શીતલ ગુણુ સોહે
છે, ૩૫ દેખી જાવિજન મોહે છે સુણો ૪ તુમ સેવા કરવા
રસિયો છુ, પણુ ભરતમા દૂરે વસિયો છુ, મહામોહરાય કર
દસિયો છુ સુણો ૫ પણુ સાહિબ ચિત્તમા ધરીયો છે, તુમ
આણાખડગ કર અહીયો છે, તો કાઈક મુજથી ડરિયો છે
સુણો ૬ જિન ઉત્તમ પૃઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય ધાઉ
શૂરો, તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો સુણો ૭

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

તારી મૂરતિએ મન મોહ્યું રે, મનના મોહનીયા !
 તારી સૂરતિએ જગ સોહ્યું રે, જગના જીવનીયા ! તુમ જોતાં
 સવિ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવી જાણી; પ્રભુ ગુણ
 ગણ સાંકળશું ખાંધ્યું, ચંચલ ચિત્તડું તાણી રે. મં ૧
 પહેલાં તો એક કેવલ હરણે, હેજાળું થઈ હળિયો; ગુણ
 જાણીને રૂપે મિલિયો, અભ્યંતર જઈ લળિયોરે. મં ૨
 વીતરાગ ઇમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરેહ; આપ
 અરૂપી રાગ નિમિત્તે દાસ અરૂપ ધરેહ રે. મં ૩ શ્રી
 સીમંધર ! તું જગખંધુ, સુંદર તાહરી વાણી; મંદર ભૂધર
 અધિક ધીરજ ધર, વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે. મં ૪ શ્રી
 શ્રેયાંસ નરેસર નંદન, ચંદન શીતલ વાણી; સત્યકી માતા
 વૃષભ લછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી રે. મં ૫

વીશ વિહરમાન તીર્થંકરોનું સ્તવન

સીમંધર, યુગમંધર, ખાહુ, ચોથા સ્વામિ સુખાહુ;
 જંબૂદ્વીપ વિદેહે વિચરે, કેવળ-ક્રમળા-નાહો, રે ભવિકા !
 વિહરમાન જિન વંદો, આતમ પાપ નિકંદો રે ભવિકા !
 ૧ સુજાત, સ્વયંપ્રભ, ઋષભાનન, અનંતવીર્ય ચિત્ત ધરિયે;
 સુરપ્રભ, સુવિશાળ, વજ્રધર, ચંદ્રાનન ધાતકીયે રે. ભવિકા ૦
 ૨ ચંદ્રખાહુ, ભુજંગ, ઇશ્વર, નેમિનાથ, વીરસેન; દેવજશા,
 ચંદ્રજશા, અજિતવીર્ય, પુક્રળરદ્વીપ પ્રસન્ન રે, ભ ૦ ૩
 આઠમી, નવમી, ચોવીશ, પચવીશમી, વિદેહવિજયે જયવંતા,
 દશલાખ કેવળી, સો કોડ સાધુ, પરિવારે ગહગહંતારે. ભ ૦

૪ ચોરાશી લાખ પૂરવ જિનજીવિત, ચોત્રીશ અતિશય
ધારી, સમવસરણુ બેઠા પરમેશ્વર, પડિબોહે નરનારી જે
ભવિકાં ૫ ક્ષમાવિજય જિન કરુણાસાગર, આપ તયાં
પર તારે, ધર્મનાયક શિવમારગદાયક, જન્મજરા હુ ખ વારે રે
ભવિકાં ૬

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહજી, ધન્ય પુરિગિણીગામ,
ધન્ય તિહાંના માનવી જી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ,
જયવતા જિનવર ! કહીયે રે હું તમને વાદીશ ૧
આદલીઆ સદેશઠો જી, કહેજો સીમંધર સ્વામ,
ભરતક્ષેત્રના માનવી જી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ' સીમંધર ૨
સમવસરણુ દેવે રચ્યુ ત્યા, ચોસઠ ધંદ્ર નરેશ,
મોના તણે સિંહાસન બેઠા, આમર છત્ર ધરેશ સીમંધર ૩
ધંદ્રાણી કાઠે ગુહુલી જી, મોતીના ચોડ પુરેશ,
લળીલળીલીએલુછણા જી, જિનવર દીયે ઉપદેશ સીમંધર ૪
જોક સમે મે સાભળ્યુ જી, હવે કરવા પચ્ચખાણુ,
પોથી ઠવણી તિહા કને જી, અમૃતવાણી વિશાળ સીમંધર ૫
રાયને બહાલા ઘોડલા જી, વેપાગીને બહાલા છે દામ,
અમને બહાલા સીમંધરસ્વામી, જેમમીતાને શ્રીરામ સીમં ૬
નહિ માણુ પ્રભુ રાજઋદ્ધિજી, નહિ માણુ ગરથ ભડાર,
હું માણુ પ્રભુ જોગુ જી, તુમ પાને અવતાર સીમંધર ૮

સમયસુંદરની વિનતિ જી. માનજો વારંવાર;
 બે કર જોડી વિનવે જી, વિનતડી અવધાર સીમંધર૦ ૯

શ્રી વજ્રધર જિન સ્તવન

(રાગ-નદી યમુનાકે તીર)

વિહરમાન ભગવાન, સુણો મુજ વિનતિ;
 જગતારક જગનાથ અછો ત્રિભુવનપતિ,
 ભાસક લોકાલોક, તિણે જાણો છતિ;
 તો પણ વીતકવાત, કહું છું તુજ પ્રતિ. ૧

હું સરૂપ નિજ છોડી, રમ્યો પર પુદ્ગલે,
 ઝીલ્યો ઉલ્લટ આણી, વિષયતૃષ્ણા જલે;
 આશ્રવ બંધ વિભાવ, કરું રુચિ આપણી,
 ભુલ્યો મિથ્યાવાસ, દોષ દેઉં પરભણી. ૨

અવગુણ ઢાંકણ કાજ, કરું જિનમતક્રિયા;
 ન તનું અવગુણ ચાલ, અનાદિની જે પ્રિયા;
 દષ્ટિરાગનો પોષ, તેહ સમકિત ગણું,
 સ્યાદ્વાદની રીત, ન દેખું નિજપણું. ૩

મન તનુ અપલ સ્વભાવ, વચન એકાંતતા,
 વસ્તુ અનંત સ્વભાવ, ન ભાસે જે છતા;
 જે લોકોત્તર દેવ, નમું લૌકિકથી,
 દુર્લભ સિદ્ધ સ્વભાવ, પ્રભો તહકીકથી. ૪

મહાવિદેહ મઝાર કે, તારક જિનવરૂ,
 શ્રી વજ્રધર અરિહંત, અનંત ગુણાકરૂ;

તે નિર્યામક શ્રેષ્ઠ સહી મુજ તારશે,
મહાવૈદ્ય શુભ યોગ, રોગ લવ વારશે ૫

પ્રભુ મુખ લગ્ય સ્વભાવ, સુષુત્તે માહરો,
તો પામે પ્રમોદ, એહ ચેતન ખરો,
થાયે શિવપદ આશ, રાશિ સુખવૃદ્ધી,
સહજ સ્વતંત્ર સ્વરૂપ, ખાણ આણુદની ૬

વલગ્યા જે પ્રભુ નામ, ધામ તે શુભ તણા,
ધારો ચેતન રામ, એહ ધિર વાસના,
દેવચંદ્ર નિનચંદ્ર, હૃદય ધિર થાપને,
નિન-આણા-ચુત ભક્તિ, શક્તિ મુજ આપને ૭

શ્રી સીમધરસ્વામીનું સ્તવન (પત્ર ૩૫)

સ્વસ્તિ શ્રી મહાવિદેહ ખેત્રમા, છંદા રાજે તીર્થ કર
વીશ, અને નમુ શીશ કાગળ લખુ કાઠથી ૧

સ્વામી જઘન્ય તીર્થ કર વીશ છે, ઉત્કૃષ્ટા એકસો સીતેર,
તેમાં નહીં ફેર કાં ૨

સ્વામી ખાર શુભે કરી યુક્ત છે, અગે લક્ષણ એક
હજાર ઉપર આઠ સાર કાં ૩

સ્વામી ચોત્રીશ અતિશયે શોભતા, વાણી પાત્રીશ વચન
રસાળ, શુભે તણી માળ કાં ૪

સ્વામી ગ ધહસ્તી સમ ગાજતા, ત્રણ લોકતણા પ્રતિપાળ
છે દીનદયાળ કાં ૫

સ્વામી કાયા સુકેમળ શોભતી, શોભે સુંદર સોવન વાન
કરૂં પ્રણામ. કાં ૬

સ્વામી ગુણ અનંત છે આપના, એક જાણે કહ્યા કેમ
જાય, લખ્યા ન લખાય. કાં ૭

ભરતક્ષેત્રથી લિખિતંગ જાણુને, આપ દર્શન ઈચ્છિત
દાસ, રાખું તુમ આશ. કાં ૮

મેં તો પૂર્વે પાપ કીધાં ઘણાં, જેથી આપ દરિસણ
રહ્યા દૂર, ન પહોંચું હજુર. કાં ૯

મારા મનમાં સંદેહ અતિ ઘણાં, જવાબ વિના કહ્યા
કેમ જાય; અંતર અકળાય. કાં ૧૦

આડા પાળ પરવત ને ડુંગરા, જેથી નજર નાખી નવ
જાય, દર્શન કેમ થાય. કાં ૧૧

સ્વામી કાગળ પણ પહોંચે નહિ, નવી પોંચે સંદેશો કે
શાહી, અમે રહ્યા આંહી. કાં ૧૨

દેવે પાંખ આપી હોત પીંડમેં, ઉડી આવું દેશાવર
દૂર, તો પહોંચું હજુર. કાં ૧૩

સ્વામી કેવળજ્ઞાને કરી દેખાને, મારા આતમના છે
આધાર, ઉતારો ભવપાર. કાં ૧૪

ઓછું અધિકું ને વિપરીત જે લખ્યું, માફ કરજો
જરૂર જિનરાય, લાગું તુમ પાય. કાં ૧૫

સવત ઓગણીસો ત્રેપન (૧૯૫૩) સાલમા, હરખે હરખ
વિજય ગુણ ગાય, ત્રેમે પ્રણમ પાય, કાગળ લખુ કોડથી ૧૯

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન

મનહુ તે મહાઝ મોકલે મહારા વહાલાજી રે, શશહર
સાથે સદેશ, જઈને કહેજો મહારા વાલાજીરે, મરતના ભક્તને
તારવા મહાં એકવાર આવોને આ દેશ જઈં ૧ પ્રભુજી
વસો પુષ્કલાવતી મહાં મહાવિદેહ ક્ષેત્ર મઝાર જઈં પુરી
રાજે પુડરિગિણી મહાં જિહા પ્રભુનો અવતાર જઈં ૨
શ્રી સીમધર સાહેબા મહાં વિચરતા વીતરાગ જઈં પડિખોહો
ખહુ પ્રાણીને મહાં તેહનો પામે કુણુ તાગ જઈં ૩ મન
જણે ઉડી મળુ મહાં પણુ પોતે નહી પાખ જઈં ભગવત
તુમ જોવા ભણી, મહાં અલજો ધરે છે જોહુ આખ જઈં ૪
દુર્ગમ મોટા હુગરા મહાં નહી નાજાનો નહી પાર જઈં
ઘાટીની આંટી ઘણી મહાં અટવી પથ અપાર જઈં ૫
કોડી સોનેયે કાશીદુ મહાં કરનારો નહી કોઈ જઈં કાગલીયો
કેમ મોકલુ મહાં હોય તો નિત્ય નવલી હોય જઈં ૬
લખુ જે જે લેખમા મહાં લાખો ગમે અલિલાપ જઈં તે
દહેજમા તમે લહો મહાં સમય પુરે છે સાખ જઈં ૭
લોકલોક સ્વરૂપના મહાં જગમા તુમે છો જણુ જઈં જણુ
આગે શુ જણાવીયે મહાં આખર અમે અજણુ જઈં ૮
વાચક ઉદયની વિનતિ, મહાં શશહર કહ્યા સદેશ જઈં
માની લેજો માહરી મહાં વસતા દૂર વિદેશ જઈં ૯

શ્રી યુગમંધર જિન સ્તવન

(મધુકરની દેશી)

શ્રી યુગમંધરને કહેલો કે 'દ્વિધિસુત વિનતડી મુણ્ણો
 રે શ્રી યુગં એ આંકણી, કાયા પામી અતિ ફૂડી, પાંખ નહીં
 આવું ઉડી; લખિધ નહીં કોઈ રૂડી રે શ્રી યુગં ૧ તુમ
 સેવામાંહિ સુર કાડી, ઈહાં આવે ને એક દોડી; આશ ફળે
 પાતક મોડી રે. શ્રી યુગં ૨ દુઃખમ-સમયે ઇણે ભરતે,
 અતિશય નાણી નવિ વરતે, કહીએ કહો કોણ સાંભળતે રે ?
 શ્રી યુગં ૩ શ્રવણાં સુણિયાં તુમ નામે, નયણાં દરિસણ
 નવિ પામે; એ તો ઝગડાને ઠામે રે. શ્રી યુગં ૪ ચાર
 આંગળ અંતર રહેવું; શોકલડીની પેરે દુઃખ રહેવું; પ્રભુ
 વિના કોણ આગળ કહેવું રે ? શ્રી યુગં ૬ બેહુનો એક
 મતો થાવે, કેવલ નાણુ જુગલ પાવે; તો સવિ વાત બની
 આવે રે. શ્રી યુગં ૭ ગજ લંછન ગજગતિગામી, વિચરે
 વપ્રવિજય સ્વામી; નંચરી વિજયા શુભ ધામી રે. શ્રી યુગં ૮
 માતા સુતારાએ જાયો, સુદૃઢ નરપતિ કુળ આયો; પંડિત
 જિનવિજયે ગાયો રે. શ્રી યુગં ૯

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

(રાગ-ઋષભ જિનરાજ મુજ આજ)

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે, વિનતિ
 માહરી ચિત્ત ધારી; માર્ગ ને મેં લહ્યો તુજ કૃપારસ થકી,

૧ ચંદ્રમા. ૨ આંખ અને કાનને ચાર આંગળનું છેડું છે. તેથી
 કાન યુગમંધરસ્વામીનું નામ સાંભળે છે; પણ પ્રભુ દૂર હોવાથી આંખ
 દેખી શકતી નથી, તેથી આંખને શોધ્યની પેઠે દુઃખ થાય છે.

તો હુઈ સંપેદા પ્રગટ સારી આજ્ઞ ૧ વેગલો મત હુજે
 દેવ ! મુજ મન થકી, કમલના વન થકી જિમ પરાગો,
 ચમક પાપાણુ જિમ લોહને ખેચશે, મુક્તિને સહજ તુજ
 ભક્તિ રાગો આજ્ઞ ૨ તુ વસે જો પ્રલો ! હર્ષભર હિયડલે,
 તો સકલ પાપના બધ તૂટે, ઉગતે ગગન સૂર્યતણે મળડલે,
 દહ દિશિ જિમ તિમિર પડલ કૂટે આજ્ઞ ૩ સીચજે તુ
 સદા, વિપુલ કડુણારસે, મુજ મને શુદ્ધ મતિ કલ્પવેલી, નાણુ
 દંસણુ કુસુમ ચરણવર મજરી, મુક્તિકલ આપશે તે અઢેલી
 આજ્ઞ ૪ લોકસન્નાથકી લોક બહુ વાહલો, રાહલો દાસ તે
 સવિ ઉવેખે, એક તુજ આણુસુ જેહ રાતા રહે, તેહને એહ
 નિજ મિત્ર દેખે આજ્ઞ ૫ આણુ જિણુલાણુ ! તુજ એક હુ
 શિર ધરુ, અવરની વાણી નવિ કાને સુણીએ, સર્વ દર્શન
 તણુ મૂલ તુજ શાસને, તેણે તે એક સુવિવેક શુણીએ આજ્ઞ ૬
 તુજ વચન રાગ સુખસાગરે હુ ગણુ, સકલ સુર મતુજ
 સુખ એક ખિંદુ, સાર કરજો સદા દેવ ! સેવક તણી, તુ સુમતિ
 કમલિની વન દિણુ હુ આજ્ઞ ૭ જ્ઞાન યોગે ધરી તૃપ્તિ નવિ
 લીજિયે, ગાજિયે એક તુજ વચનરાગે, શક્તિ ઉલ્લાસ
 અધિકો હોશે તુજ થકી, તુ સદા સકલ સુખહેતુ બજો આજ્ઞ ૮

શ્રી સીમ ધર સ્વામીનુ સ્તવન

કોઈ કહે સીમ ધર સ્વામી આવીયારે, આવીને કર્યો રે
 જીહાર, મુજ આગણુ આખો કલ્યો, કોઈ ઘાલે રે ખાવળ શુ ખાથ
 સહુણાદેવ સ્વામી સીમ ધર દેવ, કોઈ મલે રે બલીહારીનો સ ધ,
 સહુણા દેવ સ્વામી સીમ ધર દેવ ૧ સાગર સાયર જલ ભર્યો

રે, વરચે મેરૂં પર્વત રૂળ; દ્વીપ સમુદ્ર આડા ઘણાં, મુજ
 આવણુ જાવણુ ઘણું દર સલુણાં સાગર શાહી ને કરૂં, લેખન
 કરૂં વનરાઈ; આપ કાગળ ને લખું; તુમારા ગુણ રે, વરણુબ્યા
 નહિ જાય. સલુણાં કાઈ કહે સીમંધર સ્વામી આબ્યારે,
 આવીને કર્યો રે જુગવાસ; તેહની જીભડી જડાવું સોનાતણી,
 તેના દુધડે પખાલીશ પાય. સલુણાં સ્વામી સ્વપને ને મલો
 રે, તો કરૂં મનડાની વાત; તુમ સરીખા સાહીખા ને મીલે,
 મુજ જાય રે વેદન કેરી વાત. સલુણાં મુજ હૈયું હેને લયું
 રે, શ્વાસ લયો ઉજમાલ; ગુણમુંદર વાચક એમ કહે, મુજ
 મલ્યો રે સીમંધર દેવ. સલુણાં

શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન

(સાહિબ અજિત જિયુંદ જીહારીએ-એ દેશી)

સાહેબ શ્રી સીમંધર સાહિબા, સાહેબ તુમ પ્રભુ દેવાધિદેવ;
 સનમુખ જુઓને મારા સાહિબા, સાહેબ મન શુદ્ધે કરૂં તુમ સેવ;
 એક વાર મળોને મારા સાહિબાં ૧

સાહેબ સુઃખ દુઃખ વાતો મહારે અતિઘણી,

સાહેબ કોણુ આગળ કહું નાથ !

સાહેબ કેવળજ્ઞાની પ્રભુ ને મળે, સાહેબ તો થાઉં હું સનાથ.
 એકવાર ૦ ૨

સાહેબ ભરતક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો, સાહેબ ઓછું એટલું પુણ્ય;
 સાહેબ જ્ઞાની વિરહ પડ્યો આકરો, સાહેબ જ્ઞાન રહ્યું અતિ ન્યૂન.

એક વાર ૦ ૩

સાહેબ દશ દૃષ્ટાતે દોહીલો, સાહેબ ઉત્તમ કુલ સૌભાગ,
સાહેબ પાખ્યો પશુ હારી ગયો, સાહેબ જેમ રત્ને ઉડાડ્યો કાગ
એક વાર૦ ૪

સાહેબ પડ્ રસ ભોજન બહુ કર્યા, સાહેબ તૃપ્તિ ન પાખ્યો લગાર,
સાહેબ હું રે અનાદિની ભૂલમા, સાહેબ રઝળ્યો ઘણો સ સાર
એક વાર૦ ૫

સાહેબ સ્વજન કુટુંબ મત્યા ઘણા, સાહેબ તેહને હું ખેદુ ખી થાય,
માહેબ છવ એક ને કર્મ જૂજૂઆ, સાહેબ તેહથી દુર્ગતિ જાય
એક વાર૦ ૬

સાહેબ ધન મેળવવા હું ધસમર્યો, સાહેબ તૃષ્ણાનો નાખ્યો પાર,
સાહેબ લોભે લટપટ બહુ કરી, સાહેબ ન જોયો પાપ વ્યાપાર
એક વાર૦ ૭

સાહેબ જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ છે, સાહેબ રવિ કરે તેહ પ્રકાશ,
સાહેબ તિમહીજ શાની મળે થકે,

સાહેબ તે તો આપે રે સમકિત વાસ એક વાર૦ ૮

સાહેબ મેઘ વરસે છે વાડમા, સાહેબ વરસે છે ગામે ગામ,
સાહેબ ઠામ કુઠામ જુએ નહીં, સાહેબ એવા મહોટાના રે કામ
એક વાર૦ ૯

માહેબ હું વસ્યો ભરતને છેડલે,

માહેબ તુમે વખ્યા મહાવિદેહ મોઝાર,
સાહેબ દૂર રહી કડ વદના, માહેબ ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર
એક વાર૦ ૧૦

સાહેબ તુમ પાસે દેવ ઘણા વસે, સાહેબ એક મોકલજો મહારાજ;
સાહેબ મુળનો સંદેશો સાંભળો સાહેબ તો સહેજે સદે મુજકાજ.

એક વાર૦ ૧૧

સાહેબ હું તુમ પગની મોજડી, સાહેબ હું તુમ દાસનો દાસ;
સાહેબ જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ લાણે, સાહેબ મને રાખો તમારી પાસ.

એક વાર૦ ૧૨

શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન

શ્રી સીમંધર સાહીબા રે, વિનતડી અવધાર;
લવસાગરમાં ખુડતા રે, ખાંહ ગ્રહી મુજ તાર રે.
કર જોડી કહું આજ, માનો મુજ અરદાસ રે.

શિર નામી કહું આજ. ૧

દક્ષિણ ભરતમાં અમે રહ્યાં, પુષ્કરાવર્ત જિનરાજ;
અંતર તો દીસે ઘણો રે, કેમ સરશે મુજ કાજ. શિર૦ ૨

જલમાં વસે રે કુમુદિની રે, ઇંદો વસે રે આકાશ;
જેમ તુમે ઇચ્છા પુરતા રે, તેમ પ્રભુ પુરો મુજ આશ રે. શિર૦ ૩

જે તુમ આણા શિર ધરે રે, સુખીયા કહીયે રે તેહ;
વલી વલી શું કહું વાલંબા રે, મુજ શું ધરજો નેહ રે. શિર૦ ૪

તું માતા તુંહીજ પિતા રે, બ્રાતા તું જગખંધ;
મહેર કરો મુજ ઉપરે રે, કરો કરુણા રસ શુદ્ધ. શિર૦ ૫

શ્રી શ્રીવિજય જિણુંદનો રે, શિષ્ય વિજય ગુણ ગાય;
આજ પછી પ્રભુ તુમ વિના, અવર શું નમવા નીમ. શિર૦ ૬

શ્રી નવપદજીનું સ્તવન

નરનારી રે, ભમતા ભવભરદરીએ, નવપદનું ધ્યાન સદા ધરીએ,
 સુખકારી રે, તો શિવસુદરી વરીએ, નવપદનું ધ્યાન સદા ધરીએ ૧
 પહેલે પદશ્રી અરિહત રે, કરી આદિ રિપુનો અત રે,
 ધયા શિવ રમણીના કત રે, પદ ખીજે જે સિદ્ધ ભજી હુ ખ હરીએ રે,
 નવપદનું ધ્યાન સદા ધરીએ, સુખકારી રે, તો શિવસુદરી વરીએ

નવ૦ ૨

આચાર્ય નમુ પદ ત્રીજે રે, ચોથે પદ પાઠક લીજે રે,
 પ્રીતેથી પાપ પ્રણીતીજે રે, પદ પાચમે રે મુનિ મહારાજ ઉચરીએ

નવ૦ ૩

છઠે પદ દર્શન જાણુ રે, જ્ઞાન ગુણ મુખ્ય વખાણુ રે,
 આ જગમા ખરૂ નાણુ રે, ખહુ ખરચો રે, તોએ ન ખૂટે જરા એ

નવ૦ ૪

ચારિત્રપદ નમુ આઠમે, નવમે તપ કરો ખહુ ઠાઠ રે,
 હુ ખ દારિદ્ર જેહથી નાસેરે, જિનવરની રે, પ્યારથી પૂજા કરીએ રે

નવ૦ ૫

નવદિન શીયલ મત પાળો રે, પડિકમણુ કરી હુ ખ ટાળો રે,
 જેમ ચ પાપતિ શ્રીપાલ રે, મન માહી રે ચ કા ન રાખો જગીએ

નવ૦ ૬

ઝોગણીસ અઠાવન વર્ગે રે, પોપ માસ પુનમ તિથિ ફરશે રે,
 લાવે ગાવે તે ભવ નવિ ફરસે રે, નિર્ભયથી રે ધર્મ કહે ભવ તરીએ રે

નવ૦ ૭

શ્રી નવપદજીની ઓળીનું સ્તવન

દેશ મનોહર માળવો, નિરુપમ નયરી ઉજેણ લલના;
રાજ કરે તિહાં રાજીઓ, પ્રજાપાળ ભૂપાળ લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ. ૧

તસ અંગજા યે બાલિકા, મયણાં જગ વિજ્યાત લલના,
જિનમતી પાસે વિદ્યા ભણી, ચોસઠ કળા વિશાળ લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૨

સાતશે' કોઢીનો અધિપતિ, શ્રી શ્રીપાળ નરિંદ લલના;
પરણાવી મયણા તેહને, કોઢીશું ધરતી નેહ લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૩

પિયુ! ચાલો દેવ જીહારીએ, ઋષગજિણુંદ ઇષ્ટદેવ લલના;
પૂજ પ્રણુમી આવીઆ, ગુરુ પાસે સસનેહ લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૪

કહે મયણા સુણો પૂજ્યજી, તુમ શ્રાવકનો રોગ લલના;
કવણ કર્મસંજોગથી, કેમ જાશે એ રોગ લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૫

ગુરુ કહે વત્સ! સાંભળો, નહીં અમ અવર આચાર લલના;
સિદ્ધચક્ર જન્મ નેઈને, કરશું તુમ ઉપકાર લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૬

આસો શુદ્ધિ સાતમ દિને, કીજે ઓળી ઉદાર લલના;
પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરી; કેવલ ભૂમિસંચાર લલના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ૦ ૭

પડિમ્મભણા દોય ટકના, દેવવદન ત્રણ કાળ લલના,
વિધિશુ જિનવર પૂજ્યો, ગણણુ તેર હજાર લલના
શ્રી સિદ્ધચક્ર ૮

એમ નવ દિન આગિલ કરે, મયણા ને શ્રીપાળ લલના,
પચામૃત ન્હવણે કરી, ન્હવરાવે ભરથાર લલના
શ્રી સિદ્ધચક્ર ૯

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવા ફળી, પામ્યા મુખ શ્રીપાળ લલના,
પૂરવ પુણ્ય પસાયથી, મુક્તિ લહે વરમાળ લલના
શ્રી સિદ્ધચક્ર ૧૦

શ્રી રાણકપુરતીર્થનું સ્તવન

દેશમા વડાલોજી આવશે, રાણકપુર રસ રહેશે જી ત્રિલોક-
હીપક દેહરા, ચઉમુખ પ્રતિમા ચારે જી રાણકપુર રલિયામણું ૧
જ્યા રે વસે રે વ્યવહારીયો, ત્યા ધન્નોશા પોરવાડ જી,
જેણે રે મડપ માડિયો, ચોસઠ વિધાનુ પ્રમાણ જી રાં ૨
પહેલા લોણની માડણી, સાત હજાર એના થભજી,
અઠવાવીશ હજાર પ્રતિમા વસે, શ્રાવકે હીધુ ખડુમાન જી રાં ૩
ખીજ રે લોણની માડણી, આઠ હજાર એના થભ જી,
ખત્રીશ હજાર પ્રતિમા વસે, મડપ રચ્યો મહોટે ઠામે જી રાં ૪
ત્રીજ રે લોણની માડણી, ચોરાશી શિખરે વખાણુ જી,
આદીશ્વર ભગવાન શોભતા, બીજી પ્રતિમાનો પાર ન જાણુ જી
રાણકપુર ૫

ખસો પાંત્રીશ પગથીઆં, એટલું દેશનું પરિમાણુ જ;
કોડ નવાણું સોનામહોરો ખરચી, છે ધનેશ્વર પોરવાઠે જ.

રાણકપુર૦ ૬

જ્યારે દેહરું પુરું થયું, રાણકપુર રસ રહેશે જ;
યાત્રા કરો જિનજી તણી, ટાલશે લવનો ફેરો જ. રા૦ ૭
માટે તે શહેર રાણકપુરું, આલીશ ગાઉનો ફેરો જ;
ચોરાશી ગચ્છના શ્રાવક વસે, રહે ટા ધન્નોશા કહેવાણુ જ.

રાણકપુર૦ ૮

પહેલા તે શ્રાવક એકલા, વલી તે પાંચસે માસે જ;
એટલા વરસ દેહરાને થયા, મહાવીરસ્વામી બેઠાં પાટે જ. રા૦ ૯
સંવત અઠાર પાંત્રીશનો, રુઠો તે શ્રાવણ માસ જ;
મહોટી રે સર્ધ પરમેસરી, સ્તવન રચાવ્યું પેથલ ઉસવાલે જ.

રાણકપુર૦ ૧૦

શ્રી કેસરીયાજીનું સ્તવન

(ભમરો ઉડેરે રંગમોહોલમાં રે-રાગ)

આજ સફલ દિન માહરો રે, વાંધો શ્રી ધૂલેલા રાય રે,
કેસરીયાજી ભેટીઓ રે, મેવાડ વાગડ વીચે શોભતો રે;

ખાવન જિનાલયો પ્રાસાદ રે. કે૦ ૧

મેરૂ સમ ઉત્તંગ દેહરો રે, કૌરણી અતિહી શ્રીકાર રે, કે૦
થાંભે થાંભે શોભે પૂતલી રે, જાણીયે દેવચિમાન રે. કે૦ ૨

સુવર્ણનો દંડ કલશ અછે રે, રૂપ્ય કપાટ બેડી દોય રે, કે૦
રત્ને જડિત સુવર્ણ અંગિકા રે, તેજે જલામલ ભાણુ રે. કે૦ ૩

પ્રભુજીની મૂર્તિ મોહની રે, તૃપ્તિ ન પામે નયણ રે, કે૦
 મહિમાવત મોહોટો તુમે રે, જગ સહુ નમે જસ પાય રે કે૦ ૪
 નિત પૂજે પ્રભુ ભાવશુ રે, વહિત ફલ લહે તામ રે, કે૦
 આશા ધરીને હુ આવીયો રે, ઘો દરિસણ મહારાજ રે કે૦ ૫
 દેશાવરી મઘ આવે ઘણા રે, યાત્રા કરણ નિતમેવ રે, કે૦
 કેસરના કીચ મચી રહ્યા રે, નિત હોય મગલમાલ રે કે૦ ૬
 ગૌમુખ યક્ષ ચક્રેસરી રે, શાસનદેવતા એહ રે, કે૦
 કલિયુગમા સાચો ધણી રે, પરતા પૂરણહાર રે કે૦ ૭
 શેઠ નરસિંહ નાથાના સઘમા રે, વતે છે જય જયકાર રે, કે૦
 સવત્ આગણીશ ખાગેતરે રે, વૈશાખ વદી ણીજ સાર રે કે૦ ૮
 તિથે દીન પ્રભુજીને વાદીયા રે, સઘ સવે ગહધટ રે, કે૦
 પૂજા સાહુમિવચ્છલ નિત પ્રતે રે, ખરચી લાહો લીધ રે કે૦ ૯
 આઠ દિવસ કરી જાત્રા રે, સઘ સહુ હપેણ રે, કે૦
 સૌભાગ્યેન્દુ શિષ્ય દેવચ દ્રને રે, જાત્રા ધર્મ સુખકાર રે કે૦ ૧૦

શ્રી સમેતશિખરજીતીર્થનું સ્તવન

તુહી નમો નમો સમેતશિખર ગિરિ,
 આદીશ્વર અષ્ટાપદ સિધ્યા, વાસુપૃજ્ય ચ પાપુરી તુહી૦
 નેમ ગયા ગિરનારે સુકિત, વીર પાવન પાવાપુરી તુહી૦
 વીશ હુ કે વીશ જિનેશ્વર, સિધ્યા અનગન આદરી તુહી૦
 જ્યોતિસ્વરૂપે હુ આ જગદીશ્વર, અષ્ટ કર્મનો ક્ષય કરી તુહી૦
 પશ્ચિમ દિશે શત્રુ જય તીર્થ, પૂર્વ સમેતશિખર ગિરિ તુહી૦
 મોક્ષ નગરના દોય દરવાજા, ભવિકે જીવ રહ્યા સચરી તુહી૦

જગ વ્યાપક અક્ષય સાહીબ, પાપ સંતાપ કાટન ગિરિ. તુંહીં
 મોટું તીર્થ મોટો મહિમા, ગુણ ગાવત સુરાસુરી. તુંહીં
 વિષમ પહાડ ઉજ્જડ મેં ચિહું દીસી, ચોર ચરડ રહ્યા સંચરી. તુંહીં
 ભયંકર હુંગર ભૂમિ ડરાવણુ, દેખત હુંગર થરહરી. તુંહીં
 સંવત સત્તર ચુંભાલીશ વરસે, ચૈત્ર સુદિ ચોથે ધરી. તુંહીં
 કહે જિન હર્ષ વીશે હુંકે, ભાવશું ચૈત્યવંદન કરી. તુંહીં

શ્રી સમેતશિખરજીનું સ્તવન

(રાગ-એટલો સંદેશો ચંદ્ર જિનજી)

સમેતશિખર મુજને વાલેડું લાગે, પ્રગટ વસે છે બહાલો
 પાર્શ્વ જિણુંદ સખીં; સમેતશિખર મુજને વાલેડું લાગેં ૧
 આટલો સંદેશો જઈને પ્રભુજીને કહેજો, ભવસાગર ક્યારે
 જલશે હાથ સખીં ૨ કોધ અગિતની જવાળા મુજને ખાળે
 છે, કૃપા વારિનો ક્યારે કરશે વરસાદ. સખીં ૩ કામ સ્વરૂપી
 હસ્તી કચડી નાખે છે, શઠતા સ્વરૂપી સિહ કરે છે નાદ.
 સખીં ૪ હું તો દાસી છું પ્રભુ પાર્શ્વ જિણુંદની, સહેજે સલુણો
 મારો કોડીલો કંથ. સખીં ૫ સૃષ્ટિ ન દેખું આતો રાત
 ભયંકર, નજરે ન આવે પ્યારો પ્રેમીલો પંથ. સખીં ૬
 કુટુંબ કખીલો એ તો સાચા શિયાળવા, ઘેરી રહ્યા છે મુજને
 આવી ચોપાસ. સખીં ૭ અંતરના બેલી પ્રભુજી ક્યારે
 ઉગારશે, હૈયામાં હવે મારે કંઈ નથી હામ. સખીં ૮
 કરૂણાના સાગર પ્રભુજી જ્ઞાન ઉજાગર, વહાલું લાગ્યું છે
 પ્રભુ આપનું ધામ. સખીં ૯ અમીરસ ઝરતી મૂરતિ પ્યારી
 લાગે છે, કુમુદને બહાલો જેમ શારદનો ચંદ. સખીં ૧૦

સમેતશિખરવાસી પાશ્વર્ જિણુ દણ, વામાદેવીનો રૂઠો લાડીલો
 નહ સખીં ૧૧ નટડીને દોર ઉપર જેવી છે સુરતા, એવી
 પ્રભુની સાથે મારી છે પ્રીત સખીં ૧૨ પદ્મવિજય સૂરિ
 એ રીતે બોલે, પ્રભુજીએ સલાખી રૂઠી રાખી છે પ્રીત
 સખી, સમેતશિખર મુજને વાલેરૂ લાગેં ૧૩

શ્રી અષ્ટાપદજી તીર્થનું સ્તવન

અષ્ટાપદના રે શ્રી જિન વહીયે, ઋષભાદિક ચોવીશ,
 ભરતચક્રીયે રે કીધો ભાવશુ તીરથ વિશ્વારે વીશ

અષ્ટાપદનાં ૧

આદિ જિણુ દે રે સ્વમુખ ઉપદિશ્યો, બારે પરસદ માહી,
 શ્રી જિન કેરા રે બિખ ભરાવતા, જિન સમ થઇએ ઉછાંહી

અષ્ટાપદનાં ૨

તવ ચક્રીએ' રે બિખ ભરાવીઆ, રચણના સઘલા રે બિખ,
 ઋષભાદિક ચોવીશ કરાવીયા, નિજ નિજ માને પ્રલબ્ધ

અષ્ટાપદનાં ૩

જોજન માને રે એક પગથીઉ, એહવા પગથીયા આઠ,
 અષ્ટાપદગિરિ તેણે બાસીએ, આગમમાંહી રે પાઠ

અષ્ટાપદનાં ૪

તે ઉપર ખડુ બાવે કરાવીઆ, સોવનમય પ્રાસાદ,
 ધ્વજ દડ સોઢે કચન કેરા, લેતા ગગન ચૂરે વાદ

અષ્ટાપદનાં ૫

અતિ શુભ મુહૂર્તે રે પ્રભુ ખેસાડીઆ, કરીય પ્રતિષ્ઠા સાર;
પૂરવ દિશી ખે ઋષભ અજિતજીના, દક્ષિણ સંભવ ચાર.

અષ્ટાપદનાં ૬

સુપાર્શ્વ આદે રે આઠ જિનેસરૂ, પશ્ચિમ દિશે ખેસંત;
ધર્મ જિણુંદથી રે દશ ઉત્તર દિશે, થાપ્યા ઈમ ભગવંત.

અષ્ટાપદનાં ૭

સિંહનિષાદી રે આકૃતિ તેહની, સમનાસા સુખકાર;
ઈમ ખેસાડ્યાં રે ચોવીશે જિનવરા, પદ્માસન નિરધાર.

અષ્ટાપદનાં ૮

સત્તરભેદી રે પ્રભુપૂજા રચે, સમકિત નિરમલ કીધ;
દેશી વિદેશી રે સંઘ જાયે ઘણાં, અરચે પ્રભુમે સમૃદ્ધ.

અષ્ટાપદનાં ૯

ઋષભ જિણુંદે રે મુક્તિ વધૂ વરી, તિણ એ તીરથ મહંત;
ચઉસઠ સુરપતિ રે આવી હરખથી, ઓરછવ કરત અનંત.

અષ્ટાપદનાં ૧૦

રાવણ રાણે રે આળ્યો ઈણુ ગિરિ, વીણા વળવી સાર;
ત્રુટી તાંતરે નસ સાંધી તેણે, જિન થાશે શ્રીકાર.

અષ્ટાપદનાં ૧૧

ગૌતમ ગણધર રે જાત્રા આવીઆ, વાંદીને જિનચંદ;
તાપસ સઘલા રે વલતા શિષ્ય કર્યા, તે થયા જ્ઞાન દિણુંદ.

અષ્ટાપદનાં ૧૨

એમ ખડું પ્રાણીએ રે જાત્રા કરી, વશી થયા શિવપુર વાસ,
ચરમશરીરી રે જે હોએ જીવડા, તે ચડે ઇશુ ગિરિ ખાસ

અષ્ટાપદનાં ૧૩

નીત ત્રિહુ કાલે રે, જે કરે વદના, અધિકો આણી ભાવ,
સમ્યક્ત્વ દરસન રે નાણુ ચરણુ વરે, થાયે શુદ્ધ સ્વભાવ

અષ્ટાપદનાં ૧૪

અચલગચ્છે રે અધિપતિ સોહીએ, શ્રી વિદ્યાસાગરસૂરિ,
તસ વિનયી કહે રે જ્ઞાન વિજય વરી, પ્રભુનામ સુખકારી

અષ્ટાપદનાં ૧૫

શ્રી અષ્ટાપદગિરિતીર્થનુ સ્તવન

અષ્ટાપદ અરિહંતજી, મહારા બહાલાજીરે, આદીશ્વર અવધાર,
નમીએ નેહશુ મહારાં દશ હજાર મુણિદંશુ મહારાં

વરિયા શિવવધુ સાર નમીએં

ભરતભૂપે ભાવે કયો મહારાં ચઉમુખ ચૈત્ય ઉદાર

નમીએં ૧

જિનવર ચોવીશે જિહા મહારાં થાપ્યા અતિ મનોહાર

નમીએં ૨

વરણપ્રભાણે વિરાજતા મહારાં લછન ને અલકાર, નમીએં

સમનાસાયે શોભતા, મહારાં ચિહુદિશે ચાર પ્રકાર

નમીએં ૩

મંદોદરી રાવણુ તિહાં, મહારાં નાટક કરતાં વિચાર, નમીયેં
તુટી તાંત તવ રાવણુ મહારાં નિજકર વીણા તતકાલ.

નમીયેં ૪

કરી બજવી તિણે સમે મહારાં પણુ નવિ તોડયું તે તાન, નમીયેં
તીથેંકર પદ બાંધીયું, મહારાં અદ્ભુત ભાવશું ગાન.

નમીયેં ૫

નિજ લખધે ગૌતમ શુરુ મહારાંકરવા આંબ્યા તે જાત્ર, નમીયેં
જગચિંતામણિ તિહાં કયું, મહારાં તાપસ બોધ વિખ્યાત.

નમીયેં ૬

એ ગિરિ મહિમા મહોટકો મહારાંતેણે ભવ પામે જેસિદ્ધ, નં
જે નિજ લખધે જિન નમે મહારાં પામે શાશ્વત ઋદ્ધિ.

નમીયેં ૭

પદ્મવિજય કહે એહના, મહારાં કેતા કરૂં વખાણુ નમીયેં
વીર સ્વમુખે વરણુઓ મહારાં નમતાં કોડી કદયાણુ.

નમીયેં ૮

શ્રી અષ્ટાપદજીતીર્થનું સ્તવન

(રાગ-નિંદા મ કરજો કોઈની પારકી રે)

મનડું અષ્ટાપદ મોહ્યું માહરૂં જી, નામ જપું નિશદિશજી;
ચઉ અકુ દસ દોય વંદીયે જી, ચઉદિશિ જિન ચોવીશ જી.
મનડું ૦ ૧ એક એક જોજન આંતરૂં જી, પાવડીયાં છે આઠ
જી, આઠ જોજન ઉચું દેહરૂં જી; જીવ આવી ઉભા જોયજી.
મનડું ૦ ૨ ભરતે ભરાબ્યાં ભલે દેહરાંજી, શોભે હીરાનાં તિહાં

થલજી, આપ મૂરત સેવા કરેજી, પાપ ગયા સર્વિ દૂરજી
 મનડું ૦ ૩ ગૌતમસ્વામી તિહા ચડયાજી, આણામા શ્રી
 તીર્થ કરજી, ગોત્ર તીર્થ કર તિહા બાધીયુજી, રાવણે કરી
 નાટારાજજી મનડું ૦ ૪ દૈવે ન દીધી મુજને પાળડીજી,
 કિમ કરી આવુ હંજુરજી, સમયસુદર કહે વદનાજી, પ્રહ
 ઉગમતે સૂર્યજી મનડું ૦ ૫

શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન

(ગગન-નીંદરડી વેળુ હુઈ રહી)

શ્રી અષ્ટાપદ ઉપરે, જાણી અવસર હો આબ્યા આદિનાથ કે,
 ભાવે ચોસઠ ધ્રુ, સમવસરણ હો મત્યા મોટા સાથ કે
 શ્રી ૦ ૧

વિનિતાપુરથી આવિયો, બહુ સાથે હો વળી ભરત ભૂપાલ કે,
 વાદી હંધડા હેજશુ, તાતમુરતિ હો નીકે નયણે નિહાલ કે
 શ્રી ૦ ૨

લઈ લાખીણા લામણા, કહે વચણા હો મારા નયના ધન કે,
 વિષ્ણુસાકળ વિષ્ણુદોરડે, બાધી લીધુ હો વહાલા તે મન કે
 શ્રી ૦ ૩

લઘુભાઈએ લાડકા, તે તો તાતજી હો રાખ્યા હીયડે હંજૂર કે,
 દેશના સુણી વાદી વદે, ધન્ય જીવડા હો જે તયાં ભવપુર કે
 શ્રી ૦ ૪

પૂછે પ્રેમે પુગીયો, આ ભરતે હો આગલ જગદીશ કે,
 તીર્થ કર દેતા હોયે, ભણે રૂપજી હો અમ પછી ત્રેવીશ કે
 શ્રી ૦ ૫

માધની શામળી તેરશે, પ્રભુ પામ્યા હો પદ પરમાનંદ કે;
જાણી ભરતેશ્વર લણે, સસનેહો હો નાલિરાયાના નંદ કે.

શ્રી૦ ૬

મનમોહન દિન એટલા, મુજ સાથે હો રૂપણા નવિ લીધ કે;
હૈજ હૈયાનો પરહરી, આજ ઊંડા હો અખોલડા લીધ કે.

શ્રી૦ ૭

વિણુ વાંકે કાંઈ વીસારીયા, તે' તો તોડ્યા હો પ્રભુ પ્રેમના ત્રાગ કે;
ધંદ્રે ભરતને ખુઝવ્યા, દોષ મ દીઓ હો એ જિન વીતરાગ કે.

શ્રી૦ ૮

શોક મૂકી ભરતેસર, વારિધિ કને હો વળી દીધ આદેશ કે;
થુલ કરે જિન થાનકે, સંસ્કાર્યા હો તાતજી ઋષહેશ કે.

શ્રી૦ ૯

વળી ખાંધવ ખીજ સાધુના, તિહાં કીધા હો ત્રણ થુલ અનુપ કે;
ઉંચો સ્ફટિકનો કુટડો, દેખી હુંગર હો હરખ્યા લલે ભૂપકે.

શ્રી૦ ૧૦

રતન કનક શુભ હુંકડો, કરી કંચન હો પ્રાસાદ ઉત્તુંગ કે;
ચોખારો ચુપે કરી, એક જોયણ હો માને મનરંગ કે.

શ્રી૦ ૧૧

સિંહનિષઘા નામનો, ચોરાસી હો મંડપ પ્રાસાદ કે;
ત્રણ કોશ ઉંચો કનકનો, ધ્વજકલશે હો કરે મેરુશુ' વાદ કે.

શ્રી૦ ૧૨

વાન પ્રમાણે લ છને, જિન સરખી હો તિહા પ્રતિમા કીધ કે,
દોય ચાર આઠ દશ લણી, રૂપભાદિક હો પૂજે પ્રસિદ્ધ કે
શ્રી૦ ૧૩

કચન મણી કમલે ઠવી, પ્રતિમાની હો આણી નાસિકા જોડ કે,
દેવ વદે રગમ ડપે, નીલા તોરણ હો કરી કોરણી કોર કે
શ્રી૦ ૧૪

બધવ જોન માતાતણી, મોટી મુરતિ હો મણિરતને ભરાય કે,
મરૂદેવા મયગલ ચઢી, સેવા કરતી હો નિજમૂરતિની પાય કે
શ્રી૦ ૧૫

પ્રાતિહારજ છત્ર આમરા, જક્ષાદિક હો કીધા અનિમેષ કે,
ગૌમુખ ચતુર ચક્ષેસરી, ગઢવાડી હો કુડ વાવ વિશેષ કે
શ્રી૦ ૧૬

પ્રતિષ્ઠા પ્રતિમાતણી, કરાવે હો રાજા મુનિવર હાથ કે,
પૂજસ્તાત્ર પ્રભાવના, સઘભક્તિ હો ખરચી ખરી આથ કે
શ્રી૦ ૧૭

પડંતે આરે પામીયા, મત પાડો હો કોઇ વીરૂષ વાટ કે,
એકએક જોયણ આતરે, ઈમ ચિતવી હો કરે પાવડિયા આઠકે
શ્રી૦ ૧૮

દેવપ્રભાવે એ દેહરો, રહેશે અવિચલ હો છઠ્ઠા આરાની સીમકે,
વાંદે આપલખિખળે, નર તેણે ભવ હો ભવસાગર સીમકે
શ્રી૦ ૧૯

કૈલાસગિરિના રાજ્યા, દીયો દરિસણ હો કાંઈ મ કરો ઢીલ કે;
અરથી હોય ઉતાવલા, મત રાખો હો અમશું અડખીલ કે.
શ્રી૦ ૨૦

મન માન્યાને માલવે, આવા સ્થાને હો કોઈ ન મિલે મિત્ર કે;
અંતરજામી મદયા પછી, કિમ ચાલે હો રંગ લાગ્યો મજાડ કે.
શ્રી૦ ૨૧

રૂપભજ સિદ્ધિવધૂ વર્યા, ચાંદલીયા હો તે દેઉલ દેખાડ કે;
ભલે ભાવે વાંદી કરી, માંશુ મુક્તિના હો મુજ ખાર ઉઘાડ કે.
શ્રી૦ ૨૨

અષ્ટાપદની જાતરા, ફલ પામે હો ભાવે ભણે ભાસ કે;
શ્રી ભાવવિજય ઉવજાચનો, ભાણુ ભાખે હો ફલે સઘળી આશ કે.
શ્રી૦ ૨૩

શ્રી આયુતીર્થ જિન સ્તવન

આવો આવોને રાજ, શ્રી અર્જુદગિરિ જઈએ,
શ્રી જિનવરની ભક્તિ કરીને, આતમ નિર્મલ થઈએ.
આવો૦ ૧

વિમલવસહિમાં પ્રથમ જિનેશ્વર, મુખ નિરખે મુખ પાઈએ;
અંપક કેતકી પ્રમુખ કુસુમવર, કહે ટોડર ઠવીએ. આવો૦ ૨
જમણે પાસે લુણગ-વસહી, શ્રી નેમીશ્વર નમીએ;
રાજમતીવર નયણે નિરખી, દુઃખદોહગ સવિ ગમીએ.
આવો૦ ૨

સિદ્ધાચળે શ્રી ઋષભ જિનેશ્વર, દૈવત નેમ સમરીએ,
અખુંદગિગિની યાત્રા કરતાં, ખિહુ તીર્થ ચિત્ત ધરીએ

આવો ૩

મહાપે મહાપે વિવિધ કૌરણી, નિરખી હિયડે ઠરીએ,
શ્રીજિનવરના ણિળ નિહાળી, નરભવ સફલો કરીએ

આવો ૪

અચલગઢે આદીશ્વર પ્રભુમી, અશુભ કર્મ સવિ હરીએ,
પામ શાંતિ નિરખ્યા જળ નયણે, મન મોહ્યુ હુ ગરીએ

આવો ૫

પાળે ચઢતા ઉજ્જમ વાધે, જેમ ઘોડે પાળરીએ,
સકલ જિનેશ્વર ઠેસરે પૂજી, પાપ-પડલ સવિ હરીએ

આવો ૬

એકણુ ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતા, મનમાહિ નવિ હરીએ,
જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રભુ સુપસાયે, મકલ સઘ સુખ કરીએ

આવો આવોને રાજ, શ્રી અખુંદગિરિ જઈએ ૭

શ્રી જ્ઞાનપદનું સ્તવન

(ગગ-અગણિક મુનિવગ ચાત્યા ગોચરી)

જ્ઞાનપદ લાજીએ રે જગત સુહ કરૂ, પાચ એકાવન ભેદે રે,
સમ્યગ્જ્ઞાન જે જિનવરે લાખીયુ, જડતા જનની ઉચ્છેદે રે

જ્ઞાન ૧

લક્ષાલક્ષ વિવેચન પરગઠો, ખીર નીર જેમ હસો રે,
ભાગ અન તમો રે અક્ષરનો સદા, અપ્રતિપાતિ પ્રકાશ્યો રે

જ્ઞાન ૨

મનથી ન જાણે રે કુંભકરણવિધિ, તેહથી કુંભ દેમ યાશે રે;
જ્ઞાન ધ્યાનથી રે પ્રથમ છે નિયમા, સદસફળાવ વિકાસે રે.

જ્ઞાન૦ ૩

કંચન નાણું રે લોચનવંત લહે, અંધો અંધ પુલાય રે,
એકાંતવાદી રે તત્ત્વ પામે નહિ, સ્વાદ્વાદરસ સમુદાયો રે.

જ્ઞાન૦ ૪

જ્ઞાનભર્યા ભરતાદિક ભવ તર્યા, જ્ઞાન સકળ ગુણ મૂળ રે;
જ્ઞાની જ્ઞાનતણી પરિણતિ થકી, પામે ભવજળ કુળ રે.

જ્ઞાન૦ ૫

અદ્વપાગમ જઈ ઉચ્ચ વિહાર કરે, વિચરે ઉદમવંત રે;
ઉપદેશમાળામાં ક્રિયા તેહની, કાયકલેશ તસ હુંત રે.

જ્ઞાન૦ ૬

જ્યંત ભૂપોરે જ્ઞાન આરાધતો, તીર્થ કરપદ પામે રે;
રવિ શશી મેહ પરે જ્ઞાન અનંત ગુણી,

સૌભાગ્યલક્ષ્મી હિત કામે રે. જ્ઞાન૦ ૭

જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન

(રાગ-કપુર હોય અતિ ઉજ્જો રે)

શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયું રે, ક્ષાયિક લાવે જ્ઞાન,
દોષ અઢાર અભાવથીરે, ગુણ ઉપન્યા તે પ્રમાણ રે;
ભવિયા ! વંદો કેવલજ્ઞાન, પંચમી દિન ગુણ ખાણ રે. ભવિ૦ ૧
અનામીના નામનો રે, કિશ્યો વિશેષ કહેવાય;
એ તો મધ્યમા વૈખરી રે, વચન ઉદ્દેશ કરાય રે. ભવિ૦ ૨

ધ્યાન ટાણે પ્રભુ તુ હોયે રે, અલખ અગોચર રૂપ,
પરા પશ્યતિ પામીને રે, કાઈ પ્રમાણે મુનિ રૂપ રે ભવિં ૩
છતી પયોય જે જ્ઞાનના રે, તે તો નવિ ખદલાય,
જ્ઞેયની નવનવી વર્તના રે, સમયમા સર્વ જણાય રે ભવિં ૪
ખીજા જ્ઞાનતણી પ્રભા રે, એહમા સર્વ સમાય,
રવિ-પ્રભાથી અધિક નહિ રે, નક્ષત્ર ગણ સમુદાય રે ભવિં ૫
ગુણ અનતા જ્ઞાનના રે, જાણે ધન્ય નર તેહ,
વિજયલક્ષ્મીસૂરિ તે લહે રે, જ્ઞાન મહોદય ગેહ રે ભવિં ૬

શ્રી પચતીર્થિનુ સ્તવન

હે સાહેબજી નેક નજર કરી નાથ મેવકને તારો, હે
સાહેબજી મહેર કરી પૂજાનુ રૂપ મને આલો, પ્રભુ તુજ મૂરતિ
મોહનવેલી, પૂજે સુર અપહરા અલખેલી, વર ઘનસાર કેસર
થુ લેળી, હે સાહેબજી ૧ સિદ્ધાચલ તીર્થ ભવિ મેવો,
ચૌદ ક્ષેત્રે તીરથ નહિ એવો, એમ જોલે દેવાધિદેવો હે સાહેબજી ૨
ગિરનારે જઈ એ નેમ પાસે, ઇહા ભાવિ જિન સિદ્ધિ
જાશે, જસ ધ્યાને પાતિકડા નાસે હે સાહેબજી ૩ આખુ
ગઢે આદિ જિનરાયા, નેમિનાથ, શિવાદેવી જાયા, જસ ચોસઠ
ઇન્દ્રે ગુણ ગાયા હે સાહેબજી ૪ વળી સમેતગિખર જગના
ઇશ, ગયા મોક્ષે જિનરાજ વીશ, ધ્યેય ધ્યાવો ભવિજન નિશહિન
હે સાહેબજી ૫ અપાપદે સકળ કરમ ટાળી, પ્રભુ વરીયા
શિવવધૂ લટકાળી, આદીશ્વર પૂજતા દીવાળી હે સાહેબજી ૬
એ આદે તીર્થ પ્રણમો મનરગે, વળી પૂજે પ્રભુને નવ
અંગે, કહે ધર્મચક્ર અતિ ઉમગે હે સાહેબજી ૭

શ્રી દિવાળીનું સ્તવન (મહાવીરપ્રભુનું)

મારગદેશક મોક્ષનો રે, કેવલજ્ઞાન નિધાન;
 ભાવદયા સાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી પ્રધાન રે. ૧
 વીર પ્રભુ સિદ્ધ થયા. સંઘ સકલ આધાર રે,
 હવે ઈણુ ભરતમાં, કોણુ કરશે ઉપગાર રે. વીર૦ ૨
 નાથ વિહૂણું સૈન્ય જ્યું રે, વીર વિહૂણો રે સંઘ;
 સાધે કોણુ આધારથી રે, પરમાનંદ અલંગ રે. વીર૦ ૩
 માતા વિહૂણા બાલ જ્યું રે, અરહો પરહો અથડાય;
 વીર વિહૂણા જીવડા રે, આકુલ બ્યાકુલ થાય રે. વીર૦ ૪
 સંશયછેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ ખમાય;
 જે દીઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિણ કેમ રહેવાય રે. વીર૦ ૫
 નિર્યામક ભવસમુદ્રનો રે, ભવ અટવી સથવાહ;
 તે પરમેશ્વર વિણ મળે રે, કેમ વાધે ઉત્સાહ રે. વીર૦ ૬
 વીર થકાં પણ શ્રુત તણો રે, હતો પરમ આધાર;
 હવે ઇહાં શ્રુત આધાર છે રે, અહો જિનમુદ્રા સાર રે. વીર૦ ૭
 ત્રણ કાળે સવિ જીવને રે, આગમથી આણુંદ;
 સેવો ધ્યાવો ભવિજના રે, જિનપડિમા સુખકંદ રે. વીર૦ ૮
 ગણધર આચારજ મુનિ રે, સહુને ઈણિપરે સિદ્ધ;
 ભવ ભવ આગમ સંગથી રે, દેવચંદ્ર પદ લીધ રે. વીર૦ ૯

શ્રી પચુપણપર્વનું સ્તવન

સુણજો સાજન સંત પજુસણ આબ્યાં રે,
 તમે પુન્ય કરો પુન્યવંત; ભવિક મન ભાબ્યાં રે.

વીર જિજ્ઞેસર અતિ અલવેસર,

વહાલા મારા પરમેશ્વર એમ બોલે રે,
પર્વમાહે પન્થસણ મહોટા, અવર ન આવે તસ તોલે રે

૫૦ તુ ૦ ભ ૦ ૧

ચૌપદમાહે જેમ ફેસરી મોટો, વાં જગમા ગરૂડ કહીએ રે,
નદી માહે જેમ ગગા મોટી, નગમા મેરુ લહીએ રે ૫૦ ૨

ભૂપતિમા ભરતેસર ભાખ્યો, વાં દેવ માહે સુર ઇંદ્ર રે,
તીરથમા શેત્રુજે દાખ્યો, અહગણુમા જેમ ચન્દ્ર રે ૫૦ ૩

દશરા દીવાળી ને વળી હોળી, વાં અખાત્રીજ દીવાસો રે,
બળેવ પ્રમુખ બહુલા છે બીજ, પણ નહિ મુક્તિનો વાસો રે ૫૦ ૪

તે માટે તમે અમર પળાવો, વાં અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કીજે રે,
છઠ્ઠ અઠ્ઠમ આદિ તપ કરીને, નરભવ લાહો લીજે રે ૫૦ ૫

ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી, વાં કલ્પસૂત્રને જગાવો રે,
ઝાઝરના ઝમકાર કરીને, ગોરીની ટોલી મળી આવો રે ૫૦ ૬

સોના ઉપાને ફૂલડે વધાવો, વાં કલ્પસૂત્રને પૂજો રે,
નવ વખાણુ વિધિએ સાબળતા, પાપ મેવાસી ધૂજો રે, ૫૦ ૭

એમ અઠ્ઠાઈનો મહોત્સવ કરતા, વાં બહુ જીવ જગ ઉદ્ધરિયા રે,
વિબુધ વિમળવરમેવક એહથી, નવનિધિઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરિયા રે ૮

સિદ્ધગિરિનુ સ્તવન

(ભવિ આવો જ સિદ્ધગિરિ ભેગએ એ-ગગ)

ગિરિરાજ તમારા રજકણોને, હું શિરે ચઢાવવા આંચો છું
એ રજકણોથી મારા જીવનને, હું નિર્માણ કરવા આંચો છું

એ ગિરિની ભૂમિ રૂડી છે, જહાં સિધ્યા અનંતા કોડી છે.
કાંકરે કાંકરે સિદ્ધ અનંતાને, હું નમન કરવાને આવ્યો છું.
ગિરિં ૧

પાંચ પાંડવજી ઇણગિરિ આવ્યા, સાથે વીસ કોડી મુનિઓ લાવ્યા;
કર્મજંજીરોને તોડીને, જે મુક્તિપદને પામ્યા છે. ગિરિં ૨
પાંચ કોડીથી પુંડરીક સિદ્ધિ વર્ચા, ત્રૈત્રી પુનમને દિન કર્મ હર્ચા;
તેથી પુંડરીકગિરિ પ્રખ્યાત છે, ત્રણ ભુવનમાં કીર્તિ વિખ્યાત છે.
ગિરિં ૩

દ્રાવિડ ને વારિણિદ્ધ મુનિ, કાર્તિક પુનમ દિન મુક્તિ વરી;
દશ કોડી સાથે શિવ વરીયા છે, જઈ મુક્તિપુરીમાં ભળીયા છે.
ગિરિં ૪

નમિ વિનમિ કોટી દોસું અહીં, ક્ષાગણ સુદિ દશમે સિદ્ધિ લહી;
વળી રામ ભરત ત્રણ કોડીશું, ઇણે તીરથે મુક્તિ સિધાવ્યા છે.
ગિરિં ૫

શિવ સોમયશાની લારેજી, તેર કોટિ મુનિ પરિવારેજી;
ઈણ તીથે શિવવધૂ વરીયાજી, નમોત્યુણું સત્તમપદ મળીયાજી.
ગિરિં ૬

શાંખ ને પ્રદ્યુમ્ન પણ અહિ વિચરી, સાડી આઠ કોડીસું મુક્તિ વરી;
ક્ષાગણી તેરસે મેળો ભરાય છે. યાત્રાળુને આનંદ થાય છે.
ગિરિં ૭

વળી જલ્લી મયાલી ને ઉવચાલી, નારદજી લાખ એકાણું મલી;
દેવકી ખટ નંદન મુક્તિ વરી, શેલગસૂરિ ને અતિમુક્તમુનિ.
ગિરિં ૮

ધાવચ્ચાસુત સાથે સહસ્રમુનિ, શુકપરિવાજક પણ સિદ્ધિ વરી,
એમ અનતા મુનિવર તરીયા છે, સસારથી પાર ઉતરીયા છે
ગિરિં ૯

સિદ્ધગિરિજી નામ એ સાચુ છે, મુક્તિપદ લેવા હુ યાચુ છુ,
એ તીરથ તારણુહાર છે, ભવોદ્ધિ પાર ઉતારણુ છે
ગિરિં ૧૦

આદિનાથ પ્રભુનુ સ્તવન

(આતા લાખેણી આગી દેવ'ય એ-દેવી)

મને ંહાલા હાહાના દર્શન થાય, મારા અતરમા,
દયાળુ હાહાના દર્શન થાય, મારા અતરમા,
મારા ંહાલા હાહાના હુ દર્શન કરુ,
વક્ત્રી દર્શન કરીને ભવપાય તડ,
દરશનથી ફરિત પલાય મા । મનેં ૧
હાહા તારા વિના મને ગમતુ નથી,
અન્ય કાર્ય કરવામા એન પડતુ નથી,
મને હાહા હાહા એક થાય મારાં મનેં ૨
સિદ્ધગિરિના મ્વામિ મારે હૈયે વસ્યા,
દુર્ગતિના ફેરા મારે ટળી ગયા,
ભગ્યતાની છાપ સોહાય મારાં મનેં ૩
હાહા તારા દર્શનથી મન ઉજ્જવળ થયુ,
તેથી અતરનેા ઉકળાટ ગમી ગયો,
મારો આત્મા નિર્મળ થાય મારાં મનેં ૪

હું તો રાત દિવસ તારું ધ્યાન કરું.

પુદ્ગલોની જળધી હું પાછો ફરું;
મને ન ગમે ભવજંજળ. મારાં મનેં ૫

સર્વ પ્રાણી ભૂતોને હું તો સમ ગણું,

સર્વ જીવો સર્વો મારા તુલ્ય ગણું;
મૈત્રી ભાવનાથી દુઃખ જાય. મારાં મનેં ૬

મારા કર્મોની રાશિઓ તૂટી ગઈ,

મારી ભવની ભ્રમણા લાંગી ગઈ,
રાગદ્વેષની ઝંઘી કપાય મારાં મનેં ૭

ઢાઢા તારી આજ્ઞા પ્રમાણે હું તો વર્તન કરું,

સર્વ જન્મોના પાપને હું ફેરે હરું;
મારું સમક્રિત નિર્મળ થાય. મારાં મનેં ૮

અપ્રમત્ત દશાને હું તો ઝંખી રહ્યો,

ગુણઠાણાની શ્રેણિમાં મોહી રહ્યો;
રત્નત્રયીની આરાધના થાય. મારાં મનેં ૯

મારા જીવનના નાથની હું ભક્તિ કરું,

રોગરગમાં એના ગુણનો વિકાસ કરું;
પછી કેવલજ્ઞાન પ્રગટાય. મારાં મનેં ૧૦

ઢાઢા તારા જ ધ્યાનથી હું જલદી તરું,

વળી લય લગાવી સર્વ કર્મો હરું;
નિશ્ચયે મળશે મુક્તિનો વાસ. મારાં મનેં ૧૧

સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

(તિલાચલના વાગી એ-ગગ)

મારા પ્રાણના આધાર, મારા હૈયાના હાર,
 સિદ્ધગિરિ ખ્યારા, ગિરિરાજને વદન હમારા
 સર્વ તીર્થોમા મોટું છે એહ, પ્રાચે શાશ્વતગિરિ છે જેહ,
 શત્રુજય નામ છે સાર, જેથી થાય ભવપાર સિંઙ ગિં ૧
 કાકરે કાકરે સિદ્ધ્યા અનતા, જિન ગણધર મુનિ મહાસતા,
 અદ્યોત્તર શત નામ, સિદ્ધાચલ શુભધામ સિંઙ ગિં ૨
 દાદા પૂર્વ નવાણુ ઈહા આંખ્યા, પુડરીક ગણધર સાથે લાંખ્યા,
 કાપી કર્મજીર, શિવ પામ્યા વડવીર સિંઙ ગિં ૩
 જ્ઞાન-ધ્યાનમા રહે સદા લીન, તપ જપથી જાયે કર્મ ડીન,
 ભવિ રતનત્રયી પામે, ભવ દુખડાને વામે સિંઙ ગિં ૪
 જેના નામથી નવ નિધિ થાય, જેના દર્શનથી ફરિત પલાય,
 તીર્થવંશિનમા એકતાન, પામે મુક્તિ નિદાન સિંઙ ગિં ૫

સ્તુતિઓ.

શ્રી શત્રુજયની સ્તુતિ

શત્રુજયમહાન, જપભ-જિણુદ્દમાળ, મરૂદેવાનદન
 વદન ઠરુ ત્રણ કાળ, એ તીરથ જાણી, પૂરવ નવાણુ વાર,
 આદીશ્વર આંખ્યા, જાળી લાભ અપાર ॥ ૧ ॥ ત્રેવીશ
 તીથ કર, ચત્રીયા કંજ ગિરિરાય, એ તીરથના શુભ, મુર
 અમુરારિક ગાય, એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તમ તોલે,
 એ તીરથના શુભ, શીમધર મુખ ઘોલે ॥ ૨ ॥ પુડરીક

ગિરિમહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ, વિમલાચલ ભેટી લહિયે
અવિચલ ઋદ્ધ; પંચમી ગતિ પહોંચ્યા, મુનિવર કોડાકોડ,
એણે તીરથ આવી કર્મ-વિપાક વિછોડ ॥ ૩ ॥ શ્રી
શત્રુજય કેરી, અહોનિશ રક્ષાકારી, શ્રી આદિ-જિનેશ્વર
આણુ હૃદયમાં ધારી, શ્રી સંઘ વિઘનહર, કવડ જક્ષ ગણભૂર,
શ્રી રવિબુધસાગર, સંઘનાં સંકટ ચૂર ॥ ૪ ॥

શ્રી આદિજિન સ્તુતિ

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન કાયા; મરુદેવી માયા,
ધોરી લાંછન પાયા; જગતસ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર
પાયા; કેવળશ્રી રાયા, મોક્ષનગરે સિધાયા. ૧ સવિજિન
સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી, દુર્ગતિ દુખ:ભારી, શોક
સંતાપ વારી, શ્રેણી ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી, નમીયે
નરનારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨ સમવર્સરણે બેઠા, લાગે જે
જિનજી મીઠા, કરે ગણુપ પછંટા, ઇન્દ્ર ચન્દ્રાદિ દિઠા; દ્વાદશાંગી
વરિઠા, ગુંથતા ટાળે રિઠા, લવિજન હોય હિઠા, દેખી પુછ્યે
ગરિઠા. ૩ સુર સમકિતવંતા, જેહ ઋદ્ધે મહંતા, જેહ
સજ્જન સંતા, ટાલીયે મુજ ચિંતા; જિનવર સેવંતા, વિદ્ય
વારો દુરંતા, જિન ઉત્તમ થુણંતા, પદ્મને સુખ દિંતા. ૪

શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે,
સુમિત્રને ઘેર પારણું, લવપાર ઉતારે;
વિચરંતા અવનીતલે, તપ ઉચ વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યંચને તારે. ૧

પાસ વીર વાસુપૂજ્યજી, નેમ મહી કુમારી,
રાજ્ય વિહૂણા એ થયા, આપે પ્રત ધારી,
શાંતિનાથ પ્રમુખા સવી, લહી રાજ્ય નિવારી,
મહી નેમ પરણ્યા નહિ, ખીજ ધરખારી. ૨

કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાંતિ કરીને,
રથજી સિંહાસન ઝેખીને, લલી દેશના લીને,
યોગાવચક પ્રાણીયા, ફલ લેતા રીને,
પુષ્કરાવતના મેઘમા, મગરોલ ન લીંને. ૩

કોડ વદન શૂકરાડો, રયામ રૂપે ચાર,
હાથ બીજોડ કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર,
જક્ષ ગરૂડ વામ પાણિએ, નકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે. ૪

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ

રાજુલ વરનારી રૂપથી રતિ હારી,
તેહના પરિહારી બાલથી બ્રહ્મચારી,
પશુઆ ઉગારી, હુઆ ચારિત્રધારી,
ઠેવલસિરિ સારી, પામીયા ઘાતી વારી. ૧

ત્રણ જ્ઞાન સચુતા, માતની કુખે હુતા,
જનમે પુરુષૂતા, આવી સેવા કરતા,
અનુકમે પ્રત લઈતા, પચ સમિતિ ધરતા,
મહીયલ વિચરતા, ઠેવલશ્રી વરતા. ૨

સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે,
ત્રિગુણ સોહાવે, દેવછંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે,
તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી સુણાવે. ૩

શાસનસુરી સારી, અંખિકા નામ ધારી,
જે સમકિતી નરનારી, પાપ સંતાપ વારી;
પ્રભુ-સેવાકારી, જાપ જપીએ સવારી,
સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી. ૪

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુની સ્તુતિ

શંખેશ્વર પાર્શ્વે પૂજ્યે, નરભવનો લાહો લીજ્યે;
મનવાંછિત પૂરણ સુરતરુ, જય વામાસુત અલવેસર. ૧
દોય રાતા જિનવર અતિલલા, દોય ધોળા જિનવર ગુણનીલા;
દોય નીલા દોય શામળ કહ્યા, સોળે જિન કંચન વર્ણ લહ્યા. ૨
આગમ તે જિનવર ભાળીયો, ગણધર તે હૈયે રાળીયો;
તેહનો રસ જેણે ચાળીયો, તે હુઓ શિવસુખ સાળીયો. ૩
ધરણેન્દ્રરાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વે તણા ગુણ ગાવતી;
સહુ સંઘના સંકટ ચૂરતી, નયવિમલનાં વાંછિત પૂરતી. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની સ્તુતિ

શ્રી પાસ જિનેસર, પૂજા કરું ત્રણકાળ,
મુજ શિવપદ આપો, ટાળો પાપની જાળ;
જિન દરિસણ દીઠે, પહોંચે મનની આસ,
રાય રાણા સેવે, સુરપતિ થાયે દાસ. ૧

વિમલાચળ આળુ, ગઢ ગિરનારે નેમ,
અષ્ટાપદ સમેતશિખર, પાચે તીરથ એમ,
સુર અસુર વિદાધર, નરનારીની ઠાઠ,
ભલી જુગતે વાહુ, ધ્યાવુ બે કર જોડ. ૨

સાકરથી મીઠી, શ્રી જિન ઠેગી વાણી,
બહુ અરથ વિચારી શુથી ગણુધર જાણી,
તેહ વચન સુણીને, મુજ મન હર્ષ અપાર,
ભવસાયર તારો, વારો દુર્ગતિ દાર ૩

કાને કુહલ જળકે, કઠે નવસર હાર,
પદ્માવતી દેવી, સોહે સવિ શશુગાર,
જિનશાસન કેરા, સધલા વિઘન નિવાર,
પુણ્ય કપિને જિનજી, સુખસપત્તિ હિતકાર ૪

શ્રી પાશ્વર જિન સ્તુતિ

પાસ જિષ્ણદા વામાનદા, જળ ગરબે ફણી,
સુપના દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મળી,
જિનવર જાયા સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે,
નેમિરાજ ચિત્ત વિરાજ, વિલોકિત વ્રત લીએ ૧
વીર એકાદી ચાર હજારે, દીક્ષા પૂરે જિનપતિ,
પામ ને મહી ત્રયશત સાથે, ખીજ સહમે વ્રતી,
પદશત માયે સજમ ધરના વામ્બપૂજ્ય જગદણી,
અનુપમ લીલા જ્ઞાન રમીલા, દેને મુજને ધણી ૨
જિનમુખ દીડી વાળી મીઠી, સુરતરુ વેલડી,
દ્રાક્ષ વિહાને ગર્જ વનવામે, પીલે રસ શેલડી,

સાકર સેતી તરણા લેતી, મુખે પશુ આવતી,
અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીકું, સુરવધૂ ગાવતી. ૩
ગજમુખ દક્ષો વામન યક્ષો, મસ્તકે કૃણાવલી,
ચાર તે ખાંડી કચ્છપ વાહી, કાયા જસ શામલી;
ચક્રકર પ્રૌઢા નાગારૂઢા, દેવી પદ્માવતી,
સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાતી, વીર ઘરે આવતી. ૪

શ્રી મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિ

જય જય લવિ હિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ,
સુરનરના નાયક, જોડની સારે સેવ;
કર્ણુારસ કંદો વંદો આણુંદ આણી,
ત્રિશલા સુત સુંદર, ગુણમણિ કેરો ખાણી. ૧
જસ પંચ કલ્યાણક, દિવસ વિશેષ સુહાવે,
પણ થાવર નારક, તેહને પણ સુખ થાવે;
તે ચ્યવન જન્મ વ્રત, નાણ અને નિર્વાણ,
સવિ જિનવર કેરાં, એ પાંચે અહિઠાણ. ૨
જિહાં પંચ સમિતિયુત, પંચ મહાવ્રત સાર,
જોડમાં પ્રકાશ્યાં, વળી પંચ વ્યવહાર;
પરમેષ્ઠી અરિહંત, નાથ સર્વજ્ઞ ને પારગ,
એહ પંચ પદે લહ્યો, આગમ અર્થ ઉદાર. ૩
માતંગ સિદ્ધાઈ, દેવી જિનપદ સેવી,
હુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ, જે ટાળે નિત્યમેવી;
શાસન સુખદાઈ, આઈ સુણો અરદાસ,
શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણ, પુરો વાંછિત આશ. ૪

સજ્જાઓ

શ્રી સુખાહુકુમારની સજ્જા

હવે સુખાહુકુમાર એમ વિનવે,

અમે લેઈશું સજ્જમ ભાર, માડી મોરી રે

મા મે વીરપ્રભુની વાણી માલણી,

તેથી મે જાણ્યો અગિર સસાર, માડી મોરી રે

હવે હું નહિ રાત્રુ આ સસારમા ૧

અરે જાયા, તુજ વિના સુના મદિર માળીયા,

તુજ વિના સુનો રે સસાર, જાયા મોરા રે,

કાઈ માણેક-મોતી-મુદ્રિકા, કાઈ ક્ષદ્ધિ તણો નહિ પાર,

જાયા મોરા રે, તુજ વિના ઘડી એક ન નિસરે ૨

અરે માડી તન ધન જોખન કારમુ, કારમો કુટુંબ પરિવાર,

માડી મોરી રે ! કારમા સગપણમા ઠાણુ રહે,

એ તો જાણ્યો અગિર સસાર, માડી મોરી રે ૩

અરે જાયા મયમપય ઘણો આકરો, જાયા મત છે ખાડાની ધાર,

જાયા મોરા રે, ખાવીશ પરિપહ છતવા, જાયા રહેવું છે વનવાસ,

જાયા મોરા રે, તુજ વિના ઘડી એક ન નિસરે ૪

અરે માણ વનમા રહે છે મૃગલા, તેની ઠાણુ કરે રે સલાલ,,

માડી મોરી રે ! વન મૃગલા પેરે ચાવશું, અમે એકલડા નિરધાર

માડી મોરી રે, હવે હું નહિ રાત્રુ આ સસારમા ૫

હારે માણ નરક-નિગોદમા હું જાગ્યો, અનતી-અનતી વાર;

માડી મોરી રે, છેદન-બેદન મે ત્યા મદ્યા, તે કહેના નાવે પાર,

માડી મોરી રે, હવે હું નહિ રાત્રુ આ સસારમા ૬

અરે જાયા તુજને પરણાવી પાંચસેં નારીઓ,

રૂપે અપસરા સમાન, જાયા રે મોરા રે;

ઉંચા કુલમાં ઉપની, રહેવા પાંચસે મહેલ,

જાયા રે મોરા રે, તુજ ૦ ૭

હારે માડી ઘરમાં જો એક નીકળે નાગણી,

સુખે નિદ્રા ન આવે લગાર, માડી રે મોરી રે,

પાંચસેં નાગણીઓમાં કેમ રહું, મારું મન આકુલવ્યાકુલ થાય,

માડી રે મોરી રે હવે ૦ ૮

હારે જાયા આટલા દિવસ હું તો જાણતી,

રમાડીશ વહુના રે બાળ, જાયા મોરા રે;

દૈવ અટારો હવે આવીયો, તું તો લે છે સંજમભાર,

જાયા રે મોરા રે, તુજ વિષુ ઘડી એક ન નિસરે. ૯

હારે માણ મુસાફર આવ્યો કોઈ પરણલો,

ફરી ભેગો થાય ન થાય, માડી રે મોરી રે;

એમ મનુષ્યભવ પામવો દોહિલો, ધર્મ વિના દુર્ગતિ જાય,

માડી રે મોરી રે, હવે હું નહિ રાચું આ સંસારમાં. ૧૦

હવે પાંચસેં વહુરો એમ વિનવે, તેમાં વડેરી કરે રે જવાબ;

બહાલમ મોરા રે, તુમે તો સંજમ લેવા સંચર્યા,

સ્વામી અમને કોનો છે આધાર;

બહાલમ મોરા રે, બહાલમ વિના કેમ રહી શકું. ૧૧

હારે માણ માત-પિતા-ભાઈ-બેનડી,

નારી-કુટુંબ ને પરિવાર; માડી રે મોરી રે,

અ ત વેલાએ સહુ અળગા રહે, એક જિનધર્મ તરણ તારણહાર,
માડી મોરી રે, હવે હું નહિ રાત્રુ આ સ સારમા ૧૨
હારે માણ કાચી કાયા તે કારમી,

ચડી પડી વિણસી જાય, માડી રે મોરી રે
જીવડો જાય ને કાયા પડી રહેશે, મુવા પછી કરે બાળી રાખ,
માડી રે મોરીરે, હવે હું નહિ રાત્રુ આ સ સારમા ૧૩
હવે માતા ધારણી એમ ચિંતવે,

આ પુત્ર નહિ રહે રે સ સાર, ભવિકજનો રે,
એક દિવસ રાજ્ય ભોગવ્યુ,
હીધો સજ્જમ શ્રી મહાવીરસ્વામીની પાસ,
ભવિકજનો રે, મોભાગી કુવરે સજ્જમ આદ્યું ૧૪

હાટે માડી તપ-જપ કરી કાયા ચોપવી,
આરાધી ગયા દેવલોક, ભવિકજનો રે,
પદર ભવ પૂરા કરી, જશે મહાવિદેહ હોત મોજાર,
ભવિકજનો રે, સૌભાગ્યવિજય ગુરુ એમ કહે ૧૫

શ્રી મેતારજ મુનિની સન્ઝાય

(હા રે તુ જિવળ તણો કુ સ જ એ-દેવી)

મમ હમ ગુણના આગરુછ, પચ મહાત ધાર,
માગખમણને પારવેછ, સન્ઝૂની નગરી મોજાર,
મેતારજ મુનિવર, ધન ધન તુમ અવતાર (એ આંકણી) ૧
સોનીને ઘેર આપીયા છ, મેતારજ ઋષિરાય,
જવતા પડેનો હટીયો છ, વદે મુનિના પાય. મેતારજ ૦ ૨

આજ કુળ્યો ઘર આંગણે જી, વિણ કાળે સહકાર;
 દ્યો લિલા છે સુઝતી જી, મોઢક તણો એ આહાર. મેતારજી ૦ ૩
 કૌંચ જીવ જવલા ચણ્યો જી, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય;
 સોની મન શંકા થઈ જી, સાધુ તણાં એ કામ. મેતારજી ૦ ૪
 રીસ કરી ઋષિને કહે જી, ઘો જવલા મુજ આજ;
 વાઘર શીશે વીંટીયું જી, તડકે રાખ્યા મુનિરાજ. મેતારજી ૦ ૫
 ફટ ફટ કુટે હાડકાં જી, તડ તડ ત્રુટે છે ચામ;
 સોનીડે પરિષદ દીયો જી, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ. મેતારજી ૦ ૬
 એહવા પણ મ્હોટા ચતિ જી, મન ન આણે રે રોષ;
 આતમ નિંદે આપણો જી, સોનીનો શો દોષ. મેતારજી ૦ ૭
 ગજસુકુમાર સંતાપીયા જી, ખાંધી માટીની પાળ;
 ખેર અંગારા શિર ધર્યાં જી, મુગતે ગયા તતકાળ. મેતારજી ૦ ૮
 વાઘણે શરીર વલૂરીયું જી, સાધુ સુકોશલ સાર;
 કેવળ લઈ મુગતે ગયા જી, ઇમ અરણિક અણુગાર. મેતારજી ૦ ૯
 પાલક પાપી પીલિયા જી, ખંધકસૂરિના શિષ્ય;
 અંખડ ચેલા સાતસેં જી, નમો નમો તે નિશદિન. મેતારજી ૦ ૧૦
 એહવા ઋષિ સંભારતાં જી; મેતારજી ઋષિરાય;
 અંતગડ હુવા કેવળી જી, વંદે મુનિના પાય. મેતારજી ૦ ૧૧
 ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ તિહાંજી, લાવી નાખી તિણિવાર;
 ધબકે પંખી જાગીયો જી, જવલા કાઢ્યા તિણે સાર. મેતારજી ૦ ૧૨
 દેખી જવલા વિદ્યમાંજી, મન લાજ્યો સોનાર;
 ઝોઘો મુહપતિ સાધુના જી, લેઈ થયો અણુગાર. મેતારજી ૦ ૧૩

આતમ તારો આપણો છ, ધિર કરી મનવચ કાય,
રાજવિજય રંગે લાણે છ, સાધુ તણી એ સજ્જાય મેતાર ૧૦ ૧૪

શ્રી રૂઝિણીની સજ્જાય

(ગગ-આ છે લાલ)

વિચરતા ગામોગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામ,
આ છે લાલ, નગરી દ્વારામતિ આવીયા છ ૧
વનપાલક સુખદાય, દીયો વધામણી આય,
આ છે લાલ નેમિજિણુદ પધારીયા છ ૨
કૃષ્ણાદિક નરનાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર,
આ છે લાલ નેમિ વદન, તિહા આવીયા છ ૩
દીએ દેશના જિનરાય, આવે સહુને દાય,
આ છે લાલ રૂઝિમણી પૂછે શ્રી નેમિને છ ૪
પુત્રને મ્હારે વિયોગ, શો હશે કમસ'યોગ,
આ છે લાલ ભગવત મુજને તે કહો છ ૫
શાએ તવ ભગવત, પૂર્વભવ વગ્તત,
આ છે લાલ કીધા દરમ નવિ છૂટિયે છ ૬
તુ હતી નૃપની નાગ, પૂરવ ભવ કોઈ વાર,
આ છે લાલ ઉપવન રમવાને સચચો છ ૭
દુરતા વન મોઝાર, સીઠો એક સદકાર,
આ છે લાલ મોરલી વિધાપ્રી તિહા કણે છ ૮
સામે દનો નુમ નાય, ઈંડા જાલ્યાં હાય,
આ છે લાલ કુકુમવરણા તે યમા છ ૯

નવી ઓળખે તિહાં મોર, કરવા લાગી શોર;
 આ છે લાલ સોળ ઘડી નવિ સેવીયાં જી. ૧૦
 તિણ અવસર ઘમઘોર, મોરલા કરે છે શોર;
 આ છે લાલ ચૌદિશિ ચમકે વીજળી જી. ૧૧
 પછી વુઠ્યો તિહાં મેહ, ઇડાં ઘોવાણાં તેહ;
 આ છે લાલ સોળ ઘડી પછી સેવીયાં જી. ૧૨
 હસતાં તે ખાંધ્યાં કર્મ, નહિ ઓળખ્યો જિનધર્મ;
 આ છે લાલ રોતાં ન છૂટે પ્રાણીયા જી. ૧૩
 તિહાં ખાંધી અંતરાય, લાખે શ્રી જિનરાય;
 આ છે લાલ સોળ ઘડીના વરસ સોળ થયાં જી. ૧૪
 દેશના સુણી અભિરામ, રૂકિમણી રાણીએ તામ;
 આ છે લાલ સૂધો તે સંયમ આદર્યો જી. ૧૫
 સ્થિર રાખ્યા મન વચ્ચ કાય, કેવળ નાણુ ઉપાય;
 આ છે લાલ કર્મ અપાવી મુગતે ગયાં જી. ૧૬
 તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડ સૂત્ર મોઝાર;
 આ છે લાલ રાજવિજય રંગે લાણે જી. ૧૭

શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાયા

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે તું મુજ એકજ પુત્ર;
 તુજવિણુ જાયા રે! સુના મંદિર માળીયા રે,
 રાખો રાખો ઘરતણા સૂત્ર. ધારણી ૦ ૧
 તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારિકા રે, સુંદર અતિ સુકુમાર;

મલપતિ ચાલે રે જેમ વન હાથણી રે,

નયન વયણ સુવિશાળ ધારણીં ૨

મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, રમાડીશ વહુના રે ખાળ,
દેવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે,

ઉપાયો એહ જ જાળ ધારણીં ૩

ધન કણુ ॥ યન રે ઋદ્ધિ ઘણી અઠે રે, લોગવો ભોગ સ સાર,
છતી ઋદ્ધિ વિલમો રે જાયા ઘર આપણે રે,

પછી લેજો સયમભાર ધારણીં ૪

મૈદકુમારે રે માતા ખુઝવીરે, દીક્ષા લીધી વીરજીની પાસ,
પ્રીતિવિમળ રે ઈણ પદે ઉચ્ચરે રે,

પહોતી મહારા મનડાની આશ ધારણીં ૫

શ્રી અરણિક મુનિની સજ્જાય

અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગૌચરી, તડકે દાઝે ગીશો છ,
પાય અડવાણે રે વેળુ પરજળે, તન સુકુમાળ મુનીશો છ

અરણિકં ૧

મુખ કરમાણુ ને માલતી ફુલ જ્યુ, ઉભો ગોખની હેઠ છ,
ખરે જાપોરે રે દીઠો એકલો, મોટી માનિની દીઠો છ,

અરણિકં ૨

વયણુ ર ગીલી રે નયણે વીંધીયો, ઋષિ થયો તેણે ઠાણો છ,
હાસીને ઠહે ના રે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ઘર આણો છ

અરણિકં ૩

પાવન દીને રે ઋષિ ઘર આંગણું, વોહરો મોહક સારો છ;

નવયૌવન રસ કાયા કાં દહો, સફળ કરો અવતારો ॥

અરણિક૦ ૪

અંદ્રવદનીએ ચારિત્રથી ચુકવ્યો, સુખ વિલસે દિન રાતો ॥
બેઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિજ માતો ॥

અરણિક૦ ૫

અરણિક અરણિક કરતી મા ફિરે, ગલીએ ગલીએ બળરો ॥
કહો કેણે દીઠો રે મહારો અરણિઓ, પુઠે લોક હબરો ॥

અરણિક૦ ૬

હું કાયર છું રે મારી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારો ॥
ધિગ ધિગ વિષયા રે મહારા જીવને, મેં કીધો અવિચારો ॥

અરણિક૦ ૭

ગોખથી ઉતરી રે જનનીને પાય પડ્યો, મન શું લાજ્યો અપારો ॥
વત્સ તુજ ન ઘટે રે ચારિત્રથી ચૂકવું, જેહથી શિવસુખ સારો ॥

અરણિક૦ ૮

એમ સમજવી રે પાછો વાળીઓ, આણ્યો ગુરુની પાસો ॥
સદ્ગુરુ દીએ રે શીખ ભલી પરે, વૈરાગે મન વાસ્યો ॥

અરણિક૦ ૯

અગ્નિ ધખંતી રે શિલા ઉપરે, અરણિકે અણસણ કીધાં ॥
રૂપવિજય કહે ધન્ય તે મુનિવરુ, જેણે મનવાંછિત લીધાં ॥

અરણિક૦ ૧૦

શ્રી ગજસુકુમાલની સજ્જાય

સોના ઠેરા કાગરા ને રૂપા ઠેરા ગઢ રે,
 કૃષ્ણજીની દારિકામા જોવાની રઢ રે,
 ચિર જીવે કુવર તુમે ગજસુકુમાલ રે, પુરા પુન્યે પામીયા રે ૧
 નેમિજિજ્જુદ આળ્યા, વદન આળ્યા લાઈ રે,
 ગજસુકુમાલ વીરા સાથે જોલાઈ રે ચિર જીવે ૦ ૨
 વાણી સુણી વૈરાગ્ય ઉપન્યો, મન મોહ્ય એમા રે,
 શ્રી જૈનધર્મ વિના સાર છે શેમા રે ચિર જીવે ૦ ૩
 ઘેર આવી એમ કહે, રજા દિયો માતા રે,
 સયમ સુજે લહુ, જેથી પામુ સુખશાતા રે ચિર જીવે ૦ ૪
 મૂઝાની મારી કુવર, સુણી તારી વાણી રે,
 કુવર કુવર કેતા નથી, માતા આજે પાણી રે ચિર જીવે ૦ ૫
 હેડાનો હાર વીરા, તજ્યો નવિ જાય રે,
 દેવનો દીધેલો તુજ વિના, સુખ નવિ થાય રે ચિર જીવે ૦ ૬
 મોના સરિખા વાળ તારા, કચનવરણી કાયા રે,
 એવી કાયા એક દિન, યાશે ધુળધાણી રે ચિર જીવે ૦ ૭
 સજ્જમ ખાડા ધાર, તેમા નથી જરા સુખ રે,
 ખાવીશ પરિસહ, છતવા દુક્કર રે ચિર જીવે ૦ ૮
 દુખથી લરેલો દેખુ, સસાર અટારો રે,
 કાયાની માયા જાણી, પાણીનો પરપોટો રે ચિર જીવે ૦ ૯
 જાદવ કૃષ્ણ કહે, રાજ્ય વીરા કરો રે,
 હનરો હનર ઉમા મેવક, છત્ર તુમને ધરે રે ચિર જીવે ૦ ૧૦

સોનાની થેલી કાઢો, ભંડારી બોલાવો રે;
 ઓઘા પાતરા વીરા લાવો, દીક્ષા દીયો ભાઈ રે. ચિરંજીવોં ૧૧
 રાજ્ય પાટ વીરા હવે, સુખે તમે કરો;
 દીક્ષા આપો મને ને, છત્ર તુમે ધરો રે. ચિરંજીવોં ૧૨
 આજ્ઞા આપી ઓચ્છવ કરે, દીક્ષા દીયે આપે રે;
 દેવકી કહે વીરા, સંજમે ચિત્ત સ્થાપો રે. ચિરંજીવોં ૧૩
 મુજને તજીને વીરા, અવર માતા કીજે રે;
 કર્મ ખપાવી ઈહ સર્વ, વેલી મુક્તિ લેજે રે. ચિરંજીવોં ૧૪
 કુંવર અંતેઉર મેલી, સાધુ વેષ લીધો રે;
 ગુરુઆજ્ઞા લેઈને, સ્મશાને કાઉસગગ કીધો રે. ચિરંજીવોં ૧૫
 જંગલમાં જમાઈ જોઈને, સોમિલ સસરો કોપ્યો રે;
 ખેરના અંગારા લેઈને મસ્તકે ઠંચા રે. ચિરંજીવોં ૧૬
 મોક્ષ પાઘ ખંધાવી, સસરાને દોષ નવિ દીધો રે;
 વેદના અનંત સહી, સમતા રસ પીધો રે. ચિરંજીવોં ૧૭
 ધન્ય જન્મ ધર્યો તુમે, ગજસુકુમાલ રે;
 કર્મ ખપાવી તુમે, હાઈઠે ધરી હામ રે ચિરંજીવોં ૧૮
 વિનયવિજય કહે, એવા મુનિને ધન્ય રે;
 કર્મનું બીજ ખાળી, જીતી લીધું મન રે. ચિરંજીવોં ૧૯

વૈરાગ્યની સજ્જાયા

ઉંચા તે મંદિર માળીયા સોડ વાળીને સૂતો,
 કાઢો કાઢો રે એને સૌ કહે, જાણે જન્મ્યો જ નહોતો;

એક રે દિવસ એવો આવશે, મન સળજો છ સાલે
(મે આકળી) ૧

અબુધપણામા રે હું રહ્યો, મન સળજો છ સાલે,
મત્રી મળ્યા સવિ કારમા, તેનું કાઈ નવ ચાલે એક રે ૦ ૨
સાવ સોનાના રે સાકળા, પહેરણુ નવ નવા વાધા,
ધોળુ વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા એક રે ૦ ૩
ચરૂ કઢાઈયા અતિ ઘણા, ખીજતું નહિ લેખુ,
જોખરી હાડલી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખુ એક રે ૦ ૪
કેના છોડ ને કેના વાછડ, કેના માય ને જાપ,
અ તકાળે જતુ છવને એકલુ, સાથે પુન્ય ને પાપ એક રે ૦ ૫
સગી રે નારી એની કામિની, ઉભી ડગમગ જુએ,
તેનું પણ કાઈ ચાલે નહિ, બેઠી ધુસકે રૂવે એક રે ૦ ૬
ઠંડાલા તે ઠંડાલા શુ કરો, ઠંડાલા વોળાવી વળશે,
ઠંડાલા તે વનના લાકડા, તે તો સાથે જ બળશે, એક રે ૦ ૭
નહિ ત્રાપો નહિ તુળડી, નથી તરવાનો આરો,
ઉદયરતન મુનિ ઈમ લણે, મને ભવપાર ઉતારો એક રે ૦ ૮

શ્રી જળસ્વામીની સજ્જા

સરસ્વતિ સ્વામીને વિનવુ, સદ્ગુરુ લાગુ છુ પાય,
ગુણદે ગાગુ જળસ્વામીના, હરખ ધરી મન માય
ધનધન ધન જળસ્વામીને એ ટેક ૦ ૧
ચાન્નિ છે વચ્ચ દોહિલુ, મત છે ખાડાની ધાર,
પાયે અણવાણે છ ચાલવુ, કરવાનું ઉચ વિહાર ધન ૦ ૨

મધ્યાહ્ન પછી કરવી ગૌચરી, દિનકર તપે રે નિલાડ;
 વેળુ કવળ સમ કોળિયા તે કિમ વાળ્યા એ જાય. ધન૦ ૩
 કોડી નંવાણું સોવન તણી, તમારે છે આઠેજી નાર;
 સંસાર તણા સુખ માણ્યાં નહિં, ભોગવો ભોગ ઉદાર. ધન૦ ૪
 રામે સિતાને વિભેગડે, બહોત ક્રિયા રે સંગ્રામ;
 છતી રે નારી તુમે કાંઈ તલે, કાંઈ તલે ધન ને ધામ. ધન૦ ૫
 પરણીને શું પરિહરો, હાથ મલ્યાના સંખંધ;
 પછી તે કરશે સ્વામી ચોરતો, જિમ કિધો મેઘ મુર્છીદ. ધન૦ ૬
 જંખૂ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંચમ ભાવ;
 સાચો સ્નેહ કરી લેખવો, તો સંચમ દયો અમ સાથ. ધન૦ ૭
 તેણે સમે પ્રભવોજી આવીઓ, પાંચશે ચોર સંઘાત;
 તેને પણ જંખૂસ્વામીએ ખૂઝવ્યો, ખૂઝવ્યા માત ને તાત. ધન૦ ૮
 સાસુ સસરાને ખૂઝવ્યા, ખૂઝવી આઠે નાર;
 પાંચસે સંતાવીશ શું, લીધોજી સંચમભાર. ધન૦ ૯
 સુધર્માસ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે છે મનને ઉદ્ધાસ;
 કંઈ ખપાવી કેવળ પામીઆ, પહોત્યાજી મુક્તિ મોઝાર. ધન૦ ૧૦

શ્રી મૂર્ખને પ્રતિબોધની સજ્જાય

(વિસર્ગ નહિ પ્રભુનામ કહી હું-રાગ)

જ્ઞાન કહી નવ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કહી નવ થાય;
 કહેતા પોતાનું પણ જાય, મૂરખને૦ ૧
 શ્વાન હોય તે ગંગાજળમાં, સો વેળા જો ન્હાય;
 અડસઠ તીરથ ફરી આવે પણ, શ્વાનપણું નવિ જાય. મૂ૦ ૨

કુર સર્પ પયપાન કરતા, સંતપણું નવિ થાય,
 કસ્તૂરીનું ખાતર જો કીજે, વાસ લસણું નવિ જાય. મૂં ૩
 વધો સમે સુગ્રી તે પક્ષી, કપિ, ઉપદેશ કરાય,
 તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રી ગૃહ વિખાય મૂં ૪
 નદી માટે નિશ્ચિત રહે પણ, પાષાણપણું નવિ જાય,
 લોહ ધાતુ ટકણું જો લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય મૂં ૫
 કાગ કઠમા મુક્તાશ્વજની, માળા તે ન ધરાય,
 ચંદન ચર્ચિત અગ કરીજે, ગર્દભ ગાય ન થાય મૂં ૬
 સિંહ ચરમ કોઈ શિયાળસુતને, ધારે વેષ બનાય,
 શિયાળસુત પણ સિંહ ન હોવે, શિયાળપણું નવિ જાય મૂં ૭
 તે માટે મૂરખથી અજગા, રહે તે સુખીયા થાય,
 ઉખર ભૂમિ ખીજ ન હોવે, ઉલટું ખીજ તે જાય મૂં ૮
 સમક્રિતધારી સગ કરીજે, લવ લય લીલિ મિટાય,
 માયાવિજય સદ્ગુરુ સેવાથી, બોધિખીજ સુખ થાય મૂં ૯

ઉપદેશક સનઝાચ

(સુખના દો સિંધુ રે-રાગ)

મનુષ્યભવનો ટાણો રે કાલે પહી જશે રે,
 અરિહત ગુણ ગાવો નરનાર,
 રત્ન ચિતામણિ આગ્યો હાથમા રે,
 ભગવત ગુણ ગાવો કરનાર મનુષ્ય ૧
 બળદ થઈને રે બહુ ચિલા ચાપ્યો રે,
 મલશે વળી ચોરાશીની ચાલ,

નેતર જાંધી ઘાણીમાં ફેરવશે રે,

ઉપર જેસી મૂરખ દેશે માર. મનુષ્ય ૨

કુતરા થઈને રે ઘર ઘર ભટકશે રે,

ઘરમાં પેસવા ન દીયે કોય;

કાનમાં ડીડા રે પડશે અતિ ઘણા રે,

ઉપર પડશે લાકડીના માર. મનુષ્ય ૩

ગધેડા થઈને રે ગલીઓમાં ભટકશે રે,

ઉપાડશે અણુતોલ્યા ભાર;

ઉકરડાને ઓથે રે જઈને ભૂંકશે રે,

સાંજ પડે ઘણી ન લેશે સંભાળ. મનુષ્ય ૪

ભુંડ થઈને રે પાદર ભટકશે રે,

કરશે વલી અશુચિના આહાર;

નયણે દીઠો રે કોઈને નવિ ગમે રે,

ઉપર પડશે પથરાના પ્રહાર. મનુષ્ય ૫

ઘોડા થઈને રે ગાડીઓ ખેંચશે રે,

ઉપર પડશે ચાખુકોના માર;

એકડો ચઢાઈ રે ઉપર જેસશે રે,

રાયબદા અસવાર. મનુષ્ય ૬

ઉંટ થઈને રે જોળ ઉપાડશે રે,

ચરશે વલી કાંટા ને કંથાર;

હાથને હડસેલે રે ઘર ભેગા થશે રે,

ઉપર પડશે પાટુઓના માર. મનુષ્ય ૭

ઝાડ થઈને રે વનમાં ઝુરશે રે,

સહશે વલી તડકા ને ટાઠ,

ડાળને પાંદડે રે પખી માલા ઘાલશે રે,

ઉપર પડશે કુહાડાના ધા. મનુષ્ય૦ ૮

ઉત્તમ નરભવ ફરી ફરી આતમા રે, મલવો છે મુશ્કેલ,

એવી રૂપવિજયની શીખડી રે,

સામળને અમૃતવેલ. મનુષ્ય૦ ૯

ભરતચક્રવર્તિની સજ્જાય

મનમે હી વૈરાગી ભરતજી, મનમે હી વૈરાગી,

સહસ ખત્રીશ મુકુટખદ્ધ રાજ, સેવા કરે વડલાગી,

ચોસઠ સહસ અતેઠિરી જાકે, તો હિ ન હુવા અનુરાગી બ૦ ૧

લાખ ચોરાસી તુરગમ જાકે, છન્તુ કોડ હે પાગી,

લાખ ચોરાસી ગજ રથ સોહીયે, સૂરતા ધર્મશુ લાગી બ૦ ૨

ચાર કોડ મણુ અન્ન નિત સીએ, લૂણ દશ લાખ મણુ લાગી,

ત્રીન કોડ ગોકુળ ઘર ફરે, એક કોડ હજાર સાગી બ૦ ૩

સહસ ખત્રીશ દેશ વડલાગી, ભયે મરવકે ત્યાગી,

છન્તુ કોડ ગામ કે અધિપતિ, તોહિ ન હુઆ સરાગી બ૦ ૪

નવનિધિ રતન ચોઘડીયા ખાજે, મન ચિંતા સખ ભાગી,

કનકકીર્તિ મુનિવર વદત હે, દેજ્યો મુક્તિ મે માગી બ૦ ૫

શ્રી હલ્લુન્નયિની સજ્જાય

(શુભ ભાવે કરી મેનીયે રે લાલ-રાગ)

હલ્લુન્નયિને વદણા, હું વારીલાલ,

ઉત્કૃષ્ટો અણુગાર રે, હું વારી૦

અભિચ્છ લીધો આકરો, હું વારી૦

લખ્યે લેશું આહાર રે. હું વારી૦ ૧

દિન પ્રતે જાયે ગોચરી, હું વારી૦

ન મિલે શુદ્ધ આહાર રે. હું વારી૦

ન લિયે મૂળ અસુજતો, હું વારી૦

પિંજર હુઓ ગામ રે. હું વારી૦ ૨

હરિ પૂછે શ્રી નેમીને, હું વારી૦

મુનિવર સહસ અઠાર રે; હું વારી૦

ઉત્કૃષ્ઠો કેળુ એહમે, હું વારી૦

મુજને કહો કૃપાળ રે. હું વારી૦ ૩

ઢંઢણ અધિકો દાખીયો, હું વારી૦

શ્રી મુળ નેમિ જિણુંદ રે, હું વારી૦

કૃણુ ઉમાદ્યો વાંદવા, હું વારી૦

ધન્ય જાદવ કૂળ ચંદ રે. હું વારી૦ ૪

ગલી માંહે મુનિવર મળ્યા, હું વારી૦

વાંદે કૃણુ નરેશ રે, હું વારી૦

કિણુહી મિથ્યાત્વી દેખીને, હું વારી૦

આવ્યો ભાવ વિશેષ રે. વારી૦ ૫

આવો અમ ઘર સાધુજી, હું વારી૦

લ્યો મોદક છે શુદ્ધ રે; હું વારી૦

ઋષિજી લેઈ આવીયા, હું વારી૦

પ્રભુજી પાસ વિશુદ્ધ રે. હું વારી૦ ૬

મુજ લખે મોદક મિલ્યા, હું વારી૦

મુજને કહો કૃપાળ રે, હું વારી૦

લખિ નહિ વત્સ તાહરી, હું વારી૦

શ્રીપતિ લખિ નિહાલ રે હું વારી૦ ૭

તો મુજને લેવો નહિ, હું વારી૦

ચાલ્યો પરઠણ કાજ રે, હું વારી૦

ઇટ નિભાડે ભેઇને, હું વારી૦

ચૂર્ચા કર્મસમૂહ રે હું વારી૦ ૮

આવી શુદ્ધિ ભાવના, હું વારી૦

પામ્યા ઠેવળનાણુ રે, હું વારી૦

ઢઢણઝપિ મુગતે ગયા, હું વારી૦

કહે જિન હર્ષ સુખણુ રે હું વારી૦ ૯

શ્રી બલભદ્રમુનિની સજ્જા

શા માટે બાંધવ મુખથી ન જોલો, આસુડે આનન ધોતા મોરારી રે,

પુન્ય ભેગે દડીયો એક પાણી, જડ્યો છે જ ગલ જતા મોરારી,

શા માટે બાંધવ મુખથી ન જોલો. (એ આકાણી) ૧

ત્રીકમ રીસ ચલી છે તુજને, વનમાહે વનમાળી રે મોરારી રે,

વડીરે વારનો મનાવુ છુ વહાલા,

તુ તો વચન ન જોલે ફરીવાર મોરારી રે,

શા માટે બાંધવ મુખથી ન જોલો, આસુડે આનન ધોતા મોરારી રે,

નગરી રે દાઝીને શુદ્ધિ ન લાધી,

મહારી વાણી નિમુણુ બહાતા મોરારી રે,

આ વેળામાં લીધો અખોલો, કાનજી કાં થયા કાલા મોરારી રે.
શા માટે૦

શી શી વાત કહું શામળીયા, વિકૂલજી આ વેળા મોરારી રે;
શા કાળે મુજને સંતાપો, હરિ હસીને ખોલો હેલા મોરારી રે.
શા માટે૦

પ્રાણ હમારો જશે પાણીવિણ, અધધડીને અણખોલે મોરારી રે;
અરતિ સઘળી જાએ અળગી, ખાંધવ જો તું ખોલે મોરારી રે.
શા માટે૦

ષટ માસ લગે પાળ્યો છળીલો, હૈયા ઉપર અતિ હેતે મોરારી રે;
સિંધુતટે સુરને સંકેતે, કરી દહન કરમ શુભ રીતે મોરારી રે.
શા માટે૦

સંયમ લઈ ગયો દેવલોકે, કવિ ઉદયરતન ઈમ ખોલે મોરારી રે;
સંસાર માંહે બળદેવ મુનિને, કોઈ નવ આવે તોલે મોરારી રે.
શા માટે૦

જીવને સમતા શિખામણની સજ્જાય

(હો જિનવરજી નિજ દરિસણ દેખાડી એ-રાગ)

હો પ્રીતમજી પ્રીતકી રીત અનિત તજી ચિત્ત ધારીયે;
હો વાલમજી વચન તણે અતિ ઉંડો મરમ વિચારીયે,
હારે તુમે કુમતિ કે ઘેર જાવો છો, તુમે કુળમાં ખોટ લગાવો છો;
ધિક એંઠ જગતની ખાવો છો. હો પ્રીતમજી ૧

અમૃત ત્યાગી વિષ પીઓ છો, કુમતિનો મારગ લિયો છો;
એ તો કાજ અયુક્ત કીયો છો. હો પ્રીતમજી ૨

એ તો મોહરાયંત્રી ચેટી છે, શિવસપત્તિ એથી છેટી છે,
 એ તો સાગર ગળતી પેટી છે હો પ્રીતમજી ૩
 એ શકા મેરે મન આવી છે, કિણુવિધિ એ તુમ ચિત્તભાવી છે,
 એ તો દાહણું જગમા ચાવી છે હો પ્રીતમજી ૪
 સહુ સદ્ધિ તમારી ખાએ છે, કરી કામણ ચિત્ત ભરમાએ છે,
 તુમ પુણ્ય યોગે એ પાએ છે હો પ્રીતમજી ૫
 મત આખા કાજ બાહિલ જોવો, અનુપમ ભવ વિરથા નવિ જોવો,
 અળ જોલ નયણ પ્રગટ જોવો પ્રીતમજી ૬
 ઈણુવિધ સમતા બહુ સમજાવે, શુણુ અવશુણ કહી સહુ દરશાવે,
 સુણી ચિદાનંદ નિજ ઘર આવે હો પ્રીતમજી ૭

શ્રી અધ્યાત્મની સત્સંગી

(આહીંગ સાલળો ૨ મ ભવ અરજ હમાગી એ-રાગ)

આત્મધ્યાનથી રે સ તો સદા સ્વરૂપે રહેવું, કોઇને કાંઈ ન કહેવું,
 આત્મધ્યાનથી રે, સ તો

કર્માધીન છે સૌ સ સારી,

કોઇને કાંઈ ન કહેવું આત્મધ્યાનથી રે ૧

કોઈ જન નાચે કોઈ જન રૂવે, કોઈ જન ચુદ્ધ કરતા,
 કોઈ જન જન્મે કોઈ જન હરજે, દેશાટન કેઈ કરતા આત્મ ૨
 વેળુ પીલી તેલની આશા, મૂરખ જન મન રાજે,
 જાવળીયો વાવીને આખા, ફેરી શુ રસ ચાખે આત્મ ૩
 વેરી સાથે વેર ન કીજે, રાગી શુ નહિ રાગ,
 સમભાવે સૌ જનને નીરજો, તો શિવસુખનો લાગ આત્મ ૪

જુઠી જગતની પુણલ બાળ, ત્યાં નવી રહીએ રાળ,
તન ધન જોખન સાથ ન આવે,

આવે ન માત પિતાળ. આત્મ૦ ૫

લક્ષ્મી સત્તાથી શું થાવે, મનમાં જોજો વિચારી;
એકદિન ઉડી જવું જ અંતે, દુનિયા સહુ વિસારી. આત્મ૦ ૬
ભલા ભલા કેઈ ઉઠી ચાલ્યા, જોને કેઈક ચાલે;
ખિલાડીની દોટે ચડીયો, ઉંદરડો શું મહાલે. આત્મ૦ ૭
કાળ અપાટા સહુને વાગે, જોગી જને મન જાગે;
ચિદાનંદ ધન આતમ અર્થી, રહેજો સહુ વૈરાગે. આત્મ૦ ૮

શ્રી સ્થૂલભદ્રજીની સંજ્ઞાય

(ઓ જિનવરજી જિન દરિસણ દેખાડી એ-રાગ)

અહો મુનિવરજી માહરી ઉપર મહેર કરી ભલે આઠ્યા.
હું વાટ તુમારી જોતીથી, તુમ વિરહે નયણાં ભરતીથી;
વલી દૈવને ઓલંભા દેતીથી, અહો મુનિવરજી ૧
તુમે ચતુર ચોમાસું કહી ચાલ્યા, તે ઉપર મેં દિન એ ગાળ્યા;
હવે ભલું થયું નયણે ભાળ્યા, અહો મુનિવરજી ૨
હવે દુઃખડાં મારાં ગયાં દૂરે, આનંદ નહીં હરખે પૂરે;
હવે ચિત્ત ચિંતા સઘલી ચૂરે, અહો મુનિવરજી ૩
મારા તાર્પ ટલ્યા સઘલા તનના, મારા વિલય ગયા વિકલપ મનના;
વલી વૂઠા નીર અમૃતધનના, અહો મુનિવરજી ૪
એક ચોમાસું ને ચિત્રશાલી, એ નાટક ગીતતણી તોલી;
મુજ સાથે રમીયે મન વાલી, અહો મુનિવરજી ૫

તવ જોડ્યા શુભિલાદ્ર સુષુ ખાળા, તુમ કરીશ ચિત્ત ચરિત્ર ચાળા,
એ વ્રાતતણા હવે ઘો તાળા ૬

અહો મનહરણી, તુમ મુઝ ઉપર રાગ સરાગ ન રાખો,
અહો સુખકરણી, સજ્જનમરસથી રાગ હૈયામાં રાખો ૭

હવે રસમગી વાત તિહાં રાખી, મે સંયમ લીધુ શુરુ સાખી,
ચિત્ત ચોપે ચારિત્ર રસ ચાખી અહો મનહરણી ૮

હવે વિષય-તૃષ્ણાથી મન વારો, હવે ધર્મ દયાથી દિલ ધારો,
એ ભવોદ્ધિથી આતમ તારો, અહો મનહરણી ૯

કૌશા મુનિ વચને પ્રતિજોધી, આશ્રવ કરણી તે સવિ રોધી,
તે વ્રત ચોથુ લઈ યઈ સુધી અહો મનહરણી ૧૦

જે નર પ્રીત એહવી પાલે, જે વિષમ વિષયથી મન વાલે,
તે તો આતમ પરિણતિ અજુઆલે અહો મનહરણી ૧૧

જે એહવા ગુણીના ગુણ ગાવે, જે ધર્મ રગ અતર ધ્યાવે,
તે તો મહાનદ પદ નિશ્ચલ પાવે, અહો મનહરણી ૧૨

શ્રી રહનેમિની ને રાજમતીની સંજ્ઞા

કાઉન્સગધ્યાને મુનિ રહનેમિ નામે,

રહ્યા છે શુકામા શુભ પરિણામે રે
દેવરિયા મુનિવર ! ધ્યાનમાં રહેજો,

ધ્યાનઘડી હોય ભવનો પાર રે, દેવો
વરસાદે ભીના ચીવર મોઢાં કરવા,

રાજુલ આળ્યા છે તેણે કામ રે દેવો ૧
રૂપે રતિ રે વસ્ત્રે વર્જિત ખાળા,

દેખી જોવાણો 'તિણે કામ રે, દેવો

દીલહું શોભાણું જાણી રાજુલ જાણે,
 રાજો સ્થિર મન ગુણના ધામ રે. દેવ૦ ૨
 જાદવ કુલમાં જિનજી નેમ નગીનો,
 વમન કરી છે મુજને તેણ રે; દેવ૦
 બંધવ તેહના તુમે શિવાદેવી જાયા,
 એવડો પટંતર કારણ કેણ રે. દેવ૦ ૩
 પરદારા સેવી પ્રાણી નરકમાં જાય,
 દુર્લભજોધિ હોય પ્રાય રે; દેવ૦
 સાધવી સાથે ચૂકી પાપ જે જાંધે,
 તેહનો છુટકારો કદીય ન થાય રે. દેવ૦ ૪
 અશુચિ કાયા રે મળમૂત્રની કચારી,
 તમને કેમ લાગી એવડી ખ્યારી રે; દેવ૦
 હું રે સંયમી તુમે મહાવ્રતધારી,
 કામે મહાવ્રત જાશે હારી રે. દેવ૦ ૫
 ભોગ વખ્યા રે મુનિ મનથી ન ઇચ્છે,
 નાગ અગંધન કુલના જેમ રે; દેવ૦
 ધિક્ કુલ નીચા થઈ નેહથી નિહાલે,
 ન રહે સંયમશોભા એમ રે. દેવ૦ ૬
 એહવાં રસીલાં રાજુલ વયણ સુણીને,
 ખૂઝ્યા રહેનેમિ પ્રભુજી પાસ રે; દેવ૦
 પાપ આલોઈ ફરી સંયમ લીધું,
 અનુક્રમે પામ્યા શિવઆવાસ રે. દેવ૦ ૭

ધન્ય ધન્ય જે નરનારી શીયલને પાલે,

સમુદ્ર તર્યા સમ વ્રત છે એહ રે, દેવ૦

રૂપ કહે રે તેહના નામથી હોવે,

અમ મન નિર્મલ સુદર દેહ રે દેવ૦ ૮

શ્રી સૂર્યકાન્તાની સજ્જાઓ

સરસતી સ્વામીને વિનવુ, સદ્ગુરુ લાગુ પાય,

ભવિયણુ સાભળો

સૂરિકાન્તા પૂછે પુત્રને, દેવા વહાલા તારા તાત ભવિ૦ ૧

એ શુ બોલ્યારે મોરી માવડી, પિતા પિતા રે શુરુને ઠામ, ભવિ૦

સૂરિકાન્તા મન ચિંતવે, નકામો ભરતાર ભવિ૦ ૨

છઠ્ઠુ અઠ્ઠમના પારણા, જમવા તેહુ રાય, ભવિ૦

વિપ ઘોલીને વિપ ભેળખ્યુ, જમવા આવે રાય ભવિ૦ ૩

સોના કચોલે વિપ પીરસ્યા, જમવા આવ્યા રાય, ભવિ૦

રત્ન કચોલે વિપ પીરસ્યા, જમવા બેઠા રાય ભવિ૦ ૪

ચતુર રાયે વિપ ઝોળખ્યુ, ક્ષમા આણી ત્યાય, ભવિ૦

નારી એ વિપની વેલડી રે, નાગી નરકની ખાણુ ભવિ૦ ૫

ચણુ કરીને રાય ઉભા થયા, ગયા પૌષધશાલામાય, ભવિ૦

લોચ સ ધામે રાયે કયો, લોચે એકાએક ભવિ૦ ૬

પરમ્પરા વાત સાભળી, સૂરિકાન્તા આવે ત્યાય, ભવિ૦

મારગ હેઠે મલપતી, મેલી રૂટી વેણુ ભવિ૦ ૭

મિત્રને કહે ખમ આઘા રહો, આ શુ થયુ તત્કાળ, ભવિ૦

હે હે કરતી હેઠે પડી, નખ દીધો ગલા હેઠ ભવિ૦ ૮

અરિહંત મનમાં સમરીને, પહોંચ્યા દેવલોકમાંય; ભવિં
હીરવિજય ગુરુ હીરલો, ધન્ય એના પરિણામ. ભવિં ૯

શ્રી કલાવતીની સજ્જાય

નયરી કોસંળીનો રાજા રે કહીએ, નામે જયસિંહ રાય;
એન ભણી રે જેણે ઘેરખડાં મોકલીયાં,

કરમાં તે ભાઈના કહેવાય રે. ૧

કલાવતી સતી રે શિરોમણી નાર, પહેલીને મહેલે રચણીએ રાજ,
પધારીયા, પૂછે ઘેરખડાની વાત;

કહોને સ્વામી તમે ઘેરખડા ઘડાવ્યા, સરખી ન રાખી નાર રે.

કરમાં ૦ ૨

ખીજીને મહેલે રચણી રાજા પધારીયા, પૂછે ઘેરખડાની વાત;
કહોને કોણે તમને ઘેરખડા ઘડાવ્યા, તું નથી શિયલવંતી નાર રે.

કરમાં ૦ ૩

ઘણું જીવો જેણે ઘેરખડાં, મોકલીયા, અવસર આવ્યો એહ;
અવસર જાણીને ઘેરખડાં મોકલીયાં, તેહ મેં પહોંચ્યાં છે એહ રે.

કરમાં ૦ ૪

મારે મન એહ ને એને મન હુંય, તેણે મોકલીયા એહ;
રાત દિવસ મારા હાથે ન વિસરે, દીઠે હરખ ન માય રે.

કરમાં ૦ ૫

એણે અવસરે રાજા રોષે ભરાણો, તેડાવ્યા સુભટ જે ચાર;
સુકી નદીમાં છેદન કરાવી, 'કર' લઈ વહેલો રે આવ રે.

કરમાં ૦ ૬

સૂકું સરોવર લહેરે જાય, વૃક્ષ નવપંદલવ થાય,
 'કર' નવા આવે ને જોડેઁ ધવરાવે, તે શિયળ તણે સુપસાય રે
 કરમા૦ ૭

જેરખડા જોઈ રાજા, મન વિમાસે, મે કીધા અપરાધ,
 વિણ અપરાધે મે તો છેદન કરાવીઆ, તે મે કીધા અન્યાય રે
 કરમા૦ ૮

એણે અવસર રાજા ધાન ન ખાય, મોકડયા સુભટ જે ચાર,
 રાત-દિવસ રાજા મનમા વિમાસે, જો આવે શિયલવ તી નાર રે
 કરમા૦ ૯

એણે અવસરે શ્રી ભગવત પધાર્યા, પૂછે પરભવની વાત,
 શા શા અપરાધ મે કીધા પ્રભુજી, તે મે કહોને આજ રે
 કરમા૦ ૧૦

હું હતી ખાઈ રાજાની કુવરી, એ હતો સુડાની તે જાત,
 સેજે સેજે તે તો ખાણ જ નાખ્યો, ભાગી સુડાની પાખ રે
 કરમા૦ ૧૧

તમે તમારી વસ્તુ મલાગે, માટે સજ્જમ દેરો ભાવ,
 દીક્ષા લેશુ ભગવતની પાસે, પહોચશુ મુક્તિ મોઝાર રે
 કરમા૦ ૧૨

પુત્ર હતો તે રાયને મોખ્યો, પોતે લીધા સજ્જમ ભાર,
 હીરવિજય શુરુ ઇત્તી પેરે જોલે, આવાગમન નિવાર રે,
 કલાવતી સતી શિરોમણિ નાર ૧૩

શ્રી મરૂદેવી માતાની સજ્જાય

એક દિન મરૂદેવી આઇ, કહે ભરતને અવસર પાઈ રે;

સુણો! પ્રેમ ધરી૦ ૧

મારે રીખવ ગયો કેઈ દેશે, કેઈ વારે મુજને મળશે રે.

સુણો!૦ ૨

તું તો ખડ્ ખડ પૃથ્વી માણે, મારા સુતનું દુઃખ નવિ જાણે રે.

સુણો!૦ ૩

તું આમર છત્ર ધરાવે, મારો રીખવ વિકટ પંથે જાવે રે.

સુણો!૦ ૪

તું તો સરસા ભોજન આસી, મારો રીખવ નિત્ય ઉપવાસી રે.

સુણો!૦ ૫

તું તો મંદિર માંહે સુખ વિલસે, મારો અંગજ ધરતી ફરસે રે.

સુણો!૦ ૬

તું તો સ્વજન કુટુંબમાં મહાલે, મારો રીખવ એકલડો ચાલે રે.

સુણો!૦ ૭

તું તો વિષય તણા સુખ સુચે, મારા સુતની વાત ન પૂછે રે.

સુણો!૦ ૮

એમ કહેતી મરૂદેવી વચણે, આંસુ જલ લાગી નયણે રે.

સુણો!૦ ૯

એમ સહસ વર્ષને અંતે, લલ્યો કેવળ ઋષભ લગવંતે રે.

સુણો!૦ ૧૦

હવે ભરત લણે સુણો આઈ, સુખ દેખી કરો વધાઈ રે
સુણો ૧૧

આઈ ગેજખાધ બેસાર્યા, મુત મળવાને પાઉ ધાર્યા રે
સુણો ૧૨

કહે એહ અપૂરવ વાળ, કિહા વાળે છે એ તાળ રે
સુણો ૧૩

તવ ભરત કહે સુણો આઈ, તુમ સુતની એ ઠકુરાઈ રે
સુણો ૧૪

તુમ મુત આગે સદ્ધિ સૌની, તૃણ તોલે સુરતર ખડુની રે
સુણો ૧૫

હરખે નયણે જળ આવે, તવ પડળ બેઝી ખરી જાવે રે
સુણો ૧૬

હુ જાણતી હુ ખીચો કીધો, સુખીચો છે સહુથી અધિકો રે
સુણો ૧૭

ગયો મોહ અનિત્યતા આવે, તવ સિદ્ધ સ્વરૂપી થાવે રે
સુણો ૧૮

જખ જ્ઞાનવિમળ વધુનારી, તવ પ્રગટી અનુભવ સાગી રે
સુણો ૧૯

શ્રી કૃષ્ણ-વાસુદેવની મનઝાચ

નગની દ્વારિકામા નેમિ જિનેશ્વર વિચરતા પ્રભુ આયે,
કૃષ્ણ નરેશ્વર વધાઈ સુણી રે, જીતનિગાન બળાયે હો પ્રભુજી,
નહિ જાઉં નરક ગેહે નહિ જાઉં હો નેમજી,

નહિ જાઉં નરક ગેહે (એ આકળી) ૧

અઠાર સંહસ સાધુજને વિધિશું, વાંઘા અધિકે હરણે;
પછી નેમિ જિનેશ્વર કેરાં, ઉભા મુખડાં નિરણે.

હો નહિં ૨

નેમિ કહે તુમે ચાર નિવારી, ત્રણ તણાં દુઃખ રહીયાં;
કૃષ્ણ કહે હું ફરી ફરી વાંડુ, હર્ષ ધારી મન હેયા.

હો નહિં ૩

નેમિ કહે એ ટાળ્યા નવિ ટળે, સો વાતે એક વાત;
કૃષ્ણ કહે મહારા બાલ બ્રહ્મચારી, નેમિ જિનેશ્વર બ્રાત.

હો નહિં ૪

મહોટા રાજની ચાકરી કરતા, રાંક સેવક બહુ રણશે;
સુરતરુ સરીખા અક્ષળ જશે ત્યારે, વિષ વેલડી કેમ ફળશે.

હો નવિં ૫

પેટ આંચો તે ભોરીંગ વેઠે, પુત્ર કપુત્ર જ બચો;
લલો ભુટે પણ બદલ ફળનો, તુમ બાન્ધવ કહેવાયો.

હો નહિં ૬

છાપન કોડ બદલનો રે સાહેબો, કૃષ્ણ જો નરકે જાશે;
નેમિ જિનેશ્વર કેરો રે બન્ધવ, જગમાં અપજશ થાશે.

હો નહિં ૭

શુદ્ધ સમકિતની પરીક્ષા કરીને, જોલ્યા કેવળનાણી;
નેમિ જિનેશ્વર દિયે રે દિલાસો, ખરો ફૂંચેયો બાણી.

હો નહિં ૮

નેમિ કહે તુમે ચિતા ન કરશે, તુમ પદવી અમ સરખી,
આવતી ચોવીગીમા હોશે તીર્થ કર, હરિ પોતે મન હરખી
હો નહિં ૯

લલવકુળ અજવાળ્યુ રે નેમજી, સમુદ્રવિજય કુળ દીવો,
ઈન્દ્ર કહે રે શિવાદેવીના નન્દન, કોડ દીવાળી જીવો
હો નહિં ૧૦

શ્રી વંકચૂલની સજાયા

(કાઈ લો પર્વત કુધલો રે લાલ એ-રાગ)

જળૂદીપમા દીપતુ રે લાલ, ક્ષેત્ર ભરત સુવિશાળ રે, વિવેકી
શ્રીપુર નગરનો રાજાઓ રે લાલ, વિમળયશા ભૂપાળ રે વિવેકી
આદરજો કાઈ આખડી રે લાલ ૧ એ આકણીં

સુમ ગળા પટરાણીએ રે લાલ, જનમ્યા તે યુગલ અમૂલરે, વિવેકી
નામ કંચુ હોય બાળતુ રે લાલ, પુષ્પચૂલા વંકચૂલ રે, વિવેકી
આદરજો ૨

અનુક્રમે ઉદ્ધત ઘયો રે લાલ, લોક કહે વંકચૂલ રે, વિવેકી
લોક વચનથી ભૂપતિ રે લાલ, કાઠ્યો સુત વંકચૂલ રે વિવેકી
આદરજો ૩

પુષ્પચૂલા લઈ બેનડી રે લાલ, પત્નીમાં ગયો વંકચૂલ રે, વિવેકી.
પત્નીપતિ કયો બિલલડે રે લાલ, ધર્મધરી પ્રતિકુળ રે વિવેકી
આદરજો ૪

સાત વ્યસન સરસે રમે રે લાલ, ન ગમે ધર્મની વાત રે; વિવેકી.
ધાડ પાડે ને ચોરી કરે રે લાલ, પાંચસે તેણી સંગાથ રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૫

ગજપુરપતિ હીથે હીકરી રે લાલ, રાખવા નગરનું રાજ રે; વિવેકી.
સિંહ શુક્ર તિલે પદ્મીમાં રે લાલ, નિર્ભય રહે લિહલરાજ રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૬

સુસ્થિત સદ્ગુરુથી તેણે રે લાલ, પામ્યા નિયમ તે ચાર રે; વિવેકી.
કૃષ્ણ અન્નણ્યું કાગ માંસનો રે લાલ, પટરાણી પરિહાર રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૭

સાત ચરણ આસર્યા વિના રે લાલ, ન દેવો રિપુશિર ઘાવ રે; વિવેકી.
અનુક્રમે તે ચારે નિયમના રે લાલ, પારખાં લહે લિહલરાય રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૮

વંકચૂલે ચારે નિયમના રે લાલ, કૃષ્ણ ભોગવિયાં પ્રત્યક્ષ રે; વિવેકી.
પરલવે સુરસુખ પામીયો રે લાલ, આગળ લહેશે મોક્ષ રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૯

કષ્ટ પડે જે સાહસી રે લાલ, ન લોપે નિજ સીમ રે; વિવેકી.
કહે મતિ નીકી તેહની રે લાલ, જેહ કરે ધર્મ નીમ રે. વિવેકી.

આદરજો ૦ ૧૦

શ્રી સુલસાની સજ્જાય

(કુંવર ગભારો નજરે દેખતા)

ધનધન સુલસા સાચી શ્રાવિકાજી, જેહને નિશ્ચળ ધર્મનું ધ્યાન રે;
સમકિતધારી નારી જે સતી જી, જેહને વીર હીયો બહુમાન રે.

ધનધન ૦ ૧

એકદિન અ બડ તાપસ પ્રતિજોધવાજી, જ પે એહવુ વીરજિજ્ઞેશરે,
નયરી રાજગૃહી સુલસા લણીજી, કહેજો અમારો ધર્મ સ દેશ રે.

ધનધન૦ ૨

સાલગી અ બડ મનમા ચિંતવે જી, ધર્મલાભ ઇશોજી વચણ રે,
એહવું કહાવે જિનવર જે લણીજી, કેવુ રૂઝું દહ સમકિત રચણ રે

ધનધન૦ ૩

અ બડ તાપસ પરીક્ષા કારણે જી, આઝ્યા રાજગૃહીને ખાર રે,
પડેલુ પ્રહ્લાદ૫ વિકુન્થુ જી, વૈકિય શક્તિ તણે અનુસાર રે

ધનધન૦ ૪

પહેલી પોળે પ્રગયો પેખીનેજી, ચૌમુખ પ્રહ્લા વ દન કોડ રે,
મધળી રાજ પ્રજા સુલસા વિનાજી, તેને આવી નમે કર્ણેડ રે

ધનધન૦ ૫

ખીજે દિન દક્ષિણ પોળે જઈ જી, ધરિયો કૃષ્ણ તણો અવતાર રે,
આઝ્યા પુરજન તિહા સઘળા મળીજી, નાવી સુલસા સમકિતધારીરે

ધનધન૦ ૬

ત્રીજે દિવસે પશ્ચિમ ખારણે જી, ધરિયુ ઇશ્વર૫ મહત રે,
તિમહી જ ચોથે થઈ પચવીસમો જી, આવી સમવસર્યો અરિહ તરે

ધનધન૦ ૭

તો પણ સુલસા નાવી વાદવા જી, તેહવું જાણી સમકિત સાચરે,
અ બડ સુલસાને પ્રણમી કરી જી, કર્ણેડી કહે એહવી વાચ રે

ધનધન૦ ૮

ધન્યતું સમકિતધારીશિરોમણીજી, ધન્યતું સમકિતવિશવાવીશ રે;
એમ પ્રશંસી કહે સુલસા ભાણીજી, જિનજીયે કહી છે ધર્મ આશીપરે.

ધનધન ૯

નિશ્ચય સમકિત દેખી સતીતાણુંજી, તે પણ હુઓ દઢ મનમાંયરે;
ધણીપરે શાંતિવિમળકવિરાયનોજી, ખુદકલ્યાણુવિમલશુભગાયરે.

ધનધન ૧૦

શ્રી મૌન એકાદશીની સ્તવઝાંઝ

આજ મહારે એકાદશીરે, નણદલ મૌન કરી મુખ રહીએ,
પૂછ્યાનો પડુત્તર પાછો, કેઈને કાંઈ ન કહીએ. આં ૧
મહારો નણદોઈ તુજને ંહાલો, મુજને તહારો વીરો;
ધુમાડાના બાચકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આં ૨
ધરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એક ન આંચો આડો;
પરભવ જાતાં પાલવ જાલે, તે મુજને દેખાડો. આં ૩
માગશર સુદ્ધી અગીયારસ મહોટી, નેવું જિનના નિરખો;
દોઢસો કલ્યાણુક મહોટા, પોથી જોઈને હરખો. આં ૪
સુવ્રત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૌન ધરી મુખ રહીયો;
પાવક પુર સઘળો પરજાળ્યો, એહનો કાંઈ ન દહીયો. આં ૫
આઠ પહોર પોસો તે કરીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
મન વચન કાયા જો વશ કરીએ, તો ભયસાયર તરીએ. આં ૬
ઈર્ચાસમિતિ ભાષા ન બોલે, આકું અવળું પેખે;
પડિકમણાશું પ્રેમ ન રાખે, કહો કિમ લાગે લેખે. આં ૭

કર ઉપર તો માળા ફિરતી, જીવ ફરે વન માંહી,
ચિત્તડુ તો ચિહુ દિગિયે દોડે, ઇચ્છુ બજને સુખ નાહી આં ૮
પૌષધશાળે લેગા થઇને, ચાર કથા વળી સાધે,
કાઈક પાપ મિટાવણુ આવે, ખારગણુ વળી ખાંધે આં ૯
એક ઉઠતી આળસ મરડે, ખીજી ઉઘે ખેડી,
નદીઓમાથી કાઈક નિસરતી, જઇ દરીયામા પેડી. આં ૧૦
આઈ ખાઈ નણુદ લોભઈ, ન્હાની મોટી વહુને,
સાસુ સસરા માને મામી, શિખામણુ છે સહુને આં ૧૧
ઉદયરતન વાચક ઉપદેશે, જે નરનારી રહેશે,
પોસામાહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે આં ૧૨

વણુઝારાની સજ્જાય

નરભવનગર સોહામણુ વણુઝારા રે,
પામીને કરજે વ્યાપાર, અહો મોરા નાયક રે,
સત્તાવન સવરતણી, વણું પોડી ભરજે ઉદાર અહોં ૧
શુભ પરિણામ વિચિત્રતા, વણું કરિયાણા ખડુ મૂલ, અહોં
મોક્ષનગર જાવાભણી, વણું કરજે ચિત્ત અનુકુળ. અહોં ૨
દોષ દાવાનળ જોલવે, વણું માન વિષમ ગિરિરાજ, અહોં
જોલવળે હજવે કરી, વણું સાવધાન કરે કાજ. અહોં ૩
વશન્તળ માયાતણી, વણું નવિ કરજે વિશરામ, અહોં
ખાડી મનોરથ ભટતણી, વણું પુરણુનું નહિ કામ અહોં ૪
રાગદેવ દોય ચોરટા, વણું વાટમાં કરજે હેરાન, અહોં
વિવિધ વીથ ઉદ્ધાસથી, વણું તે હણુજે રે દાર અહોં ૫

એમ સવિવિગન વિદારીને, વણું પહોંચજે શિવપુરવાસ; અહોં
 દાય ઉપશમ જે ભાવના, વણું પોઠે ભયાં શુભરાશ. અહોં ૬
 ખાચિક ભાવે તે ઘશે, વણું લાભ હોશે તે અપાર; અહોં
 ઉત્તમ વણુજ જે એમ કરે, વણું પદા નમે વારંવાર. અહોં ૭

સહજનનંદીની સજ્જાય

(ખીજી અક્ષરણુ લાવના એ-રાગ)

સહજનનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિત રે,
 મોહતણા રણીયા ભમે, જગ જગ મતિવંત રે;
 લૂંટે જગતના જંત રે, નાખી વાંક અત્યંત રે,
 નરકાવાસ ઠવંત રે, કોઈ વિરલા ઉગરંત રે. સહં ૧
 રાગદ્રેષ પરિણુતિ તજી, માયા કપટ કરાય રે,
 આકાશ કુસુમ પરે જીવડો, ફેગટ જનમ ગમાય રે;
 માથે ભય યમરાયનો રે, રથો મન ગર્વ ધરાય રે,
 સહુ એક મારગ જાય રે, કોણુ જગ અમર કહાયરે. સહં ૨
 રાવણુ સરીખા રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણુ ધાગરે;
 દશ માથા રણુ રડવડયાં, ચાંચ હીએ શિર કાગ રે,
 દેવ ગયા સવિ ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે,
 હરિ માથે હરિ નાગ રે, જે જે ભાઈઓના રાગરે. સહં ૩
 કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતાં ચાલણુહાર રે;
 મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જેતાં લગ્ન હજાર રે,
 દેશવિદેશ સુધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે;
 જાતાં જમ દરખાર રે, ન જીવે વાર કુવાર રે. સહં ૪

નારાયણપુરી દારિકા, જળતી મેલી નિરાશ રે,
રોતા નણમાં તે એકલાં, નાઠા દેવ આકાશ રે,
કિહા તરૂં છાયા આવામરે, જળજળ કરી ગયો સાસરે,
ખજભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણી પાડવ શિવવાસ રે. સહ૦ ૫

ગાજી ગાજી જોલતા, કરતા હુકમ હેરાન રે,
પોઢ્યા અગ્નિમા એકલા, કાયા રાખ સમાન રે,
બ્રહ્મદત્ત નરકપ્રયાણ રે, એ કદિ અચિર નિદાન રે,
જેવું પીપળ પાન રે, મ ધરો જૂઠું શુભાન રે. સહ૦ ૬

વાલેસર વિના એક ઘડી, નવિ સોહાતું લગાર રે,
તેવિના જનમારો વહી ગયો, નહિ કાગળ સમાચાર રે,
નહિ કાઈ કાઈનો સસાર રે સ્વારથીયો પરિવાર રે,
માતા મકદેવી સાર રે પહોત્યા મોક્ષ મોઝાર રે. સહ૦ ૭

માતા પિતા સુત બધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે,
નારી અસારી છે ચિત્તમા, વહે વિષય ગમાર રે,
જીઓ સૂરિકાતા જે નાર રે, વિષ દીયો ભરતાર રે,
નૃપ જિનધર્મ આધાર રે, સનજન નેહ નિવાર રે. સહ૦ ૮

હસી હસી દેતા રે તાળીઓ, શર્યા કુસુમની સાર રે,
તે નર અતે માટી થયા, લોક ચણે ઘરખાર રે,
ઘડતા પાત્ર કુભાર રે, એહવું જાણી અસાર રે,
છોડયો વિષય વિકાર રે, ધન્ય તેહનો અવતાર રે. સહ૦ ૯

થાવચ્ચાસુત શિવ વર્યા, પળી એલાચીકુમાર રે,
ધિક ધિક વિષયા રે જીવને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ રે,

મહેલી મોહ જાનળ રે ઘર રમે ફેવળ બાળ રે,
ધન્ય કરકાંડુ ભૂપાળ રે. સહ૦ ૧૦

શ્રી શુભવિજય સુગુરુ લહી, ધર્મ રચણ ધરો છેક રે,
વીર વચન રસ શેલડી, ગ્રાગે ચતુર વિવેક રે,
ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધર્મની ટેક રે,
ભવજળ તરીયા અનેક રે. સહ૦ ૧૧

ઉપદેશી સજ્જાય

ખખર નહી આ જગમેં પલકી, ખખર૦
સુકૃત કરનાં હોય સો કરલે, કોણ જાણે કલકી. ખખર૦
યા દોસ્તી હે જગત વાસકી, કાયા મંડલકી, કાયા૦
સાસ ઉસાસ સમર લે સાહિબ, આયુ ઘટે પલકી. ખખર૦ ૧
તારા મંડલ રવિ ચંદ્રમા, સખહે ચલનેકી. સખહે૦
દિવસ ચારકા ચમત્કાર જ્યુ, વિજલી આલલકી. ખખર૦ ૨
કુડ કપટ કર માયા છોડી, કરી ખાંતા છલકી, કરી૦
પાપકી પોટલી ખાંધી શીરપર, કૈસે હોય હલકી. ખખર૦ ૩
યા જુગ હે સુપનેકી માયા, જૈસે ખુંદ જલકી, જૈસે૦
વિણુસંતા તો વાર ન લાગે, દુનિયા જાય ખલકી. ખખર૦ ૪
માતા તાત ત્રિયા સુત ખંધવ, સખ જગ મતલખકી, સખ૦
કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કખકી. ખખર૦ ૫
મન માનવ તન ચંચલ હસ્તી, મસ્તી હે ખલકી, મસ્તી૦
સદ્ગુરુ અંકુશ ધરો શીરપર, ચલ માર્ગ સતકી. ખખર૦ ૬

જખલગ હ સા રહે દેહમે, ખુશીયા મ ગલકી, ખુશીયાં
હ સા છોડ ચલ્યા જખ દેહી, મિટીયા જ ગલકી ખખરં ૭
પર ઉપકાર સમો નહી સુકૃત, ધર સમતા સુખકી, ધરં
પાય વળી પર ગ્રાણી પીડન, હર હિંસા હુ ખકો ખખરં ૮
કોઈ ગોરા કોઈ કાળા પીળા, નયણે નિરખનકી, નયણેં
એ દેખી મત રાયો ગ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી ખખરં ૯
અનુભવ જ્ઞાને આતમ ખુઝી, કર ખાતા ધરકી, કરં
અમરપદ અરિહંતકુ ધ્યાયા, પદવી અવિચલકી ખખરં ૧૦

શ્રી આત્મગિખામણની સજ્જાય

(મન મદિર આવો રે એ-દેશી)

અનુભવીયાના ભવિયા રે, જાગીને જોજો
આગલ સુખ છે કેવા રે, જીવો તે જોજો ૧
ખાળપણે ધર્મ ન જાણ્યો રે, તે રમતા જોયો,
જોવનમે મહ માતો રે, વિષયમા મોહ્યો ૨
ધર્મની વાત ન જાણી રે, જોટી લાગી માયા,
જોવન જશે જરા આવશે રે, ત્યારે કપશે કાયા ૩
મોહમાયામા માચ્યો રે, સમકિત કિમ વરશ્યે,
ક્રોધ વ્યાપ્યો છે સખલો રે, જોલતો નવિ ખલશે ૪
ધનને કાળે ધસમસતો રે, હિંડે હલફલતો,
પાસે પૈસો પૂર છે રે, પુન્ય નથી કરતો ૫
તેમને નાસિકા ગલશેરે, વલી વળશ્યો વાકા,
જોલ્યુ કોઈ ન માનશે રે, ત્યાગે પડશે જાખા ૬

- દાંત પડયા મુખ ખાલી રે, ત્યારે કેહને કહેશો;
 ધર્મની વાત ન જાણી રે, પ્રભુજીને કિમ મલશ્યો. ૭
- ઉંખર હુંગર થાશે રે, ગોલી થાશે ગંગા;
 પ્રભુજીનું નામ સંભારો રે, હોવે જિન રંગા. ૮
- શેરી પરશેરી થાશે રે, ત્યારે ખેસી રહેશો;
 લોભ ને લલુતા વધશે રે, ખેઠા કચ કચ કરશો. ૯
- દીકરડાની વહૂઓ રે, રીસડીએ બળશે;
 એ ઘરડા ઘરમાંથી રે, કે દાડે ટળશે. ૧૦
- પીપલ પાન ખરંતા રે, હસતી કુંપલીયાં;
 અમ વીતી તમ વીતશે રે, ધીરી બાપડીયાં. ૧૧
- રાવણ સરિખા રાજવી રે, ગયા જનમારો ખોતાં,
 પાપી હાથ ઘસંતા રે, જાણે જન્મ્યા નોતા. ૧૨
- ધન તે જિહાં તિહાં રહેવે રે, એકાકી જવો;
 લોભને લલુતા મૂકી રે, અરિહંતને ધ્યાવે. ૧૩
- શિવરમણી સુખ ચાખો રે, અનુભવનો મેવો;
 ચેતવું હોય તો ચેતજો રે, સંસાર છે એવો. ૧૪
- કવિ ઋષભની શિખડી રે, હૃદયમાં ધારો;
 જીતી બાજી હાથથી રે, તુમે કિમ વિસારો. ૧૫

ઋતુવંતી અસજઝાય નિવારક સજઝાય

(અડશો માંને એ-દેશી)

સરસતી માતા આદિ નમીને, સરસ વચન દેનારી,
 અસજઝાયનું સ્થાનક ખોલું, ઋતુવંતી જે નારી,
 અલગી રહેજે, ઠાણું સૂત્રની વાણી કાને સુણુજે. અલગી ૦ ૧

મોટી આશાતના ઋતુવતીની, જિનજીએ પ્રકાશી,
 મલિનપણુ જે મન નવિ ધારે, મિથ્યામતિ વાગી અલગીં ૨
 પહેલે દિન ચ ડાલણી સરિળી, બ્રહ્મઘાતિની વલી ખીજે,
 પરશાસને કહે ધોખણુ ત્રીજે, ચોથે શૂદ્રી વદીજે અલગીં ૩
 ચોથે દિવસે દરિસણુ સૂએ, સાતે પૂજા ભણીયે,
 ઋતુવતી મુનિને પડિલાલે, સદ્ગતિ સહેજે હણીયે અલગીં ૪
 ઋતુવતી પાણી ભરી લાવે, જિનમદિર જલ લાવે,
 બોધિબીજ નવિ પામે ચેતન, બહુલ સ સારી થાવે અલગીં ૫
 અસજ્જાઈમા જમવા બેસે, પાત વિચે મન હિસે,
 નાત સર્વ અભડાવી જમતી, દુર્ગતિમા બહુ ભમશે અલગીં ૬
 સામાયિક પડિછમણે ધ્યાને, સૂત્ર અક્ષર નવિ જોગી,
 કોઈ પુરુષને નવિ આભડીયે, તસ કરસે તન રોગી અલગીં ૭
 જિનમુખ જોતા ભવમા ભમીયે, ચ ડાલણી અવતાર,
 બુ ડણુ હુ ટણુ સાપિણી હોવે, પરભવે ઘણીવાર અલગીં ૮
 પાપડ વડી ખેરાદિક કરસી, તેહનો સ્વાદ વિણાસે,
 આતમનો આતમ છે સાખી, હેડે જોને તપાસી અલગીં ૯
 જાણી ઇમ ચોક્ષાઈ ભજીયે, સમકિત કિરિયા શુદ્ધિ,
 ઋપભવિજ્ય કહે જિન આણાથી, વહેલા વરચોસિદ્ધિ અલગીં ૧૦

કોધની સજ્જાય

કડવા ફળ છે કોધના, જ્ઞાની એમ જોલે,
 રીસ તણે રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે કડવાં ૧

કોધે કોડ પૂરવતાગું, સંજમ ફલ જાય;
 કોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેજો ન થાય. કડવાં ૨
 સાધુ ઘણો તપીઓ હતો, ધરતો મન વૈરાગ;
 શિષ્યના કોધ થકી થયો, ચંડકોશીઓ નાગ. કડવાં ૩
 આગ ઉઠે જે ઘર ઘકી, તે પહેલું ઘર બાળે,
 જળનો જોગ જો નવિ મળે, તો પાસેનું પરબાળે. કડવાં ૪
 કોધ તણી ગતિ જોડવી, કહે કેવલનાણી;
 હાણુ કરે જે હેતની, જાળવજો એમ જાણી. કડવાં ૫
 ઉદયરત્ન કહે કોધને, કાઢજો ગળે સાહી;
 કાયા કરજો નિર્મળી, ઉપશમરસે નાહી. કડવાં ૬

શ્રી વણુજીરાની સજ્જાયા

વણુજારો ધુતારો કામણુગારો,
 સુંદરવર કાયા છોડ ચાલ્યો વણુજારો;
 એની દેહલડીને છોડ ચાલ્યો વણુજારો,
 સુંદરવર કાયા છોડ ચાલ્યો વણુજારો. ૧
 એણી રે કાયામેં પ્રભુજી પાંચ પણિયારી,
 પાણી ભરે છે ન્યારી ન્યારી. સુ'ં ૨
 એણી રે કાયામેં પ્રભુજી સાત સમુદ્ર,
 તેનો નીર ખારો મીઠો. સુ'ં ૩
 એણી રે કાયામેં પ્રભુજી નવસો નાવડીયો,
 તેનો સ્વભાવ ન્યારો. સુ'ં ૪
 એણી રે કાયામેં પ્રભુજી પાંચ રત્ન, પરજો પરબણુહારો. સુ'ં ૫

ખુટ ગયું તેલ ને જીવ ગઈ બીજીયા,

મદિરમે પડ ગયો અધર હો ૬

ખસ ગયો થલો ને પડ ગઈ દેહિયા,

મદીમે મીલ ગયો ગારો સુ ૭

આન દધન કહે સુણો ભાઈ સાધુ, આવાગમન નિવાગે સુ ૮

(૪૭) શ્રી શિખામણી સજ્જાય

અણુસમજી, શી શીખામણ હઉ રે, મન માને તહિ,
જીવ ! મારૂં મારૂં મિથ્યા કરવું, એક પેટ બહુ પ્રપંચે ભરવું,
થોડું જીવવું ને કુલી કળવું અણુ ૧

લોખો વિષય મળ્યો ને, કરે વાતલડી,
મુખે મીઠું બોલે ને હેયે કાતલડી,
એ તો જાશે નરકની સાતલડી અણુ ૨

તમે સાહેબી દેખી મન મ્હાલો છો,
તમે અહંકાર અભિમાન આણો છો,
વળી જન્મ લઈ જાશે, તે જાણો છો અણુ ૩

ઘેર હાથી ઘોડા, ને વેલ અખાડી,
ચારે દિશે આણુ, ફરે તારી,
પાસે નથી પુણ્યની પુણ સારી અણુ ૪

એક ભાગ્યવતી સાથે ભમતો, પેચો છે ને નથી પુણ્ય કરતો,
એ તો દીઠો દીવી પેઠે બળતો અણુ ૫

એક ચપા વિના શી ચપેલી, સાજ પડે ને ચકવા ચકવી,
એક નેમ વિના રાજીલ વેલી અણુ ૬

એક પંડિત મહામુનિવર ડાહ્યા, એ તો ધ્યાન મેલી ધનને ધ્યાયા;
એક ચડપ લેઈ કાલે ચાલ્યા. અણુ૦ ૭

એમ રૂપવિજય કહે સાચું છે, કાયાનું રહેવું કાચું છે;
મહાવીરે લાગ્યું તે સાચું છે. અણુ૦ ૮

(૪૮) શ્રી આત્મોપદેશની સજઝાય

અખધુ એસો જ્ઞાન વિચારી, વામે' કૌણ પુરુણ કૌણ નારી. અખધુ૦
ખમ્મનકે ઘર નહાતી ઘાતી, જોગી કે ઘર ચેલી;
કલમા પઢપઢ ભઈ રે તડકડી તો, આપહી આપ અકેલી. અ૦ ૧
સસરો અમારો બાળો લોળો, સાસુ બાળકુમારી;
પિયુજી અમારો પોઢયો પારણીએ, મેં હું' ઝુલાવનહારી. અ૦ ૨
નહિ હું' પરણી નહિ હું' કુમારી, પુત્ર જણાવણહારી;
કાળી દાઢીકે કોઈ નહિં છોડયો તો, હજુએ હું'
બાળકુમારી. અખધુ૦ ૩

અઢી દ્વીપમે' ખાટ ખટુલી, ગગન ઓશીકું તલાઈ;
ઘરતીકે છેડો આલકી પીછોડી, તોય ન સોડ ભરાઈ. અ૦ ૪
ગગનમંડળમે' ગાય વીચાણી, વસુધા દૂધ જમાઈ.
સૌરે સુનો ભાઈ વલોણું વલોવે તો તત્ત્વ અમૃત કોઈ પાઈ. અ૦ ૫
નહિં જાઉં સાસરીએ નહિં જાઉં પિયરીયે, પિયુજી સેજ બીછાઈ;
આનંદધન કહે સુનો ભાઈ સાધુ, તો જ્યોતિસે'
જ્યોત મિલાઈ. અખધુ૦ ૬

(૪૯) શ્રી અધ્યાત્મની સજઝાય

એક નારી દોય પુરૂષ મળીને, નારી એક નિપાઈ;

હાથ પગ નવિ દ્વીસે તેહના મા વિના બેટી બાઈ,
 ચતુર નર, એ કુણ કહીએજી નાગી ૧
 ચીર ચુદડી ચરણા ચોળી, નવિ પહેરે તે સાડી,
 છેલ પુરૂષ દેખીને મોઢે, તેહવી તેહ કપાળી ચતુર નર૦ ૨
 ઉત્તમ જાતિ નામ ધરાવે, મન માને ત્યા જાવે,
 કઠ વળગી લાગે પ્યારી, સાહેબને રીઝાવે ચતુર નર૦ ૩
 ઉપાશ્રયે કદીય ન જાવે, દેહરે જાયે હરખી,
 નરનારી યુ રંગે રમતી, સહુકો સાથે સરખી ચતુર નર૦ ૪
 એક દિવસનું યોવન તેહનું, ફરીય ના'વે કામ,
 પાચ અક્ષર છે તેહના, શોધી લેજો નામ ચતુર નર૦ ૫
 ઉદય વાચક એણીપેઝે જ પે, સુણજો નર ને નારી,
 એ હરિયાલીનો અર્થ કરે જો, સન્ન્યાસની ખતિહારી
 ચતુર નર૦ ૬

(અર્થ-કુલની માળા છે]

શ્રી ગૌતમસ્વામીની સન્ન્યાય

સમવસરણ સિંહાસને જી, વીરજી કરે રે વખાણ,
 દશમા ઉત્તરાધ્યયનમે જી, દીજો ઉપદેશ સુબલ
 સમય મે ગૌતમ મ કર પ્રમાદ
 વીર જિનેશ્વર શીખવે જી, પરિહર મદ વિખવાદ સ૦ ૧
 જિમ તરૂ પહુર પાદડો જી, પડતા ન લાગે જી વાર,
 તિમ એ માણસ જીવડો જી, ચિર ન રહે સસાર સ૦ ૨

ડાલ અણી જળ ઝોસનો જી, ક્ષણ એક રહે જળખિંદ;
 તિમ એ ચંચળ જીવડો જી, ન રહે ઇંદ્ર નરિંદ્ર. સં ૩
 સૂક્ષ્મનિગોદ લમી કરી જી, રાશિ ચઢ્યો વ્યવહાર;
 લાખ ચોરાશી જીવ્યોનિમાં જી, લાઘો નરભવ સાર. સં ૪
 શરીર જરાએ જર્જર્યું જી, શિર પર પડીઆ જી કેશ;
 ઇન્દ્રિયખળ હીણા પડ્યા જી, પગ પગ પેખે કૂલેશ. સં ૫
 ભવસાયર તરવા લણી જી, ચારિત્ર પ્રવહણ મૂળ;
 તપ જપ સંયમ આકરા જી, મોક્ષ નગર છે દૂર. સં ૬
 ઇમ નિસુણી પ્રભુ દેશના જી, ગણધર થયા સાવધાન;
 પાપ પડળ પાછાં પડ્યાંજી, પામ્યા કેવલજ્ઞાન. સં ૭
 ગૌતમના ગુણ ગાવતાં જી, ઘર સંપત્તિની કેડ;
 વાચક શ્રી કરણુ ઇમ ભણે જી, વંદું ખે કર જોડ. સં ૮

શ્રી અરણીક મુનિવરની સજ્જાય

(રાગ-પાવાગઢથી ઉતર્યા)

મુનિ અરણિક ચાલ્યા ગોચરી રે,
 વનના વાસી એનું રવિએ તપે રે લલાટ; મુનિવર વૈરાગી.
 તિહાં ઉંચા મંદિર વેશ્યા તણા રે,

વનનાં જઈ ઉભા રહ્યા ગોખ હેઠ. મુનિં ૧

દાસી મોકલી વેશ્યાએ ઉતાવળી રે,

વનનાં પેલા મુનિને અહિં તેડી લાવ. મું

મુનિ મંદિર ચાલ્યા મલપતા રે,

વનનાં જઈ દીધો તે ધર્મલાભ. મુનિં ૨

મુનિ નિત નિત લહે ઓવારણા રે,
 વનનાં તમે જમી મોઢકના આહાર. મુન
 મુનિ પથરગી બાંધો પાઘડી રે,
 વનનાં તુમે મેલો ઢલકતા તાર મુનિં ૩
 મુનિની માતા શેરીએ હીંડે શોધતા રે,
 વનનાં તિહા જોવા મળ્યા છે લોક મુન
 મારો અરણિક કોઈએ દેખીઓ રે,
 વનનાં એ તો લેવા ગયો છે આહાર મુનિં ૪
 મુનિ ગોખે બેઠા રમે સોગઠે રે,
 વનનાં તિહા સાલજ્યો માતાજીનો સાદ મુન
 મુનિ ગોખેથી હેઠે ઉતર્યા રે,
 વનનાં જઈ લાગ્યા માતાજીને પાંચ મુનિં ૫
 મુનિ ન કરવાતું કામ તમે કયું રે,
 વનનાં તમે ચારિત્રતા થયા ચોર, મુન
 અમે શિલા ઉપર કરશું સાથરો રે,
 વનનાં અમે ચારિત્ર નહીં રે પલાય મુનિં ૬
 મુનિએ શિલા ઉપર કીધો સાથરો રે,
 વનનાં તિહા પામ્યા અમર વિમાન મુન
 મુનિ હીરવિજય ગુરુ હીરલો રે,
 વનનાં એમ લખિધવિજય ગુણ ગાય. મુનિં ૭

શ્રી સ્વાર્થની સજ્જાય

(રાગ-કવાલી)

જગત હે સ્વાર્થકા સાથી, સમજ લે કૌન હે અપના,
 યે કાયકા કુંભા, નાહક તું દેખ કે કુલતા;
 પલકમેં ફૂટ જાવેગા, પત્તા જ્યું ડાલસે ગિરતા. જગત ૦ ૧
 મનુષ્યકી ઐસી જિંદગાની, અળી તું ચેત અભિમાની;
 જીવનકા કયા ભરસા હૈ, કરી લે ધર્મકી કરણી. જગત ૦ ૨
 ખજાના-માલ ને મંદિર, કયું કહેતા મેરા મેરા તું;
 ઈહાં અખ છોડ જાના હૈ, ન આવે સાથ અખ તેરા. જગત ૦ ૩
 કુટુંબ પરિવાર સુત દારા, સુપન સમ દેખ જગ સારા;
 નીકલ જખ હંસ જાવેગા, ઉસી દિન હૈ સખી ન્યારા. જગત ૦ ૪
 તરે સંસારસાગર કો, જપે જો નામ જિનવર કો;
 કહે ક્ષાન્તિ ચેહી પ્રાણી, હટાવે કર્મજંજીર કો. જગત ૦ ૫

શ્રી ચંદનખાણાની સજ્જાય

(રાગ-શી કહું કથની મારી હો રાજ.)

વીર પ્રભુજી પધારો નાથ, વીર પ્રભુજી પધારો;
 વિનંતિ મુજ અવધારો. નાથ. વીર ૦
 ચંદનખાણા સતી સુકુમાલા, ખોલે વચન રસાલા;
 હાથને પગમાં જડી દીધાં તાળાં, સાંભળો દીનદયાળા. નાથ ૦ ૧
 કઠીણ છે મુજ કર્મની કહાણી, સુણો પ્રભુજી મુજ વાણી;
 રાજકુંવરી હું ચૌટે વેચાણી, દુઃખ તણી નથી ખામી. નાથ ૦ ૨

તાતજ મારો જ ધન પડીયો, માતા મરણ જ પામી,
 મસ્તકની વેણી કતરાણી, લોગવી મેં હું જ ખાણી નાથ૦ ૩
 મોવી હતી હું રાજકુટુંબમા, આજે હું ત્રણ ઉપવાસી,
 સુપડાને ખૂણે અડદના ખાકળા, શુ કહું હું ખની રાશી નાથ૦ ૪
 શ્રાવણ ભાદરવા માસની પેરે, વરસે આસુની ધારા,
 ગફગફ કઠે ચઢનખાળા, બોલે વચન કફળાળા નાથ૦ ૫
 હું જ એ સઘળું લાલુ પૂરવતું, અપના દર્શન થાતા,
 હું જ એ સઘળું હંચેજ આવે પ્રભુતુમ પાછા જતા નાથ૦ ૬
 ચઢનખાળાની અરજ સુણીને, નીર નયનમા નીહાળે,
 ખાકળા લઈ વીર પ્રભુજ પધારે, દયા કરી દીન દયાળે નાથ૦ ૭
 મોવન કેરી તિહા થઈ વૃદ્ધિ, સાડી ખાર ઠેટી સારી,
 પચ દીંચો તે કાળે જ પ્રગટયા, જ ધન સર્વ વિહારી નાથ૦ ૮
 સયમ લઈને કાજ સુધાર્યા, ચઢનખાળા કુમારી,
 વીર પ્રભુની શિષ્યણી પહેલી, પચ મહાત્મત ધારી નાથ૦ ૯
 ઇર્મ ખપાવી મુક્તિ સિધાળ્યા, ધન્ય સતી શીર નામી,
 વિનયવિજય કહે ભાવ ધરીને, વહુ હું વારવારી નાથ૦ ૧૦

શ્રી આત્માની સજ્જા

આતમરામ કહે ચેતના સમજો શ્વાસ સુધીની સગાઈ,
 શ્વાસેશ્વાસ જ્યારે રમી જશે, ત્યારે હો ન રાજે ભાઈ રે,
 જમડા જોઈ રહ્યો છે લટકાળી રે, આમજો મેલી દેને મચકાળી ૧
 સ સારમાયા દૂર કરીને, આતમ ધ્યાન લગાઈ,
 મોતની નોખન માથે ગાળે છે, ધર્મ કરોને સખાઈ રે જ૦ ૨

શ્રી સ્વાર્થની સજ્જાય

(રાગ-કવાલી)

જગત હે સ્વાર્થકા સાથી, સમજ લે કૌન હે અપના,
 યે કાયકા કુંભા, નાહક તું દેખ કે કુલતા;
 પલકમે' ફૂટ જાવેગા, પત્તા જ્યું ડાલસે ગિરતા. જગત૦ ૧
 મનુષ્યકી ઐસી જિંદગાની, અળી તું ચેત અભિમાની;
 જીવનકા કયા ભરસા હૈ, કરી લે ધર્મકી કરણી. જગત૦ ૨
 જાનના માલ ને મંદિર, ક્યું કહેતા મેરા મેરા તું;
 ઈહાં અખ છોડ જાના હૈ, ન આવે સાથ અખ તેરા. જગત૦ ૩
 કુટુંબ પરિવાર સુત દારા, સુપન સમ દેખ જગ સારા;
 નીકલ જખ હંસ જાવેગા, ઉસી દિન હૈ સળી ન્યારા. જગત૦ ૪
 તરે સંસારસાગર કો, જપે જો નામ જિનવર કો;
 કહે ક્ષાન્તિ ચેહી પ્રાણી, હટાવે કર્મજંજીર કો. જગત૦ ૫

શ્રી ચંદનખાળાની સજ્જાય

(રાગ-શી કહુ' કથની મારી હો રાજ.)

વીર પ્રભુજી પધારો નાથ, વીર પ્રભુજી પધારો;
 વિનંતિ મુજ અવધારો. નાથ. વીર૦
 ચંદનખાળા સતી સુકુમાલા, ખોલે વચન રસાલા;
 હાથને પગમાં જડી દીધાં તાળાં, સાંભળો દીનદયાળા. નાથ૦ ૧
 કડીણુ છે મુજ કર્મની કહાણી, સુણો પ્રભુજી મુજ વાણી;
 રાજકુંવરી હું ચોટે વેચાણી, દુઃખ તણી નથી આમી. નાથ૦ ૨

રામચન્દ્રજી જાણત છતાં, વનમાં શીદને જાય,
 સતી સીતાને કલક આંચુ ત્યારે, રાવણ રણમાં રોલાય લાં ૪
 ભીમ અર્જુન નકુળ સહદેવ, રાજા ધર્મ કહેવાય,
 પાત્ર પાડવ જાણત છતાં, દ્રૌપદી શીદને હુટાય લાં ૫
 અદનખાલા ચીટે વેચાણી, એને રાખી છે મૂલા ઘેર,
 હાથ-પગમાં બેડી ડસકલા, એને રાખ્યા છે ગુપ્ત ભાડાર લાં ૬
 મતી સુભદ્રાને કલક આંચુ ત્યારે, સાસુએ આળ દીધી,
 જીભ્યાએ કરી તરણ કાઢ્યુ ત્યારે, મુનિને કપાળે ટીલુ થાય લાં ૭
 સતી અજનાને કલક આંચુ ત્યારે, સાસુએ દીધી આળ,
 માખાપે પણ પાણી ન પાચુ, એને કાઢ્યા છે ઉજડ વનવાસ લાં ૮
 વિજય ગુરુ પાચ નમીને, લલિધવિજય ગુણ ગાય,
 હેમવિજય મુનિ એમ કહે છે, તુમ સાબળીને લેજો સાર લાં ૯

વૈરાગ્યની સજ્જા

(ગગ-ભેખ રે ઉતારો ગજા ભરથરી)

સાર નહીં રે સસારમાં, કંગે મનમાં વિચારજી,
 નેત્ર ઉઘાડીને જોઈએ, કરીએ દષ્ટિ પ્રસારજી ૧
 જાગ જાગ ભવિ પ્રાણીયા, આચુ ક્ષણ ક્ષણ જાયજી,
 વખત ગયો ફરી નહિ આવશે, કારજ કાર્જ ન થાયજી ૨
 દશ દષ્ટાતે દોહીલો, પામી નર અવતારજી,
 દેવગુરુ જોગ પામીને, કરીએ જન્મ સુધારજી ૩
 માફ માફ કરી જીવ તુ, ફરીએ મઘળે સ્થાનજી,
 આશા કેઈ ફળી નહિ, પામ્યો સકટ ખાણજી ૪

માત-પિતા-સુત-ખાંધવા, ચડતી સમે આવે પાસલ;
 પડતી સમે કૈાઈ નવિ રહે, દેખો સ્વારથ સારલ. ૫
 રાવણ સરીખા રે રાજવી, લંકાપતિ જે કહાયલ;
 ત્રણ જગતમાંહિ ગાજતો, ધરતો મન અભિમાનલ. ૬
 અંત સમય ગયા એકલા, નહિ ગયું કૈાઈ સાથલ;
 એવું જાણીને ધર્મ કીલયે, હોશે ભવજલ પારલ. ૭
 મોહનિદ્રાથી જાગીને. કરો ધર્મ શું પ્રેમલ;
 એવી સૌભાગ્ય વાણીને, ધારો મનશું પ્રેમલ. ૮

શ્રી નરકદુઃખની સજ્જાય

(રાગ-હે સુખકારી આ-)

હે સુભ ગોચમલ ! વીર પચંપે નરક તણા દુઃખ વારતા,
 પરનારી સંગત જે કરતા, વળી પાપ થકી પણ નહિ ડરતા;
 જમરાયની શંકા નવિ ધરતા. ૧

હે શ્રોતાજનો ! નરકના દુઃખ સાંભળતાં હૈડાં થરથરે,
 હે શુભવંતા, વીર વાણી સાંભળીને ધર્મ ખજનો ભરો;
 લોહની પુતળીને તપાવે છે, અતિ અગ્નિમય ખતાવે છે,
 તસ આલિંગન દેવરાવે છે. હે શ્રો ૦ ૨

પાંચશો જોજન ઉછાળે છે, પછી પટકી ભોંચ પછાડે છે;
 પછી તેહની દેહને બાળે છે. હે શ્રો ૦ ૩

શ્વાન થઇને ફરી તે કરડે છે, ઝીલી પરમાધામી મરડે છે,
 વળી તેહની પાછળ દોડે છે. હે શ્રો ૦ ૪

મૃગલા જેમ પાસમા પકડે છે, કરવત કરી તેહને ફાડે છે,
 વળી પકડી પકડીને લમાવે છે હે શ્રોં ૫
 વળી તેહને શુળીએ આરોપે છે, કાન નાક પણ તેહના કાપે છે,
 વળી ભર સાડમા તેણે મારે છે હે શ્રોં ૬
 વળી ખાલ ઉતારી જવાલે છે, તાતા તેલમા પણ ઘાલે છે,
 ગિરૂઆ વિપાકો તેહને દેખાડે છે હે શ્રોં ૭
 માસનો તેને આહાર કરાવે છે, એમ નરકમા દુ ખ ઘણા પાવે છે,
 અતિ ત્રાસમા દુ ખ ગંમાવે છે હે શ્રોં ૮
 વળી શરીરમા ખાર મિલાવે છે, એમ પરમાધામી દુ ખ દેખાડે છે,
 શુભવીરની વાણીથી ગીતળ થાવે છે હે શ્રોં ૯

શ્રી કર્મ ઉપર સજ્જા

(૦ ગ-દુ ખ દોહન દ્વરે ટળ્યા રે)

સુખ દુ ખ સરજ્યા પામીયે રે, આપદ સ પદ હોય,
 લીલા દેખી પર તણી રે, રોધ મ ધરજો કાંય રે,
 પ્રાણી ! મન નાણો વિપવાદ, એ તો કર્મ તણા પરસાદ રે પ્રાણીં ૧
 ફળને આહારે જીવિઆ રે, ખાર વરસ વન રામ,
 મીતા રાવણુ લઈ ગયો રે, કર્મ તણા એ કામ રે. પ્રાણીં ૨
 નીર પાળે વન એકલો રે, મરણુ પામ્યો મુકુદ,
 નીચ તણે ઘર જળ વહ્યો રે, રીશ ધરી હરિચંદ રે પ્રાણીં ૩
 નળે દમયંતી પરહરી રે, રાત્રિ સમય વન ખાળ,
 નામ ઠામ કુળ ગોપવી રે, નળે નિરવાહ્યો કાળ રે પ્રાણીં ૪

રૂપ અધિક જગ જાણીયે રે, ચક્રી સનત્કુમાર;
 વરસ સાતશે લોગવી રે, વેદના સાત પ્રકાર રે. પ્રાણી૦ ૫
 રૂપે વળી સુર સારિખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર;
 તે વનવાસે રડવડયા રે, પામ્યા દુઃખ સંસાર રે. પ્રાણી૦ ૬
 સુર નર જસ સેવા કરે રે, ત્રિભુવનપતિ વિજ્યાત;
 તે પણ કર્મે વિટંબીયા રે, તો માણસ કેઈ માત રે. પ્રાણી૦ ૭
 દોષ ન દીજે કેહને રે, કર્મ વિટંબણ હાર;
 દાન મુનિ કહે જીવને રે, ધર્મ સદા સુપસાર રે. પ્રાણી૦ ૮

શ્રી આત્મશિક્ષા સજ્જાય

(રાગ-સહજનંદીરે આત્મા)

આતમરામે રે મુનિ રમે, ચિત્ત વિચારીને જોય રે,
 તારૂં દીસે ન કોય રે, સહુ સ્વાર્થી મળ્યું તોય રે;
 જન્મ મરણ કરે લોય રે, પૂઠે સવિ મળી રોય રે. આતમ૦ ૧
 સજન વર્ગ સવિ કારમું, કુડો કુટુંબ પરિવાર રે,
 કોઈ ન કરે તુજ સાર રે, ધર્મ વિણ નહી આધાર રે;
 જિણે પામે ભવપાર રે. આતમ૦ ૨
 અનંત કલેવર મૂક્યાં તે, કીયાં સગપણ અનંત રે, ભવ ઉદ્ધેગે રે
 તું ભમ્યો, તોહી ન આવ્યો તુજ અંતરે, ચેતો હૃદયમાં સંત રે.

આતમ૦ ૩

લોગ અનંતા તે લોગવ્યા, દેવ માણુઅ ગતિમાંહે રે, તૃપ્તિ ન
 પામ્યો રે જીવડો, હજી તુજ વાંછા છે ત્યાંહિ રે, આણુ સંતોષ
 ચિત્તમાંહિ રે. આતમ૦ ૪

ધ્યાન કરો રે આતમતાણુ, પર વસ્તુથી ચિત્તવારી રે અનાદિ
સખધ તુજકો નહિ, શુદ્ધ નિશ્ચય ઇમ ધારી રે,
ઈણવિધિ નિજ ચિત્ત ઠારી રે, મણીચંદ્ર આતમ તારી રે
આતમ૦ ૫

શ્રી ઘડપણની સનઝાથ

(ગગ-ગર્વ મ કરો રે ગાત્રુ)

ઘડપણ કા તુ આવીયો રે, તુજ કોણ જુઓ છે વાટ,
તુ સહુને અળખામણો રે, જેમ માકણ ભરી ખાટ રે ઘડ૦ ૧
ગતિ ભાગે તુ આવતા રે, ઉઘમ ઉડી રે જાય,
ઘાતલડા પણ ખસી પડે રે, લાળ પડે મુખમાય રે ઘડ૦ ૨
ખળ ભાગે આખો તણુ રે, શ્રવણે મુણ્યુ નવિ જાય,
તુજ આવે અવશુણુ ઘણા રે, વળી ધોળી હોવે રોમરાય રે ઘડ૦ ૩
ઠેડ દુખે શુણુ રહે રે, મુખમાં શ્વાસ ન માય,
ગાલે પડે કરચલી રે, રૂપ શરીરતુ જાય રે ઘડ૦ ૪
જીલલડી પણ લડયડે રે, આણુ ન માને કોય,
ઘેર સહુને અળખામણો રે, સાર ન પૂછે કોય રે ઘડ૦ ૫
દીકરા તો નાશી ગયા રે, વહુઅર દે છે ગાળ,
દીકરી ન આવે હુઠડી રે, સળળ પડયો છે જ જાળ રે ઘડ૦ ૬
કાને તો ધાકો પડી રે, સાલળે નહીય લગાર,
આખે તો છાયા વળી રે, એ તો દેખી ન શકે લગાર રે ઘડ૦ ૭
ઉખરો તો હુગર થયો રે, પોળ થઈ પરદેશ,
ગોળી તો ગગા થઈ રે, તમે જુઓ જરાના વેશરે ઘડ૦ ૮,

ઘડપણ વહાલી લાપશી રે, ઘડપણ વહાલી ભિત;
 ઘડપણ વહાલી લાકડી રે, તુમ જુઓ ઘડપણની રીત રે. ઘડ૦ ૯
 ઘડપણ તું અકહ્યાગરો રે, અણુતેડયો મ આવેશ;
 જોળનિયું મુજ વહાલું રે, જતન હું તાસ કરેશ. ઘડ૦ ૧૦
 ફટ ફટ તું અભાગીયા રે, જોળનનો તું કાળ;
 રૂપ રંગને ભાંગતો રે, તું તો મોટો અંડાળ રે. ઘડ૦ ૧૧
 નીસાસે ઉસાસમેં રે, દેવને દીછએ ગાળ;
 ઘડપણ કાં તું સરજ્યો રે, લાગ્યો માહરે નિલાહ રે. ઘડ૦ ૧૨
 ઘડપણ તું સદા વડો રે, હું તુજ કરું રે જીહાર;
 જે મેં કહી છે વાતડી રે, જાણજો તાસ વિચાર રે. ઘડ૦ ૧૩
 કોઈ ન વંછે તુજને ને, તું તો દૂર વસાય;
 વિનમવિનય ઉવજાચનો રે, રૂપવિનય શુભગાય રે. ઘડ૦ ૧૪

શ્રી શિયલની સજઝાય

(રાગ-ધન ધન તે દિનમાં હશે)

શિયલ સમું વ્રત કેા નહિ, શ્રી જિનવર એમ ભાળે રે;
 સુખ આપે જે શાશ્વતાં, દુર્ગતિ પડતાં રાળે રે. શિ૦ ૧
 વ્રત પરચખાણ વિના જીઓ, નવ નારદ જેહ રે;
 એક જ શિયલ તણે બળે, ગયા મુકતે તેહ રે. શિ૦ ૨
 સાધુ અને શ્રાવક તણાં, વ્રત છે સુખદાઈ રે;
 શિયલ વિના વ્રત જાણજો, કુશકા સમ ભાઈ રે. શિ૦ ૩
 તરુવર મૂળ વિના જિર્યો, શુભ વિષુ લાલ કમાન રે;
 શિયલ વિના વ્રત એહવું, કહે વીર ભગવાન રે. શિ૦ ૪

નવવાડે કરી નિર્મળુ, પહેલુ શિયલ જ ધરજો રે,
ઉદયરત્ન કહે તે પછી, પ્રતનો ખપ કરજો રે શિં ૫

શ્રી અનાથી મુનિની સજ્જાય

(ગગ-આમો સુદિ માતમ સુવિચાર)

ખલસારે વનમા લમતા ઋષિ દીઠો રચવાડી રમતા,
ડપ દેખીને મને રીઝયો, ભારે કર્મીપણ લીંજ્યો ૧
પાણિ જોડીને ઈમ પૂછે, સખધ તમારે શુ છે,
નરનાથ હું છું અનાથ, નથી કોઈ માહરે નાથ ૨
હરખે જોડી કહે હાથ, હું થાઉં તમારો નાથ,
નરનાથ તુ છે અનાથ, શુ મુજને કરે છે સનાથ ૩
મગધાધિપતિ હું છું મોટો, શુ બોલે છે બૂપ જોટો,
તુ નાથપણુ નવી જાણે, ફાગેટ શુ આપ વખાણે ૪
વત્સ દેશ કોશખીનો વાસી, રાજપુત્ર હું છું વિલાસી,
ઝેઠ દિન મહારાગે થયો, કેને તે પાછો ન ફર્યો ૫
માત-પિતા મુજ બહુ મહિલા, વહેરાવે આસુના વહેલા,
વડા વડા વૈધ તેડાવે, પણ વેદના કેઈ ન હડાવે ૬
તેહલુ દેખી તખ શૂલ, મેં ધાયો ધર્મ અમૂલ,
રાગ લયે જો આજની રાત, તો સયમ લેઉં પ્રભાત ૭
ઈમ ચિતવતા વેદન નાઠી, આખડી ખાધી મેં કાઠી,
ખીજે દિન સયમ ભાર, લીધો ન લગાડી વાર ૮
અનાથ સનાથનો વહેરો, તુમને દાખ્યો કરી અહેરો,
જિનધર્મ વિના નરનાથ, નથી કોઈ મુક્તિનો સાથ ૯

શ્રેણીક ત્યાં સમકિત પામ્યો, અનાથીને શિર નામ્યો;
મુગતે ગયો મુનિરાય, ઉદય રતન વદે ઉવજાયા. ૧૦

શ્રી ચંદનખાળાની સજાયા

(રાગ--નારે પ્રભુ નહિ માનું-)

મારું મન મોહ્યું જી ઇમ જોલે ચંદનખાલ,
મારું મુજ ફલીયો સુરતરૂ સાલ;
હું રે ઉમરડે જેઠી હુંતી, અઠમ તપને અંતે,
હાથ ડસકલાં ચરણે જેઠી, માહરા મનની ખંતે. માં ૧
શેઠ ધનાવહે આણી દીધા, અડદ બાકુળા ત્યારે;
એહવામાં શ્રી વીર પધાર્યા, કરવા મુજ નિસ્તારે. માં ૨
ત્રિભુવનનાયક નિરખી નચણે, હરખી ચિત્ત મઝાર;
હરખ આંસુ જલ હું વરસંતી, પડિલાલ્યા જયકાર. માં ૩
પંચ દિવ્ય તવ દેવ કરે શુચિ, વરસી કંચનધાર;
માનું અડદ અન્ન દેવા મિષે, વીર કર્યા તિણુવાર. માં ૪
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુજી હાથે, લીધો સંજમભાર;
વસુમતી તવ કેવલ લહીને, પામી લવજલ પાર. માં ૫

શ્રી મોક્ષનગરની સજાયા

મોક્ષનગર માહરૂં સાસરૂં, અવિચલ સદા સુખવાસ રે;
આપણા જિનવર ભેટીયે, તિહાં કરો લીલ વિલાસ. મોક્ષ ૧
જ્ઞાન દરિસન આણું આવીયાં, કરો કરો ભક્તિ અપાર રે;
શિચળ શૃંગાર પહેરો લેતા,

ન સમર મોક્ષ ૨

વિવેક સોવન ટીલુ તપ, જીવદયા કુકુમ રોલ રે,
સમકિત કાજલ નયણ રો,

સાચુ સાચુ વચન તજોળ રે મોક્ષ ૩

સમતા વાટ સોહામણી, ચારિત્ર વહેલ જોડાવ રે,
તપ જપ બળદ ધોરી જોતરો, ભાવના ભાવો રસાલ રે મોક્ષ ૪
કારમુ સાસરુ પરિહરો, ચેતો ચેતો ચતુર સુબળ રે,
જ્ઞાનવિમલ મુનિ ધંમ લણે, તિહા છે મુક્તિનુ કામ રે મોક્ષ ૫

શ્રી તપની સજ્જાય

(રાગ-કુ બ દોહડા હરે ટળ્યા રે)

કીધા કર્મ નિકદવારે, લેવા મુક્તિનુ હાન,
હત્યા પાતક છૂટવારે, નહિ કોઈ તપ સમાન,
ભવિક જન ! તપ કરજો મન શુદ્ધ ૧

ઉત્તમ તપના યોગથીરે, સેવે સુરતર પાય,
લખિધ અઠાવીશ ઉપરે રે, મનોવાછિત ફળ થાય ભ ૨
તીર્થ કર પદ પામીએ રે, નાસે સઘળા રોગ,
રૂપ લીલા સુખ સાદાળી રે, લહીએ તપ સયોગ ભ ૩
તે શુ છે સસારમા રે, તપથી જે નવિ હોય,
જે જે મનમા કામીએ રે, સફલ ફલે સવિ તેહ ભ ૪
અષ્ટ કર્મના જોધને રે, તપ ટાળે તત્કાળ,
અવસર લહીને તેહનો રે, જાપ કરજો ઉજમાળ ભ ૫
બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે, તપના બાર પ્રકાર,
હોજો તેહની ચાલમાં રે, જેમ ધનનો અણગાર ભ ૬

ઉદયરત્ન કહે તપ થકી રે, વાધે મુજસ સનૂર;
સ્વર્ગ હુવે ઘર આંગણે રે, દુર્ગતિ જાવે દૂર. જાં ૭

વૈર ગ્યની સજ્જાય

કયાં તન માંજતાં રે, એક દિન મિટ્ટિમેં મિલ જાતા;
મિટ્ટિમેં મિલ જાતા જાંદે, જાણમેં જાપ જાતા. કયાં ૧
મિટ્ટીયા ચુન ચુન રહેલ જાંધાયે જાંદા કહે ઘર મેરા;
એક દિન જાંદે ઉઠ ચલેંગે, થહ ઘર તેરા ન મેરા. કયાં ૨
મિટ્ટીયા ઓઢણ મિટ્ટીયા ખીછાવણ, મીટ્ટીકા શીરાણા;
ઇસ મિટ્ટીયાકું એક ભૂત જાનાયે, અમર જાણ લોલાના. કયાં ૩
મિટ્ટીયા કહે કુંભારને રે, તું કયા જાણે મોય;
એક દિન એસા આવેંગા રે, મેં ખુંડુંગી તોય. કયાં ૪
લકડી કહે સુધારને રે, તું નવિ જાણે મોય;
એક દિન એસા આવેંગા ખ્યારે, મેં ભુંભુંગી તોય. કયાં ૫
દાન શિયલ તપ લાવના રે, શિવપુર મારગ ચાર;
આનંદઘન લાઈ ચેત લો ખ્યારે, આખર જાના ગમાર. કયાં ૬

શ્રી વિષયતૃષ્ણાનિવારક સજ્જાય

(રાગ-અખ મોહે એસે આય જની)

જખ લગે વિષય તૃષ્ણા ના મિટ્ટી, જખં
તખ લગે તપ જપ કિરિયા, કાહે કરે કપટી. જખં ૧
વાત વિનોદ કરી જનમન રંજે, જૈસે નૃત્ય નટી;
ઈમ કામ કરતાં તું કયું પાવેગો, લવ સમુદ્ર તટી. જખં ૨

કુણુ જોગી જ ગમ ઔર જ દા, કુણુ લગત ચતિ,
મલિન દેહી કચ ખહુત વધારે, ઝોઢે મલિન પટી જખ૦ ૩
ધ્યાન ધરે ખહુ લોક વિપ્રતારે, કરે ખહોત ચટી,
ખાર વરસ લગે ઉભો રહેતો, સહે પચાગિન નિરટી જખ૦ ૪
સોય સિદ્ધનર વડ વૈરાગી, જા મની વિષય નટી,
લગ્ધિવિજય કહે સો ગુરુ મેરા, જિણે વિષ વેલી કટી જખ૦ ૫

શ્રી જોખન અસ્થિરની સનઝાયા

જોખનીયાની મોજા ફેાજા, જાય નગારા દેતી રે,
ઘડી ઘડી ઘડીયાલા વાગે, તોય ન જાગે તેથી રે જો૦ ૧
જરા રાક્ષસી જોર કરે છે, ફેલાવે ફજેતી રે,
આવી અવધે ઉચકે સહી, લખપતિને લેતીરે જો૦ ૨
માળે ખેઠા મોજા કરે છે, ખાતે જોવે ખેતી રે,
જમરો લમરો તાણી લેશે, ગોફણુ ગોળા સેતી રે જો૦ ૩
જિનરાજને શરણુ જાણુ, જોરાલો ઠા ન જેથી રે,
દુનીયામા દુજો દીમે નહિ, આખર તરંગો તેથી રે જો૦ ૪
દાત પડયા ને ડોસો થયો, કાજ મથું નહિ કેથી રે,
ઉદયરત્ન કહે આપે સમજો, કહીયે વાતો કેતી રે જો૦ ૫

શ્રી ગોતમ સ્વામિની સનઝાયા

(ગત-અરો મુનિવગ્ધ)

હે ઇન્દ્રજીત ! તારા શુણુ કહેતા હરખ ન માય, હે
શુણુ દરિયા ! મુગ્ધ કર જોડી શુણુ જાય જે ચકર વિર-
ચિની જોડી, વતી મોરલી ઘરને વિછોડી, તે જિનજી સાચે

પ્રીત જોડી. હેં ૧ વેદના અરથ મુણી સાચા, વીરના ચેલા
થયા જાયા; કોઈ લખિયો ન રહ્યા કાયા. હેં ૨ પરિવ્રજ
નવવિધના ત્યાગી, તુમચી જાગરાણુ દશા જાગી; ધર્મ ધ્યાન
શુકલ ધ્યાનના રાગી. હેં ૩ અનુજોગ ચારના બહુજાણુ, તેણે
નિર્માળ પ્રખળ તુજ નાણુ; અમૃત રસ સમ મીઠડી વાણુ.
હેં ૪ જે કામ નૃપને રમવા દડી, ત્રણ ગતિ ત્રિવટે તેહ
પડી, તે રમણી તુજને નહીં નડી. હેં ૫ અતિ જાગરાણુ દશા
જ્યારે જાગી, લાવઠ સઘલી ત્યારે લાગી; કહે ધર્મ જિત
નોખત વાગી. હે ઈન્દ્રભૂતિ ૬

ધન્ના અણુગારની સજ્જાય

(રાગ-મેઘી રંગ લાગ્યો)

ચરણુકમલ નમી વીરના રે, પૂછે શ્રેણીક રાય રે,
મુનિ શુ' મન માન્યો. ૧
ચૌદ સહસ્ર મુનિ તાહરે રે, અધિકો કુણુ કહેવાય રે મુનિ ૨
ઋદ્ધિ છતી જેણે પરિહારી રે, તરૂણી તણુ પરિવાર. મુનિ ૪
સિંહ તણી પરે નીકળ્યો, પાલે સિંહાસન સમાન રે મુનિ ૫
જિન કહે અધિકો માહરે રે, ધન ધન્નો અણુગાર રે. મુનિ ૩
કોધ લોભ માયા તણુ, દૂર કીધો અભિમાન રે. મુનિ ૬
મુજ હાથે સંયમ ગ્રહી રે, પાળે નિરતિચાર રે. મુનિ ૭
છઠ છઠ આંખિલપારણે રે, લીયે નીરસ આહાર રે. મુનિ ૮
ન વંછે કોઈ માનવી રે, તે લીયે આહાર રે. મુનિ ૯
ચાલતાં હાડ ખડખડે રે, જિમ ખાખરના પાન રે. મુનિ ૧૦
સકર ભયુ' જેમ કોચલે, તેમ ધન્ના મુનિનુ' વાન રે. મુનિ ૧૧

પચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ શુ રે, રંગે રમે નિશ દિશ રે મુનિં ૧૨
 સર્વારથસિદ્ધે સુખ પામશે રે, ધન ધનો અણુગાર રે મુનિં ૧૩
 નવમે અંગે જેહનો રે, વીર કહ્યો અધિકાર રે મુનિં ૧૪
 પડિત જિનવિજય તણે રે, મેરૂ નમે વારવાર રે મુનિં ૧૫
 પ્રાત ઉઠીને તેહનુ રે, નામ લીજે સુવિચાર રે મુનિં ૧૬

શ્રી સગતની સજ્જાય

લોહુ લાલ બને અગ્નિ સંગે, પણ રાતુ રહે ક્ષણવાર
 નીકળે જો બહાર, સગત એને શુ કરે, જેના અંતર જાણો
 કઠોર સં ૧ બારે મેઘ વરસે જાહુજોરથી, મગશેલીઓ ન
 ભીજાય, ખીજા ગળી જાય સં ૨ દુધ સાકર ઘીથી સીંચો
 સદા, લીંબડાની કડવાશ ન જાય, મધુરો ન થાય સં ૩
 ચંદનવૃક્ષના મૂળે રહ્યો, ફણીધરે ન છોડ્યો સ્વભાવ, જણ્યો
 ન પ્રભાવ સં ૪ પાણી માહે પડ્યો રહે સદા, કાલમિંઢ તણુ
 એવુ જોર, લીંબાય ન કોર સં ૫ અગન ઉકળતા માહે
 ઝોરીએ, પણ કોરડું ન રધાય, ખીજા ગળી જાય સં ૬ સો-
 મણ સાબુએ ધોયા છતા, કોલસાની કાળાશ ન જાય, ઉજાવળ
 નવિ થાય સં ૭ ખરને નિર્મળ જલે નવરાવીએ, પણ રાખ
 દેખી તત્કાલ ધરે, જાહુ વહાલ સં ૮ કાળા રંગનુ કપડું
 લેઈ કરી, રાતા રંગમા જોળે ઝોળે, નીકળે નહિ ડોળ સં ૯
 હ અરમર અરમર મેહુલો વરમી રહ્યો, વનસ્પતિઓ બધી લીલી
 ધાય, જવામો સુકાય સં ૧૦ કાળે હ સતણી સોબત કરી,
 પણ ચૂક્યો નહિ પોતાનુ ચરિત્ર, જોને એની રીત સં ૧૦

૧૧ કસ્તુરી ને કપુરના ગંજમાં, કદી દાટે હુંગળીને ઢાંચ,
 સુગંધી ન હોય. સં૦ ૧૩ કસ્તુરીના ક્યારા માંહે રોપતા.
 નવી જાયે લસણ કેરી વાસ, દુષ્ટ જેની પાસ. સં૦ ૧૩ સતી
 સદ્ગુણવંતના સંગમાં, કુભારજાને દદી ન આવે રંગ, જોટા
 જેના ઢંગ. સં૦ ૧૪ હુર્જન સજ્જનની સોળત કરી, પણ
 કપટપાણું નવિ જાય, સિદ્ધો નવિ થાય. સં૦ ૧૫ ગાઠ અજ્ઞાની
 જ્ઞાન પામે નહિ, મળે સંત સમાગમ આમ, કહે મુનિ શ્યામ.
 સંગત એને શું કરે. ૧૬

શ્રી આત્મહિત સજ્જાય

માર્ગ માર્ગ મ કર જીવ તું, જગમાં નહિં તાહરું કોય રે;
 આપ સ્વાર્થે સહુ મળ્યા, હૃદય વિચારીને જોય રે. માર્ગં ૧
 દિન દિન આયુ ઘટે તાહરું, જિમ જળ અંજલી હોય રે;
 ધર્મ વેળા નાવે હુંકડો, કવણુ ગતિ તાહરી હોય રે. માર્ગં ૨
 રમણીશું રંગે રાચે રમે, કાંઈ દિયે બાવળ બાથ રે;
 તન ધન યૌવન સ્થિર નહિ, પરભવ નાવે તુજ સાથ રે. માર્ગં ૩
 એક ઘરે ધવળ મંગળ હુવે, એક ઘરે રૂવે બહુ નાર રે,
 એક રામા રમે કંથશું, એક છોડે સકળ શણગાર રે. માર્ગં ૪
 એક ઘેર સહુ મળી બેસતાં, નિતનિત કરતા વિલાસ રે;
 તેરે સાજનીયો ઉઠી ગયો, સ્થિર ન રહ્યો એક વાસ રે. માર્ગં ૫
 એહવું સ્વરૂપ સંસારનું, ચેત ચેત જીવ ગમાર રે;
 દશ દષ્ટાંતે રે દોહિલો, પામવો મનુષ્ય અવતાર રે. માર્ગં ૬
 હર્ષવિજય કહે એહવું, જે લજે જિન પદ રંગ રે;
 તે નરનારી વેગે વરે, મુક્તિવધૂ કેરો સંગ રે. માર્ગં ૭

શ્રી ગુણસ્થાનકની સનઝાય

(ગગ-સુત સિદ્ધારથ ભૂપતો)

પાસ જિનેસર પય નમી રે, લહી સદ્ગુરુનો આધાર,
 તાસ સાનિધ્યે હું લાણુ રે, ગુણસ્થાનક સુવિચાર રે,
 ચચલ આત્મા, આણી ભાવ તે રૂઝો રે, સ્થિરતામાં રમે ૧
 પહેલુ ગુણઠાણુ સુણી રે, નામે મૂલ મિથ્યાત,
 સુધો ધરમ ન મન ધરે રે, ન ગમે ધર્મની વાત રે ચ ૦ ૨
 ખીણુ સાસ્વાદન અછે રે, ગુણઠાણુ વિખ્યાત,
 ખટ આવલિ સમકિત હરે રે, પછી હોયે મિથ્યાત રે ચ ૦ ૩
 ત્રીજે મિશ્ર ગુણસ્થાનકે રે, મિશ્ર દષ્ટિ રહે સાર,
 તત્ત્વદુષ્ટિ અરુચિ નહિ રે, પરિણુતિ મધ્યમ ધાર રે ચ ૦ ૪
 ચોથે સમકિત ગુણ છતા રે, વિરતિ ન આવે લગાર,
 તત્ત્વદષ્ટિ મનમા રમે રે, અવિરતિ ચિત્ત અપાર રે ચ ૦ ૫
 દેગવિરતિ ગુણ પાયમે રે, એ ગુણે શ્રાવક હોય,
 સ્થૂલ જીવવધ નવિ કરે રે, વિરતિ વિવિધ ભગ જોય ચ ૦ ૬
 છટ્ઠે પ્રમત્ત ગુણસ્થાનકે રે, બહુલ પ્રમાદે રે લીન,
 વિરતિ સર્વથી આદરે રે, સચમ સાધે અદીન રે ચ ૦ ૭
 અપ્રમત્ત ગુણ સાતમે રે, ધર્મે નિશ્ચલ ચિત્ત,
 પરિપક્વ ઉપસર્ગો સહે રે, આતમ તત્ત્વ પવિત્ર રે ચ ૦ ૮
 આઠમે નિવૃત્તિ પદ લહે રે, શ્રેણિ તણુ રે મહાણુ,
 મોહ મુભટને હઠાવતા રે, વધતા આતમજાણુરે ચ ૦ ૯

ખાદર ક્રોધ માયા મદે રે, લોભ તણે પરિહાર;
 અનિવૃત્તિ આદર આદરી રે, સહેજે તરે સંસાર રે. ચં૦
 સૂક્ષ્મસંપરાય દશમ ગુણે રે, સૂક્ષ્મ લોભ કરે અંત;
 નિરમોહી પદ પામવા રે, કરે ઉદ્ધમ ભગવંત રે. ચં.
 ઉપશમ મોહ અગીઆરમે રે, જીવ રહે ઇણે ઠામ;
 વીતરાગતા અનુભવે રે, લહે નિજ ઘર વિશ્રામ રે. ચં૦
 તિહાં થકી તે લડથડે રે, કરમ વિચિત્ર પ્રકાર;
 નરક નિગોદે પણ ભમે રે, કાળ અનંત વિચાર રે. ચં૦
 ક્ષીણમોહ ગુણ ખારમે રે, શ્રેણિ ક્ષપક પછડું;
 મોહ દહ્યો ઇહાં મૂલથી રે, જિમ તુણ અગ્નિ વિસિદ્ધ રે. ચં૦
 ઘનઘાતી ચારે હણી રે, તેરમે ગુણ સયોગ;
 ચૌદરાજ દેખે સવિ રે, કેવલજ્ઞાનોપયોગ રે ચં૦ ૧
 અયોગી કેવલી ચઉદમે રે, પંચ હુસ્વાક્ષર માન;
 જન્મ-મરણ-હુઃખ ટાલીને રે, થાય સિદ્ધ ભગવાન રે. ચં૦ ૧
 એહ ચૌદ ગુણસ્થાનકાં રે, ભાવે ધરે નરનાર;
 કર્મસાગર શિષ્ય એમ ભણે રે, તે તરે આ સંસાર રે. ચં૦ ૧૭

મનને ઉપદેશની સબજાય

કૈસે વિધ સમજવું હો મન તુને, કૈસે વિધ સમજવું;
 હાથીજી હોય તો મેં પકડે મંગાવું, ઝાંઝર પાચે જડાવું;
 કર મહાવતને માથે બેસાડું તો, અંકુશ દેઈ સમજવું.

હો મન૦ ૧

ઘોડાજી હોય તો મેં જોણ કરાઉં, કરડી લગામ દેવરાઉં;

ચડી અસ્વારીને ફેર ન લાગુ તો, નવ નવ ખેલ ખેલાઉ
હો મન૦ ૨

સોનુ છ હોય તો મે ચુગી મેલાઉ, કરડે તાપ તપાઉ,
લઈ કુંકસન ને કુંકણ લાગુ તો, પાણી જ્યુ પીગલાઉ
હો મન૦ ૩

લોટુ છ હોય તો મે એરણુ મ ડાવુ, ઘોઈ ઘોઈ ધમણુ ધમાઈ,
માર ઘણા ધમસાણુ ઉઠાડુ તો, જ તર તાર કઢાઉ હો મન૦ ૪
જ્ઞાની છ હોય તો મે જ્ઞાન ખતાઉ, અતર વેણુ વળાઉ,
રૂપચદ કહે નાથ નિરજન, જ્યોતિસે જ્યોત મીલાઉ
હો મન૦ ૫

વૈરાગ્યની સત્સંગીય

છવ તું વેનમાહે પડ્યો, તારી નિદ્રાને વાર રે,
નરકતણા દુખ દોહિલા, સેવ્યા તે અનતિ વાર રે
ચેતન ચેતને પ્રાણીયા ૧

ધન કુટુંબને કારણે, રજ્યો રાત ને દિન રે,
લાખ ચોરાશીનુ ખોળીયુ, કર્યા નિત્ય નવા વેષ રે ચે૦ ૨
જ્યા રે જઈન કમ આગળે, ત્યા તારા પડીયલા પાસ રે,
ભોગવ્યા વિના રે છુટકો નહીં, કર્યા કમનો દાસ રે ચે૦ ૩
જેમ રે પળી વાસો વસે, તેમ તું જાણુ સ સાર રે,
આ રે સ સાર અધિર ઠે, આઉખાનો ન કર વિશ્વાસ રે જે૦ ૪
ભવિક છવ તુમે સાબળો, પાળો છવદયા સાર રે,
મત્યવિજય પડિત ઈમ ભણે, પ્રભુ આવાગમન નિવાર રે ચે૦ ૫

શ્રી નંદિષેણુમુનિની સજ્જાય

(રાગ-મારૂં મન મોહું રે)

સાધુજી ન જઈએ રે પરધર એકલા રે, નારીનો કવણુ વિશ્વાસ;
 નંદિષેણુ ગણિકા વચને રહ્યા રે, ખાર વરસ ધરવાસ. સાં ૧
 સુકુલિની વરકામિની પાંચસેં રે, સમરથ શ્રેણિક તાત;
 પ્રતિખૂંચો વચને જિનરાજને રે, વ્રતની કાઢી રે વાત. સાં ૨
 લોગ કર્મ પોતે વિણુ લોગવે રે, ન હોવે છુટક ખાર;
 વાત કરે છે શાસનદેવતા રે, લીધો સંજમ ભાર. સાં ૩
 કંચન કોમલ કાયા સોસવી રે, વિરસ નિરસ આહાર;
 સંવેગી મુનિવર શિર સેહરો રે, ખડુ બુદ્ધિ અકલ લંડાર. સાં ૪
 વેશ્યાધર પહોત્યાં અણુજાણુતો રે, ધર્મલાલ દીયે જામ;
 ધર્મલાલનું કામ ઈહાં નહિ રે, અર્થલાલનો કામ. સાં ૫
 બોલ ખમી ન શક્યા ગરવે ચડ્યા રે, ખેંચ્યો તરણો નેવ;
 દીઠો ઘર સારો અરથે ભર્યો રે, બાણે પ્રત્યક્ષ દેવ. સાં ૬
 હાવ ભાવ વિભ્રમવશે આદરી રે, વેશ્યાશુ ધરવાસ;
 પણ દિનપ્રતિ દશ દશ પ્રતિખૂંચવી રે, મૂકે પ્રભુજીની પાસ. સાં ૭
 એક દિવસ નવ તો આવી મલ્યા રે, દશમે ન ખૂંડે કોય;
 આસંગાયત હાસ્ય મિષે કહે રે, પોતે દશમા રે હોય. સાં ૮
 નંદિષેણુ ફરી સંયમ લીયે રે, વિષય થકી મન વાળ;
 ચૂકીને પણ જે પાછા વળે રે, તે વિરલા ઇણે કાળ. સાં ૯
 વ્રત અકલંક જે રાખવા કરે રે, તો ઇણુ જૂઠું સંસાર;
 કવિ જિનરાજ કહે તું એકલો રે, પરધર ગમન નિવાર. સાં ૧૦

શ્રી હઢણુ મુનિની સનઝાથ

(ગગ-ગિરિ વૈતાલ્યને ઉપરે)

સરસ્વતી માત પસાયથી,

ઋષિ ગુણ ગાઉ રે લો અહો ઋષિં ,

ઉત્તમના ગુણ ગાવતા,

કેવળકમળા પાઉ રે લો અહો કેં ૧

જબૂદીપ વખાણીયે,

દારિકા નયરી ડહી રે લો, અહો, દાં

મુખ્ય રાજ કૈશવ તિહા,

લઢવ કુળ ક્રોડી રે લો અહો જાં ૨

કૈશવ રાણી હઢણા,

રૂપે રજા સમાણી રે લો અહો રૂં

તાસ કુમાર હઢણુ બલો,

સકલ કલા ગુણખાણી રે લો અહો સં ૩

નેમિ જિનેમર આવીયા,

કૃષ્ણ વાદવા જાયે રે લો અહો કૂં

પ્રભુ ગુણકજ દેખી કરી,

દેડે હરખ ન માયે રે લો. અહો દેં ૪

પ્રમુદજો દીધી દેશના,

ભવિષ્યને હિનકારી રે લો અહો ભં

દેશના મુખી હઢણુ કહે,

મયમ આયો મુખકારી રે લો અહો સં ૫

પ્રત્યક્ષા લેઈ શુભ ભાવથી,

દશવિધ ધર્મને પાલે રે લો. અહો. ૬૦

પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરી,

કર્મ કઠીનને ખાલે રે લો. અહો. ૭૦ ૬

દિન પ્રતે દ્વારિકા માંહી તે,

ગોચરીયે જાવે રે લો. અહો. ગોં

ભાતપાણી તે સૂઝતાં,

દૈવયોગે ન પાવે રે લો. અહો. દૈં ૭

એહવે નેમિ ચરણમાં,

વાંદીને કૃણુ પૂછે રે લો. અહો. વાંં

કહો સ્વામિ મુનિ કેટલા,

સહસ્ર અઠાર કહે છે રે લો. અહો. સં ૮

એટલા મુનિવરની મધ્યે,

પહેલા કુણુ કેવલ વરશે રે લો. અહો. પં

પ્રભુજી કહે તુજ પુત્ર તે,

ઠંઠણુ કેવળ ધરશે રે લો. અહો. ઠંં ૯

ઈમ નિસુણી વેગે વલ્યો,

મારગે મુનિવર મળીયોરે લો. અહો. માં

વિધિ સહિત હરિ વાંદતાં,

કોઈ વ્યવહારી કળીયો રે લો. અહો. કોં ૧૦

એહ કોઈક મોટો મુનિ,

મોદક વોરાવું આણી રે લો. અહો. મોં

મુનિવર મોદક વહોરીયા,

શુદ્ધ આહારને જાણી રે લો. અહો. શું ૧૧

જિતવરને વાદી પૂછે,

શુ અતરાય ગયો વહી રે લો અહો શુ ૦

સ્વામી વદે સુણો સાધુજી,

લગિધ તુમ એ નહિ રે લો અહો લ૦ ૧૨

પ્રભુ મુખથી એમ સાબળી,

પુર ખાહિર ચાલે રે લો અહો પુ૦

ઘટ નિભાડમે જામને,

ચૂરી મોહક ઘાલે રે લો અહો ચૂ૦ ૧૩

મોહક ચૂરતાં કેવલ લહ્યા,

ઘાતિકર્મ વિદારી રે લો અહો ઘા૦

અનુક્રમે કર્મનો ક્ષય કરી,

પહોતા મોક્ષ મોજાગી રે લો અહો પ૦ ૧૪

નેમિ શિષ્ય હઢણ ઋષિ,

પ્રણમો ભાવ આણી રે લો અહો પ્ર૦

હીરવધનનો ક્ષેમ કહે,

પામો શિવસુખ ખાણી રે લો અહો પા૦ ૧૫

શ્રી નિદ્રાની સજ્જાય

(રાગ-અનિતણદ્ય પ્રીતડી)

નિદરડી વેરણ હુઈ, ઈણ હુતી હો જગડે ધર્મ વાત કે,
ચોર ફિરે ચિહુ પાખતી, કિમ મોવે હો દિન ને રાતકે નિ૦ ૧
વીર કહે સુષ્ઠ ગોયમા, મત કરને હો એક સમય પ્રમાદ કે,
જરા આવે જોખન ગલે, તે સૂતા હો કહો કવણ સવાદ કે નિ૦ ૨

ચૌદ પૂરવધર મુનિવર, નિંદ કરતા હો જાય નરક નિગોદ કે;
 કાળ અનંતો તિહાં રહે, કિમહોવે હો તિહાંધરમ વિનોદકે. નિં ૩
 જાગતાં જોજો નહિ, છેતરાયે હો નર સૂતો નેક કે;
 સૂતાં જોખમ છે ઘણાં, તમે કરજો હો સાધુ પુરુષની ભેટ કે. નિં ૪
 જોરાવર ઘણો જીલમી, યમ રાણો હો કહ્યો સખલ કુર કે;
 કટક અનેરાં ચિહ્નં દિશે, જાગે હો તે કહીયે શૂર કે. નિં ૫
 વીરે દષ્ટાંત વખાણીયો, પંખી ન કરે હો ભારંડ પ્રમાદ કે;
 તેહ તણીપરે વિચરજો, પરિહરજો હો તુમે મહા ઉન્માદ કે. નિં ૬
 વીર વયળુ એમ સાંભળી, પરિહરીયો હો ગોયમ પરમાદ કે;
 લીલા સુખ લાધ્યાં ઘણાં, ચિર રહીયો હો જગમેં જસવાદકે. નિં ૭
 તુમે નેડી નિંદ મ આણુજો, સહુ કોઈ હો રહેજો સાવધાન કે;
 ધરમે ઉદ્ધમ આણુજો, ઈમ જોલે હો મુનિ કતક નિધાનકે. નિં ૮

શ્રી વૈરાગ્યની સજ્જાય

એક દિવસમાં ક્ષણે ક્ષણેને, શિર પર લમે કાળજી; લઈ
 જાવેગા જમ જીવડા, જીમ તેતર ઉપર જાજ હો, મનપંખીડા
 મત પડે જીમ પીંજરે, સંસાર માયા જાળ હો મન પંખીડા ૦ ૧
 આયુષ્ય રૂપી જીવ જાણવોને, ધર્મરૂપી પાળજી, એવો અવ-
 સર જે ચૂકશે તેને જ્ઞાનીએ ગણ્યો ગમારહો. મન ૦ ૨ અઢી
 હાથતું કપડું લાવી, શ્રીફળ ખાંધ્યા ચારજી, જોખરી દુણીમાં
 આગ મૂકી, લઈ ચાક્યાં તત્કાલ હો. મન ૦ ૩ જ્યારે સરોવર
 ભર્યા હતાં, ત્યારે ન ખાંધી પાળજી, નીર હતાં, તે વહી ગયાં
 પછી, હાથ ઘસે શું થાય હો. મન ૦ ૪ કાચો રે કુંજ જળે
 ભર્યો, તેને ફૂટતાં ન લાગે વારજી; હંસલો તે ઉડી ગયો પછી.

કાયા માટીમા જાય હો. મનં ૫ શેરી લગે સગી સુ દરીને,
 આપા લગે માય બાપજી, રમશાન લગે સગો બાધવો, પછી
 દેાઈ ન આવે તારી સાથ હો. મનં ૬ હાડ બળે જેમ
 લાકડું ને ફેશ બળે જેમ ઘાસજી, કકુવણી તારા કાયા બળે,
 ખોળી બાળે હાડ હો. મનં ૭ માતા રૂવે તારી ઘડી ઘડીને,
 બહેની રૂવે પટ માસજી, ત્રિયા રૂવે તારી એક વર્ષ પછી,
 શોધે ઘરનો વાસ હો. મનં ૮ કેના છોડ કેના વાછડ ને,
 કેના માય ને બાપજી, ત્રાણી જાવુ છે એકલુ એવી વીર વિજ
 યની વાણી હો. મન ૫ ખીડા મત પડે જીમ પીંજરેં (૯)

શ્રી વૈરાગ્યકારક મનઝાથ

(બેખરે ઉતારો રાજાં)

મહેલ ઝરૂખા ને માળીયા, હાડી ઝુમર કાંઠ માઠજી,
 હીંચકતા હીંડોળે સુવણના, જ્યોત દીપક ઝગઝગાટજી,
 એક દિન જાવુ છોડી એકીલાં ૧

હુય ગયવર રથ પાલખી બેસી કરતા કહોલજી,
 ચીઠી ફરી જમરાયની, તે ઘર થતી રડાગેળજી એકં ૨
 નિશદિન નોખત વાજતી, નાટક ગીત ને નાદજી,
 તે ઘર ખાલી ખડેર પડયા, કાને પડે કાગ સાદજી એકં ૩
 શ્રીમત નામ ધરાવતા, જેતુ રહેવુ સાત માળજી,
 તેવા નરને ઉપાડીને, ઠોળીયા કરી ગયો કાળજી એકં ૪
 આનંદ મોજ લૂટાવતા, દેતા અઢળક દાનજી,
 હુ ખ દેખ્યુ નથી દીલમા, તે પણ પહોતા મસાણજી એકં ૫

વાસુદેવ બળદેવ ચક્રવર્તી, ઇંદ્ર નાગેંદ્ર જે હોયજી;
 કાળે કોઈને મૂક્યા નહિ, અમર રહ્યા નહિ કોયજી. એકં ૬
 માત પિતા સુત બાંધવા, પુત્રી ભગિનીની સાથજી;
 જગમાં કોઈ કોઈનું નહિ, કેમ ભરી બેઠા બાથજી. એકં ૭
 હું ને માઈ કરી મેળવ્યું, જગમાં ભગી દિનરાતજી;
 અંતકાળે જાતાં જીવને એકીલા, આવ્યું કોઈ ન સંગાતજી. એં ૮
 પ્રયાણ થતાં પરલોકમાં, જાવું જીવને જરૂરજી;
 આવાગમન છે એકીલું, પુન્ય ને પાપ હજુર જી. એકં ૯
 ધન રહેશે દાટ્યું આંગણે, પાદર સુધી સ્ત્રી સંગાતજી;
 સ્વજનવર્ગ મસાણુ લગે, જગની જુઓ રીતભાતજી. એકં ૧૦
 સર્વ રૂદન કરે સ્વાર્થનું, કોઈને કંઈ કંઈ દુઃખજી;
 રૂદન નહિ પરમાર્થનું, બેઠયે સર્વને સુખ જી. એકં ૧૧
 ભાગ્યમાં લખી કુટી તોલડી, આશા અમર અપારજી;
 તો પણ લક્ષ્મીની લાલસા, છુટે નહી રે લગારજી. એકં ૧૨
 મોઢે મુંઝાચારે માનવી, જોયું આત્મિક ભાનજી;
 માર પડે મોહરાયનો, તો પણ આવી ન સાનજી. એકં ૧૩
 પુન્ય પસાયથી પામીયો, ઉત્તમ નરભવ દેહ જી;
 ઓલખ કરો ઓતમરામની, જડ વસ્તુનો તલ્લે સ્નેહજી. એકં ૧૪
 ભવસાગર દુઃખ જળ ભર્યો, તારક નીતિસૂરીદજી;
 ધર્મની નૌકા ગ્રહણ કરો, ઉદયથી ટળે ભવ ક્ષંદજી. એકં ૧૫

મનડાને વગ કરવાની સજ્જા

મનાજી તુ તો જિન ચરણે ચિત્ત લાય

તેરો અવસર વીતી જાય મનાજી ૦

ઉઠર ભરણ કે કારણે રે, ગૌઆ વનમા જાય,

ચાગે ચરે ચિહુ દિશી કરે રે, વાકુ ચિત્તડુ વાછરીઆ માય મં ૧

ચાર પાચ સાહેલી મળીને, હિલમીલ પાણી જાય,

તાળીદીયે ખડખડ હમે રે, વાકુ ચિત્તડુ ગાગરીયા માય મં

નટવો નાચે ચોકમા રે, લખ આવે લખ જાય,

વાસ ચડી નાટક કરે રે, વાકુ ચિત્તડુ દોરડીયા માય મં

સોની સોનાના ઘડે રે, વળી ઘડે રૂપાના ઘાટ,

ઘાટ ઘડે મન રીઝવે રે, વાકુ ચિત્તડુ સોનઈયા માય મં

જુગટીયા મન જુગટુ રે, કામીને મન કામ,

“આન દુધન” એમ વિનવે રે, એસો પ્રભુકો ધર ધ્યાન મં

શ્રી વૈરાગ્યની સજ્જા

કૌરા કાગળની પુતળી મન તુ મેરા રે,

એને ધડતા ન લાગે વાર સમજ મન મેરા રે ૧

કાચો ડુબ જલે ભર્યો મન તુ મેરા રે,

એને ફૂટતા ન લાગે વાર સમજ ૦ ૨

ભર લાકડ ગાડા ભર્યો મન તુ મેરા રે,

ખોખરી દોણી તેની સાથ સમજ ૦ ૩

ધરની લુગાઈ ઘર લગી મન તુ મેરા રે,

શેરી લગે સગી માય સમજ ૦ ૪

સીમા લગે સાજન ભલું મન તું મેરા રે;
 પછી હંસ એછીલો જાય. સમજ૦ ૫
 સુંદરવરણી એ જાણે, મન તું મેરા રે;
 એનો ધુમાડો આકાશે જાય. સમજ૦ ૬
 પાંચે આંગળીએ પુન્ય પાપ મન તું મેરા રે;
 અંતે પાપ સજાઈ. સમજ૦ ૭
 હીરવિજય ગુરુ હીરલો, મન મેરા રે;
 લખિધવિજય ગુણ ગાય. સમજ૦ ૮

દશ પચ્ચક્ષુખાણુ.

પ્રથમ નમુક્કારસહિઅનું પચ્ચક્ષુખાણુ,

સૂરે ઉગ્ગએ નમુક્કારસહિઅં, પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉવિહંપિ-
 આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણાભોગેણું,
 સહસાગારેણું વેસિરઈ. ૧

બીજું પોરિસિ સાઈપોરિસિનું પચ્ચક્ષુખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગએ, પોરિસિં, સાઈપોરિસિં, પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉ-
 વિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં અન્નતથ-
 ણાભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું, દિસામોહેણું,
 સાહુવયણેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વેસિરઈ. ૨.

ત્રીજું પુરિમહૂનું પચ્ચક્ષુખાણુ

સૂરે ઉગ્ગએ પુરિમહૂં પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉવિહંપિ, આહારં,

અસણ, પાણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસા-
ગારેણ, પચ્છત્તકાલેણ, દિમામોહેણ, સાહુવયગેણ, મહત્તરા-
ગારેણ, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણ વોસિરઈ ૩

ચોથું એકાસણાનુ પચ્ચક્રખાણ

સૂરે ઉગગએ, નમુક્કારસહિઅ, પોરિસિ, સારૂપોરિસિ,
પુરિમટ્ટ પચ્ચક્રખાઈ, ચઉન્નિહ પિ આહાર, અસણ, પાણ,
ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પચ્છત્ત
કાલેણ, દિમામોહેણ, સાહુવયણેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવ-
સમાહિવત્તિયાગારેણ એગાસણ પચ્ચક્રખાઈ, તિવિહ પિ
આહાર, અસણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ,
મહસાગારેણ, સાગારિઆગારેણ, આઉટણપસારેણ, ગુરુ
અબ્બુટ્ટાણેણ, પારિટ્ટાવણિઆગારેણ, મહત્તગગારેણ, મંવ-
સમાહિવત્તિઆગારેણ, પાણસ લેવેણ વા, અલેવેણ વા,
અચ્છેણ વા ખહુલેવેણ વા, સસિત્થેણ વા, અસિત્થેણ વા
વોસિરઈ ૪

પાચમું એકલઠાણાનુ પચ્ચક્રખાણ

સૂરે ઉગગએ, નમુક્કારમહિઅ, પોરિમિ, સારૂપોરિસિ,
પુરિમટ્ટ પચ્ચક્રખાઈ, ચઉન્નિહ પિ આહાર, અમણ, પાણ,
ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પચ્છત્ત
કાલેણ, દિમામોહેણ, સાહુવયણેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવ-
સમાહિ વત્તિયાગારેણ એકલ ઠાણ પચ્ચક્રખાઈ તિવિહ પિ
આહાર, અસણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ,
સહસાગારેણ, સાગારિઆગારેણ, ગુરુઅબ્બુટ્ટાણેણ,

પારિક્ષાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિ-
આગારેણું, પાણુસ્સ લેવેણુ વા, અલેવેણુ વા, અરછેણુ વા,
ખહુલેવેણુ વા, સસિત્થેણુ વા, અસિત્થેણુ વા, વોસિરઈ. ૫.

છટ્ટું વિગધનિવિગધનું પચ્ચક્ખાણુ

વિગધઓ નિવિગધઅં પચ્ચક્ખાઈ, અન્નત્થણુભોગેણું,
સહસાગારેણું, લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસટ્ટેણું, ઉદ્ધિખત્તવિવે-
ગેણું, પહુચ્ચમક્કિખએણું, પારિક્ષાવણિઆગારેણું, મહત્તરાગા-
રેણું. સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું, (ઉબ્બ પાણી પીનારાએ
“પાણુસ્સ લેવેણુ વા” આદિ છ આગારો કહેવા) વોસિરઈ. ૬

છટ્ટું નિવિગધ એકાસણુના આગાર સહિત પચ્ચક્ખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગએ, નમુદ્ધારસહિઅં, પોરિસિ, સાહૂંપોરિસિ,
પુરિમહૂં પચ્ચક્ખાઈ, ચઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું,
ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણુભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્ન-
કાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવચણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસ-
માહિવત્તિઆગારેણું, નિવિગધ, એકાસણું પચ્ચક્ખાઈ, તિવિ-
હંપિ આહારં, અસણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણુભોગેણું
સહસાગારેણું લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસટ્ટેણું, ઉદ્ધિખત્તવિવેગેણું,
પહુચ્ચમક્કિખએણું, સાગારિઆગારેણું આઉંટણુપસારેણું ગુરુ-
અબ્બુકુણેણું પારિક્ષાવવિઆગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસ-
માહિવત્તિઆગારેણું, પાણુસ્સ લેવેણુ વા, અલેવેણુ વા, અરછેણુ
વા, ખહુલેવેણુ વા, સસિત્થેણુ વા અસિત્થેણુ વા, વોસિરઈ. ૬.

સાતમુ આયખિલનુ એકાસણાના આગાર સહિત
પચ્ચક્ષુખાણી

સૂરે ઉગગએ, નમુક્કારસહિઅ, પેરિસિઅ, સાઠુંપેરિસિ, પુરિમઠું પચ્ચક્ષુખાઈ, ચડિવિહ પિ આહાર, અસણ, પાણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પચ્છત્ત-કાલેણ, દિસામેહેણ, સાહુવયણેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ, આયખિલ એગાસણ પચ્ચક્ષુખાઈ, તિવિહ પિ આહાર, અસણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, લેવાલેવેણ, ગિહતથસ સઠેણ, ઉદ્દિખત્તવિવેગેણ, સાગારિઆગારેણ આહિટણપસારેણ શુરુઅખુદ્ધાણેણ પારિટ્ઠાવણિઆગારેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ, પાણ રસ લેવેણ વા, અલેવેણ વા, અરૂણેણ વા, ખહુલેવેણ વા, સસિતથેણ વા, અસિતથેણ વા, વેસિરઈ ૭

આઠમુ ચઉવિહાર ઉપવાસનુ પચ્ચક્ષુખાણી

સૂરે ઉગગએ અમત્તટ્ઠ પચ્ચક્ષુખાઈ, ચડિવિહ પિ આહાર, અસણ, પાણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પારિટ્ઠાવણિઆગારેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ, વેસિરઈ ૮

(એ૪) આઠમુ તિવિહાર ઉપવાસનુ પચ્ચક્ષુખાણી

સૂરે ઉગગએ, અમત્તટ્ઠ પચ્ચક્ષુખાઈ, તિવિહ પિ આહાર, અસણ, ખાઈમ, સાઈમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પારિટ્ઠાવણિઆગારેણ, મહત્તરાગારેણ, સંવસમાહિવત્તિઆ-

ગારેણું, પાણુહાર, નમુદ્ધારસહિઅં, પોરિસિં, સાદ્ધપોરિસિં,
પુરિમદ્દહં, પચ્ચક્ખાઈ. ચઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું,
ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણાભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્ચન્ન-
કાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવચણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસ-
માહિવત્તિઆગારેણું, પાણુસસ લેવેણુ વા, અલેવેણુ વા, અચ્છેણુ
વા, ખહુલેવેણુ વા, સસિત્થેણુ વા, અસિત્થેણુ વા, વોસિરઈ.

(એજ) આઠમું ચઉત્થ છઠ્ઠ ભત્તાદિકનું

પચ્ચક્ખાણુ

સૂરે ઉગ્ગએ, ચઉત્થભત્તં અભત્તદ્દં પચ્ચક્ખાઈં સૂરે
ઉગ્ગએ છઠ્ઠભત્તં અભત્તદ્દં પચ્ચક્ખાઈં સૂરે ઉગ્ગએ અદ્દમ-
ભત્તં અભત્તદ્દં પચ્ચક્ખાઈં સૂરે ઉગ્ગએ દશમ ભત્તં અભ-
ત્તદ્દં પચ્ચક્ખાઈં સૂરે ઉગ્ગએ ખારસભત્તં અભત્તદ્દં પચ્ચ
ક્ખાઈં ઇત્યાદિ પ્રકારે આગાર સહિત કહેવું. ૮

નવમું રાત્રે ચઉવિહારનું પચ્ચક્ખાણુ.

દિવસચરિમં પચ્ચક્ખાઈ, ચઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણું,
પાણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણાભોગેણું, સહસાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું, વોસિરઈ. ૯
દશમું ગંઠસહિયાદિ અભિગ્રહોનું પચ્ચક્ખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગએ ગંઠસહિઅં, મુદ્દિસહિઅં પચ્ચક્ખાઈ,
ચઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં,
અન્નતથણાભોગેણું, સહસાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું
વોસિરઈ. ૧૦ ઇતિ દશ પચ્ચક્ખાણુ.

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથજીનું ચોઢાળીયું.

પાસ જિણુદ પ્રસિદ્ધ સિદ્ધ, ગોડીપુર મહાજી, મહિમા
મહિર મોહ મયણુ, મિથ્યાત વિહ ડણુ, એકલ મદ્દ અનેક રૂપ
અગણિત ગુણુ ^૧આગર, ત્રિભુવન બધવ ધવલ ધીંગ, કડુણા
રસ સાગર ॥ ૧ ॥ જિન તુમ અજળ સરૂપ સકલ, કલ
અકલ અગોચર, ન લહે અલહે ઉતપતિ થગિત, યિતિ ભટકે
જો ચર, વૃદ્ધ વચન જીરણુ લિખિત, અનુસારે જાણી, યુણુશુ
સ્વામી નિરીહપણે સુણુજો ભવિ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ વિધિપક્ષ
ગચ્છ મહેદ્રસૂરિ, ગચ્છેશ નિદેશે, શાખાચારજ અભયસિહ,
સૂરિ ઉપદેશે, ગોત્ર મીઠડીયા ઓસવ શ, પાટણુપુરવાસી, શાહ
મેધો જેણે સાત ધાત, જિન ધર્મે વામી ॥ ૩ ॥ ચૌદ જીરીમે
(૧૪૩૨) કાગણુ શુદ્ધિ, બીજ ને જુગવારે, ખેતા નોડી તાત
માત, નિજ સુકૃત મારે, તેણે પછંઠો પાર્શ્વજિન, લેહવા નરભવ
ફલ, ચઉગ્વિહ સ ધ હજૂર હરખે, ખરચી ધન પરિગલ ॥ ૪ ॥
ભક્તિ યુક્તિ અતિ થકિત ચિત્ત, નિત્ય નિર્મલ સારી, પણ
પિસતાલે ^૨તુરક ભયે, પ્રતિમા ભ ઠારી, મલક મહાળલ હુસેન
ખાન કીધો ઉતારો, પાસઠે તેણે ઠામ જોર, ગુજરાતી વારો
॥ ૫ ॥ તરલ તુરગ કિચોર અસુર, કરતા હમ હણુતા, કેઇ
એરાકી ઉછલત, ખુરીયે જૂઠું^૩ ખણુતા, બાધણુ ત્યાહિ ઘોડાર
માહિ, ખીલી ખોસતા, પ્રગટ થયા તિહા પાસ જિન, મુખદાયક
સતા ॥ ૬ ॥ ખીજમતદાર નકર ફજર, નજરે ગુજરાવે, હોઇ

ખુશાલ નિહાલ મલક, યા કોણ કહેલાવે; જ્ઞાન પડિલ કોઇ
વણિકસુતા, તસુ હુરમ લણે ઇમ; કીજે ઇસકું દંડવત
સદા તાજિમ દાજિમ ॥૭॥ ચહ મજબૂત ગાહુત કીત, હે
ભૂત હિંદુકા; ધરિયે ઇસ શિર જાફરાન, સિદ્ધલકા ભૂકા; ઇણી
પરે રહેતાં તેણે ઠામે, વોહોદયા દિન કેઈ; સિતેરે જે વાત
હુઈ, સુણજો મન દેઈ. ॥ ૮ ॥

ઢાલ પહેલી

(ચુનડીની દેશીમાં.)

ઇણે અવસરે પુર પારકરે, રાણો જેંગાર રાજન રે;
તેહને દરબારે દીપતો, સંઘવી કાજલ પરધાન રે. ઇણે ॥૧॥
તસ બન્હેવી નિજ કુલતિલો, દેવાણુંદ શા છે દયાલ રે;
મેઘો ખેતા ઉત પાટણે, વ્યાપાર કરે ધૂતાલ રે. ઇણે ॥૨॥
સુપનંતર સુર કહે સાહને, છે સ્વેચ્છ મહોલ જિનખિખ રે;
તસ દામ^૧ સવાસો દેઇને, લેજો મ કરજો વિલંબ રે. ઇણે
॥ ૩ ॥ પ્રતિમા લેઈ આવે ગુરુ કન્હે, જોઈ કહે શ્રી મેરુતુંગ
રે; તુમ દેશે એ અતિ અતિશયી, તીરથ થાશે ઉત્તંગ રે.
ઇણે ॥૪॥ કરિયાણું લઇ પહોંચે ઘરે, મૂરતિ ઠવે રુમાંહે
રે; પંથે કોઈ ન ગણે પોઠીઆ, વાધ્યો ઘણો મોહ ઉચ્છાંહે
રે. ઇણે ॥૫॥ સમજાવે નામું શેઠને, જંપે દેજો મુજ
રાસ રે; માંડો એ નામે માહરે, પ્રતિમા રહેશે અમ પાસ રે.
ઇણે ॥૬॥ મેઘો કહે લેખો રાખશું, પણ તે સખલો તિણ
ઠામ રે; ગાહું ભરી ચાલે થલ દિશે, વાસો વસે ગોડી ગામ

રે ઇલેં ॥૭॥ સુહલે સુર કહે ગહુંલી જિહા, માડો પ્રાસાદ
મ ડાણુ રે, નાણુ તિહા ઘણુ શ્રીફલ તલે, મીઠુ જલ
પાહાણુની ખાણુ રે ઇલેં ॥ ૮ ॥

ઠાળ બીજી

(નિદ્રા વેરણુ હુધ ગી-એ દેશી)

હા જી ઉદયપાલ ઠાકુર તિહા, નેરાવર હો એતશી લૂણોત
કે, ઈહા રહો નિરભય ગાહજી, આદરજી હો કહે દેઈ મહોત
કે, ધન ધન ગોડી જગમણી, પુહવીપાલે હો પ્રાણે જસ
પીઠ કે ધનં ॥૧॥ એ આંકણી ॥ આવે શિલાટ દેશાતરી
ચક્ષુ પ્રેયો હો કરે પ્રથમ તૈયાર કે, ભૂમિ કરે પ્રભુ બેસવા,
રહે ચિહુ દિશિ હો લગ્ગર હુશિયાર કે ધનં ॥ ૨ ॥
પુળતી બધાવી પીઠિકા, વર દિવસે હો જાણે અહિનાણુ કે,
સખર ગભારો શિખરજી, મધ્ય મડપ હો સવિ મોક્ષ મ ડાણુ
કે, ધનં ॥૩॥ પખામણે બેઠા પાસજી, લગેઓ કરીહો
પૂને લલે લાવ કે, સજલ મધુર જલ લહકતી, વરદાઈ હો
બધાવી વાવ કે ધનં ॥ ૪ ॥ એહવે અહિં ચોરાણુએ,
આયુ યોગે હો કર્યો મેઘે કાલ કે, બાણેને આણી ધરે, કાજલશા
હો કરે ચૈત્યની ચાલ કે ધનં ॥ ૫ ॥ રગમડપ રચના
બની, અતિ ઊંચા હો થલ ઠામોઠામ કે, કોડે કરાવે દોરણી,
વિત્ત વાવરી હો ચિર કીધુ છે નામ કે ધનં ॥૬॥ વગી
રે મહાજનની મહાયજી, મેધાના હો સુત ચલવે કામ કે,
મુખ્ય મડપ શુભ માડણી, કરી જિનહર હો છોબધ અવિ

રામ કે. ધનં ॥૭૧॥ ચોવીશ વટ્ટો પંચાણુએ, તેણે થાયો
હો આગલ રહી જેહ કે; ચોવીશ ગોત્રની દેહરી, મહાજનની
હો ફરતી છે તેહ કે. ધનં ॥ ૮ ॥

ઢાળ ત્રીજી

(ધણુરા દોલા-એ દેશી.)

ઈણી પરે વતેં ખેહુને રે, માંહોમાંહે વિવાદ; ગિરુઓ
ગોડી ॥ ગાજેજી જિણુંદ, તેજે દીપેજી દિણુંદ, જગ
મહિમા અગમ અપાર. ગિરુઓં એ આંકણી. ॥ ૧ ॥ ખણુ સરખા
રાખે પ્રભુ રે, વધવા ન દીયે વિખવાદ. ગિરુઓં ॥ ૧ ॥ ખનેવી
મહોટો હશે રે, એ છે પૂજક પ્રાય; ગિરુઓં મેધાના સંતત
હજી રે, તેણે ગોઠી કહેવાય. ગિરુઓં ॥ ૨ ॥ શિખર ઢંડ વડી
ધવળ રે, ચઢતાં કરે રે કલેશ; ગિરુઓં આજ લગે છે એહને
રે, ઈમ ખહુ વચન વિશેષ, ગિરુઓં ॥ ૩ ॥ અંગુલી
ખાંધી એકઠી રે, પૂજન લીજે કદાપ; ગિરુઓં ઠાકુર લે
નહી મૂંડકું રે, એ ખિહુનું અધાપ. ગિરુઓં ॥ ૪ ॥
ઉદયવંત અતિ ઊજળા રે, વિધિપક્ષ શ્રાવક ખેહ; ગિરુઓં
તેખદાર દિલ દોલતી રે, પ્રભુજી શું પૂરણુ સનેહ. ગિરુઓં
॥ ૫ ॥ સમકિતધારી જાગતો રે, ધીંગ ધવલ ધર ધીર;
ગિરુઓં સહાય કરી આગળ રહ્યો રે, ખગધર ખેતલ વીર.
ગિરુઓં ॥ ૬ ॥ અધિકું ઓછું જે કહ્યું રે, તે ખમજો
મહારાજ; ગિરુઓં ઠેકાણાખંધ પણ ખરી રે, વાત છે
ગરીબનિવાજ. ગિરુઓં ॥ ૭ ॥ પહેલાં સ્તવન ભણ્યાં ઘણાં
રે, તિહાં ઝાઝા સંવાદ; ગિરુઓં સજ્જન સાચો સદહજો રે,
શેા રે જૂઠામાં સવાદ ? ગિરુઓં ॥ ૮ ॥

ઢાળ ચોથી

(રાગ ધનાશ્રી અથવા આશાવરી)

જયો જયો ગોડી શ્રીપાસ જિનેસર, લક્ષિત્વત્સલ ગલ-
વાન રે, દેવલ ખાર ને બીજી પ્રતિમા, વિષમા થલ વિચ થાન
રે જયો ૦ ॥ ૧ ॥ આયુષ ધારી નીલે ઘોડે, આપ થઇ
અસવાર રે, કિહા રે બાલક અવધૂત ભુજ ગમ^૧, દેખાડે દીદાર
રે જયો ૦ ॥ ૨ ॥ આવે સઘ અનેક વિદેશી, નિરુપમ મહિમા
માટ રે, ચોર ચરહનુ કાઇ ન ચાલે, વિદ્ય નિવારે વાટ રે
જયો ૦ ॥ ૩ ॥ જ ગલ ભૂડ્યા રાત્રે જાત્રુ, તત્ક્ષણ લેતા નામ
રે, દીવી જે ધરી રે માર્ગ દેખાડે, મૂકે ચિતિત ઠામ રે જયો ૦
॥ ૪ ॥ દરિયા વચમાડે વહાણ ડોલતા, સમરતા દીયે સાદ
રે, સયલ અમુર સુર નરવર સેવે, નવિ લોચે મરજાદ રે
જયો ૦ ॥ ૫ ॥ વિષહર પૈરી વ્યાધિ વૈશ્વાનર^૨, ભય ભાળે હરિ^૩
પ્રાત રે, પ્રાયે કાઈને અધિક ન રાખે, પચ દિવસ ઉપરાંત રે
જયો ૦ ॥ ૬ ॥ આ ભવે વહિત સકલ હોવે પણ, કમ નિખિડ
બધ કોય રે, ધ્યાન શુદ્ધે સમકિત નિર્મલતા, સ્વર્ગ મુક્તિ
ફલ હોય રે જયો ૦ ॥ ૭ ॥ દ્રવ્ય ભાવ વિધિ પૂજે પ્રણમો,
નામ જયો નર નાર રે, સ્તવન ભણો મદ મત્તમર મૂકી,
ઉત્પત્તિ સાચી મન ધાર રે જયો ૦ ॥ ૮ ॥

કલશ

ઇમ શુભ્યો ગોડી પાસ સ્વામી, હુકુમ પામી જેહનો,
દશ દિશે પસરતો અરતિ હરતો, પ્રગટ પરતો^૪ જેહનો,

૧ સર્પ ૨ અગ્નિ ૩ નિંહ ૪ પ્રભાત

શ્રી અમરસાગર સૂરિ અંચલ-ગરુડપતિ રાઉ પસાહિલે,
પય નમી લક્ષ્મીચંદ્ર વાચક. શિષ્ય લાવણ્ય ઈમ ભણે. ॥૯॥

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચ કલ્યાણકનું ચોઢાળીયું.

દોહા.

પ્રેમે પ્રણમું સરસ્વતી, માશું અવિરલ વાણી;
વીરતણા ગુણ ગાઈશું, પંચ કલ્યાણક ભણી. ॥ ૧ ॥
ગુણ ગાતાં જિનજીતણા, લહીએ ભવનો પાર;
સુખસમાધિ હોય જીવને, સુણને સહુ નર નાર. ॥ ૨ ॥

ઢાળ પહેલી

(ચાલો ગરબો રમીએ રૂઠા રામ શું ને-એ દેશી)

જંખૂદ્રીપના ભરતમાં ને, રૂઠું માહણકુંડ છે ગામ ને;
ઋષભદત્ત માહણ તિહાં વસે ને, તસ નારી દેવાનંદા નામ
ને. ॥ ૧ ॥ ચરિત્ર સુણો જિનજીતણાં ને. ॥ એ આંકણી. ॥
જેમ સમકિત નિર્મલ થાય ને, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંપન્ને ને;
વળી પાતક દૂર પલાય ને. ચરિત્ર ॥ ૨ ॥ ઊજળી છકું
આષાઢની ને, યોગે ઉત્તરાશ્લેષુની સાર ને; પુષ્યોત્તર
સુવિમાનથી ને, ચવી કુંજે લીયો અવતાર ને. ચરિત્ર ॥ ૩ ॥
દેવાનંદા તેણી રચણીયે ને, સૂતાં સુપન લહ્યાં દશ^૧ ચાર^૨

ને, ફલ પૂછે નિજ કતને ને, કહે ઋષભદત્ત મન ધાર ને
 ચરિત્રં ॥ ૪ ॥ ભોગ અરથ સુખ પામશુ ને, તમે લહેશે
 પુત્ર રતન ને, દેવાનદા તે સાલલી ને, કીધુ મનમા તહત્તિ
 વચન ને ચરિત્રં ॥ ૫ ॥ સામારિક સુખ ભોગવે ને, સુણે
 અચરજ હુઓ તેણી વાર ને, સુધર્મ ઈદ્ર તિહા કહે ને, ભેઈ
 અવધિતણે અનુસાર ને ચરિત્રં ॥ ૬ ॥ ચરમ નિષ્ણેસર
 ઉપના ને, દેખી હરખ્યો ઈદ્ર મહારાજ ને, સાત આઠ પગ
 સામે જઈ ને, એમ વદન કરે શુભ સાજ ને ચરિત્રં
 ॥ ૭ ॥ શકસ્તવ વિધિશુ કરી ને, ફરી જેઠા સિંહાસન નામ
 ને, મન વિસામણુમા પડ્યુ ને, ચિત્ત ચિંતવે સુરપતિ તામ
 ને ચરિત્રં ॥ ૮ ॥ જિત ચક્રી હરિ^૧ રામછ^૨ ને, અત
 પત માહણ્યકુલે નેય ને, આઁયા નહીં નહીં આવશે ને,
 એ તો ઉચ્ચ ભોગ રાજકુલે હોય ને ચરિત્રં ॥ ૯ ॥ અતિમ
 નિષ્ણેસર આવિયા ને, એ તો માહણ્યકુલમા જેણુ ને,
 એ તો અછેરાભૂત છે ને, થયુ હુડા અવસર્પિણી તેણુ ને
 ચરિત્રં ॥ ૧૦ ॥ કાલ અનત જાતે થકે ને, એહવા દશ
 અછેરા થાય ને, ઈણુ અવસર્પિણીમા થયા ને, તે કહીએ
 જે ચિત્ત લાય ને ચરિત્રં ॥ ૧૧ ॥ ગર્ભહરણ ઉપસર્ગને
 ને, મૂળા ઉપે આઁયા રવિચંદ્ર ને, નિષ્કલ દેશના જે થઈ ને,
 ગયો સૌધર્મે અમરેદ્ર ને ચરિત્રં ॥ ૧૨ ॥ એ શ્રી વીરની
 વારમા ને, કૃષ્ણ અમરક કા ગયા જાણુ ને, નેમનાયને વાઝે
 સહી ને, સ્ત્રી તીર્થ મહિ ગુણખાણુ ને ચરિત્રં ॥ ૧૩ ॥ એક

સો આઠ સિદ્ધા ઋષભને જો, વારે સુવિધિને અસંચતિ જો; શીતલ-
નાથ વારે થઈ જો, કુલ હરિવંશની ઉત્પત્તિ જો. ચરિત્ર ૦ ॥ ૧૪ ॥
એમ વિચાર કરે ઇંદ્રો જો, પ્રભુ નીચ કુલે અવતાર જો; તેહનું
કારણ શું અછે જો, ઈમ ચિતવે હૃદય મોઝાર જો. ચરિત્ર ૦ ॥ ૧૫ ॥

ઢાળ બીજી

(આસો માસે શરદ પૂનમની રાત જો-એ દેશી.)

ભવ મહોટા કહીએ પ્રભુના સત્તાવીશ જો. મરીચિ
ત્રિદી તે માંહે ત્રીજે ભવે રે જો; તિહાં ભરત ચક્રીશ્વર વાંદે
આવી જોય જો, કુલનો મદ કરી નીચ ગોત્ર ઝાંધ્યું તેહવે
રે જો ॥ ૧ ॥ એ તો માહણકુલમાં આઠ્યા જિનવર દેવ જો,
અતિ અણુગુણું એહ થયું થાશે નહીં રે જો; જે જિનવર
ચક્રી નીચ કુલમાંહે જો, છે મહારો અચાર ધરું ઉત્તમ કુલે
સહી રે જો. ॥ ૨ ॥ એમ ચિતવી તેડયો હરિણુગમેષી દેવ જો,
કહે માહણકુલે જઈને એ કારજ કરો રે જો; છે દેવાનંદાની
કુંજે ચરમ જિણુંદ જો, હર્ષ ધરીને પ્રભુને તિહાંથી સંહરો
રે જો. ॥ ૩ ॥ નયર ક્ષત્રિયકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહ^૧ જો,
ત્રિશલા રાણી તેહની છે રૂપે ભલી રે જો; તસ કુંજે નાઈ
સંક્રમાવો પ્રભુને આજ જો, ત્રિશલાનો જે ગર્ભ અછે તે
માહણકુલે રે જો. ॥ ૪ ॥ જેમ ઇંદ્રે કહ્યું તેમ કીધું તત્ક્ષણ
તેમ જો, ખ્યાશી રાતને અંતરે પ્રભુને સંહર્યા રે જો; માહણી
સુપનાં જાણે ત્રિશલા હરીને લીધ જો, ત્રિશલા દેખી ચૌદ
સુપન મનમાં ધર્યા રે જો. ॥ ૫ ॥ ગજ વૃષભ અને સિંહ

લક્ષ્મી કૂલની માળાને, ચંદ્રો સૂરજ ધ્વજ કુલ પદ્મસરોવર
 રે ને, માગર ને દેવવિમાનજ રતનની રાશિ ને, ચૌદમે
 સુપને દેખી અગ્નિ મનોહરુ રે ને ॥ ૬ ॥ શુભ સુહૃદા દેખી
 હરખી ત્રિશલા નાર ને, પરલાતે ઉઠીને પીયુ આગળ કહે રે
 ને, તે સાભળી દિલમા રાય ત્રિદારથ નેહ ને, સુપનપાઠક
 તેડીને પૂછે ફલ લહે રે ને ॥ ૭ ॥ તુમ હોશે રાજ અરથ
 ને સુત સુખભોગ ને, સુણી ત્રિશલા દેવી સુખે ગર્ભપોષણ
 કરે રે ને, તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સહીન^૧ ને, તે
 જાણીને ત્રિશલા હુ ખ દિલમા ધરે રે ને ॥ ૮ ॥ મે કીધા
 પાપ અઘોર ભવોભવ જેહ ને, દૈવ અટારો દોષી દેખી નવિ
 શકે રે ને, મુજ ગર્ભ હયો જે કેમ પામુ હવે તેહ ને ?
 રાકતણે ઘર રતનચિંતામણિ કિમ ટકે રે ને ? ॥ ૯ ॥ પ્રભુજી-
 એ જાણી તત્ક્ષણ હુ ખની વાત ને, મોહ વિહાન જાલીમ
 જગમા જે લહુ રે ને, જુઓ દીઠા વિણ પણ એવડો જાગે
 મોહ ને, નજરે બાધ્યા પ્રેમનુ કારણ શુ કહુ રે ને ? ॥ ૧૦ ॥
 પ્રભુ ગર્ભચંદ્રી હવે અભિગ્રહ લીધો એહ ને, માત પિતા
 જીવતા સયમ લેશુ નહીં રે ને, એમ કરુણા આણી તુરત
 હતાન્યુ અગ ને, માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી રે
 ને ॥ ૧૧ ॥ અહોભાગ્ય અમારુ જાગ્યુ સહિયર આજ ને,
 ગર્ભ અમારો હાલ્યો સહુ ચિંતા ગઈ રે ને, એમ સુખભર
 રહેતાં પૂરણ હુવા નવ માસ ને, તે ઉપર વળી સાડીસાત
 રમણી ધર્મ રે ને ॥ ૧૨ ॥ તવ ચત્રતણી શુદ્ધિ તેરસ

ઉત્તરા રિક્ષા જો, જન્મ્યા શ્રી જિન વીર હુઈ વધામણી રે
જો; સહુ ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો, સુર નરપતિ
ધર વૃષ્ટિ કરે સોવનતણી રે જો. ॥ ૧૩ ॥

ઢાળ ત્રીજી

(માહારી સહી રે સમાણી-એ દેશી)

જનમ સમય શ્રી વીરનો જાણી, આવી છપ્પન કુમારી
રે, જગજીવન જિનજી; જનમ મહોત્સવ કરી ગીત જ ગાવે,
પ્રભુજીની જાડે જલિકારી રે. જગં ૧. ૧ ॥ તત્ક્ષણ ઈંદ્ર
સિંહાસન હાલ્યું, સુધોપ ઘંટા વજ્રહાવી રે જગં; મળિયા કોડી
મુરામુર દેવા, મેરુપર્વતે આવી રે. જગં ૧ ૨ ॥ ઈંદ્રો પંચ
દ્યૌં પ્રભુજીને, સુરગિરિ ઉપર લાવે રે જગં; ચત્તન કરી
હિયડામાં રાખે, પ્રભુને શીશ નમાવે રે. જગં ૧ ૩ ॥ એક કોડી
આઠ લાખ કળાશલા, નિર્મલ નીરે ભરિયા રે. જગં નહાને
ખાલક એ દેશ સંદેશે ? ઈંદ્રે સંશય ધરિયા રે. જગં ૧ ૪ ॥
અતુલ ખલ જિન અવધે જોઈ, મેરુ અંગૂઠે ચાંચ્યો રે જગં
પૃથ્વી હાલકલોલ થઈ તવ, ધરણીધર તિહાં કાંચ્યો રે.
જગં ૧ ૫ ॥ જિનનું ખલ દેખીને સુરપતિ, ભક્તિ કરીને
ખમાવે રે જગં; ચાર વૃષભનાં રીને, જિ
નવરાવે રે. જગં ૧ ૬ ॥ અમૃત ને, માતા
મોલે રે જગં દેવ સહુ નંદીસ તાં પાત
રે. જગં ૧ ૭ ॥ હવે પ્રસાતે । અતિ
હરહર મંત્ર જગં; ચકલે રે,

પૃથ્વી અપ તેહ વાયુ તથા, વનસ્પતિકાય ત્રસકાયરે;
 આરંભ લોભાદિથી મેં કહયા, નિરપરાધી અસહાયરે. વીં ૮
 વળી કિંસા અનૃત સ્તેય મૈથુન પરિગ્રહાદિ તિમ જેહરે;
 આચરી જીવ વિરાધીયા, મિથ્યામિ દુષ્કર્ત તેહરે. વીં ૯
 સર્વ-વિરત્યાદિ ત્રત નિયમ લઈ, દોષ જાહુ આચર્યા જેહરે;
 ઇમ ભવોભવ કર્યા દોષ જે, મિથ્યામિ દુષ્કર્ત તેહરે. વીં ૧૦
 દોષ આલોઈ મહાત્રત લહ્યા, લહ્યા જાહુ નિયમત્રતસારરે;
 વિરતિ વિષ્ણુ આત્મકલ્યાણ નહિ,

વિરતિ છે મોક્ષ દેનાર રે. વીં ૧૧

લાખ ચોચાંચી ચોનિ તણા, જીવ સર્વે ખમાવું જ રે;
 વેર કોઈ જીવ સાથે ન મુજ,

મિત્ર છે જીવ સર્વ મુજ રે. વીં ૧૨

ધર્મનું સાર છે ક્ષામણા, તિણે ખમાવું વારંવાર રે;
 સર્વ જીવો મુજ ક્ષામણા, આપજો સ્વપર હિતકારરે વીં ૧૩

કિંસા મૃષા ચોરી પરિગ્રહ અપ્રહ,

કોધ માન માયા લોભ રાગ રે;

દ્રેષ કલહ રતિ અરતિ પૈથુન,

માયામૃષા નિંદા મિથ્યાત્વાદ્ય રે વીં ૧૪

અઠાર એ પાપસ્થાનક કહ્યા, મોક્ષ પથ વિઘ્ન કરે જેહ રે;
 સેવ્યા દુર્ગતિપ્રદા દુઃખદા, નિંદુ વોસીરાવું સર્વિ તેહરે. વીં ૧૫
 શરણુ લહું શ્રી અરિહંતનું, જેહ ભવજલનિધિ નાવરે;
 અનુત્તર જગતં ઉપકારકા, શરણુ કરે દુઃખ અભાવરે. વીં ૧૬

ભાવના ખાર અનિત્યાદિ તિમ મૈત્રી પ્રમોદ કરુણાદિરે;
 મુજ મન રટણ રહો એકનું કાપે સંસાર અનાદિરે. વીં ૨૬
 અવસર જાણી અણુસણુ લઉં, ત્યાગી સવી આધિઉપાધિ રે;
 આહાર ચઉ ત્યાગી ચઉ શરણુ લઈ,

ચિત્ત ધરી સમતા સમાધિ રે. વીં ૨૭

સર્વ સુખપ્રદ સકલ દુઃખહર, મંત્રપતિ શાસ્ત્ર સવી સારરે;
 જિનેશપદ દાતા નવકાર મુજ,

સ્મરણે રહો અવિરત ધારેરે. વીં ૨૮

આરાધનાના અધિકાર દશ, રાગ દ્રેષ વિષય કષાય રે;
 હરજો મુજ આત્મશુદ્ધિ થશે,

જેહથી શિવસુખ થાય રે. વીં ૨૯

સાલ વીરમોક્ષ પચીશસો, શ્રાવણ પૂર્ણિમા દિન રે;
 કચ્છ-ખિટ્ટામાં ચોમાસું રહી,

આરાધના કીધી અદીતરે. વીં ૩૦

દશ અધિકારે આરાધના, ઇમ મુજ સાંભળી દેવરે;
 ગૌતમ નીતિ ગુણ સૂરિ કહે,

દેજો મુજ ભવોભવ સેવ રે. વીં-૩૧

લઘુ-શાન્તિ-સ્તવન

શાંતિ શાન્તિ-નિશાન્તં, શાન્તં શાન્તાશિવં નમસ્કૃત્ય;
 સ્તોતુઃ શાન્તિ-નિમિત્તં, મન્ત્ર-પદૈઃ શાન્તયે સ્તોમિ. ૧
 આમિતિ નિશ્ચિત-વચસે, નમો નમો ભગવતેઽહંતે પૂજામ્;
 શાન્તિ-જિનાય જયવતે, યશસ્વિને સ્વામિને દમિનામ્. ૨

સકલા-ડતિશેષક-મહા-સ પત્તિ-મમન્વિતાય શસ્ત્રાય,
 ત્રિલોક્ય-પૂજિતાય ચ, નમો નમ શાન્તિ-દેવાય ૩
 સર્વો-ઽમરસુ-સમૂહ-સ્વામિક-સ પૂજિતાય ન જિતાય,
 ભુવન-જન-પાલનોદયત-તમાય મતત નમસ્તસ્મૈ ૪
 સર્વ-દુરિતૌઘ-નાશન-કરાય સર્વો-ઽશિવ-પ્રશમનાય,
 દુષ્ટ-ઘ્રહ-ભૂત-પિશાચ-શાકિનીના પ્રમથનાય ૫
 યસ્યેતિ નામ-મન્ત્ર-પ્રધાન-વાક્યોપયોગ-કૃત-તોષા,
 વિજયા કુરુતે જન-હિત-મિતિ ચ જુતા નમત ત શાંતિમ્ ૬
 ભવતુ નમસ્તે ભગવતિ, વિજયે ! સુજયે ! પરાપરૈરજિતે !,
 અ-પરાજિતે જગત્યા, જયતીતિ જયા-વહે ! ભવતિ ! ૭
 સર્વસ્યાપિ ચ સ ઘસ્ય, ભદ્રકલ્યાણ-મંગલપ્રદે !,
 સાધૂના ચ સદા શિવ-સુ-તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-પ્રદે ! છયા ૮
 ભગ્યાના કૃત-સિદ્ધે ! નિર્વૃત્તિ-નિર્વાણ-જનનિ ! સત્વાનામ્,
 અભય-પ્રદાન-નિરતે ! નમોઽસ્તુ સ્વસ્તિપ્રદે ! તુભ્યમ્ ૯
 ભક્તાના જન્તૂના, શુભા-વહે ! નિત્યમુદયતે ! દેવિ !,
 સમ્બળ-દષ્ટિના ધૃતિ-રતિ-મતિ-પ્રુદ્ધિ-પ્રદાનાય ૧૦
 જિન-શાસન-નિરતાના, શાન્તિનતાના ચ જગતિ જનતાનામ્,
 શ્રી-સ પદ્મીર્તિ-યથો, -વર્દ્ધનિ ! જયદેવિ ! વિજયસ્વ ૧૧
 સલિલા-ડનલ-વિષ-વિષધર-દુષ્ટ ઘ્રહ-રાજ-રોગ-રણ-ભયત,
 રાક્ષસ-રિપુ-ગણ-મારિ, -ચૌરેતિ-પ્રવાપદાઽઽદિદ્ય ૧૨
 અથ રથ રક્ષ સુ-શિવ, કુરુ કુરુ શાન્તિ ચ કુરુ કુરુ સદેતિ,
 તુષ્ટિ કુરુ કુરુ પુષ્ટિ, કુરુ કુરુ સ્વસ્તિ ચ કુરુ કુરુ ત્વમ્ ૧૩

ભગવતિ ! શુભવતિ ! શિવ-શાન્તિ, -ગુપ્તિ-ગુપ્તિ-સ્વસ્તીક

કુરુ કુરુ જનાનામ્ ;

ઓમિતિ નમો નમો હ્રીં હ્રીં હ્રૂં હ્રઃ યઃ ક્ષઃ હ્રીં

૬૬ ૬૬ સ્વાહા. ૧૪

એવં યત્રામા-દ્વર-પુરસ્સરં સંસ્તુતા જયાદેવી;

કુરુતે શાન્તિં નમતાં, નમો નમઃ શાન્તયે તસ્મૈ. ૧૫

ધતિ પૂર્વ-સૂરિ-દર્શિત-મન્ત્ર-પદ-વિદર્જિતઃ સ્તવઃ શાન્તેઃ;

સલિલાદિ-ભય-વિનાશી, શાન્ત્યાદિ-કરત્ર્ય ભક્તિમતામ્. ૧૬

યત્રેતં પઠતિ સદા, શૃણોતિ ભાવયતિ વા યથા-યોગમ્;

સ હિ શાન્તિ-પદં યાયાત્, સૂરિઃ શ્રી-માન-દેવત્ર્ય. ૧૭

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાન્તિ, છિન્નંતે વિદ્મ-વહ્નયઃ;

મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે. ૧૮

સર્વં મહ્ગલ મહ્ગલ્યં, સર્વં-કલ્યાણ-કારણમ્;

પ્રધાનં સર્વં-ધર્મોચ્ચં, જૈનં જયતિ શાસનમ્. ૧૯

શ્રી બૃહન્નાંતિ સ્તોત્રમ્. -

(મહોદી શાંતિ)

લો લો ભગ્યાઃ શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્,

યે યાત્રાયાં ત્રિભુવનશુરોરાહતા ભક્તિભાજઃ;

તેષાં શાંતિર્ભવતુ ભવતા-મહદાદિપ્રભાવા-

દારોગ્યશ્રીધૃતિમતિકરી ક્લેશવિધ્વંસહેતુઃ.

લો લો ભગ્યલોકા ! ઇહ હિ ભરતૈરાવતવિદેહસંભવાનાં

સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્યાસનપ્રકંપાનંતરમવધિના વિશાય,

સૌધર્મોધિપતિઃ સુધોષાધંટાચાલનાનંતરં સકલસુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ

મમાગત્ય, સવિનયમહ્દ્દલદ્વારઽ ગૃહીત્વા ગત્વા કનકાદ્રિશૃંગે,
વિહિતજન્માભિષેક શાતિમુદ્ધોપયતિ યથા, તતોડહ કૃતાનુ-
કારમિતિ કૃત્વા, મહાજનો યેન ગત સ પથા ઇતિ ભવ્ય-
જનૈ સહ સમેત્ય, સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્ર વિધાય, શાતિમુદ્ધોપ-
યામિ, તત્પૂજયાત્રાસ્નાત્રાદિમહોત્સવાન તરમિતિ કૃત્વા કર્ણુ
હત્વા નિશમ્યતા નિશમ્યતા સ્વાહા

ૐ પુણ્યાહ પુણ્યાહ પ્રીયતા પ્રીયતા ભગવતોડહ ત
સર્વશા સર્વદર્શિનશ્ચિલોકનાથાશ્ચિલોકમહિતાશ્ચિલોકપૂજ્યાશ્ચિ-
લોકેશ્વરાશ્ચિલોકોત્તરકરા

ૐ ઋષભ-અજિત-સ ભવ-અભિન દન-સુમતિ-પદ્મપ્રભ-
સુપાશ્વ-ચ દ્રપદ-સુવિધિ-શીતલ-શ્રયાસ-વાસુપૂજ્ય-વિમલ-
અનત-ધર્મ-શાતિ-કુચુ-અર-મહિ-મુનિસુવત-નમિ-નેમિ-
પાશ્વ-વધ-માનાન્તા જિના શાતા શાતિકરા ભવતુ સ્વાહા

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયહુર્લિક્ષકાતારેપુ હુર્ગમાર્ગેપુ
રક્ષન્તુ વો નિત્ય સ્વાહા

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાતિ-ખુદ્ધિ-લક્ષ્મી-મેધા-
વિદ્યાસાધન-પ્રવેશનિવેશનેપુ સુગૃહીતનામાનો જયતુ તે જિને દ્રા

ૐ રોહિણી-પ્રજ્ઞાસિ-વજ્રશૃખલા-વજ્રાકુશી-અપ્રતિચકા-
પુરુષહતા-કાલી-મહાકાલી ગૌરી ગાધારી-સર્વોઆ-મહાભવાલા
માનવી-વૈરોઢ્યા-અચ્છુતા-માનસી-મહામાનસી પોડશ વિદ્યાદે
વ્યો રક્ષતુ વો નિત્ય સ્વાહા

ૐ આચાર્યોપાધ્યાયપ્રભૃતિયાતુવર્ણસ્ય શ્રી શ્રમણસ ધસ્ય
શાતિર્ભવતુ તુષ્ટિર્ભવતુ પુષ્ટિર્ભવતુ

ॐ अक्षश्चंद्रसूयांगारकुण्डलपति-शुक्लशर्नश्चरराहुकेतु-
सहिताः सलोकापादाः सोम-यम-वरुण-कुभेर-वासवादित्यस्कंद-
विनायकोपेता ये आन्येऽपि ग्रामनगरक्षेत्रदेवताद्वयस्ते सर्वे
प्रीयंतांप्रीयंतां अक्षीणकेशकोष्ठागारा नरपतयश्च वावंतु स्वाहा.

ॐ पुत्र-मित्र-भ्रातृ-कलत्र-सुहृत्-स्वजनसंमन्धि-अंधु-
वर्गसहिता नित्यं आमोदप्रमोदकारिणः अस्मिंश्च भूमंडला-
यतननिवासि-साधु-साध्वी-श्राविक-श्राविकाणां रोगोपसर्गव्याधि-
दुःख-दुर्लक्ष-द्वीर्भनस्योपशमनाय शांतिर्भवतु.

ॐ तुष्टिपुष्टिऋद्धिवृद्धिमांगद्वयोत्सवाः, सदा प्रादुर्भूतानि
पापानि, शाश्वंतु दुरितानि, शत्रवः पराङ्मुखा भवंतु स्वाहा.

श्रीमते शांतिनाथाय नमः शांतिविधायिने;

त्रैलोक्यस्यामराधीश-मुकुटाख्ययितांघ्रये.

१

शांतिः शांतिकरः श्रीमान्, शांतिं द्दिशतु मे शुरुः;

शांतिरेव सदा तेषां, येषां शांतिगृहे गृहे.

२

उन्मृष्टरिष्टदुष्ट-अङ्गति-दुःस्वप्नदुर्निमित्तादि;

संपादितहितसंपन्नमत्र्यङ्गं जयति शांतेः.

३

श्रीसंघजगज्जनपद, -राजघिपराजसन्निवेशानाम्;

गोष्ठिकपुरमुण्याणां, व्याडरणैर्व्याडरेच्छांतिम्.

४

श्री श्रमणसंघस्य शांतिर्भवतु, श्रीजनपदानां शांति-
र्भवतु, श्री राजघिपानां शांतिर्भवतु, श्री राजसन्निवेशानां
शांतिर्भवतु, श्री गोष्ठिकानां शांतिर्भवतु, श्री पौरमुण्याणां
शांतिर्भवतु, श्री पौरजनस्य शांतिर्भवतु, श्री ब्रह्मलोकस्य शांति-
र्भवतु, ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्री पार्थनाथाय स्वाहा.

એવા શાંતિ પ્રતિષ્ઠા-યાત્રા-સ્નાત્રાદિવસાનેષુ, શાંતિ-
કલશ ગૃહીત્વા, કુ કુમય દ્વનકપૂરાગરૂપવાસકુસુમાજલિસમેત
સ્નાત્ર ચતુષ્ક્રિયા શ્રીસદસમેત શુચિશુચિવપુ, પુષ્પવસ્ત્ર
ચ દના-ભરણાલકૃત પુષ્પમાલા કઠે કૃત્વા શાંતિમુદ્દોષયિત્વા
શાંતિપાનીય મસ્તકે દાતવ્યમિતિ

નૃત્યતિ નૃત્ય મણિપુષ્પવર્ષ, ગૃજતિ ગાયતિ ચ મ ગદાનિ,
સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ પઠતિ મત્રાન્, કલ્યાણમાન્ને હિ
જિનાભિષેકે ૧

શિવમસ્તુ સર્વજગત, પરહિતનિરતા ભવતુ ભૂતગણા,
દોષા પ્રયાતુ નાશ, સર્વત્ર સુખીભવતુ લોકા ૨

અહ તિત્યચરમાયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયરનિવાસિની,
અમ્હ સિવ તુમ્હ સિવ, અસિવોવસમ મિવ ભવતુ સ્વાહા ૩
ઉપસર્ગા ક્ષય યાતિ, છિદ્ધન્તે વિદ્યવદ્ધય,

મન પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ૪

સર્વ-મ ગલભાગદય, સર્વ-કલ્યાણકારણમ્,

પ્રધાન સર્વધર્માણા, જૈન જયતિ શાસનમ્ ૫

“પ્રભુની નવાગી પૂજના હુહા”

અ ગુઠે ૧ તીર્થ કર પૂજન થકી, પામે ભવિ ભવપાર,
જિન ચરણાગ્રંથ પૂજતા, કરો સહુ હર્ષ અપાર

બાનુ ૨ કગી કાઉરસગ કેવલ લહી, વિચરે તારી ભદ્ર ત,
જસ બલથી પૃથ્વી તલે, તે પૂજે બાનુ બાત

કાડે ૩ વરનીદાન દેઈ કરી, લોચ કરે પ્રભુ હાથ,
દીક્ષા લે યેયમ કગી, તે પૂજે કાડે નાથ

- નાભિ ૪ દર્શન જ્ઞાન ચરણ સવી, ઉત્તમ ગુણ ગણ ધામ;
જિન-નાભિ-કજ પૂજતાં, મુક્તિપુરી વિદ્યામ.
- હૃદય ૫ કોધ નહિ અપરાધી પર, ઉપશમ ગુણ વિલસંત;
રાગ દ્રવ્ય રહિત હૃદય, પૂજ્યું હું જિન ભગવંત.
- ખભે ૬ ભુજ વીર્યે લવવારિધિ, તર્યાં વર્યાં શિવનાર;
માન રહિત જિનદેવના, સ્કંધ પૂજે સુખકાર.
- કંઠે ૭ મધુરી દે પ્રભુ દેશના, સુરતરાદિ હિતકાર;
જસ સામથ્યે મુક્તિદા, પૂજે કંઠે શ્રીકાર.
- લલાટે ૮ જોઈ લલાટ પ્રભાવવાન, પામી બોધ ત્રિકાલ;
ભવ્ય ભુવ મોક્ષે ગયા, પૂજે તે જિન ભાલ.
- મસ્તકે ૯ સિદ્ધધામ લોકાંતમાં જઈ વસીયા જિનરાજ;
તિથે પૂજે મસ્તક શિખા, શાશ્વતસુખ શિવકાજ.
- ૧૦ નવપદ તત્ત્વ બોધક પ્રભુ, પૂજે ભાવે નવાંગ;
ગૌતમ નીતિ-‘ગુણ’ કહે, જિમ પામે સિદ્ધિ સ્વાંગ.

“ પ્રભુની નવાંગી પૂજના સંક્ષિપ્ત દુહા ”

- જિન ચરણાંગુલ પૂજ્યે, પૂજ્યે જાનુ હાથ;
નાભિ હૃદય ખંધ કંઠે ભાલ, શિર પૂજે શિવ સાથ. ૧
- જિન નવ અંગની પૂજના, રિદ્ધિ સિદ્ધિ કરનાર;
ગૌતમ નીતિ ‘ગુણ’ કહે, સ્વર્ગ મોક્ષ દેનાર. ૨

— સમાપ્ત —

રે હું ૦ ॥૫॥ શ્રી વિજયસિંહસૂરીશનો હું ૦, મત્યવિજય
પન્થાસ રે હું ૦, શિષ્ય કપુરવિજય કવિ હું ૦, ચંદ કિરણ
જસ^૧ જસ રે હું ૦ ॥૬॥ પાસ પચાસરા સાંનિધે હું ૦,
ખીમાવિજય ગુરુ નામ રે હું ૦ જિનવિજય કહે મુજ હજો
હું ૦, પચમી તપ પરિણામ રે હું ૦ ॥ ૭ ॥

કલશ

ઈમ વીર લાયક વિશ્વનાયક, સિદ્ધિદાયક સસ્તંયો,
પચમી તપ સસ્તવન રટોડર, ગૂથી જિન-કંઠે ઠંયો,
પુણ્ય પાટણ ખેત્રમાહે, સત્તર ત્રાણ (૧૭૯૩) સંવત્સરે,
શ્રી પાર્શ્વ જન્મકલ્યાણક દિવસે, સકલ ભવિ મંગલ કરે ॥૧॥

શ્રી એકાદશીનું સ્તવન (ચારઢાળીયું)

ઢાળ પહેલી

જગપતિ નાયક નેમિજિણ્ણ, દારિકા નગરી સમોસયા,
જગપતિ વદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જાદવા કોડશુ પરિવયા ॥૧॥
જગપતિ ધીગુણ કૂલ અમૂલ, ભક્તિ ગુણે માળા રચી,
જગપતિ પૂજી પૂઠે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક મમકિત શિવરુચિ ॥૨॥
જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરભ પરિગ્રહે, જગ-
પતિ મુજ આતમ ઉદાર, કારણ તુમ વિણ કોણ કહે ? ॥૩॥
જગપતિ તુમ સરિજો મુજ નાથ, માથે ગાળે ગુણનીલો,
જગપતિ કોઈ ઉપાય જતાવ, જેમ કરે શિવવધૂ કતલો ॥૪॥
નરપતિ ઉત્તમવલ માગશીર માસ, આરાધો એકાદશી, નર

પતિ એક સો ને પચાસ, કલ્યાણક તિથિ ઉદ્દસી. ॥ ૫ ॥
 નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાળ, ચોવીશી ત્રીશે મળી; નરપતિ
 નેવુ જિનનાં કલ્યાણ, વિવરી કહું આગળ વળી. ॥ ૬ ॥
 નરપતિ અર દીક્ષા નમિ નાણુ, મદ્ધિ જન્મ મત કેવલી; નર-
 પતિ વર્તમાન ચોવીશી-માંહે કલ્યાણક આ વળી. ॥ ૭ ॥
 નરપતિ મૌનપણે ઉપવાસ, દોઢસો જપમાલા શુભે; નરપતિ
 મન વચ કાચ પવિત્ર, ચરિત્ર સુભે સુમતતણે. ॥ ૮ ॥
 નરપતિ દાહિણુ ધાતકીખંડ, પશ્ચિમ દિશિ ઈષ્ટકારથી, નરપતિ
 વિજય પાટણુ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાલથી ॥ ૯ ॥
 નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજગામિની; નરપતિ
 શ્રેષ્ઠી શૂર વિખ્યાત, શિચલ સલીલા કામિની. ॥ ૧૦ ॥ નરપતિ
 પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવર ધરી; નરપતિ જાણે
 નિત્ય જિનગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે. ॥ ૧૧ ॥ નરપતિ
 પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક પોસહ વરે; નરપતિ દેવવંદન
 આવશ્યક, કાળવેળાએ અનુસરે. ॥ ૧૨ ॥

ઢાળ બીજી

એક દિન પ્રણમી પાચ, સુમત સાધુતણા રી; વિનયે
 વિનવે શેઠ, મુનિવર કરી કરુણા રી. ॥ ૧ ॥ દાખો મુજ દિન
 એક, થોડો પુણ્ય કીયો રી; વાઘે જિમ વડ બીજ, શુભ અનુ-
 બધી થયો રી. ॥ ૨ ॥ મુનિ ભાખે મહાભાગ્ય, પાવન પર્વ
 ઘણા રી; એકાદશી સુવિશેષ, તેહમાં સુણ સુમના રી. ॥ ૩ ॥
 સિતર એકાદશી સેવ, માસ અગ્યાર લગે રી; અથવા વરસ

અગ્યાર, ઉજવી તપશ્ચ વગેરી ॥૪॥ સાલણી સદ્ગુરુ વચણ,
આનંદ અતિ ઉદ્ધર્યો રી, તપ સેવી ઉજવીય, આરણ સ્વર્ગે
વર્યો રી ॥ ૫ ॥ એકવીશ સાગર આય, પાળી પુણ્ય વસે રી,
સાંભળ કેશવ^૧ રાય, આગળ જેહ થશે રી ॥ ૬ ॥ સોરી
પુરમા શેઠ, સમુદ્રદત્ત વડો રી, પ્રીતિમતી ત્રિયા- તાસ,
પુણ્ય ભોગ જલ્યો રી ॥૭॥ તસ કુખે અવતાર, સૂચિત
શુભ સ્વપને રી, જન્મ્યો પુત્ર પવિત્ર, ઉત્તમ ગ્રહ શુકને રી,
॥૮॥ નાલ નિક્ષેપ નિધાન, ભૂમિથી પ્રગટ હવો રી, ગભ
દોહદ અનુભાવ, સુમત નામ ઠંયો રી ॥૯॥ પુદ્ધિ ઉદ્ધમ
ગુરુ ભોગ, શાસ્ત્ર અનેક ભણ્યો રી, ચૌવનવય અગિયાર રૂપ
વતી પરણ્યો રી ॥ ૧૦ ॥ જિનપૂજન મુનિદાન, સુમત
પરચક્ષાણુ ધરે રી, અગિયાર કચન ઠાડ, નાયક પુણ્ય ભરે
રી ॥૧॥ ધર્મઘોષ અણુગાર, તિથિ અધિકાર ઠહે રી,
સાલળી સુમત શેઠ, જાતિમ્ભરણ લહે રી ॥ ૧૨ ॥ જિન
પ્રત્યય મુનિ શાખ, ભકતે તપ ઉચરે રી, એકાદશી દિન
આઠ, પહોરો પોતો ધરે રી ॥ ૧૩ ॥

ઢાળ ત્રીજી

પત્ની સ યુત પોસહ લીધો, સુમત શેઠે અન્યદા છ, અવ-
સર જાણી^૨ તસ્કર આબ્યા, ધરમા ધન લૂટે તદા છ ॥ ૧ ॥
શાસનભક્તે દેવીશક્તે, થભાણા તે જાપડા છ, ઠાઠાહવ
સુષી ઠાટવાલ આબ્યો, ભૂપ આગળ ધર્યો રાકડા છ ॥૨॥
પોસહ પારી દેવ જુહારી દયાવત લેઈ ભેટણા છ, રાયને

પ્રણમી ચોર મુકાવી, શેઠે કીધાં પારણાં ॥ ૩ ॥ અન્ય
 દિવસ વિશ્વાનર^૧ લાગ્યો, સોરીપુરમાં આકરો ॥ શેઠ
 પોસહ શમરસ ખેઠા, લોક કહે હઠ કાં કરો ॥ ૪ ॥
 પુણ્યે હાટ વખારો શેઠની, ઉગરી સા પ્રશંસા કરે ॥
 હરખે શેઠ ॥ તપ ઉજમણું, પ્રેમદા^૨ સાથે આદરે ॥ ૫ ॥
 પુત્રને ધરનો ભાર લખાવી, સંવેગી શિર^૩ સેહરો ॥
 ચઢનાણી વિજયશેખરસૂરિ, પાસે તપ વ્રત આદરે ॥ ૬ ॥
 એક ખટમાસી ચાર ચૌમાસી, દો સય છકૂ સો અઠમ કરે ॥
 ધીજ તપ પણ ખડુશ્રુત સુવ્રત, મૌન એકાદશી વ્રત ધરે ॥
 ૭ ॥ એક અધમ સુર મિથ્યાદષ્ટિ, દેવતા સુવ્રત સાધુને ॥
 પૂર્વોપાર્જિત કર્મ^૪ ઉદેરી, અંગે વધારી વ્યાધિને ॥ ૮ ॥
 કર્મ^૫ નડીયો પાપે જડીયો, સુર કહે જાઓ ઔષધ લણી ॥
 સાધુ ન જાયે રોષ ભરાયે, પાટુ પ્રહારે હણ્યો મુનિ ॥ ૯ ॥
 મુનિ મન વચ કાય ત્રિયોગે, ધ્યાન અનલ દહે કર્મને ॥
 કેવલ પામી જિતમહરામી, સુવ્રત નેમ કહે શ્યામને ॥ ૧૦ ॥

ઢાળ ચોથી

૪કાન પચાંપે નેમને એ, ધન્ય ધન્ય યાદવ વંશ; જિહાં
 પ્રભુ અવતર્યા એ, મુજ મન માનસ હંસ, જયો જિન નેમને
 એ. ॥ ૧ ॥ ધન્ય શિવાદેવી માવડી એ, સમુદ્રવિજય ધન્ય
 તાત, સુજાત જગતશુરુ એ, રતનત્રયો અવદાત જયો ॥ ૨ ॥
 ચરણ^૫ વિરાધી ઉપનો એ, હું નવમો વાસુદેવ જયો ॥ તિણે
 મન નવિ ઉદ્ધસે એ, ચરણ ધરમની સેવ. જયો ॥ ૩ ॥

પૃથ્વી અપ તેઉ વાયુ તથા, વનસ્પતિકાય ત્રસકાયરે;
 આરંભ લોભાદિથી મેં હણ્યા, નિરપરાધી અસહાયરે. વીં ૮
 વળી હિંસા અનૃત સ્તેય મૈથુન પરિગ્રહાદિ તિમ જેહરે;
 આચરી જીવ વિરાધીયા, મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં તેહરે. વીં ૯
 સર્વ-વિરત્યાદિ વ્રત નિયમ લઈ, દોષ ખડુ આચર્યા જેહરે;
 ઇમ ભવોભવ કર્યા દોષ જે, મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં તેહરે. વીં ૧૦
 દોષ આલોઈ મહાવ્રત લહ્યા, લહ્યા ખડુ નિયમવ્રતસારરે;
 વિરતિ વિણ આત્મકલ્યાણ નહિ,

વિરતિ છે મોક્ષ દેનાર રે. વીં ૧૧

લાખ ચોચાંસી ચોનિ તણા, જીવ સર્વે ખમાવું જ રે;
 વેર કોઈ જીવ સાથે ન મુજ,

મિત્ર છે જીવ સર્વ મુજ રે. વીં ૧૨

ધર્મનું સાર છે ક્ષામણા, તિણે ખમાવું વારંવાર રે;
 સર્વ જીવો મુજ ક્ષામણા, આપજો સ્વપર હિંતકારરે વીં ૧૩

હિંસા મૃષા ચોરી પરિગ્રહ અપ્રહ,

ક્રોધ માન માયા લોભ રાગ રે;

ક્રેષ કલહ રતિ અરતિ પૈશુન,

માયામૃષા નિંદા મિથ્યાત્વાદ્ય રે વીં ૧૪

અઠાર એ પાપસ્થાનક કહ્યા, મોક્ષ પથ વિધન કરે જેહરે;
 સેવ્યા દુર્ગતિપ્રદા દુઃખદા, નિંદુ વોસીરાવું સવિ તેહરે. વીં ૧૫
 શરણ લહું શ્રી અરિહંતનું, જેહ ભવજલનિધિ નાવરે;
 અનુત્તર જગત ઉપકારકા, શરણ કરે દુઃખ અભાવરે. વીં ૧૬

કંઠે વરમાળા ધરે લો; હાંં ગજ રથ ઘોડા દાન અને બહુ-
માન ને, દેધ વેળાવી બેટી બહુ આડંબર રે લો. ॥૩૧॥ હાંં
રોહિણી રાણી ભોગવતાં સુખભોગ ને, આઠ પુત્ર ને પુત્રી
ચાર સોહામણી રે લો; હાંં આઠમા પુત્રનું લોકપાલ છે
નામ ને, તે ખોળે લેધ બેટી ગોળે લામિની રે લો ॥ ૪ ॥
હાંં એવે કોઈ એક નગર વણિકનો પુત્ર ને, આયુક્ષયેથી
ખાળક-મરણદશા લહે રે લો; હાંં માતપિતાદિક સહુ તેનો
પરિવાર ને, રડતો રડતો ગોખ તળે ધઈને વહે રે લો ॥ ૫ ॥
હાંં તે દેખી અતિ હરખી રોહિણી નામ ને, પિઉને લાળે એ
નાટક કોણુ લાતનું રે લો; હાંં દીપ કહે પૂરવ પુણ્ય સંકેત
ને, જન્મથકી નવિ દીકું દુઃખ કોઈ જાતનું રે લો ॥ ૬ ॥

ઢાળ ખીજી

પિઉ કહે જોખન મદમાતી, સહુને સરખી આશા; એ
ખાળકના દુઃખથી રોવે, તુજને હોવે તમાસા. જોલો જોલ
વિચારી રાજ. એમ કેમ કીજે હાંંસી ? ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
રાયે રીસ કરી જોળેથી, પુત્રને ખૂંચી લીધો; રોહિણી રાણી
નજરે જોતાં, ગોખથી નાખી લીધો. જોલો ॥ ૨ ॥ તે દેખી
સહુ અંતેઉરમાં, સ્વજને પોકાર તે કીધો; રોહિણી એમ જાણે
જે ખાળક, કોઈકે રમવા લીધો જોલો ॥ ૩ ॥ નગરતણે
રખવાળ દેવે, અધર ગ્રહો તિહાં આવી; સોનાનો સિંહાસણ
પામ્યો, આભૂષણ પહેરાવી. જોલો ॥ ૪ ॥ નગર લોક સહુ
ભાગ્ય વખાણે રાજ વિસ્મય થાવે; દીપ કહે જસ પુણ્ય
સખાઈ, તિહાં સહુ નવ નિધિ થાવે. જોલો ॥ ૫ ॥

લાળ ત્રીજી

(રોહી મામ વસત—એ દેશી)

એક દિન વાસુપૂજ્ય જિનવરના, અતેવાસી મુનિરાય
વાલા, રૂપકુ લ ને સુવર્ણકુ લણ, ચરિજ્ઞાની ભવ-જહાજ^૧ વાલા
રોહિણી તપ રૂળ જગ જયવ તુ^૨ ॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥ ૫ ॥ પાઉ
ધાર્યા પ્રભુ નયર સમીપે, હરખયો રોહિણી કત વાલા, સહુ
પરિવારશુ પદયુગ વ દે, નિસુણ્યો ધર્મ એક ત વાલા રોહિણીં
॥ ૨ ॥ કર જોડી નૃપ પૂછે શુરુને, રોહિણી પુણ્ય પ્રબધ
વાલા, શુ કીધુ પ્રભુ સુકૃત એણે, લાખો તે સમલ સળધ
વાલા રોહિણીં ॥ ૩ ॥ શુરુ કહે પૂરવ ભવમા કીધુ, રોહિણી
તપ શુણખાણ વાલા, તેથી જન્મથકી નવિ દીહુ, સુખ દુખ
જાણ અજાણ વાલા રોહિણીં ॥ ૪ ॥ લાખશે શુરુ હવે પૂર્વ
ભવનો, રોહિણીનો અધિકાર વાલા, દીપ કહે સુણજ્યો એક
ચિત્તે, કર્મ પ્રપચ વિચાર વાલા રોહિણીં ॥ ૫ ॥

લાળ ચોથી

શુરુ કહે જખૂ ખેત્ર ભરતમા, સિદ્ધપુર નગર મોઝાર રે,
પૃથ્વીપાલ નરેસર રાજ, સિદ્ધમતી તસ નાર, રાજન સુણ
જ્યો રે, કાઈક પૂરવ ભવ અધિકાર દિલમા ધરજ્યો રે
॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥ એક દિન આળ્યા ચદ્ર ઉઘાને, રાણી
ને વળી રાય રે, ખેલે કીડા નવ નવ લાતે, જોજ્યો કર્મનિદાન
રાં ॥ ૨ ॥ એવે કાઈ એક મુનિ તિહા આળ્યા, શુણસાગર
તસ નામ રે, રાજ તે મુનિવરને દેખી, રાણીને કહે તામ

૧. ભવઝપી સમુદ્ર તરવામા નીકા સમાન

રા૦ ॥ ૩ ॥ ઉઠો એ મુનિને વહોરાવો, જે હોય સુખે
 આહાર રે; નિસુણી રાણીને મુનિ ઉપર, ઉપન્યો કોધ અપાર.
 રા૦ ॥ ૪ ॥ વિષયથી અંતરાય થયો તે, મનમાં બહુ દુઃખ
 લાવે રે; રીસે બળતી કડવું તુંબડું, તે મુનિને વહોરાવે.
 રા૦ ॥ ૫ ॥ મુનિને આહારથી વિષ વ્યાપ્યું, કાળધર્મ
 તિહાં કીધો રે; રાજાએ રાણીને તત્ક્ષણ, દેશ નિકાલ દીધો.
 રા૦ ॥ ૬ ॥ સાતમે દિન મુનિ-હત્યા પાપે, ગલત કોઠ થયો
 અંગે રે; કાળ કરીને છટ્ટી નરકે, ઉપની પાપ પ્રસંગે. રા૦
 ॥ ૭ ॥ નારકી ને તિયંચતણા લવ, ભટકી કાળ અનંત રે;
 દીપ કહે હવે ધર્મજોગનો, કહીશું સરસ વૃત્તાંત. રા૦ ॥ ૮ ॥

ઢાળ પાંચમી

તે રાણી મુનિપાપથી કેસરીયા લાલ, ફરતી લવચક ફેર રે
 કેસરીયા લાલ; તારા નયરમાં ઉપની કેસરીયા, વનમિત્ર શેઠને
 ઘેર રે કેસરીયા લાલ. જુઓ જુઓ કર્મ વિડંબના. કેસરીયા૦
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ ધનવતી કુખે ઉપની કેસ૦ દુર્ગંધા
 તસ નામ રે કે૦ લા૦ નગરવણિકના પુત્રને કે૦ પરણાવી
 બહુમાન રે. કે૦ લા૦ જુ૦ ॥ ૨ ॥ સુખ શય્યાની ઉપરે
 કે૦, આવી કંતની પાસ રે કે૦ લા૦; બહુ દુર્ગંધતા ઉછળી
 કે૦, સ્વામી પાર્યો ત્રાસ રે. કે૦ લા૦ જુ૦ ॥ ૩ ॥ મૂકી
 પરદેશે ગયો કે૦ જુઓ જુઓ કર્મ સ્વભાવ રે કે૦ લા૦;
 એક દિન કન્યાનો પિતા કે૦, રાનીને પૂછે ભાવ રે. કે૦ લા૦
 જુ૦ ॥ ૪ ॥ રાનીએ પૂરવ ભવ કહ્યો કે૦, સાખ્યો સહુ

અવદાત^૧ રે કેં લાં, ફરી પૂછે ગુરુરાયને કેં, કેમ હોવે
 સુખ શાત રે કેં લાં જીં ॥૫૫॥ ગુરુ કહે રોહિણી તપ
 કરો કેં, સાત વર્ષ સાત માસ રે કેં લાં, રોહિણી નક્ષત્રને
 દિને કેં, ચોવિહારો ઉપવાસ રે કેં લાં જીં ॥૬૫॥ વાસુ
 પૂજ્ય ભગવતની કેં પૂજા કરો શુદ્ધ ભાવ રે કેં લાં, એમ
 એ તપ આરાધતા કેં, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ રે કેં લાં જીં
 ॥૭૫॥ કરજ્યો તપ પૂરણ થયે કેં ઉજમણુ ભલી ભાત રે
 કેં લાં, તેથી એક ભવ આતરે કેં, લેશો જ્યોતિ મહત રે
 કેં લાં જીં ॥૮૫॥ એમ મુનિ મુખથી સાલણી કેં, આરાધી
 તે સાર રે કેં લાં, એ તારી રાણી થઈ કેં રોહિણી નામે
 નાર રે કેં લાં જીં ॥૯૫॥ એમ નિમુણી હરખ્યા સહુ
 કેં, રોહિણી ને વળી રાય રે કેં લાં, દીપ કહે મુનિ
 કુલને કેં, પ્રભુમી થાનક જાય રે કેં લાં જીં ॥૧૦૫॥

ઢાળ છઠી

એક દિન વાસુપૂજ્યજી એ, સમોસયાં જિનરાજ, નમો
 જિનરાજને એ, રાય ને રોહિણી હરખીયા એ, સિધ્યા
 સધળા કાજ નમો જિનરાજને એ ॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥
 બહુ પરિવારશુ આવીયા રે, વઢે પ્રભુના પાય, નં પ્રભુ
 મુખથી વાણી સુણી એ, આનંદ અગ ન માવ નં ॥૨॥
 રાય ને રોહિણી બેહુ જણાએ, લીધો સજમ ખાસ, નં
 ધન્ય ધન્ય સજમધર મુનિ એ, સુર નર જેના દાસ નં
 ॥૩॥ તપ તપી કેવલ લહીએ, તાર્યા બહુ નરનાર, નં

શિવપદ અવિચળ લાભુ ઓ, પાગ્યા ભવનો પાર, નં ૧૧૪૥
 ઓમ જે રાહિણી તપ કરે રે, રાહિણીની પરે તેહ; નં
 મંગળમાળા તે લહે રે, વળી અજસાગર ગેહ, નં ૧૧૫૥
 ધન્ય વાસુપુત્ર્યના તીર્થને ઓ, ધન્ય ધન્ય રાહિણી નાર; નં
 ઓ તપ જે ભાવે કરે રે, પામે તે જય જયકાર, નં ૧૧૬૥
 સંવત અદાર ઓગણસાકનો રે, ઉત્તવળ ભાદ્રવ માસ; નં
 દીપવિજયે તસ ગાઈયો રે, કરી ખંભાત ચોમાસ, નં ૧૧૭૥

કલશ

વાસુપુત્ર્ય જગનાથ સાહેબ, તાસ તીર્થે ઓ થયા;
 આઠ પુત્ર ને ચાર પુત્રીથી, હંપતી મુગતે ગયા;
 તપગચ્છ વિજયાણુંદ પટધર, વિજયદેવેંદ્ર સૂરીસરુ;
 તાસ રાજ્યે સ્તવન પ્રીધું, સકલ સંધ સોહંકરુ;
 સકલ પંડિત પ્રવર ભૂષણ, પ્રેમરત્ન શુરુ ધ્યાઈયા;
 કવિ દીપવિજયે પુણ્ય હેતે, રાહિણી શુભ ગાઈયા.

શ્રી વિવિધ તપના દુહાઓ

જ્ઞાનપંચમીનો દુહો

સંમર્કિત શ્રદ્ધાવંતને. ઉપન્યો જ્ઞાન પ્રકાશ;
 પ્રણમું પદકજ તેહના, ભાવ ધરી ઉલ્લાસ.

સાથિયાદિ (૫) (૫૧) કરવા.

ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ. માળા (૨૦)

મીન એકાદશીનો દુહો

જિન કલ્યાણક દોઢસો, આરાધો ગુણગાણ,
પામી મીન એકાદશી, પ્રગટે કેવલનાથ
સાથીયાદિ (૧૧) (૧૫૦) કરવા

ૐ હ્રીં મલ્લીનાથાય નમ માળા (૨૦) (૧૫૦)

પોપદશમીનો દુહો

ચલિતાસન સોહમપતિ, રચી વૈમાન વિશાળ,
પ્રભુ જન્મોત્સવ કારણે, આવતા તત્કાળ
સાથીયાદિ (૧૦) કરવા

ૐ હ્રીં શ્રી પાર્થનાથાય અહંતે નમ માળા (૨૦)

મેઝત્રયોદશીનો દુહો

સ્વન્તિ શ્રી ભગવતને, પ્રણમી પ્રથમ જિણુદ,
લોકલોકોત્તર ધર્મના, શાસક કવન દિણુદ
સાથીયાદિ (૧૩) કરવા

ૐ હ્રીં શ્રી સપ્તદેવપારગતાય નમ માળા (૨૦)

ચૈત્રીપુનમનો દુહો

ચૈત્રી પુનમને દિને, કરી અણસણ એક માસ,
પુડરીક ગણધર શિવ વયો, પામ્યા અવિચળવાસ
સાથીયાદિ (૧૫) અથવા (૧૫૦) માળા (૨૦)

ૐ હ્રીં શ્રી પુડરીકગણધરાય નમો નમ

દિવાળીનો દુહો

રાજગૃહી નગરી લાલી, ગૌદ ચોમાસા સાર;

આંતિમ ચોમાસુ આવીયા, પાવાપુરી મોઝાર.

સાથીયાદિ (૧૨) કરવા.

ૐ હ્રીં શ્રી મહાવીરસ્વામિપારંગતાય નમઃ. માળા (૨૦)

દીવાળીની રાત્રિએ શુભાશુભ.

પ્રથમ પ્રહરે શ્રી મહાવીરસ્વામિસર્વજ્ઞાય નમઃ માળા (૨૦)

મધ્યરાત્રિએ શ્રી મહાવીરસ્વામિપારંગતાય નમઃ માળા (૨૦)

છેલ્લે પ્રહરે પ્રભાતે શ્રી ગૌતમસ્વામિસર્વજ્ઞાય નમઃ માળા (૨૦)

શ્રી વર્ધમાન તપનો દુહો

કર્મ કઠીન દલ ચૂરવા, વર્ધમાન તપ સાર;

તે તપ ગ્રેમે સેવતાં, પામે લવી લવપાર.

સાથીયાદિ (૧૨) કરવા.

ૐ હ્રીં શ્રી નમો તવસ્સ. માળા (૨૦)

શ્રી અષ્ટાપદનો દુહો

ઋષભ શાંતિ નેમિ પ્રભુ, પારસ શ્રી મહાવીર;

નમુ પદપદ્મ તેહના, જે જગ તારણધીર.

સાથીયાદિ (૮) કરવા

ૐ હ્રીં શ્રી અષ્ટાપદતીર્થાય નમઃ. માળા (૨૦)

નવપદજનાં દુહા

અરિહંતપદ ધ્યાતો થકો, દબ્બહ શુભ પબ્બાય રે;

લેદ છેદ કરી આતમા, અરિહંત રૂપી થાય રે—

વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાલળને ચિત્ત લાઈ રે,
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૧
 ઉપાતીત સ્વભાવ જે, કેવલ દસણુ-નાણી રે,
 તે ધ્યાતા નિજ આતમા, હોવે સિદ્ધ શુણુળાણી રે વીર૦ ૨
 ધ્યાતા આચારજ લલા, મહામત્ર શુભ ધ્યાની રે,
 પત્ર પ્રસ્થાને આતમા, આચારજ હોય પ્રાણી રે
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાલળને ચિત્ત લાઈ રે,
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૩
 તપ સજ્જાએ રત સદા, દ્વાદશ અગનો ધ્યાતા રે,
 ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગખ ધવ જગબ્રાતા રે
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાલળને ચિત્ત લાઈ રે,
 આતમધ્યાને આતમા ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૪
 અપ્રમત્ત જે નિત રહે, નવિ હરખે નવિ શોચે રે,
 સાધુ સુધા તે આતમા, શુ મુઠે શુ લોચે રે
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાલળને ચિત્ત લાઈ રે,
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૫
 રામ-સ વેગાદિક શુણા, ક્ષય ઉપશમ જે આવે રે,
 દર્શન તેહીજ આતમા, શુ હોય નામ ધરાવે રે
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાલળને ચિત્ત લાઈ રે,
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૬
 જ્ઞાનાવરણીય જે કમ છે, ક્ષય ઉપશમ તમ થાય રે,
 તેા હૂએ એહીજ આતમા, જ્ઞાને અબોધતા નય રે

વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે;
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે. વીર૦ ૭
 બાણ ચારિત્ર તે આતમા, નિજસ્વભાવમાં રમતો રે;
 લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવી ભમતો રે.
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે;
 આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે. વીર૦ ૮
 ઈચ્છારોધે સંવરી, પરિણતિ સમતા ચોગે રે;
 તપ તે ઓહીજ આતમા, વતે નિજ ગુણ લોગે રે.
 વીર જિજ્ઞેસર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે;
 આતમ ધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે. વીર૦ ૯

વીશસ્થાનક તપના દુહા અને ગુણ

પરમ પંચ પરમેષ્ઠિમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
 ચાર નિશ્ચયે ધ્યાઈએ, નમો નમો જિન ભાણ.

ૐ હ્રીં નમો અરિહંતાણં. ગુણ-૧૨. ૧

ગુણ અનંત નિર્મલ થયા સહજ સ્વરૂપ ઉભસ;
 અષ્ટ કર્મ મલ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ.

ૐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણં. ગુણ ૮. ૨

ભાવામય ઔષધ સમી, પ્રવચન અમૃતવૃષ્ટિ;
 ત્રિભુવન જીવને સુખકરી, જયજય પ્રવચનદષ્ટિ.

ૐ હ્રીં નમો પવચણસ્સ. ગુણ ૪૫. ૩

છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગપ્રધાન મુણીંદ;
 નિજમત પરમત બાણતા, નમો નમો તેહ સૂરીંદ.

ૐ હ્રીં નમો આચરિયાણં. ગુણ ૩૬. ૪

તજ પરપરિણતિ રમણતા, લહે નિજ ભાવ સ્વરૂપ,
સ્થિર કરતા ભવિલોકને, જય જય સ્થવિર અનૂપ

ૐ હ્રીં નમો થેરાણુ ગુણુ ૧૦ ૫

ખોધ સૂક્ષ્મ વિષુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત,
ભણે ભણાવે સૂત્રને, જય જય પાઠક ગીત

ૐ હ્રીં નમો ઉવજાયાણુ ગુણુ ૨૫ ૬

સ્વાહવાદ ગુણુ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ,
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો નમો સાધુ શુભ ૨૭

ૐ હ્રીં નમો લોએ સંવસાદૂણુ. ગુણુ ૨૭ ૭

અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ-બ્રમ-ભીતિ,
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ

ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ ગુણુ ૫ ૮

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવલીભાપિત જેહ,
સત્ય કગી અવધારતા, નમો નમો દર્શન તેહ

ૐ હ્રીં નમો દસણુસ્સ ગુણુ ૬૭ ૯

શૌચ મૃલથી મહાગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર,
ગુણુ અનંતનો કદ એ, નમો નમો વિનય આચાર

ૐ હ્રીં નમો વિણુયસ્સ ગુણુ ૧૦ ૧૦

રત્નત્રયી વિષુ સાધુતા, નિષ્કુળ કહી સદૈવ,
ભાવરયણુતુ નિધાન છે, જય જય સજ્જમ જીવ

ૐ હ્રીં નમો આરિત્તસ્સ ગુણુ ૧૭ ૧૧

જિનપ્રતિમા જિનમદિરા, કથનના કરે જેહ,

પ્રદાનતત્ત્વી બાહુ ફલ લહે, નમો નમો શિયલ સુદેહ.

ૐ હ્રીં નમો બાંબવચધારીણં. શુભ ૯. ૧૨

આત્મજોષ વિભુ જે ક્રિયા, તે તો બાલક ચાલ;
તત્ત્વાયંથી ધારીએ, નમો ક્રિયા સુવિશાલ.

ૐ હ્રીં નમો કિરિયાણં. શુભ ૨૫. ૧૩

દમ અપાવે ચીકણા, બાવમંગલ તપ જાણ;
પચાસ લખિય ઉપજે, જયજય તપ શુભ ખાણ.

ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ. શુભ ૧૨. ૧૪

છકુ છકુ તપ કરે પારણું, ચઉ નાણી શુભધામ;
એ સમ શુભ પાત્રકો નહિ નમો નમો ગોચમસ્વામ,

ૐ હ્રીં નમો ગોચમસ્સ. શુભ ૨૮. ૧૫

દોષ અઢારે ક્ષય ગયા, ઉપના શુભ જસ અંગ;
વૈચાવચ્ચ કરીએ મુદા, નમો નમો જિનપદ સંગ.

ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ. શુભ ૧૨. ૧૬

શુદ્ધાતમ શુભમેં રમે, તજ ઇન્દ્રિય આશંસ;
થિર સમાધિ સંતોષમાં, જય જય સંચમ વંશ.

ૐ હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ. શુભ ૫. ૧૭

જ્ઞાનવૃક્ષ સેવો લવિક, ચારિત્ર સમકિત મૂલ;
અજર અગમ પદ ફલ લહો, જિનવર પદવી ફૂલ.

ૐ હ્રીં નમો નાણસ્સ. શુભ ૫૧. ૧૮

વક્તા શ્રોતા યોગથી, શ્રુત અનુભવરસ પીન;
ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા, જય જય શ્રુત સુખલીન.

ૐ હ્રીં નમો સુઅસ્સ. શુભ ૧૦૦. ૧૯

તીર્થ ધામ પ્રભાવ છે, શાસન ઉન્નતિ કાળ,
પરમાત્મ વિલાસતા, જય જય તીર્થ જહાજ
ૐ હ્રીં નમો તિત્થસ્સ. શુભ ૨૫, ૨૦

*

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

(ગગ-શાતિજિન એક મુજ વીનતિ)

(લઘુ પુણ્યપ્રકાશ સ્તવન)

વીર જિન વિનતિ સાલળો, ભવદ્વ દાળવા મુજરે,
પાપ મુજ હૃદય સતાપતા, આલોહ સાક્ષીએ તુજરે વીં ૧
હુ ખમય હુ ખફલ હુ ખની, પરપરાને સરજનારરે,
અનાદિ સ સાર છે કર્મથી, ટાળ પ્રભુ દયા ધરનારરે વીં ૨
વિપય ક્રોધાદિમા રાચતા, પાપ કરતા અવિચારરે,
રાગ દેપે ભવ ભટકતા, નવી કયો આત્મવિચારરે વીં ૩
અતિ અધમ હુ ખી મુજ પર દયા, લાવી દર્શ જ્ઞાન કર સહાયરે,
આત્મશુદ્ધિ સહ જીવની, મુક્તિ પણ જેમ થઈ જાયરે વીં ૪
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર તપ, વીર્યના જેહ અતિચારરે,
અજપણે આચર્યા દેવ મે, મિત્તિમિદુક્કડ સારરે વીં ૫
અરિહત સિદ્ધ આચાર્ય તિમ, ઉપાધ્યાય મુનિ સતરે,
જગત ઉપકારી પરમેષ્ઠિઓ, છે યથા અનત શુભવતરે વીં ૬
મહલ એ ગુણી તથા અન્ય પણ, શુભધરા જીવ જગ જેહરે,
સવ એ જીવ મે દુહંબ્યા, મિત્તિમિ દુક્કડ તેહરે વીં ૭

(૩૨૨)

શ્રી જિનશુભ સ્તવનાવલી

જીવંતે સર્વ સેવ તથા, વનસ્પતિકાય ત્રસકાયરે;
 સર્વ જીવોત્થાપકો મી' હરયા, નિરપરાધી અસહાયરે. વીં ૮
 જીવંતે સર્વ સેવ સ્ત્રીય મૈથુન પરિચ્છાદિ તિમ જેહરે;
 અપારી જીવ વિરામીયા, મિચ્છામિ દુક્કડ' તેહરે. વીં ૯
 સર્વ જીવસ્ત્યાદિ મત નિયમ લઈ, દોષ બહુ આચર્યા જેહરે;
 મન જીવોત્થાપ કયો દોષ જે, મિચ્છામિ દુક્કડ' તેહરે. વીં ૧૦
 દોષ જીવોત્થાપ ગહામત લહ્યા, લહ્યા બહુ નિયમવ્રતસારરે;
 વિરતિ વિનુ આત્મકલ્યાણ નહિ,

વિરતિ છે મોક્ષ દેનાર રે. વીં ૧૧

લાખ શ્રોત્રોત્થાપી થોનિ તથા, જીવ સર્વે અમાવું જ રે;
 મેર કાઈ જીવ સાથે ન મજ,

જીવ સર્વ મુજ રે. વીં ૧૨

અમાવું વારંવાર

ધર્મનું સાર છે કા
 એ મુજ કામ

ની પરિચ